

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

One small-town bookshop.
Two sworn enemies. It's a ...

'I'll read
anything
she writes'

EMILY
HENRY

Love Story

LINDSEY KELK

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

AŞK HİKAYESİ

Lindsey Kelk

HarperCollins*Publishers*

Kopyalama hakkı

HarperCollinsPublishers Ltd
1 London Bridge Street,
Londra SE1 9GF

www.harpercollins.co.uk

İlk olarak *HarperCollinsPublishers Ltd* 2024 tarafından

yayımlanmıştır Telif Hakkı © Lindsey Kelk 2024

Kapak tasarımı *Ellie Game/HarperCollinsPublishers Ltd*
Kapak illüstrasyonu © Ana Hard

Mhairi McFarlane bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak olduğunu iddia etmektedir.

Bu kitabın katalog kopyası British Library'den temin edilebilir.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, bu e-kitabın metnine erişmek ve ekranda okumak için size münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins'in açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, aşağı yüklenemez, derlenemez, tersine mühendislik yapılamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla saklanamaz veya tanıtılamaz.

Kaynak ISBN: 9780008687694
e-Kitap Baskısı © Haziran, 2024 ISBN: 9780008687700
Sürüm: 2024-05-31

Adanmışlık

Bu kitap sizin için.
Burada olmaktan, sizinle birlikte HEA'ları okumaktan ve yazmaktan çok
mutluyum.

İçindekiler

[Kapak](#)

[Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif](#)

[Hakkı](#)

[İthaf](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü Bölüm](#)

[Beşinci Bölüm](#)

[Altıncı Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Onuncu Bölüm On](#)

[Birinci Bölüm On](#)

[İkinci Bölüm On](#)

[Üçüncü Bölüm On](#)

[Dördüncü Bölüm](#)

[On Beşinci Bölüm](#)

[On Altıncı Bölüm](#)

[On Yedinci Bölüm](#)

[On Sekizinci](#)

[Bölüm On](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Yirminci Bölüm](#)

[Bölüm Yirmi Bir Bölüm](#)

[Yirmi İki Bölüm Yirmi Üç](#)

[Bölüm Yirmi Dört Bölüm](#)

[Yirmi Beş Bölüm Yirmi](#)

[Altı Bölüm Yirmi Yedi](#)

[Bölüm Yirmi Sekiz Bölüm](#)

[Yirmi Dokuz](#)

Otuzuncu Bölüm

Teşekkür Okumaya
Devam Edin ... Yazar
Hakkında Lindsey
Kelk tarafından da
yazılmıştır Yayıncı
Hakkında

BİRİNCİ BÖLÜM

"Aşk romanları şu sıralar *çok* revaçta.

Malcolm'a baktım, iki yanağım da kuzu biriyani ile doluydu ve başımı salladım.

"Z kuşağı doymak bilmiyor," dedi öğle yemeğini hararetle karıştırırken. 'Tam şu anda dışarıdalar, onları içlerine çekiyorlar, kitapları yırtıyorlar. Çekirgeler gibi! Doymak bilmiyorlar. Doyumsuzlar.'

Binlerce genç kadının yerel Waterstones'larının etrafını sararak 'TikTok'ta görüldüğü gibi' masasındaki her şeyi mideye indirmesi pek de çekici bir görüntü değildi. Aniden iştahımı kaybettiğim için üzgün bir şekilde öğle yemeğimi dürttüm.

"Ve senin lanet kitabın. Mal elindeki bir parça tandır tavuğunu bana doğrulttu, çatalının dişleri neon kırmızısı etin arasından parlıyordu. "Soph, daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim.

'Şey-'

"Bu eşi benzeri görülmemiş bir şey! Yayıncım ben daha başlamadan araya girdi. 'Kitabı stokta tutamıyoruz, ses ve e-kitap sektöründeki diğer her şeyi geride bırakıyor ve Tanrı aşkına, bunu kimseye söylemeyin, ama süpermarketleri stokta tutmak için çok ünlü bir yazarın baskı serisine tahsis edilen kağıdın bir kısmını "ödünç almak" zorunda kaldık. Ve inan bana, bunu duysa hiç mutlu olmazdı.'

'Eminim,' diye cevap verdim.

"Sana kim olduğunu söyleyemem. "O zaman söyleme.

"Keşke yapabilsen.

"Bilmek istemiyorum.

Öğle yemeği için seçtiğim sessiz Hint restoranında etrafına bakındı ve iki elini *Home Alone* tarzı yanaklarına vurmadan önce inanılmaz derecede başarılı, kötü şöhretli, esprisiz, erkek bir edebiyat yazarının adını mırıldandı.

O zaman baskı yok.

"Oh," diye zayıfça cevap verdim. "Bu delilik.

Mal ikinci buz gibi Kingfisher'ına uzanırken, "Çok haklısın, bu delilik," dedi. 'İşte bu yüzden devam filmini ne zaman alacağımı bilmem gerekiyor.

"Doğru. Su bardağıma uzandım, bir yudum aldım ve gülümsemeye zorladım. "Mesele şu ki-

"Ve hiçbir mazeret istemiyorum. "Bir kez daha gözden geçirilmesi gerekiyor, sonundan memnun değilim, işte meşguldüm", hepsini daha önce duydum, Soph.

"Doğrusu, bana bir şey söyleme fırsatı vermediniz, değil mi? Gülümsemeyi bırakarak işaret ettim. "Oturduğumuzdan beri bir cümle bile bitirdiğimi sanmıyorum.

Boş tabağına baktı.

'O zaman nasıl oluyor da ben yemeğimi neredeyse bitirmişken sen kendininkine dokunmadın?

'Çünkü ağzın doluyken konuşuyorsun ve bu iğrenç bir şey. Ayrıca, bunlar bahane değil. Duymak istediğin bu değil biliyorum ama buna ihtiyacın var.

Bir kez daha okudum, sonundan memnun değilim ve işim çok yoğun.

Malcolm'un yüzündeki ifade hiç de mutlu değildi.

"*Kelebekler* çikalı sadece altı hafta oldu ve şimdiden MullinsParker'ın gördüğü en hızlı satan ilk on kitaptan biri oldu," diye cevap verdi. '*Sunday Times* ve *New York Times*'ın en çok satan kitaplarından birisin, Reese's Book Club'ın seçkisindesin, Ayın Kitabı seçildin, şimdiden yirmi dokuz dil için çeviri anlaşmaların var-'

"Otuz iki," diye düzelttim sessizce.

"Otuz iki dil mi?" diye tekrarladı. "Tanrı aşkına, Sophie. Rakamları tam olarak bilmiyorum ama sadece film anlaşması bile yıllık maaşının yirmi katı değerinde olmalı. Gerçekten orada oturup bana bir grup küçük çocuğa ABC'lerini öğretmek zorunda olduğun için devam filmini zamanında yetiştiremeyeceğini mi söyleyeceksin? Yanlış anlama ama senin neyin var böyle?

Çok hoş bir şekilde sunulmamış olsa da adil bir soruydu. Malcolm Jennings sadece MullinsParker'daki yayıncım değildi. aynı zamanda ailemin en eski ve en iyi arkadaşlarından biri ve benim vaftiz babamdı. Mal bana Beatrix Potter kitaplarının tam setini alan kişiydi. doğdu ve her ziyarete geldiğinde, yatmadan önce bana kitap okumasını istedim.

Çünkü bütün seslendirmeleri o yapardı. Ergenlik çağımdayken, ailemin büyüene kadar okuyamayacağımı söylediği tüm havalı, keskin kitapları bana veren Mal'dı ve Durham'dan İngilizce birinciliğiyle mezun olduğumda, yayıncılıkta staj bulmama yardım etmeyi teklif eden de Mal'dı. *Kelebekler*'in ilk taslağını ona gönderene kadar, öğretmenlik yapmak için onu reddettiğim için beni affetmeye yaklaşmamıştı bile.

"Mal. Elimdeki tabak dolusu yemeği ittim ve papyonlu bir garsonun hemen canlanıp masayı toplamasını sağladım. "Benim için yaptığın her şeyi takdir ettiğimi biliyorsun.

Birasına doğru homurdandı ama kızgınlığının altında, tüm hayatım boyunca tanıdığım ve sevdiğim avunculara özgü şefkati görebiliyordum.

"Ne kadar başarılı olurlarsa olsunlar, hiçbir yazarın ilk kitabı üzerinde çalışmaması gerektiğini söyleyen siz değil misiniz?

"Evet, ama bunun nedeni senin İncil'den daha fazla satacağını bilmememdi," diye ciyakladı, restoranın dört bir yanından bakışları üzerine çekecek kadar yüksek sesle. 'The Beatles İsa'dan daha büyük olduklarını söylediğinde herkes çılgına döndü ama sen, Sophie Taylor, bunu söyleyebilirdin ve şu anda satış rakamlarına göre bu doğru olurdu!

"Bu, devam filmini aceleye getirip okuyucuları hayal kırıklığına uğratmak istediğim anlamına gelmiyor," diye karşı çıktım, masanın üzerine eğilip sesimi alçaltarak. Malcolm dramayı ve ilgiyi severdi, ben sevmezdim. 'Ya da işimi bırakmak istediğimden değil, gelecek dönem için yıl başkanlığı teklifi aldım. Belki de öğretmen olmayı seviyorumdur.

Öksürdü, birası boğazına kaçtı. "Öğretmenliği gerçekten seven insanlar var mı?

"Çılgınca, biliyorum, ama evet, var ve bırakın ebeveynleri, başöğretmene bile akşamlarımı ve hafta sonlarımı nasıl baharatlı romantizm yazarak geçirdiğimi açıklamaya hazır değilim. Masanın ortasında duran *Kelebekler*'in sınırlı sayıda basılmış, kenarları pembe spreyli, varaklı, ciltli Spice Rack abonelik kutusuna özel baskısına dokundum ve ürperdim. "Bunun yazarının altı yaşındaki çocuğunuzu eğitmesinden mutlu olur muydunuz?

"Charles Manson'ın altı yaşındaki çocuğumu eğitmesinden memnun olurum, eğer tek parça halinde çıkacağını düşünseydim," diye cevap verdi. "Manson, yani.

"Xavier ele avuca sığmaz biri," diye itiraf ettim, kendinizden otuz yaş küçük bir kadınla evlenmenin ve elli dokuz yaşında bir bebek sahibi olmanın belaya davetiye çıkarmak olduğu düşüncesini kendime saklayarak. Rosa'yı çok seviyordum. Mal'in iyi tarafında kalmayı daha da çok seviyordum. "Ama bence Mal'in çoğunluğu

ebeveynler seninle aynı fikirde olurdu.'

Bir elini yüzüne sildi ve ikimizin de söyleyeceğini bildiğimiz şeyi söylemeden önce teslim olmuş bir iç geçirdi.

"Sanırım bu size sormak istediğim bir sonraki sorunun cevabını veriyor.

"Mal, ne söyleyeceğini biliyorum," diye cevap verdim. 'Cevabım hala hayır.

'*Good Morning America*'dan Oprah'a kadar herkesin kanını emdim' Winfrey "Este Cox" ile kitabı hakkında konuşmak istiyor!' O tokatladı masaya o kadar sert oturdu ki, papadumları zıplattı. "İsimsiz kalmaya neden bu kadar kararlısın?

"İnsanların bunu yazdığımı bilmesindense kendimi yakmayı tercih ederim," diye cevap verdim hemen, kitabımı tek parmağımın ucuyla iterek, toplum içinde onunla görünmekten bile korkarak. "Bana her şeyin yolunda gideceğini söylemiştin.

'Yine, kariyerim boyunca gördüğüm en çok satan kitaplardan biriyle çalıştığımızı bilmeden önce kabul ettiğim bir şey,' dedi inleyerek. 'Senin için sadece en iyisini istediğimi biliyorsun ama dürüst olmak gerekirse, dışarıda başarının tadını çıkarmadığını düşünmek kalbimi kırıyor. Neden Brick Lane'de bir köri evinde saklanıyoruz ki sektörden kimseyle karşılaşmayalım.

The Ivy'de şampanya? Covent Garden'dakini kastediyorum, şu boktan zincirlerden birini değil.'

"Kulağa hoş gelse de," dedim, kulağa pek hoş gelmese de, "ben bu halimden çok memnunum. Kimsenin Este Cox olduğumu bilmesini istemiyorum.

Arkasına yaslandı, kollarını kavuşturdu ve çenesini indirerek gözlüklerinin kenarından beni inceledi.

"Konu yine ailen, değil mi?

'Hayır,' diye çok hızlı cevap verdim. Bu *sadece* ailemle ilgili değildi.

'Başlangıçta neden her şeyi gizli tutmak istediğini anlıyorum ama bana sorarsan, onlara anlattırsan senin için çok mutlu olurlar. Şimdi.'

Mal'a minnettar bir bakış attım ama ikimiz de yanıldığını biliyorduk. Babam Hugh Taylor, MullinsParker baskısı *Anaphora*'da dünyaca ünlü bir kitap editörü ve yayıncıydı, edebi kurgudaki seçkin zevkiyle ünlüydü. Uzun ve hikayeli kariyerinde sayısız ödül kazanmış ve editörlüğünü yapmıştı; Booker'lar, Nibby'ler, Neustadt'lar, Costa'lar, Pulitzer'ler, iki Yazarlar Nobel Edebiyat Ödülü'ne bile layık görülmüşlerdi, yani babam aşk romanı türüne olan sevgisiyle pek tanınmıyordu.

Aslında, gezegende bu kitaba daha az saygı duyan sadece iki kişinin annem, saygın ve çok korkulan edebiyat eleştirmeni Pandora Taylor ve yayıncılığın şu anki favori karamsar çocuk yazarı CJ Simmons olması tamamen mümkündü.

Eski sevgilim olarak da bilinir.

Bana kalırsa *Kelebekler*'in yazarının kim olduğunu şu andan itibaren sonsuza kadar gizli tutmak için üç mükemmel neden var.

"Henüz hazır değilim," dedim, asla olmayacağım kısmını atlayarak. "Biliyorsun, hiçbir zaman ünlü olmak istemedim, sadece bir kitap yazmak istedim.

"Ve ne lanet bir kitap. Malcolm özel baskıyı eline aldı ve hayranlıkla sayfaları karıştırdı. 'Hâlâ ne kadar iyi olduğunu anladığını sanmıyorum. Boşuna bir gecede dünya çapında bir sansasyon yaratmadın.

İyi, bunun için bir kelimeydi. Baharatlı başka bir şeydi. İğrenç. Müstehcen. Kutsal olan her şeye hakaret. Goodreads yorumlarına göz attığımda gördüğüm tanımlamalardan sadece birkaçı. Bunu ilk ve son kez yapıyorum.

"Belli ki yorumları okumamışsın," diye mırıldandım su bardağıma.

Bir gıdıklamayla beni uyardı. 'On kat daha fazla iyi kötü eleştiriler gibi. Herkesi boş ver, bununla inanılmaz gurur duymalısın. Kendinle.'

Onun için söylemesi kolay, benim için inanması daha zor. Çoğu ebeveyn, çocuklarının reşit olmadan sigara ya da içki içmesine üzülürdü. Benimkiler ise bir yandan *Suç ve Ceza* okurken bir yandan da Marlboro Red içtiğimi görselerdi çok sevinirlerdi. On altı yaşımıdayken sahte kimliğimi bulduklarında ikisi de gözlerini kırpmadı ama Jackie Collins romanlarımdan oluşan gizli zulamla karşılaştığında annemin yüzündeki dehşet ifadesi asla unutamayacağım bir şeydi.

"Nihayetinde, her şey sana bağlı. Kitabı bana doğru geri itti ve kaşlarımın arasındaki çatıkların derinleştiğini hissettim. 'Ama Este Cox'u medyanın her yerine yerleştiremesem bile, devam kitabına ihtiyacım var. Köpekleri elimden geldiğince uzak tuttum.

"Ve onu alacaksın," diye söz verdim, gözlerimin sandalyemin arkasına asılı bez çantaya kaymasına izin vermemeye çalışarak. İhtiyacım olan son şey Mal'in taslağın elinin altında olduğunu bilmesiydi. Uyandığımda, onu teslim etmeye niyetliydim ama Kings Langley ile Watford Junction arasında bir yerde, içimdeki bir his sayfaları çıkarıp bir kez daha gözden geçirmeme neden oldu. Hazır değildi. Hazır değildi.

Tam olarak ne olduğunu söyleyemem ama bir şeylerin eksik olduğundan emindim.

"Bana bir hafta daha verin," dedim, zoraki bir rahatlıkla kolumu sandalyeme attım. 'Gelecek Cuma'ya kadar elinizde olur.

Gerçekten de benimle tartışamazdı. Ne yapacaktı, dizüstü bilgisayarımı çalacak, parmak izi almak için elimi kesecek ve bulabileceği bir şey bulana kadar düzinelerce garip isimli taslağı karıştıracaktı.

Yayınlamak mı? Yutkundum ve çantayı daha sıkı kavradım. Yüzündeki çatık kaşlara bakılırsa bu bir olasılıktı.

"Bu hafta sonu büyük parti için yeterli zaman olduğuna emin misin?" diye sordu birasını eline alıp terli şişeyi cömert alnına silerken.

"Fazlasıyla," diye onayladım. 'Anneme ve babama gizli kimliğimi söylemek zorunda hissetmeyeceğinden emin olduğun sürece.

Malcolm masaya doğru eğildi ve sesini alçalttı.

'Sophie Taylor, senin sıcak akşam yemeklerinden daha fazla yayıncılık sırrı sakladım ve hepsini mezara götüreceğim. Sana daha önce hiç Kazuo Ishiguro ve ben İngiliz Kitap Ödülleri'nden sonra Man Adası'na giden bir feribota bindiğimizde?

"Hayır," diye fısıldadım, gözlerim fal taşı gibi açılmıştı.

"Ve asla yapmayacağım," diye sertçe cevap verdi. 'Sırrınız benimle güvende. Yirmi yılı aşkın bir süredir turnede olduğu her gece odasına bir biberon dolusu ılık süt getirten yazar hakkında sessiz kalabiliyorsam, babanın doğum günü partisini de ağzımdan kaçırmadan atlatabilirim sanırım.

"Bir gün seni çok sarhoş edeceğim ve bana her şeyi anlatacaksın," diye tehdit ettim, birasını bitirip güldü.

"Lütfen, kiminle konuştuğunu unutuyorsun. Yayıncılığın hala üç martinilik bir öğle yemeği oyunu olduğu zamanları hatırlıyorum. Bir fili devirecek kadar viski koysam bile ağzımdan tek kelime çıkmazdı,' dedi göz kırparak. "Ama *Good Morning America*'ya çıkarsan sana her şeyi anlatırım.

Denediği için bir adamı suçlayamazsın.

"Çok teşekkür ederim ama başka bir şey yiyemedim," dedim, inleyen midemi görmezden gelerek ve garson masaya iki kase kulfi koyduğunda hemen kaşığıma uzanarak. "Ve onları sipariş ettiğimizi sanmıyorum?

"Köşedeki beyefendi tarafından gönderildiler.

Başını ihtiyatlı bir şekilde odanın en sol tarafına doğru eğdi ve sandalyemden sonuna kadar eğildiğimde, bir adamın gölgeli şeklinin bana doğru bir bira şişesi kaldırdığını gördüm.

"Ama köşedeki beyefendiyi tanımıyorum," dedim şaşkınlıkla.

"Tanıyorum," dedi Malcolm pek de umut verici olmayan bir sesle.

"Lanet olsun.

Siluet durdu ve gördüğüm ilk şey karanlığı aydınlatan elektrikli bir gülümsemeydi.

"Joe lanet Walsh, yeni kıdemli kreatif direktörümüz. Mal kucağından peçetesini aldı ve kitabımın üzerine attı. 'Kapaklarınızı o yapıyor. Kitaplar söz konusu olduğunda tam bir dahi ama rahmetli büyükannemin deyimiyle hem ahlaksız hem de sınır tanımaz biri, o yüzden aklınızı başınıza alın. Ofisteki kızların yarısı onun büyüğü altında ve erkeklerin de önemli bir kısmının öyle olduğunu söyleyebilirim.

Joe Walsh'un nasıl bir serseri, bir sınırlayıcı ve MullinsParker ofisinin resmi kalp kırıcısı olarak nitelendirildiğini görmek çok kolaydı. Gün ışığına çıktığında neredeyse nefesim kesiliyordu. Adam bir aşk romanının kapağından fırlamış gibi görünüyordu.

DM'lerimdeki bazı çok kızgın insanlara göre, içindeki içerik hakkında ciddi şekilde yanıltıcı olan illüstrasyonlar. Olamaz. Bu adam düzgün, eski usul bir aşk romanına aitti, başlığında 'haydut' geçen ve açıkça seksi olan bir şeye. Ya da dük. Ya da korsan. Mükemmel bir korsan olurdu. Koyu renk, dağınık saçları, kare çenesi, geniş omuzları, beyaz düğmeli gömleğinin kollarını dirseğine kadar kıvrımış, güçlü, kaslı ön kollarını ortaya çıkarmış ve tüm bunları elbisemin içinden geçip doğrudan ruhumu görüyor gibi görünen delici mavi gözleri tamamlıyordu. Eğer kitabımdaki karakterlerden biri olsaydı, onu sert ama şehvetli, inanılmaz derecede Yakışıklıydı, gözlerinde muziplik vardı ve her hareketinde zorlukla dizginlenen bir cinsellik vardı.

Joe Walsh her romantik okuyucunun hayalindeki adamdı.

Kapak modeli yaklaşırken Mal'a, 'Benim için endişelenme,' dedim, seksim kesinlikle yanmıyordu ve tenimin tek bir milimetresi bile alev almamıştı. Kötü tavırları olan yakışıklı kitap çocuklarına karşı dayanıksızdım, bir tanesi ömür boyu yeterdi. "Kadavra geçirmez ve sınırlayıcılara karşı dayanıklıyım.

"Hepsi böyle der Sophie," diye mırıldandı. "Hepsi böyle söylüyor.

İKİNCİ BÖLÜM

"Demek burada saklanıyorsun.

Joe Walsh, garsonlardan birinden izin istemeden, başka bir masadan bir sandalyeyi sürükleyerek bizimkinin yanına çekti, koltuk dışa dönüktü.

Kendinden emin bir şekilde kollarını kavuşturmuş ve doksanlı yılların kötü bir lise filmindeki havalı vekil öğretmen gibi yüksek arkalığa yaslanmıştı. Kostümü aşağıdaydı, kravatı çoktan gevşemişti, gömleği buruşuktu ve boğazından düğmeleri açıktı ve başka birinin üzerinde kahverengi kadife pantolonu

'çifte coğrafya' diye bağırırdı ama kalın kalçalarını zorlama şekilleri, kayaları incelemek için daha az zaman harcadığını ve daha çok

zaman onları gelişigüzel alıp etrafa fırlatıyor. "Ne

yapıyorsun burada? Mal sertçe sordu.

Başım vaftiz babama doğru döndü. Onun bu kadar tedirgin olduğunu bildiğim başka bir zaman düşünemiyordum, küçük kız kardeşime bakıcılık yaptığı ve yedi saat içinde üçüncü kez *Alacakaranlık*'ta oturmayı reddettiği için ayakkabılarını kullanılmış kedi kumuyla doldurduğu zaman bile.

"Londra'daki en iyi tavuk dhansak," diye cevap verdi Joe, utanmaz gözleri hâlâ benim üzerimdeydi. Ben de ona ters ters baktım ama o başka tarafa bakmadı, sessiz alışverişimizden rahatsız olmamıştı.

"Kapak resminde seni özledik," dedi Mal'a, bir çay kaşığı aldı ve kulfimden kendine yardım etti. Gözlerini kapadı ve kaşığı yavaşça dolgun dudaklarının arasından çekerek yumuşak bir coşkuyla inledi. "Belli ki meşguldün.

"Joe Walsh, bu benim vaftiz kızım, Sophie Taylor," dedi Mal açıklama yaparken. "Sophie, birlikte çalıştığım biri, bir fincan çay içmek için bize katılmak istiyor ama ne yazık ki çok meşgul olduğu için gelemiyor.

Joe güldü, doğrudan yumurtalıklara giden derin, meleksi bir ses. "İyi haberlerim var. Bir fincan çay için size kesinlikle katılabilirim. Departman toplantı iptal edildi çünkü asistanınızın dediğine göre

Bütün öğleden sonra çok önemli bir gizli yazarla çok önemli bir gizli toplantı için dışarıdaydım. Şampanya sipariş edelim mi?"

"Gündüzleri içki içmiyorum," diye yalan söyledim Mal kendiliğinden yanmadan önce. "Yani hayır, teşekkürler.

Joe omuz silkti ve masanın öbür ucuna uzanıp Mal'in peçetesini kenara iterek *Kelebekler*'in özel baskı kopyasını ortaya çıkardı. Yavaşça, kasıtlı olarak, dumanı tüten bir silahı olan bir dedektif gibi elinde çevirdi ve midem rahat ayakkabılarımın tabanlarına kadar düştü.

"Este Cox'un büyük hayranısın, değil mi?"

diye sordu. "Hayır," dedim.

"Evet," dedi Mal.

İkisi de aynı anda.

Joe'nun ağzının bir köşesi yukarı doğru titredi.

"Büyük bir hayranı değilim, büyük bir hayranıyım," diye düzelttim, vaftiz babama dünyanın en iyi yan gözüyle vurarak. "Malcolm özel bir baskının çıkacağından bahsetti ve ben de bir kopya için ona yalvardım.

"Huh. Joe kolaylıkla küçümseyen bir bakışla sayfaları karıştırdı. 'Dışarı çıkmak isteyen kadınlar için üç yüz sayfalık dilek gerçekleştirme fantezisi.

eve daha sık gelirim. Ya da daha sık evde kalmak, ne demek istediğimi anladınız mı? Bunu anlamak zor değildi.

Mal hiçbir şey söylemedi, ben de hiçbir şey söylemedim. Bunun yerine çenemi sıkıca kapattım ve dişlerimin birbirine çarptığını hissettim.

"İki taze nane çayı?"

Masanın etrafındaki zehirli sessizlik garsonumuz tarafından bozuldu.

"Nane çayı kulağa hoş geliyor, ben de bir tane alayım," dedi Joe garson fincanlarımızı bırakırken, içine girdiği garip duruma bakarak.

"Sorun değil, bizimkilerin ikisini de alabilirsin. Mal ayağa kalktı, cüzdanını çıkardı ve kredi kartını garsonun boş ellerine sıkıştırdı. "Ofise dönmem gerekiyor, yoğun bir öğleden sonra.

"Bölüm başkanları toplantısı iptal edildi," dedi Joe. "Bir yazarla telefon görüşmem var.

"Asistanınız günlüğünüzün boş olduğunu söyledi. "Pamela bir asistan, zihin okuyucu değil.

Garson elinde bir kart makinesiyle dönüp, Mal'a kart makinesini sunmak için duruşa ara verilmesini bekleyene kadar, sanki iki yetişkin adamın atışmasını değil de, hararetli bir tenis maçını izliyormuşum gibi aralarında gidip gelen aksiyonu izledim.

"Şifrenizi alabilir miyim, efendim?"

O garson kadar özür dileyen bir adam daha olmamıştı.

"Evet, Sophie Taylor. Joe ismimi yavaşça söyledi, yakışıp yakışmadığını görmek için deniyordu. "Sen Malcolm'un vaftiz kızıydın, değil mi?"

"Doğru," diye cevap verdim, yanaklarımı emerek ve onu tekmeleme arzumu bastırarak.

"Ve bu güzel, dostça bir sohbet yemeği mi?"

Çenemi sıkarak, masanın üzerine ağır bir şekilde bıraktığı kitabıma bakmamak için elimden geleni yaptım.

"Başka ne olabilir ki?"

"Hayal bile edemiyorum," diye cevap verdi sahte bir şaşkınlıkla.

'Malcolm'un vaftiz kızıyla yiyeceği öğle yemeğinin parasını şirket kredi kartıyla ödemesi biraz garip geliyor, hepsi bu.

Küçük beyaz makbuz kart makinesinden sessizce çıkarken ben, Mal ve garson donup kaldık.

Joe tekrar kulfiye dalarken, "Bu gerçekten çok lezzetli," dedi. "Nedir bu, Antep fıstığı mı?"

Garson başıyla onayladı.

"Evet, efendim. Kendimiz yapıyoruz, büyükannemin tarifi."

"İnanılmaz. Malcolm, yoğun öğleden sonrana gitmeden önce bunu gerçekten denemelisin."

"Teşekkürler ama ben almayayım," diye cevap verdi Mal, kredi kartını ve makbuzunu cüzdanına geri koyarken biraz da sinirliydi. "Sophie, sana istasyona kadar bir araba çağırayım mı?"

Ayağa kalkıp çantamı omzuma atarken nazik teklifini el salladım ve iş arkadaşşıma hançer gibi bir bakış fırlattım. "Merak etmeyin. Trenim altıya kadar yok, daha çok zamanım var."

Joe, "O zaman oturup benimle tatlı yemek için bol bol vaktin var," diye atıldı.

Ortalama bir Perşembe öğleden sonrasında Londra'da bir insanın yapabileceği yaklaşık bir milyon şey var. Küçük tekerlekli valizimi, ağır bez çantamı ve boğucu Ağustos sonu sıcaklığını hesaba kattığımda bile hala Trene yetişme vakti gelene kadar kendimi eğlendirmek için sonsuz yol vardı. Müzeler, sinemalar, sanat galerileri, son taslağımla baş başa kalabileceğim ve kitabımda neyin eksik olduğunu bulmaya çalışabileceğim sonsuz sayıda kahve dükkanı. Hayvanat bahçesine gidebilirdim. Üstü açık bir otobüsle şehir turu atabilirdim. Londra artık benim olmuştu.

Ama Joe Walsh ayağa kalkıp sandalyemi çektiğinde ve koltuğumu okşadığında içimde bir şeyler klikledi. İyi anlamda değil, bir yapboz parçasının yerine oturması gibi. Daha çok birinin silahın emniyet mandalını çıkarması gibi.

"Trenlerin nasıl olduğunu bilirsin," dedi Mal, gereğinden çok daha yüksek sesle konuşarak. "Belki de St Pancras'a erkenden gitmelisin.

"St Pancras mı? Joe yineledi. "Oraya yakın oturuyorum. Sen merak etme, ben onun istasyona zamanında varmasını sağlarım.

Mal tartışmak için ağzını açtığı anda, 'Ben büyük bir kızım, kimsenin beni istasyona götürmesine gerek yok,' dedim. 'Yemek için teşekkürler, Malcolm. Ben kalıp çayımı bitireceğim.

Mutlu olmadığı çok belliydi ama o da benim yüz ifademi en az onunkini okuyabildiğim kadar iyi okuyabiliyordu. Hiçbir yere gitmiyordum. Bana kalırsa, sizi sinirlendirmek için elinden geleni ardına koymayan bir adamdan daha sinir bozucu olan tek şey, o adamın sizi sinirlendirdiğini anlamasını sağlamaktı. Joe Walsh belli ki, o günkü en zeki kişinin kendisi olduğunu düşünüyordu.

Masaya.

Joe Walsh aksini öğrenmek üzereydi.

Joe boş koltuğuna geri zıplarken Mal takım elbisesinin ceketini giydi ve kravatını sertçe sıktı. "Eve gidince bana mesaj at," diye sertçe tembihledi. "Ve diğer konuda anlaştığımız şeyi unutma.

"Başka bir şey mi? Joe çenesini ellerinin arasına alarak öne doğru eğildi. "Kulağa ilginç geliyor.

"Öyle," diye cevap verdim, onun entrikalarını çelik gibi bir kararlılıkla karşılayarak. 'Ama bunun seninle de bir ilgisi yok, o yüzden belki de kendi işine bakmalısın.

"Oh, Tanrım. Mal iç geçirdi, omzumu uyarıcı bir şekilde sıkarken başını salladı. 'Hafta sonu görüşürüz. Kendine iyi bak.

"Hep öyle mi yapıyorum?! Bu imadan gerçekten rahatsız olmuş bir şekilde cevap verdim.

'Hoşça kal, Malcolm! Pazartesi görüşürüz! Mal kapıya doğru yürürken Joe neşeyle seslendi, hala nefesi kesilmişti.

Kapı kapandığında ve ikimiz de Mal'ın hışımla caddeden uzaklaşmasını izlediğimizde Joe bana bakıp gülümsedi. Hiç acelem olmadığı için, hâlâ dumanı tüten çay fincanıma uzandım ve karıştırarak onun kış zırhındaki çatlağı aradım.

"Neden Pazartesi?" diye sordum Mal'ın çayını kendi çayı gibi sahiplenirken. "Cuma günleri çalışmıyor musun?

"Çoğu cuma yaparım," diye cevap verdi. "Yarın

izinliyim. "Eğlenceli bir şey yapıyor musun?"

"Olabilir. Fincanını aldı ve üflledi. "Ama bunun seninle bir ilgisi yok, o yüzden belki de kendi işine bakmalısın.

Demek böyle olacaktı, öyle mi? Oyunlar başlasın.

"Mal senin kreatif direktör olduğunu söyledi," diye kibarca cevap verdim. Joe gibi bir adamla kartlarınızı çok erken oynayamazdınız, aksi takdirde hışım ile çekip giderlerdi ve bunun neresi eğlenceliydi? "Kulağa çok ilginç geliyor. Tam olarak neyi içeriyor?"

Cevap vermeden önce çayını yutarken adam elması bir aşağı bir yukarı sallanıyordu. 'Her şey ve her şey. Editörlük yapmıyorum ama bir kitabın yayıncılık yolculuğunun diğer her yönüyle ilgileniyorum. Örneğin bu. *Kelebekler*'in kopyasını tekrar eline aldı, başparmağını her bir yumuşak sayfaya sürttüğünde kitap adeta mırıldanıyordu. "Malcolm getirdi, ekibinden Sera düzeltmeleri yaptı ama ondan sonrası tamamen bana ait.

Düşünceli bir ifadeyle yavaşça başımı salladım ve söylediklerini düşünmek için zaman ayırdım.

"Yani sen süslü bir unvana sahip bir kapak tasarımcısısın?"

Joe irkildi. İlk darbem tam egosuna isabet etmişti. "Bundan çok daha fazlası var," diye cevap verdi, sesi daha dikenliydi. daha önce. "Kapak, yazı karakteri, kağıt stoğu, özel yüzeyler, pazarlama, sosyal medya - her şey ve her şey marka benim aracılığımla geliyor. Ben kitabın mesajını ileten kişiyim.

"Komik," dedim. 'Yazarın kitabın mesajını ilettiğini düşünmüştüm.

'Komik,' diye cevap verdi. 'Yazarın yayın süreciyle ilgili hiçbir şey yapmak istemediğini bildiğini sanıyordum. Ne de olsa sen büyük bir hayranısın.

Walsh'a bir nokta.

"Kitabı yazar yazar," dedi Joe, ben varlığımın her zerresini kızarak oyunu ele vermemeye odaklanmışken. Ona bu zevki tattırmayacaktım. 'Ama dünyada dolaşan yüz bin kelime tek başına okunmaz. Doğru kapağa, doğru pazarlamaya, doğru marka stratejisine ihtiyacınız var. İşte ben burada devreye giriyorum. Benim işim kitabın ne hakkında olduğunu, kimin için olduğunu ve neden satın almaları gerektiğini açıklamak.

"Böyle söyleyince sanki kelimelere hiç ihtiyacın yokmuş gibi oluyor," diye cevap verdim ve kitabımı elinden kapıp otomatik olarak taradım

Daha önce en az bin kez okumuş olmama rağmen arka kapak yazısını okudum.

Jenna Johnson'ın yaz için tek bir hedefi vardır; Londra'dan ve eski sevgilisinden olabildiğince uzaklaşmak. En iyi arkadaşıyla Teksas'a bir gezi Tam da ihtiyacı olan şey gibi, bir ay boyunca eğlence, güneş ve Amerikan aksanıyla dolu... Ama arkadaşı son anda vazgeçince Jenna kendini bir anda

Austin'de tek başına... Ta ki dikkatini dağıtmak isteyen başka bir yalnız kalp olan Eric Hall ile tanışana kadar. Karşı konulamaz bir şekilde birbirlerine çekilen ikili bir anlaşma yapar: Jenna'nın eski sevgilisinin yapamayacağını iddia ettiği gibi, bir ayı aşık olmadan birlikte geçirmek. Aralarındaki güçlü fiziksel bağ

Beklenmedik bir şekilde daha fazlasına dönüşen Jenna merak etmeye başlar - eski sevgilisi buz gibi kalbi konusunda haklı mıydı yoksa sonunda kelebekler mi hissediyor?

"Kelimeler böyle bir şeyi satmayı zorlaştırabilir," dedi Joe gülerek. 'Dediğim gibi, cinsel açıdan hayal kırıklığına uğramış kadınların dileklerini yerine getirmek. Fıçıdaki balığa ateş etmek gibi bir şey.

"Eğer bu doğruysa, dışarıda cinsel olarak hayal kırıklığına uğramış çok fazla kadın olmalı," diye cevap verdim, ellerini sahte bir teslimiyetle kaldırırken parmaklarım omurgasının etrafında koruyucu bir şekilde kıvrıldı.

'Beni suçlamayın. Aynı anda her yerde olamam, ben sadece tek bir adamım. 'Ve büyük olasılıkla en kötüsü,' diye karşılık verdim. Bundan keyif alıyordu

çok fazla. 'Peki ya bu da işin bir parçasıysa? Nasıl oluyor da bir kadın cinsel hayal kırıklığı hakkında yazdığında alay konusu oluyor da bir erkek cinsel hayal kırıklığı hakkında yazdığında Oscar alıyor?

'Bakın, ben de *Joker*'i sevmezdim,' diye cevap verdi, beklenmedik bir şekilde savunmaya geçti. 'Demek istediğim, bu tür bir kitap ne kadar popüler olursa olsun, o kadar da karmaşık değil, değil mi? Tam olarak Dickens değil. Daha çok dick-ins gibi, ne demek istediğimi anlıyorsanız.

"Sanırım biliyorum. Öyle ani bir şekilde ayağa kalktım ki sandalyem arkamdan yere devrildi. Bu kadarı yeterdi. "Şimdi düşündüm de, St Pancras Brick Lane'den oldukça uzakta," dedim. "Trenimi kaçırmak istemem.

"Dört saat içinde kalkacak olan mı?

'İşte o,' diye onayladım. 'Bir zevk olduğunu söylemek isterdim ama gerçekten değil.

"Tamam, özür dilerim, özür dilerim. Joe hızlı konuştu ama sanki bekleyeceğimi biliyormuş gibi yavaşça, kendinden emin bir şekilde

ayağa kalktı. Özür dilerken bile acele etmeyecekti. "Çok ileri gittim. Seni kırmak istememiştim, sadece

Şaka yapıyordum. "Sevişmeye ihtiyacı olan bir kadınla ilgili bir kitapta yanlış bir şey yok.

"Konuyu kaçırmak için daha fazla uğraşabilir miydin?" diye sordum, çok sinirlenmiştim. "Kitabın konusu hiç de bu değil.

"Beşinci bölüm bununla ilgili," diye yanıtladı. 'Ve bölüm sekiz ve bölüm on ve bölüm on üç ve-'

Kitabımdaki her seks sahnesini sıralamadan önce ona 'Sorun değil, belli ki anlamıyorsun' dedim. 'Şaşırdığımdan değil, senin için yazılmadı. Seks kitapta olan bir şey, kitabın konusu değil.

"Gerçekten tutkulu bir hayranımsın," dedi bana yeniden odaklanarak. "Hatırlatsana, ne iş yapıyorsun?

"Ben bir öğretmenim," diye mırıldandım.

"Çok okurum. "İngilizce öğretmeni mi?

"İlkokul.

"Gerçekten mi?" Şaşırmış görünüyordu, tek kaşını kaldırarak cevap verdi. "Bekâr mısın?

Omurgam sertleşti. "Bunun konuyla ne alakası var?

Joe Walsh bir elini saçlarının arasından geçirdi, çenesini eğdi ve okyanus mavisini gözlerini benimkilere dikti.

"Her şeyi.

Bu hareketin yüz kadından doksan dokuzunda işe yarayacağına hiç şüphem yoktu ama bende işe yaramayacaktı. Tek yaptığı benim haklılığımı kanıtlamaktı.

"Söylemeye çalıştığım şey, kitabın mesajını anlamadığınız," diye karşılık verdim. 'Bu sadece iyi bir görüşe ihtiyacı olan bir kadınla ilgili değil. Kadınların her gün katlanmak zorunda kaldıkları tüm hayal kırıklıklarıyla ilgili.

Başkalarının hayatını kolaylaştırmak için şikayet etmeden yapmamız beklenen şeyler, ihtiyaçlarımız karşılanmazken, evet, çoğu zaman cinsel ihtiyaçlarımız da buna dahildir. *Sadece* yatakta değil, istediklerimizi istemek yerine bize verilenlere minnettar olmak üzere eğitildik - ama belki de haklısınız. Biraz daha çabalayan birkaç erkek daha olsaydı, belki de bu tür kitaplar daha az olurdu.

Cümlemi noktalamak için elimi masaya vurduğumda nefes nefese kalmıştım, göğsüm kabarmıştı ve Joe'nun yanaklarında iki kırmızı nokta belirmişti. İkimiz de masanın ortasındaki pudra pembesi kitaba bakıyorduk, restoranın tavanındaki gömme ışıklar gümüş folyo başlığı parlatıyordu.

Kelebekler.

"Affedersiniz.

Paniğe kapılmış bir garson, elinde ağızına kadar dolu iki likör bardağıyla önümüzde duruyordu.

"Bunlar müdürden," dedi bir tanesini benim önüme, bir tanesini de Joe'nun önüne koyarken, bir damlasını bile dökmeden. "İrlanda kreması likörü.

"Sağ ol," diye cevap verdi Joe, yüzünde muzip bir gülümsemeyle. "Bana ikisini de verebilirsin, gündüzleri içmez.

Tek kelime etmeden iki bardağı da silip süpürdüm, önce birini sonra diğerini mideye indirdim. "Bir tane daha alacağım," dedim elimin tersiyle ağızımı silerek

Joe sessiz bir şok içinde izlerken. "Ve o da öyle olacak.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Since U Been Gone" yok ama "Before He Cheats" var," diye bağırdı Joe, "Tainted Love" ın teneke karaoke altyapısı üzerinden. "Ya da Britney'i çalabiliriz, onlarda Britney'in hepsi var.

"Sırada "Love Is a Battleground" var," diye bağırdım, tavandan sarkan bulanık ekrana gözlerimi kısarak baktım ve yapışkan bir uzaktan kumandayı dürttüm. "Sonra The Black Eyed Peas'ten "My Humps" mı diyor?

"Benim uzmanlık alanım," diye cevap verdi yüzeysel bir selamla. "Güven bana.

Pat Benatar klasiğinin ilk birkaç ölçüsü küçük, kırmızı duvarlı odayı doldururken, iki saat önce yanıyor olsa yüzüne tükürmeyeceğim bir adamla King's Cross'ta bir karaoke kabininde kilitli kalmama yol açan olaylar zincirini tam olarak hatırlamaya çalıştım. Önce Baileys vardı, bolca Baileys, iyi bir yaz içkisi olduğunu düşünmezdim ama meğer içine yeterince buz koyarsanız Baileys yılın her zamanı iyiymiş. Joe bir pislik olduğu için özür diledi ve söylediklerinde ciddi olmadığına ısrar etti, ki buna pek inanmadım, ama üçüncü

Baileys vurdu, o kadar da önemli görünmüyordu. Sonra restoran bize akşam yemeğine hazırlanmak için kapattıklarını söyledi ve Joe St Pancras yakınlarındaki bir bara gitmemizi önerdi, ancak yolda Beyoncé'ye beklenmedik bir şarkı söylerken siyah taksimizi en sevdiği karaoke bara yönlendirdi ve şimdi soğuk ölü elimden çıkarmak zorunda kalacakları bir mikrofon tutan yerleşik zebra desenli bir bankette çıplak ayakla duruyordum, neredeyse boş bir bar vardı.

Masada bir şişe pahalı prosecco ve yolda bir tane daha. Sıcak, terli ve kendimden geçmiş bir haldeydim ve Joe Walsh'a bakmaktan kendimi alamıyordum.

"Sorun ne?" diye sordu ben kanepeden aşağıya inip içkimden arta kalanları boğazıma indirirken. "İşaretini kaçırdın.

"Sıcak," diye mırıldandım, bardağı yüzümde gezdirerek. "Burası çok sıcak.

"Öyle ama sen de ayine gidiyormuş gibi giyinmişsin," dedi Joe bardağımyı yeniden doldururken. 'Yaz geldi, kadın. Londra'da bunun her zaman pek bir şey ifade etmediğini biliyorum ama sıcak hava dalgasını fark etmedin mi?

Elbisemin yüksek yakasını çekiştirdim, ter damlaları göğsümden aşağı süzölüp sütyenimin içine sığındı.

"Londra'da bir toplantı, üç saatlik bir tren yolculuğı ve ailenizi ziyaret için giyinmeyi deneyin, güneş teninize değıdiğinde kelimenin tam anlamıyla yanacaksınız ve nasıl bir kıyafet bulacağınızı görön.

"Ne toplantısı?

Zihnimin yumuşak kenarları her zamankinden daha yavaş hareket ediyor, hızlı yanıtlar vermek yerine hafifçe titriyordu.

"Öğle yemeğı," diye düzelttim. "Öğle yemeğı demek istedim.

"Doğru," diye yanıtladı, kendi nemli saçlarını yüzünden uzaklaştırarak. "Öğle yemeğı. Malcolm ile.

Bu doğru. Yoğun bir gün. Hala Chesterfield'a giden trene binmem ve oradan da taksiyle ailemin evine gitmem gerekiyor çünkü kız kardeşim gelip beni alabilir ama çok fazla çaba gerektireceğı için bunu yapmayacak ve annemle babam partiyi organize etmekle meşgul olacaklar ve Tanrı bilir diğerk herkes ne yapıyor olacak ama evet, yoğun bir gün.

Saçmalıyordum, umutsuzca hiçbir şey söylemeden konuşmayı sürdürmeye çalışıyordum. 'I've Got You Babe' şarkısında düet yapmış olmamız, bu adama en derin, en karanlık sırlarımı anlatacağım anlamına gelmiyordu. Joe ilk başta şüphelendiğim kadar kötü bir insan olmayabilirdi ama ona güvenebileceğim kadar güveniyordum ve benden en az bir karış daha uzun ve çok daha ağır olduğı için bu çok da uzak sayılmazdı.

"Dürüst olmak gerekirse, bunu dört gözle beklemiyorum," diye ekledim, belki anlaşılmamıştır diye.

Kapı gıcırdayarak açıldı ve garson daha içeri adımını atamadan ben banktan aşağı atladım, küçük gümüş kovadan açık prosecco şişesini aldım ve bardağımı doldurdum. Kapı hızla kapandı. 'Aile, bilirsin. Zor olabilir. Aldatıcı, aldatıcı, aldatıcı.

"Bunu duydum.

Kadehini uzattı ve ben de köpüklü şarap üstten taşıp elinden aşağı damlayana kadar doldurdum. Parmaklarını dudaklarına götürdü ve şarabı yalarken gözüme takıldı.

"Annemle babam boşandı," dedi Joe. 'Annem İskoçya'da, babam burada. İki kat stres, iki kat ziyaret, yarı yarıya eğlence.

Tiz bir sesle, "İskoçya güzel ama," diye cevap verdim. Joe'nun yüzü gülümsemediğı zaman tamamen değışmişti. Alt dudağı küçücüktü.

Üstten biraz daha dolgun olan dudakları ona sürekli somurtuyormuş gibi bir hava veriyordu ve kaşlarının arasındaki, sağa göre sola biraz daha yakın olan iki küçük çizgi her zaman derin düşüncelere daldığı izlenimini veriyordu. Tek umudum onun da benimle aynı şeyleri düşünmüyor olmasıydı, yoksa başım gerçekten belaya girebilirdi.

Prosecco'dan derin bir yudum aldıktan ve bardağındaki miktarı daha kontrol edilebilir bir seviyeye indirdikten sonra 'İskoçya güzel,' diye kabul etti. "Annemin ıslanmadan gidilebildiği kadar kuzeye gitmenin eğlenceli olacağına karar vermesi dışında. Bu bir trek. Yine de babamdan uzak durmak istediği için onu suçlayamam.

"Anlaşıyor musunuz?" Muhtemelen şimdiye kadarki en gereksiz soruydu.

Yüzünde küçük bir yarım gülümseme belirdi ve kaşlarının arasındaki o küçük kırışıklık kendini düzeltti.

"Babam çok şeydir. Küçük dozlarda tadını çıkarmak en iyisi. Annem pes edip Amerika'ya gitmeden önce onu değiştirmek için yirmi yıl uğraştı. Ben on altı yaşındayken o ve ben Boston'a taşındık.

Yüksek sesli müzik çevremizde yankılanırken 'Çok hoş,' diye yorum yaptım. "Seni geri getiren ne?

Başını belli belirsiz sallayarak başka tarafa baktı. "Pek çok şey. "Amerika'da okula gittin mi?

"Ben yaptım. Harvard adında küçük bir yer."

Odada bir şeyler değişti ve kolay ileri geri gidişimiz başka bir şeye dönüştü, bir sohbetten ziyade bir röportaj, daha az paylaşım ve daha fazla ifade ediyordu. Samimi yarım gülümsemesi, öğle yemeğinde sırtımı sıvazlayan kendini beğenmiş sırıtış tarafından yutuldu. Savunmam tekrar harekete geçti ve kendime bir adamın 'Crazy in Love' şarkısının tüm sözlerini biliyor olmasının onun iyi bir insan olduğu anlamına gelmediğini hatırlatmak zorunda kaldım.

"Harford'u hiç duydun mu - Harford-on-the-Water? Odanın bir ucundan diğer ucuna geri dönüp ilk şişe prosecco geldiğinden beri dokunmadığım bir bardak suyu ararken sordum. Su içmem gerekiyordu. Mesafemi korumam gerekiyordu. 'Orası ailemin yaşadığı yer. Çok güzel bir yer. Biraz sıkıcı, çok sessiz ama güzel. Nehir kıyısında, bir sürü kireçtaşı ev, daha da çok koyun var.

"Sophie Taylor. Joe adımı yavaşça söyledi ve her şeye rağmen bu kez dilinden dökülüştünden nefret etmedim. "Bekle, baban Hugh Taylor değil, değil mi?

İçimden homurdandım ve yüzüm kızardı; doğrulamaya ya da yalanlamaya gerek yoktu, yüz ifadem her şeyi anlatıyordu.

"Bilmeliydim," diye haykırdı, saçlarını yüzünden uzaklaştırarak. 'Malcolm senin vaftiz baban. Sen Hugh ve Pandora Taylor'ın çocuğusun.

"Biri. Bir kız kardeşim ve bir de ağabeyim var,' diye cevap verdim su içerken ama Joe beni dinlemiyordu. Kafasında bir şeyler tasarlarken yüzü konsantrasyonla gerilmişti.

"Bu hafta sonu onun büyük doğum günü partisi değil mi?" diye sordu kendi bardağındaki suyu bitirdikten sonra onunkine başlarken. "Bu yüzden mi kuzeye gidiyorsun?

Fon müziği çalmaya devam etti ve Pat'in sözleri, görmezden gelindiklerinin tamamen farkında olmadan ekranda neşeyle kaymaya devam etti. Söz yok, talep yok.

"İşte bu yüzden kuzeye gidiyorum," dedim, kendini tebrik eden Sherlock Holmes gülümsemesi ben konuşurken eriyip gitti. 'Yayıncılık sektöründeki herkesi tanıyorum.

Onlara tapıyor olsanız da, eminim bana anlatmak için sabırsızlandığınız, onlardan birinin bir zamanlar size nasıl bilgelik dolu sözler söyleyip hayatınızı sonsuza dek değiştirdiğine dair harika bir hikayeniz vardır. Hadi, içini dök.'

"Bana deli diyebilirsin. Joe birkaç metre ötedeki en yakın duvara yaslandı. Bütün duvarlar birbirine yakındı, oda küçücüktü ve her saniye daha da küçülüyordu. "Ama onlarla çelişkili bir ilişkin olduğu hissine kapılıyorum.

"Herkesin ebeveynleriyle çatışmalı bir ilişkisi vardır," diye cevap verdim ve hemen kendimi düzelttim. 'Hayır, yok, onlar harika ebeveynler. İnanılmaz, gelmiş geçmiş en iyi ebeveynler. Bana mı öyle geliyor yoksa burası ısıtıcıyı açmışlar gibi mi?

"O zaman neden eve gitmek için can atmadığını söyledin?" "Seyahat etmekten nefret ediyorum," diye yalan söyledim. Trenler bir kabus, taksiler bir servet tutuyor. Bu gerçekten çok sıcak oluyor.'

Joe nemli bir peçeteyle kendimi havalandırmaya çalışmamı izledi, içkisini bitirdi ve bardağını doldurmak için prosecco'ya uzandı.

"Buna inanmayacaksın ama," dedi, söyleyeceği şeyi gerçekten söylemek üzere olduğuna inanamıyormuş gibi gülerek, "seni öğle yemeğinde Malcolm'la ilk gördüğümde Este Cox sandım.

Su bardağım elimden kaydı, yere düştü ve binlerce parçaya ayrıldı. Şey, üç parçaya. Ucuz bir bardaktı.

"Hadi ama, o kadar da zorlama bir fikir değildi," dedi Joe, zebra desenli koltukların üzerine uzanarak. "Sen ve Malcolm, masanın üzerinde bir kitap, arka sokaklarda gizli buluşmalar.

"Günün ortasında bir köri evinde öğle yemeği yiyorduk.

"Gizli bir öğle yemeği," diye düzeltti, "ve ben geldiğimde ikiniz de son derece kaypaktınız.

"Çünkü tamamen normal davranıyordun?" diye cevap verdim. "Bizi bir ucube gibi izliyor, sonra da boktan bir casus gibi gölgelerin arasından çıkıyordun.

"Belli ki Hugh ve Pandora Taylor'ın kızı asla *Kelebekler* gibi bir şey yazmaz," diye kıkırdadı Joe, bu düşünceyle başını sallayarak. "Tanrım, *bunu* arkadaşlarına açıklamak zorunda kalsa annenin yüzünün alacağı ifadeyi düşünsene.

Hasta olacaktım gibi hissettim. Böyle bir şeyi kendi kendime düşünmek bir şeydi ama bunu bir başkasının yüksek sesle söylediğini duymak başka bir şeydi. Gözlerim yaşlarla doldu ve onları şaşkınlıkla yavaşça sildim.

Endişe verici bir şekilde yapışkan zemine batıyordum. En son ne zaman ağladığımı hatırlayamıyordum ve işte buradaydım, ne söylediği hakkında hiçbir fikri olmayan bir budalanın önünde histeri krizine girmeme saniyeler kalmıştı.

"Sophie? Joe önümde çömeldi, aptalca yakışıklı yüzünde çok gerçekçi görünen bir endişe ifadesi vardı. "Sen iyi misin?"

"Hayır," diye cevap verdim ayaklarımı tekrar bulmak için kendimi yukarı doğru sürüklerken. İçeri girdiğimizde oda dönüyor muydu? Emin değildim. "Ben iyi değilim, sen de iyi değilsin.

"Yine mi geldin?"

"İçgüdülerime güvenmeyi ne zaman öğreneceğim? Kendi kendime yüksek sesle sordum, utanç giderek hayal kırıklığının gölgesinde kalıyordu. Haklı olduğumu kanıtladığı için ona karşı duyduğum hayal kırıklığı ve bir şeyler yapabileceğimi düşündüğüm için kendime karşı duyduğum hayal kırıklığı.

ilk etapta yanılttı. "Sen kibirli, cahil, duyarsız bir pisliksin, kendi ayrıcalığına o kadar kapılmışsın ki burnunun ucunu bile göremiyorsun. Her şey seninle ilgili değil, her şey senin için değil.

"Ben mi?" diye haykırdı, yerden başını kaldırıp bana bakarken afallamış olduğu belliydi. "*Benim ayrıcalıklı olduğumu* mu düşünüyorsun?"

"Harvard'ın çeşitlilik programının bir parçası değilseniz, zengin Amerikalıları biraz denge sağlamak için bazı sosyetik İngiliz çocuklarla karıştırmadıkları sürece?"

"Peki ya sen? Joe dengesizce ayağa kalktı, yüzü kızarmıştı. "Üniversiteyi nerede okudun?"

Kollarımı vücuduma doladım ve sıktım. "Durham.

İlginç. Baban oraya gitmemiş miydi? Aslında, hala *her yıl* konuk öğretim üyesi olarak ders verdiği yer değil mi?

"Babam hakkında rahatsız edici miktarda şey biliyorsun," diye cevap verdim, çenemi kaldırarak. "Bana söylemek istediğin bir şey var mı?"

"Sadece sen de benim kadar ayrıcalıklısın, tatlım."

Tüm şaka ve iğneleyici sözlerden eser kalmamıştı. Öfkeliydi. Joe prosecco'sunun geri kalanını fırlattı ve bardağı tekrar alçak masaya çarptı, synth ağırlıklı arka plan parçasını delen donuk bir çatırtı. İki saat karaoke, iki şişe prosecco ve iki kırık bardak. Bu bir servete mal olacaktı.

"Üniversite eğitimin ve muhteşem ailenle hayat senin için çok zor olmalı," diye söyleniyordu, "havalı bir özel okulda öğretmenlik yapıyorsun-

"Ah-ha!" diye araya girdim. "Özel bir okul değil."

Durakladı, yüzünde beklenti dolu bir ifade vardı.

'Ama içine girmek oldukça zor,' diye göğsüme itiraf ettim.

"Beni sandığın kadar iyi tanıımıyorsun ama numaranı aldım," diye devam etti Joe, tiradına devam ederken yaklaşarak. "Dur tahmin edeyim, okul kolaydı, muhtemelen sınavlara bile girmeden Durham'a kabul edildin, rahat bir yayıncılık işine girebilirdin ama bu çok fazla zor iş gibi geldi, bu yüzden biraz zorlanmaya karar verdin, kendi zengin bokunu bulana kadar bazı zengin bokların çocuklarına ABC'lerini öğrettin. Ama Bay Zengin Bok hala ortaya çıkmadı, bu yüzden tüm gecelerini yalnız geçiriyorsun, *Kelebekler* gibi kitaplar okuyorsun, neden kimsenin senin ipeksi saçlarına, gül yaprağı dudaklarına ve korkunç, korkunç şarkı söyleme sesine aşık olmadığını merak ediyorsun ve-'

"Bütün günümü, her günümü çocuklarla uğraşarak geçiriyorum ama sen, Joe Walsh, tanıdığım en büyük çocuksun," diye bağırdım, parmağımı sert göğsüne soktum, o kadar sinirliydim ki ne dediğini bile zar zor duyuyordum. 'Ooh, bana bak, çok zekiyim ve iyi okuyorum. Ooh, bana bak, Harvard'a gittim, bu yüzden her şeyi herkesten daha iyi biliyorum. Bana bak, yakışıklıyım ve uzun boyluyum ve muhtemelen lakros oynadım ve ... ve ...'

Öfkenin kızıl sisi arasında cümleyi bitirmenin bir yolunu bulamadım. O kadar yakındık ki, burun deliklerinin alevlenmesini ve ağzının kenarlarındaki titremeyi görebiliyordum ama gözlerine ulaştığımda, beklediğim öfke yerine tamamen başka bir şeyle doluydular.

Şehvet.

Joe Walsh bana sanki beni yemek istiyormuş gibi bakıyordu ve fark ettim ki, beyaz sıcak öfke göğsümden dışarı çıkıp

Karnım, göbek deliğimin altında beklenmedik bir yere yerleşti, dünyada daha fazla istediğim hiçbir şey yoktu.

"Sophie-" diye başladı, bir elini bana doğru uzatarak.

"Affedersiniz. O temas kuramadan önce geriye doğru sarsıldım ve bavulumu tuttum. "Yetişmem gereken bir tren var.

Daha şarkı bitmeden kapıdan çıkmış ve sokağa çıkmıştım.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Londra'dan Chesterfield'e giden tren iyi değildi. Artık hiç iyi tren yolculuğu kalmamıştı, sadece iyi olanlar ve berbat olanlar vardı ama bu en kötülerinden biri olmalıydı.

Benimkinden önce planlanan iki tren iptal edildiğinden her vagon insan çorbasıyla doluydu ve turnikelerden bir dakika kala geçmeyi başardım. St Pancras'tan çıkarken Kalabalık vagona ayağımı sürüyerek, inciklerimi sıkışmış bavullara vurarak ilerlerken, koltuğum için kavga eden üç farklı kişi ve kondüktör tüm rezervasyonları iptal etmenin eğlenceli olacağını düşündüğü için zaten koltukta oturan bir kişi buldum. Kavgaya katılamayacak kadar bitkin bir halde vagonun sonuna kadar ilerledim ve iki çamurlu dağ bisikleti ve bir yığın fazla valizle birlikte kendimi içeri tıktım.

Tren sıcaktı, yavaştı, hızla ilerleyen bir akşamdan kalmalıkla savaşıyordum, telefonumun şarjı yüzde on ikideydi. Bırakın kutuda M&S kokteylini, *hiç* atıştırmalığım bile yoktu ve üstüne üstlük tuvaletler de çalışmıyordu. Bir insanın katlanabileceği en kötü tren yolculuğuydu ama beni, boş bir tuvalete işerken özür dileyip duran çok hoş takım elbiseli utanç verici adamdan bile daha fazla rahatsız eden bir şey vardı Lucozade şişesi bir metre uzağımda.

Joe Walsh'u düşünmeden edemedim.

Dirty Dancing düetimiz sırasında beni havaya kaldırdığı yerden baharatlı tıraş losyonunun kokusu hâlâ elbiseme sinmişti ve ellerinin belimi sıkıca kavrayışını hâlâ hissedebiliyorum, şarkılarına eşlik eden hırıltılı kahkahasını duyabiliyordum. Onunla bu kadar çok vakit geçirmeyeli uzun zaman olmuştu.

Terli ve karanlık bir odada yakışıklı bir adamla samimi bir zaman. Kalçalarıyla ceviz kırabilecek ve telefonunu yırtabilecek gibi görünen bir adam.

çıplak elleriyle ikiye böldü. Hâlâ telefon rehberi yapıyorlar mı? Annemle babamın koridorundaki küçük masanın üzerinde duran, bir telefon rehberi olabilirdi.

Antika. Belki onun yerine fritözümle birlikte gelen on bin kelimelik kullanım kılavuzunu deneyebilirdi.

Bu benim hatam değildi, başından beri planı buydu. Kendimi oldukça zeki, makul derecede anlayışlı bir kadın olarak görüyordum ve yine de kolay bir av olmuştum. Joe Walsh ile bir ayı arasındaki dövüşü kimin kazanacağını seçmek zorunda kalsaydım, Joe Walsh'u desteklerdim. Bir ayıyı makul bir şekilde yenebileceği için değil.

Güç gösterisinden ziyade, onu pohpohlayarak boyun eğdirmenin bir yolunu bulup, dikkatini vermediği anda nakavt edici bir darbe indirdiği için. Onun ve kendini beğenmiş suratının kitaplarımın yakınında çalıştığını düşünmek beni o kadar sinirlendiriyordu ki, neredeyse takım elbiseli adama kitaplarımın bende kalıp kalamayacağını soracaktım.

Lucozade şişesini alıp Joe'ya kuryeyle göndererek hafta sonuna güzel bir başlangıç yapmasını sağlayacaktım. Neyse ki Este Cox'un kimliği gizli kaldığı sürece MullinsParker ofisine gitmeme gerek kalmayacaktı, bu da şükürler olsun ki hiçbir zaman onu tekrar görmek zorundayım.

Ama bu, gözlerimi her kapattığımda onun adımı söylediğini duyduğum ve ağzının benimkine yaklaştığını gördüğüm gerçeğini değiştirmiyordu. Ve her seferinde tüm vücudum yanıyordu.

Sonunda Chesterfield istasyonuna vardığımızda, Shawshank hapishanesinden kaçmış gibi soluk soluğa trenden indim.

"Alınma Soph ama ısınmış köpek boku gibi görünüyorsun.

Alçak akşam güneşine göz kırparak, beni kimin bu kadar lanetleyici ve doğru bir şekilde tanımladığını görmek için etrafıma bakındım.

'Ve konuşma gücünü kaybetti. Bu sürüşü kolaylaştıracaktır. "William!

Hayatımda hiç kardeşimin tacizine maruz kaldığım için bu kadar mutlu olmamıştım. Kendimi ona doğru fırlattım, bavul ağır çekimde kaldırımdan yola devrildi ve Mazda kullanan bir adam ikimize de hoşnutsuz bir korna çaldı.

"Otuzbirci," dedi William gülümseyerek, araba güvenli bir şekilde yola çıktığında elini aynı jestle sallayarak. Düşen bavulumu almak için eğildi, ben hâlâ bebek bir koala gibi onun sırık gibi gövdesine yapışmıştım.

"Burada olduğumu nereden biliyordun?" diye sordum, kollarımın kullanılmış tuvalet kâğıdı kadar güçlü olduğu gerçeğini göz önünde bulundurarak ona sarılabileceğim en büyük, en güçlü sarılmayı yaptım.

"Ben medyum muyum? Kabul edilebilir miktarda kardeş PDA süresinin geçtiğini belirtmek için sırtımı sıvazladı. 'Ayrıca varış saatiniz ve kalkış saati, varış istasyonu, kalkış istasyonu, telefon numarası, e-posta,

Instagram, Facebook ve TikTok adresleri Hugh Taylor Big Birthday Weekend Bash resmi paylaşım tablosunda yer aldı.

"Babam TikTok'ta mı? Ürpererek söyledim. Dehşet verici bir düşünceydi. "Babam TikTok'ta çok iyi," dedi başını sallayarak. 'Çoğunlukla CleaningTok'ta takılıyor ama bana birden fazla Catluminati videosu gönderdi. BookTok'tan uzak duruyor tabii ki. Şu anda daha çok kapibaralarla ilgileniyor.

"Kim değil ki? Ben de cevap verdim. "BookTok'tan uzak durması mantıklı..." "Biri Faulkner'a karşı bir şey söylerse ne olacağını hayal edin, William kıkırdadı. "Onları avlar ve Ses ve Öfke'nin ilk baskısıyla öldüresiye döverdi.

"Bir dakika, hangi elektronik tablo? Cümlesini geri sararak söyledim.

'Partinin duyurulduğu günden son konunun eve döndüğü son saniyeye kadar her saatin her dakikasının her saniyesini detaylandıran hesap çizelgesi. Anlamadın mı?

"Ben almadım," diye onayladım, ciğerlerimde kalan azıcık hava da tamamen sönene kadar dışarı sızdı. "Babam beni partinin hesap çizelgesine dahil etmedi.

"Çok tuhaf," dedi sakallı çenesini kaşıyarak. 'Görmezden geldiğini sanıyordum çünkü-'

Kendini birdenbire durdurdu ama yüzündeki kaypak ifadeyi silmeye fırsat bulamadan yakaladım.

"Çünkü ne?

"Önemli değil, endişelenme, hadi arabaya binelim. "William.

Sesim, şehir merkezindeki bir otoparkta küçük kız kardeşiniz tarafından taşaklarınıza tekme yemiştiniz gibi bir tehdit taşıyordu. Bu boş bir tehdit de değildi, bunu daha önce yapmıştım ve yine yapardım.

"Tamam, sana söyleyeceğim ama elçiye zeval olmaz ya da aklından ne geçiyorsa onu yapma," dedi aklımdan geçenleri okuyarak. "Senin bu işin içinde olmamanın nedeni muhtemelen CJ'in bu işin içinde olması.

"Peki eski erkek arkadaşım neden babamın resmi Büyük Doğum Günü Hafta Sonu Eğlencesi paylaşım tablosunda yer alıyor? diye sordum.

"Sana yalan söylememi ister misin?

"Evet, lütfen," diye cevap verdim, Baileys'in son kadehi midemde fokurduyor ve dramatik bir geri dönüşle tehdit ediyordu.

"Çünkü babam onu kesinlikle davet etmedi ve o da kesinlikle gelmeyecek.

Mükemmeldi. Bu tek kelimeyle mükemmeldi. Bütün öğleden sonrayı bir daha asla görmek istemediğim bir yayıncı serseriyle içerek geçirmiştım ve şimdi bütün hafta sonunu bir başkasıyla geçirmek zorundaydım.

"Şu anda kussam ne kadar kıvarsın? Yararsız bir şekilde karnımı ovuşturarak sordum.

William köşedeki siyah arabayı işaret etti. 'Soph, Chessie tren istasyonunda saat sekizi geçti. Tesla'nın üzerine kustuğun sürece benim için sorun yok.

Ancak, vurgu yapmak için durakladı, 'bu konuda neden hiç stresli olmamanız gerektiğine dair bir teori paylaşmama izin verin.

"Devam etmek mi?

Midem guruldadı ve Tesla'ya doğru bir yan adım attım. "Ne zaman ayrıldınız, iki yıl önce mi?

"Evet.

'Ve CJ o kadar güvensiz ki, onu büyük kötü yayıncı zorbalardan koruması için hala eski kız arkadaşının babasına mı tutunuyor? Bu çok üzücü.'

"Böyle daha çok şey söyle," diye önerdim.

"Belli ki hâlâ bekâr.

"Ben de öyle.

"Evet ama CJ son derece çekilmez biri ve evet, gösterişli, edebi bir kitap yazmış olabilir ama kesinlikle yirmi dokuz dilde satılan ve yılın en çok satan ilk romanına sahip değil.

"Otuz iki," dedim sessizce ve avucunu yüzünden aşağı kaydırıldı.

"Gerçekten mi? Bunu bilmem gerekirdi, değil mi?

"Yardımcı olabilir," diye kabul ettim. "Benim temsilcim olman gerektiğine göre. William elindeki anahtarlığa bastı, eski model arabasının arka lambaları

BMW itaatkar bir şekilde yanıp sönüyor.

"Este Cox'un menajeri," diye düzeltti benimkiyle aynı renkteki parlak kestane rengi saçlarını savurarak. "Annemle babama söylemeye hâlâ hazır olmadığınızı varsaymakta yanılmıyorsam.

Midem kendini toparlarken başımı salladım. "Bu pek de doğru bir hafta sonu değil, değil mi?

'Ne için saklıyorsun? Noel için mi? Evlilik yıldönümü için mi? Ölüm döşğinde günah çıkarmak için mi?

"Benimki mi onlarınki mi? Beni arabaya doğru götürürken, bir kolunu omuzlarıma dolayarak, sanki oraya tek başıma varmaktan aciz yaşlı bir kadınmışım gibi dedim. "Yemin ederim onlara söyleyeceğim. Sadece bu hafta sonu değil.

Mal dışında sırrım konusunda güvendiğim tek kişinin ağabeyim olmasının bir nedeni vardı ve bunun tek nedeni onun sektördeki en iyi edebiyat ajanlarından biri olması değildi. William dürüst, sadık ve nazikti. Hiçbir şeyi şekerle kaplamazdı ve her zaman her şeyi bir perspektife oturtmak gibi esrarengiz bir becerisi vardı. Ayrıca, bunu bilen tek kişi bendim.

Annem ve babam yirmi yıl önce tatildayken sarhoş olup arazi bisikletiyle kış bahçesinin camını kıran oydu, onlar dönmeden hemen önce taşınan 13. sınıftan Richard Filby değil. Evet, aradan yirmi yıl geçmişti. Hayır, böyle bir kozdan vazgeçecek değildim.

'Cidden Soph, hasta mısın? Berbat görünüyorsun. Kolunu çekti ve beni otoparkın yarısına kadar itti. "Bulaşıcı değilsin, değil mi?

Bir Fiat 500'ün bagajından zıplayarak 'Hayır, göt herif' diye cevap verdim. 'Ben iyiyim. Öğle yemeğinde birkaç kadeh içtim, hepsi bu.

"Neyin, siyanürün mü?

"Siyanür ya da CJ arasında bir seçim yapmak zorunda kalsaydım, hangisini seçeceğimi bildiğimden pek emin değilim," diye itiraf ettim. "Eve gitmek için çok mu geç?

'Evet,' diye cevap verdi. 'Kendini toparla. Bu hafta sonu tam bir sirk olacak.

Ben kendimi yolcu koltuğuna bırakırken o da bavulumu kıymetli arabasının arka koltuğuna koymak için arka yolcu kapısını açtı. Bir zamanlar babamıza ait olan bu araba hâlâ okul ve yaz tatillerinde deniz kenarına yapılan yolculukların kokusunu taşıyordu.

"Dürüst olmak gerekirse, kendimi daha iyi hissediyorum," dedim gözlerimi kapatıp nostaljiye dalarken. 'Yani eğer arabaya servis yapan McDonald's'ta durmak zorunda hissettiysen, buna kızmazdım.

"Başkası satın alırken Big Mac'i bilerek asla geri çevirmedi.

"Satın alacağımı söyledim mi?

Bavulumun kapısını kapatırken bana kötücül bir bakış fırlattı.

'Teşekkür ederim William, kışını kaldırıp buraya kadar geldiğin için. Beni almak için Chesterfield'a kadar geldin, oysa akşamını televizyonun karşısında oturup ellerin pantolonunun içinde yirmi yıllık bir dizinin bölümlerini izlemek gibi başka bir şeyle geçirebilirdin.

Frasier.'

'Biliyorsun, evlilik için her zaman en iyi reklam sen değilsin,' diye cevap verdim, kendime başka bir pis bakış daha kazandırarak. 'Tamam, ben ısmarlıyorum. Ama milkshake içmeyeceksin.

"Gecenin bu saatinde mi? Sürücü koltuğuna otururken nefesi kesildi. "Yatmadan önce bu kadar şeker ve süt ürünü sorun yaratır ve evet, siz söylemeden önce biliyorum, ben değiştim. Metabolizmam da öyle. Buna yaşlanmak deniyor.

"Tek kelime etmedim. Emniyet kemerimi kararlı bir tıkırtı ile bağlarken mutlu bir şekilde iç çektim ve kafamda nuggies hayalleri dans etti. "Kimse senin kırkından bir gün fazla olduğuna inanmaz.

"Otuz sekiz yaşımdayım, seni inek.

Gülümsememi gizlemek için dudağımı ısırardım. Boktan bir güne mutlu bir kapak koymak için ağabeyini kızdırmak gibisi yoktu.

William omzunun üzerinden arka koltuğa baktı, el çantam kucağında, başım emniyet kemerine yaslanmıştı.

'Değişiklik olsun diye hafif seyahat ediyorsun,' dedi arabayı nazikçe çalıştırarak. 'Sadece bir bavul mu? Yeni bir rekor olmalı.

İşte tam o anda kalbim durdu.

Koltuğumda öyle hızlı döndüm ki, vücudumdaki her kas protesto için çekildi. İşte oradaydı, küçük tekerlekli valizim, bej deri koltuklara yaslanmış mutlu bir şekilde dinleniyordu. El çantam hâlâ kucağımdaydı ve ayak boşluğu ayaklarım dışında her şeyden tamamen arınmıştı.

Çantam hiçbir yerde görünmüyordu.

İçinde *Kelebekler*'in özel baskı nüshası, yarım kalan devam kitabının üzerinde karalanmış düzeltmeler bulunan çıktısı alınmış bir nüshası, dizüstü bilgisayarım ve tedbir olsun diye o sabah çıkarken aldığım bir avuç postanın bulunduğu çanta. Üzerinde büyük harflerle gerçek adımın ve adresimin yazılı olduğu postalar.

William eski makineyi ters çevirdiğinde, bindiğim trenin yavaşça istasyondan çıkışını izledim, son soğukkanlılık kırıntımı da beraberinde götürdüğünü hissettim ve başka türlü bir tepki veremediğim için gözyaşlarına boğuldum.

BEŞİNCİ BÖLÜM

"Hadi ama Soph," diye homurdandı William, bizi otoparktan çıkarırken gözlerini dikmiş önüne bakıyordu, ancak kavşakta sorun yaşayan bir stajyer otobüs şoförü tarafından durdurulduk. "O kadar da kötü olmayacak, sadece bir parti.

"Parti yüzünden değil," diye cevap verdim, beni sakinleştirmeye yetmeyen havayı ciğerlerime çekerek. "Sanırım çantamı trende unuttum.

"Ohhh, bunu daha önce de yapmıştım, çok sinir bozucu," dedi McDonald's için öğüren bir adamın toplayabileceği kadar empatiyle. 'Yine de dünyanın sonu değil. İçinde ne vardı?'

"Dizüstü bilgisayarım, üzerinde gerçek adım ve adresimin yazılı olduğu bir sürü posta

Kelebekler ve tamamlanmamış devam filminin bir çıktısı.' "Ah.

'Bana bunun büyük bir mesele olmadığını söyle,' diye yalvardım. 'Birinin çantayı karıştırıp benim Este Cox olduğumu anlaması ve bunu önemseyen birine söylemesi ihtimali nedir? Küçük, değil mi? Minicik, yok denecek kadar az.

Sakalının arkasına sakladığı korkunç bir yüz ifadesiyle bana baktı.

'The *Mail*, kimliğinizi doğrulayacak olanlara hâlâ on bin dolar ödül veriyor. Ama ne zamandan beri *Mail*'de okuduğunuz her şeye inanır oldunuz?

"Sanırım hasta olacağım," diye ellerime fısıldadım, statik araba aniden etrafımda dönmeye başladı.

William beceriksizce kolumu okşadı ve ben de kolumdaki çarkları görebiliyordum.

Susuz kalmış beynim büzülmeye ve küçülmeye devam ederken onun zihni dönüyor, kafatasımın içinden bir fıstık büyüklüğüne gelene ve kulağımdan kaçmaya hazır olana kadar kendini soyuyordu.

'Artık bu konuda yapabileceğimiz pek bir şey yok,' diye düşündü. 'Bilet ofis kapandı ve tren gitti. Seni eve götürelim, birkaç telefon görüşmesi yapacağım ve lütfen arabama kasma. kokuyu dışarı at.'

"Neden bunlar benim başıma geliyor?" diye feryat ettim. "Ben iyi bir insanım.

"Pekala.

"Sana değil, sen benim kardeşimsin," dedim özgürce hıçkırarak. 'Ama genel olarak öyleyim. Hayır kurumlarına bağışta bulunuyorum, annemle babamı gecenin bir yarısı indikleri havaalanından ben aldım ve bir kez bile şikayet etmedim.

'İş yerindeki Cara'nın, gerçekten çok para olmasına ve spa'nın berbat olmasına rağmen bekarlığa veda partisi için hepimizden ne kadar ödeme yapmamızı beklediğini'

Sırrımı başka kimseye değil de kardeşime söylememin bir başka nedeni de buydu. William, gerçek olmadığı halde her şey yolundaymış gibi görünmekte çok iyiydi.

"Sana hiç dizüstü bilgisayarımı Edinburgh treninde unuttuğum zamanı anlatmış mıydım?" diye sordu kavşağa çıkmadan önce cesaretle.

"Waverley'de biri teslim etmiş ve ben daha kaybolduğunu fark etmeden beni aradılar. Dışarıda hala iyi Samaritanlar var.

"Ya da arama geçmişine bakıp altlarına sıçtılar. "Oh bak, şimdiden daha iyi hissediyorsun. Sırttı, vites değiştirdi ve ayağını indirdi. 'Bir telefon görüşmesiyle her şey hallolacak. Haklısınız, birinin çantanızı bulup ikiyle ikiye bir araya getirme ihtimali çok düşük. Büyük olasılıkla dizüstü bilgisayarınızı çalıp gerisini bırakacaklardır.

Üzüntüyle burnumu çektim, bunun moral verici bir düşünce olduğunu kabul etmek için fazla ileri gitmiştim. "Bak ne diyeceğim," dedi William. "McDonald's'ın parasını ben ödeyeceğim.

"Tamam ama milkshake içeceğim," diye uyardım, seyrek saçlarımı yüzümünden uzaklaştırarak. Annemle babamın yanına bu şekilde gidip soru sormamalarını bekleyemezdim.

Ne istersen. Elmalı turta hariç. Ağzının içini yaktığında seni A&E'ye götürmeyeceğim. Yine.'

"Anlaştık," dedim pencereden dışarı, kararan gökyüzüne bakarken, paniklememek için elimden geleni yaptım.

Tavuk nugget, şeker ve varoluşsal korku ile eve vardık

Kırk beş dakika sonra, araba yoluna girdiğimizde ikimizin de yüzünde ortak bir dayanışma gülümsemesi vardı.

Annem on dokuz yıl önce küçük kız kardeşim Charlotte'a hamile kalana kadar (onu doğurduğunda kırk iki yaşında olan anneme göre heyecan verici bir orta yaş sürprizi), banliyöde üç yataklı küçük bir dairede yaşıyorduk.

Londra'nın dışındaydı, ancak yeni bir çocuk doğmak üzereydi ve güneydeki evlerini satıp kuzeye yatırım yapmaya karar verdiler. Babam işe gidip

gelmekten çok memnundu ve annem de haftada sadece bir kez toplantılar için ofise gidiyordu

Bu yüzden Harford'a taşınıp beş yatak odası, muhteşem bir mutfak ve evin arka tarafında güzel bir güneşlenme odasıyla *Büyük ve Küçük Tüm Yaratıklar* fantezilerini yaşamak varken şehirde kalmanın bir anlamı yoktu. O kadar büyük bir bahçeye açılan bir evdi ki, babam bahçeyle ilgilenmek için şu binek çim biçme makinelerinden almıştı. Bahçe o kadar büyüktü ki, bazen aşağıya kadar inmek için bir asaya, yarım düzine koyuna ve paketlenmiş bir öğle yemeğine ihtiyacım varmış gibi hissederdim.

Üniversiteden sonra tekrar güneye taşındım, William ve kocası Sanjit ile aynı evi paylaştım, ta ki ben Tring'deki Abbey Hill School'da işe başlayana kadar; William ve Sanjit ise bir daha asla konuşmamaya karar verdiğimiz muz-ekmek-destek-kabarcıkları yılına kadar Londra'da kaldılar. Ergenlik döneminin her saniyesini onların çatısı altından çıkmak için çaresizce geçirmesine rağmen, William artık ailemizden beş dakika uzaklıkta ve benden de tamamen uzakta yaşıyordu.

"Hadi," diye talimat verdi William, arabayı garaj yoluna park etmiş ve National Rail'i aramaya başlamıştı bile. "Ben çantanı bulacağım, sen enerjini annemle babama sakla.

"Annem seni McDonald's yerken görürse Sanjit'e söyler ve o da seni boşar.

"Yüksek kolesterolü olması benim suçum değil," diye mırıldandı kardeşim bir avuç patates kızartmasının arasından. "Ama bundan ona asla bahsetme.

Teatral tiksinti gösterisini görmezden gelerek onu yanağından öptüm, sonra arabadan çıktım, bavulumu aldım ve beceriksizce çakıllı garaj yolundan aşağı yuvarladım. Her şey yoluna girecekti. Her şey yoluna girecekti.

William doğru kişilerle konuşacak, çantanı bulacak ve geri alacaktı. Endişelenecek bir şey yoktu.

"Alo?" diye seslendim yüksek sesle, kendimi ön kapıdan içeri attım.

"Evde kimse var mı?" "Sophie, sen misin?"

Annemin kafası mutfak kapısında belirdi ve o anda kendimi arabada olduğumdan milyonlarca kez daha iyi hissettim, ama bunun annemin yatıştırıcı varlığından çok William'ın saatte yetmiş mil hızla taşra yollarında tek elle araba kullanırken Big Mac'i barındırmasıyla ilgisi olabilirdi.

"Sanırım öyle," diye cevap verdim, çift katlı bir otobüsün kafa kafaya çarpışma anını hatırlayarak. "Tam olarak emin değilim.

"Buraya gel ve bana sarıl, ellerim dolu. Başını sallayarak beni mutfağa çağırdı. "Babanın partisi için pastayı süslüyorum.

Belki de hâlâ endişelenecek bir şey vardı.

Pandora Taylor mutfaktaki yetenekleriyle tanınmıyordu. Sektördeki en sert ve en saygın edebiyat eleştirmenlerinden biri olarak bilinirdi, uygun gördüğünde büyükleri kemiğe kadar keser, bitirirdi. kariyerler ve bir gecede yıldızlar yarattı. Edebiyat dünyasının gözünü korkutmakla meşgul olmadığı zamanlarda, çocuklarının hayatındaki herkesi korkutmak için zaman ayırırdı. Eve gelip 'I'm a Little Teapot' şarkısının çok etkileyici bir yorumunu yaptığımda, ilkokulumu 'genç beyinleri zorlayamamakla' suçladıktan sonra öğretmenlerim bana asla aynı şekilde bakmadı.

"Pasta güzel, kırmızı kadife," dedi elinde sıkma torbasıyla. "Tereyağı kremasıyla ilgili bazı sorunlar yaşıyorum.

"Biraz sorun" demek hafif kalırdı. Adaçayı yeşili dolaplar, gri arduvaz zemin ve beyaz kuvars tezgahıtan oluşan çiftlik evi mutfağının tamamı kahverengi tereyağlı krema ile *kaplanmıştı*.

"Sizi telaşlandırmak istemem," dedim kapı aralığının güvenliğinden. 'Ama burası biraz kaza geçirmiş gibi görünüyor, hem de krema ile değil.

Annem inledi ve şeker, tereyağı ve kahverengi gıda boyası bulaşmamış tek yeri olan dirseğinin kıvrımıyla gözlüklerini burnuna geri itti. "Ne oldu bilmiyorum. Tüm talimatlara uydum. Seçmen Şapka olması gerekiyordu.

Önündeki kahverengi tümseğe baktım ve dudaklarımı sıkıca birbirine kenetledim.

"Şapkaya benzemiyor anne.

"Neye benzediğini biliyorum," dedi memnuniyetsiz bir homurtuyla. Onun İmzalı ipek eşarp başından kayarak gümüşü gri saçlarını serbest bıraktı ve krema şekeri benekli ayakkabılarına doğru süzüldü. "Charlotte büyük hayal kırıklığına uğrayacak.

"Charlotte? Ben cevap verdim. "Bugün babamın doğum günü değil mi?

"Evet ama kız kardeşin bunu şu "pasta mı?" programlarından birinde gördü ve o kadar beğendi ki ben de deneyeyim dedim.

Küçük kız kardeşimin şımarık olduğundan değil. Onun kemiklerini sevmediğimden değil, zeki, komik ve çok becerikliydi, ama o

Ayrıca sabırsız, inatçı, her şeye bir cevabı vardı ve bu cevap genellikle 'yanılıyorsun' olurdu. Noel'de son Marvel filmi hakkında ne düşündüğünü sorduğumda bana attığı alaycı bakışın etkisinden hala kurtulamamıştım. İnsanlar daha hafif yaralanmalardan ölmüştü.

"Açıkçası, resmi bir tane için bir kol ve bir bacak ödeyerek Rowling'in ceplerine daha fazla para koymak istemedim. Annem ellerini sildi ve siyah bir kumaş parçası aldı. "Sence kurdeleyi taktıktan sonra ...?"

'Anne, bırak gitsin, hasta kurtarılamaz' dedim, başımı iki yana eğip her açıdan düşündüm ama her biri bir öncekinden daha korkunçtu. 'Charlotte bu kadar sevdiyse neden yapmıyor?

Yenilgiyle ellerini havaya kaldıran annem pastayı tezgâhın üzerine itti ve pasta üzüntüyle bir tarafa yığılmadan önce tehlikeli bir şekilde sallanmaya başladı. Çöpe atılması gerekiyordu.

"Dışarıda. Onu bütün yaz neredeyse hiç görmedim, çok meşgul." "Yeni bir aşk ilgisi mi?

"Hayır.

"Başka bir köpek gezdirme işine başladı ve tüm köpekleri yine mi kaybetti?" "Bu sadece iki kez oldu," diye cevap verdi umursamaz bir tavırla.

Çocukken neden evcil hayvan beslememize izin verilmediğini hatırlattı.

"Çalışıyor. TikTok'u çok sevdiğini biliyorsun.

"TikTok'ta çok büyük olduğunu bilmiyordum.

Babam ve kız kardeşim saat uygulamasında. Bu endişe verici bir gelişmeydi. Telefonumu çıkardım ve onun adını arattım ama hiçbir şey çıkmadı.

Annem, on beş yaşına kadar kilitli bir günlük almama izin verilmemesine rağmen bu gayet kabul edilebilir bir şeymiş gibi, 'Onu aramaya zahmet etmeyin, tüm aileyi engellemiş,' dedi. "Ofisteki kızlardan biri onu takip ediyor ve görmem gerektiğini düşündüğü videoları bana gönderiyor.

"Sormaya korkuyorum ama on sekiz yaşındaki kız kardeşimin TikTok'ta tam olarak ne işi var? Hemen ve makul bir şekilde en kötüsünü tahmin ederek sordum.

Dans mı? Makyaj dersleri? ASMR? Lütfen, dua ettim, lütfen ASMR olsun.

"Kitapları inceliyor. İnkâr edilemez bir gururun yankısı mutfağa yayıldı. 'Tüm videoları tam olarak anladığımı söyleyemem ama binlerce takipçisi var. Bir tanesinde virüs vardı.

"Viral oldu demek istiyorsun," diye yanıtladım ve o da omuz silkti. Sosyal medyayı kullanmayı reddetmesi meşhurdur. Babamın ani dönüşümüyle nasıl başa çıktığını bilmiyordum ama en azından şimdi bu daha anlamlıydı.

"Fikirlerini söylemekten çekinmez," dedi, olumlu bir şekilde parlayarak. "Hawkshead'deki editörlerden biri onun *sert* olduğunu söyledi.

Mükemmeldi. Ben gündüzleri ilköğretim öğretmeni yaparken ve geceleri gizli müstehcenlik yazarken, ailenin geri kalanını edebi büyüklüğün onaylanmış yolunda neşeyle takip eden başka bir kardeş.

Annem ellerini durulayarak temizlerken akan suyun sesi üzerine, 'Kız kardeşin oldukça şaşırtıcı,' diye ekledi. "Yaz başında bize bir teklifle geldi ve dürüst olmak gerekirse Sophie, çok başarılı ve iddialı bir iş planı hazırladı. Baban da ben de inanılmaz etkilendik.

"Ne için bir iş planı? Cevabı bilmek istemediğimden neredeyse emin bir şekilde sordum.

Bana bakmak için döndü, yanakları kızarmış ve gözleri canlanmıştı. Hanya'yı yeni öğrenmiş olsaydı daha heyecanlı görünemezdi. Yanagihara, *Küçük Bir Hayat*'in öncesini yazmıştı.

"Bir kitapçı.

"Bu Charlotte, okulu *yeni* bitiren on sekiz yaşındaki kız mı? I Yanlış duymadığımdan ya da istemeden başka bir boyuta geçmediğimden emin olmak için çok net konuştum. "Anne, lütfen bana ona bir kitapçı almadığını söyle.

"Saçmalama," diye cevap verdi gülerek. "Biz bir kitapçı dükkânı satın almadık.

Başımı kendime doğru salladım. Tabii ki yapmamışlardı, ne düşünüyordum ki? "Bir tane kiraladık.

Birden William'ın arabasına geri dönmeyi, kaybettiğim dizüstü bilgisayarım yüzünden sinir krizi geçirmeyi ve çift katlı otobüs ölümüyle yüzleşmeyi özledim.

"Gwendoline'i hatırlıyor musun? Annem sanki az önce duyduğum en çığgınca şeyi söylememiş gibi konuşmaya devam ederek sordu.

"Postanenin karşısındaki manavı işletiyordu. Emekli olmak istiyordu, biz de onun yerini bir yıllığına kiraladık. Lottie tüm araştırmaları yaptı, Kaliforniya'da kendi dükkanını açan genç bir kız var ve muazzam bir iş. Gazetede bazı insanlarla konuştum ve baban

MullinsParker'daki reklamcılarla konuştum, hepsi onunla çalışmaya çok hevesliymiş. Kendi ürünlerini bile tasarladı. Bez çantalar, tişörtler, bu tür şeyler.

"Evet, ticaretin ne olduğunu biliyorum," diye cevap verdim, bok rengi kremaya bulanmış olmayan kalan tek santimlik tezgâhta kendimi sabitleyerek. 'Ama Charlotte bir dükkânı nasıl işletecek? Hiç gerçek bir işi oldu mu ki?

Annem bu konuda benim hissettiğimden çok daha az endişeli görünüyordu ve kısa bir an için şaka yapıp yapmadığını merak ettim. Ya da sarhoş. Sarhoş olmasını umuyordum.

'İş planı çok kapsamlıydı,' diye yanıtladı ellerini kurularken. 'Gwendoline için çalışan kızlardan biri kasada çalışmaya devam edecek ama kız kardeşin defterleri seçiyor, sosyal medyayı, pazarlamayı, online mağazayı, hepsini yönetiyor. Bir süredir çevrimiçi iş dersleri.'

"Ve dükkânı Durham'dan uzaktan yönetecek, öyle mi?

Bir an için annemin omuzları çöktü, sonra buzdolabını açıp açık bir şişe beyaz şarap çıkardı ve KitchenAid mikserin arkasına sakladığı bardağı doldurdu.

Ah-ha.

"Bir yıl ara veriyor.

Duyduklarıma inanamıyordum. İmkânı yoktu. Ailem eğitim konusunda takıntılıydı. *Takıntılıydı*. İkisinin de Korkunç bir üne sahip olan GCSE İngilizce öğretmenim, veli-öğretmen gecesinde gerçekten saklandı ve William İngilizce'den A* değil de A aldığında, 'aynı rezaletin başka çocukların geleceğini engellememesini sağlamak' için okulun müfredatını gözden geçirmekte ısrar ettiler. Şimdi Charlotte postanenin karşısındaki kitapçıyı işletmek için bir yıl izin alıyordu. Bunu mantıklı hale getiremedim.

"Pekâlâ, peşindeyim. Önce kek yapıyorsun, şimdi de Charlotte'un üniversiteyi bir yıl ertelemesine izin mi veriyorsun? Dedim. "Sen kimsin ve anneme ne yaptın?

Kadehine biraz daha şarap koyduktan sonra titreyen eliyle şişeyi yere bıraktı.

"Sadece bir yıl oldu ve ben tamamen bu işin içindeyim.

Kimi ikna etmeye çalıştığından emin değildim, beni mi yoksa kendini mi?

"Tek sorun..." Lavaboya yaslanmış, şarabını yudumluyordu. "Satmaya karar verdiği kitapları tamamen desteklediğimi söyleyemem.

"Hangileri?"

"YA'ya odaklanıyor."

"Bu mantıklı," diye cevap verdim. "O bir YA olduğu için."

"YA ve..." Annem cümlesini tamamlayacak gücü bulabilmek için şarabından büyük bir yudum aldı. "Aşk romanları."

Bardağı elinden almayı düşünürken boğazının arkasından bir hıçkırık kaçtı. Benim ihtiyacım kesinlikle onunkinden daha fazlaydı.

Başını sallayarak devam etti: "Çünkü kafayı bu iğrenç kitaba takmış durumda. "O lanet şey elinden hiç düşmüyor."

"Hangi kitap? Cevabı gerçekten bilmek istemediğim için sordum."

Annem gözlerini keskinleştirdi ve biricik küçük kızını yoldan çıkaran kitap için tüm zehrini topladı.

"*Kelebekler*."

ALTINCI BÖLÜM

Yazın en sevdiğim yanlarından biri uzun, aydınlık gecelerdi ve Harford sadece birkaç saat daha kuzeyde olmasına rağmen Burada geceler evdekinden daha uzun ve daha aydınlıktı. Annemin benimki gibi kitapların günümüz gençliğini nasıl yok ettiğine dair talep edilmemiş TED konuşmasından nihayet kaçtığımda akşam gölgeleri altın çimenlerin üzerinde tembelce uzanıyordu, güneş nihayet geceye teslim olup ufukta kayboluyordu. Kafam son on iki saat içinde yaşadıklarımla doluydu: Mal ile buluşma, bir serseriyle karaoke, cehennemden gelen tren yolculuğu, Charlotte'un kitapçısı, annemin tiksintisi. Baileys, prosecco ve McDonald's milkshake'ten bahsetmiyorum bile. Kendimi pastasının görüldüğünden daha kötü hissediyordum ve eğer William koşarak gelip çantamın bulunduğunu ve emniyete alındığını bildirmeseydi, ben de çöp kutusuna atılacaktım.

"Yaşadığım ve nefes aldığım gibi, bu dünyanın en büyük öğretmeni Sophie Taylor değil mi?

Uzun boylu, şişman bir adamın silueti soluk ufukta yükseliyordu, başında düz bir kasket, ayaklarında iş botları vardı. William değil ama neredeyse onun kadar iyi.

Babam.

Londra'da yaşarken Hugh Taylor kesinlikle takım elbiseli ve kravatlı bir adamdı.

Pazartesi'den cumaya kadar cilalı ayakkabılar ve yeni ütülenmiş gömlek, sadece hafta sonları daha rahat bir şeylere dalmak, belki bir polo veya rugby gömleği, chino pantolon ve saygın bir mokasen ayakkabı ile takımlanmış ve geri kalanımız sessizce jogging altlarının neredeyse her koşulda kabul edilebilir kıyafetler olduğunu kabul ederken, Hugh Taylor kemerli pantolonlarına hayatı buna bağlıymış gibi sarıldı. Ama son altı ayda bir şeyler değişmişti. Altmışınca yaş günü yaklaşırken, babam her türlü yeni deneyimi deniyordu: TikTok, yulaf sütü, bol cepli pantolonlar ve söylentilere göre gardırobunun arkasında gizlenen bir kapüşonlu sweatshirt bile vardı. Annem onu hiç giydiğinden emin değildi ama Tesco'da alışveriş arabasına koyduğunu kesinlikle görmüştü.

"Dünyanın en iyisi biraz abartılı," dedim ona kocaman sarılırken. Gardırobunu değiştirmiş olsa bile hala aynı kokuyordu, aynı deodorant, aynı yumuşatıcı, öğleden sonra bir noktada içtiği ve hala hiçbirimizin bilmediğini düşündüğü aynı arsız sigara. "Yine de Hertfordshire'ın en iyisini kabul edeceğim. Gelecek dönem sınıf başkanlığı teklifi aldım.

"Soph, bu harika. Genç beyinleri şekillendirmek. Yeni nesli doğru yola sokmak.

"Ya da en azından onları internette dans etmenin ya da bir reality flört programında yer almanın ötesinde başka kariyer hedefleri olduğuna ikna etmeye çalışmak.

"Öğretmenlik yaptığınız çocuklar kaç yaşındaydı?

Babamın alnı buruştu, doğruyu söyleyip söylemediğimi anlamaya çalışıyordu.

"Altıdan on bire kadar ve keşke şaka yapıyor olsaydım," diye cevap verdim. 'Gelecek dönem için yeni üniforma yönergeleri göndermek zorunda kaldık ve makyaj yapmama kuralını açıklığa kavuşturduk. takma kirpik ve tırnak uzatmaları da dahil. "On yaşındakiler eskisi gibi değil baba.

"On sekiz yaşındakiler de öyle," diye mırıldanarak ayaklarının dibindeki bir toprak yığını tekmeledi.

"Annem de tam bana anlatıyordu," diye cevap verdim. 'Küçük kız kardeşimin bir sonraki Jeff Bezos olmaya karar verdiğini duydum.

"Noel'e kadar milyarder olacak," dedi ve koluma dokunarak bahçeye doğru yürümeye başladı. "Gel de kulübeyi gör.

Babam, kulübenin bir zamanlar mükemmel bir küçük rustik konut olduğunu, taş duvarlar ve sazdan bir çatı, kapının etrafında güller, tüm Pamuk Prenses saçmalığı olduğunu, ancak önceki sahiplerinin harabeye dönmesine izin verdiğini ve şimdi bir peri masalından çok bir korku hikayesi olduğunu iddia etti. Annemle babam taşındığında, kireç taşından yapılmış bu harabe bina işe yaramaz ıvır zıvırla doluydu: kırık dökük alet kutuları; motoru olmayan bir çim biçme makinesi; tekerleği ya da selesi olmayan üç çocuk bisikleti; işkence askısına çok benzeyen bir alet (babam onu çöpe atma cesaretini gösterdikten sonra, hepimiz o alet hiç var olmamış gibi davranmaya karar verdik - bir Taylor ailesi uzmanlık alanı) - ama nedense kulübe boşken daha da ürkütücüydü. Çökmüş çatı, camsız pencereler ya da çürümüş ahşap ve küfün heyecan verici kokusu muydu bilmiyorum ama beni ürpertti ve

Ben şahsen doğum yapmak ve aile kurmak için burayı seçmezdim, ancak Harford'un tilki nüfusu görünüşe göre çok farklı düşünüyordu ve burası boşaltılır boşaltılmaz işgalci haklarını talep ettiler. Anne,

William ve ben her şeyin yıkılıp yeniden yapılması yönünde oy kullanmıştık ama babam eski ihtişamına kavuşturmakta ısrar edince kararımız reddedildi. Tilkiler gider gitmez. Ki ben bunun asla olmayacağını varsayıyordum.

"Sabah bir göz atabilir miyiz? Ağaçların altında saklanan gölgeli binaya doğru çekingen bir bakış atarak cevap verdim.

"Emin misin?" diye sordu, sesi biraz hayal kırıklığına uğramış gibi çıkıyordu. "Bunun üzerinde çalışıyordum.

Noel'de beni oraya sürüklediğinde, hiç de hoş olmayan bir sıçanla karşılaştığımda bana aynen böyle söylemişti.

"Olumlu," dedim ürpererek. 'Hadi içeri dönelim ve çaydanlığı yakalım. Büyük doğum günü partisi planları hakkında her şeyi duymak istiyorum.

Babam biraz kederli bir şekilde arkasını döndü ve beni eve kadar takip etti. "Sabah kalabalıklar gelmeden önce bir tur atmamız gerekecek.

"Dört gözle bekliyorsun o zaman?"

"Çoğunlukla," dedi gülümseyerek. 'Herkes uslu durduğu sürece eğlenceli olacak. Hepiniz için bazı sürprizler planladım.

"Evet," diye kaşlarımı çattım, davetli listesine istenmeyen ekleme yapıldığını hatırladım. "Duydum.

Eve döndüğümüzde William kapıyı açtı, hâlâ telefonla konuşuyordu. Umut, göğsümde hafifçe çırpındı.

"Şansın var mı? Çamurlu botlarıyla neşeli bir şekilde yürüyen babamı bırakarak ağzımı açtım.

Başını salladı ve bir anlık iyimserliğim ayaklarımın dibine bir gümbürtüyle çakıldı.

Henüz değil. Tren depoda, şimdi temizliyorlar. Yakında bulacaklarına eminim.

"Teşekkür ederim," dedim, yarı kucaklamasına doğru eğilerek.

"Haklı olduğuna eminim. Ya da en azından öyle olmasını umuyordum.

Oturma odası, William ve benim her zaman yeni ev olarak adlandırdığımız evin en sevdiğim bölümlerinden biriydi. Alçak tavanları ve eski ahşap kitaplıklarıyla çok rahattı, her mobilya parçası görsel çekicilikten ziyade konfor için seçilmişti, ama bir şekilde tıksık tıksık tasarım işe yarıyordu. Eski deri bir kanepeler ya da uyumsuz yüzyıl ortası modern ayak tabureleri ile iki büyük boy Liberty desenli koltuk seçeneğiniz vardı, hepsi minderler, yastıklar, battaniyeler ve örtülerle doluydu, iyi bir şeyle yerleşmeniz için yalvarıyordu.

Kitap. Ve kitaplar ailemin asla tükenmeyecek tek şeyiydi.

Baktığınız her yer, sadece kitaplıklar değil, mevcut her yüzey ciltli kitaplar, kağıtlar, el yazmaları ve ciltli provalarla kaplıydı, sehpanın üzerinde iki Kindle vardı ve köşede, babamın sesli kitaplarını ona yüksek sesle okumak için benimsediği Alexa'yı gördüm. İlk başta direndi, onu gözetlediğine ikna olmuştu (neredeyse kesinlikle öyleydi), ama şimdi aşağı yukarı dördüncü çocuk olarak kabul etti.

Annem pencereye en yakın koltukta, yanağında hala kahverengi tereyağı kremi lekesiyle kıvrılmış, en az bir yıl daha çıkmayacağını bildiğim bir kitabın ön baskısına dalmıştı, ancak yüzündeki ifadeye bakılırsa yazar yayın tarihini birkaç ay daha ertelemek isteyebilirdi.

"Pandora, canım, yüzünde bir şey var," dedi babam güvenli ve dehşete düşmüş bir mesafeden.

"Buzlanma," dedim çabucak, annemin elini doğru noktaya yönlendirmek için kendi yüzüme dokunurken rahat bir nefes almasına izin verdim.

"Kremanın içinde çok fazla tereyağı var," diye homurdandı parmağını yalayıp temizledikten sonra okumayı bir kenara bırakırken. 'Ve bu lanet kitapta çok fazla benzetme var. Her cümlede bir benzetme var. Şişirilmiş, özensiz.

"Duyduğum kadarıyla sevmiyorsun.

Kanıtı uzandım ama elimi tokatlayarak uzaklaştırdı.

'Bu saçmalık için bana gizlilik sözleşmesi imzalattılar. Gözlerini onunla kirlletme.'

Kitabı kapıldığı gibi kocaman el çantasına attı, yazarın düşünceli fotoğrafı arka kapaktan bana bakıyordu. Zavallı adam, annemin oturma odasında oturmuş, yüzünde çikolata kremasıyla şanlı kariyerini sonlandırmaya hazırlandığını bilmiyordu.

"Sophie hafta sonu planını öğrenmek istiyor," diye açıkladı babam, en yüksek deri koltuğa yerleşip iskeletle koltuk minderinin arasından süper ince bir dizüstü bilgisayar çıkardı.

"Evet, çünkü Sophie ortak hesap çizelgesinde Sophie'nin yer almadığını yeni öğrendi," diye cevap verdim kanepeye uzanırken. "Yani Sophie'nin neler olup bittiğine dair en ufak bir fikri yok.

Bir elini endişelerimi gidermek için kaldırarak klavyeye vurmaya devam etti.

'Okulla her zaman çok meşgulsün, konuk listeleri, catering ve çadır kiralama gibi konularla ilgilenmek isteyeceğin son şeyler,' diye cevap verdi.

"Endişelenmeniz gereken tek şey eğlenmek.

'Ben de tam olarak bundan endişeleniyorum,' dedim. "Ayrıca, çadır kiralama?" "Belki çadır değil ama çadır. Babamın gözleri parladı. 'Çok büyük bir çadır.'

"Aklını kaçırmış," diye açıkladı annem. 'Ailece güzel bir öğleden sonra barbeküsü olarak başladı, ta ki Mal'le bir araya gelene kadar ve birdenbire bütün bir hafta sonu meselesine dönüştü, sonra o korkunç Gregory Brent bir şekilde dahil oldu ve PT Barnum'u parti planlayıcısı olarak işe almış olabilirler. Bana planladıklarının yarısını bile anlatmıyor.

Demek William şaka yapmıyormuş. Bu hafta sonu tam bir sirk olacaktı. "Gregory Brent geliyor mu? Hafifçe sordum ve annem yüzünü buruşturdu.

Gözleri. Gününe göre Gregory babamın ya en iyi arkadaşı ya da en kötü düşmanıydı.

"Geliyor," diye doğruladı babam. 'Yazarlarımdan birini daha kaçırmaya çalışacağını hayal ediyorum.

Hepimizin çok iyi bildiği bir hikayeydi. 1998. Babam ve Gregory Anaphora'da kıdemli editörlerdi. Babamın favori yazarı Nelson Allen bir sonraki kitabı için yeni bir yayıncı arıyordu ve babam Nelson'la öğle yemeğindeyken, eserine olan sevgisini tutkuyla ifade ederken, Gregory çok gizli el yazmasını en büyük rakipleri olan Herringbone'a götürdü, kendisine muazzam bir maaş artışı ve terfi pazarlığı yaptı, sonra Nelson'ın temsilcisine Anaphora'nın avansının iki katını teklif etti. Nelson kabul etti.

Babamın hala kin tuttuğundan falan değil.

Annem, 'Doğum günü partinde bir yumurta bile pişireceğinden şüpheliyim, hayatım,' dedi. 'Ama sana onu davet etmemeni söylemiştim. Bütün hafta sonu onun peşinde dolanmanı istemiyorum. Bunun eğlenceli olması gerekiyordu.

"Eğlenceli olacak," diye yanıtladı babam, aniden neşelenerek. "Özellikle de Genevieve Salinger'la üç kitaplık bir anlaşma imzaladığımızı öğrendiğinde.

"Lama bedenine hapsolmuş adamla ilgili kitabı yazan Perulu yazar değil mi bu? Burnumu kırıştırarak sordum.

Annemin dudaklarından saygılı bir onaylama iç çekişi döküldü. '*Llama Glama*. Bir başyapıt. Dünyayı yepyeni gözlerle görmemi sağladı.

"Doğru," diye kabul ettim. "Bir lamanın gözleri.

"İnsanlık durumu üzerine heyecan verici bir inceleme, yirmi birinci yüzyıl için *Metamorfoz*," diye ekledi babam. 'Gen yeni Kafka'dır. Sözlerimi bir kenara yazın,

Yazdıklarıyla dünyayı değiştirecekler.'

"Beni bir lamaya dnştrmedikleri sürece sorun yok," diye onu temin ettim.

Lama Glama'nın kötü bir kitap olduğunu düşündüğümden değil, aslında çok eğlenceli olduğunu düşündüğümden, ama annem de dahil olmak üzere eleştirmenler tarafından övülmesine rağmen, okuyucular arasında bir yuva bulamamıştı. Yazım yoğun ve garip bir şekilde sulayıcıydı, sanki ana karakterin evcil lamanın bedeninde uyanması bir şekilde okuyucunun suuymuş gibi ve garip bir şekilde, tatlı bir yaz okuması için yerel kitapılarına uğrayan çoğu insan bundan pek hoşlanmıyordu. Babamın bu kitap için ne kadar ödediğini düşündüğümde  kitaplık bir anlaşmayı güvence altına alınca, tavuk klelerim tekrar ortaya çıkmakla tehdit etti.

"Gen Cumartesi günü partiye geliyor," dedi babam. 'Umarım Gregory için çok üzücü olmaz.

Yüzündeki ifade ağzından çıkan kelimelerle uyuşmuyordu.

"Peki, büyük parti Cumartesi gecesi ise, yarın ve hafta sonunun geri kalanında ne yapıyoruz? Konuşmayı ilerletmeye hevesli bir şekilde sordum.

Annem umursamazca gıdakladı. "Okullar tatil, başka ne yapacaksın ki?

"Gerçekten herhangi bir şey? William içeri girdiğinde telefonu hâlâ elindeydi. "Okulda olmaması Soph'un meşgul olmadığı anlamına gelmez.

"Doğru," diye kabul ettim, kaşlarımı umutla kaldırdım, ancak başını tekrar salladığında tüm yüzüm buruştu. "ok meşgulüm. Yapıyorum. Stuff.'

"Ne kadar güzel konuşuyorsun. İyi ki o kadar parayı senin eğitimin için harcamışız,' dedi annem onaylamaz bir tavırla ve babamın dizüstü bilgisayarını kapıp parti planlama tablosunu taradı. "Doğru, Cuma. Carole Teyzen ve Bryan Amcan sabah burada olacaklar ve Gregory'yi de bekliyoruz - saat kaçta demişti Hugh?

"Bugün işten izin aldı, öğle yemeği civarında dedi," diye yanıtladı babam karanlık bir sesle. "Yani sabah yedi ile gece yarısı arasında bir yerde.

"Mkemmek. Annem başını kaldırmadan kaydırmaya devam etti. 'Baban yarın akşam ailen ve birkaç arkadaşın için bir barbekü partisi düzenlemeye karar verdi.

Çünkü Cumartesi gecesi yüz kişiyi ağırlamak yeterli bir iş değil. Sakıncası yoksa tüm bunları hazırlamama yardım edersen sevinirim.

Bu bir rica olarak sunuldu ama aslında öyle olmadığını ikimiz de biliyorduk. "Cumartesi günü, ziyaretçileri dışarı çıkarmanın eğlenceli olabileceğini düşündük,

Onlara etrafı gezdirin,' diye ekledi. 'Şehirde bir yaz şenliği var, teyzen, enişten ve Londralılar için eğlenceli olmalı.

"Benden farklı Londralılar tanıyor olmalı," diye mırıldandı William, bir kanepenin koluna oturarak.

"Yine de oraya gitmeme gerek kalmayacak mı? Annem gözlerini kısınca ifadem bir soruya dönüştü.

"Neden olmasın?

"Carole Teyze ve Bryan Amca ile yaz şenliğine gitmek istemediğim için mi?

"Cumartesi gecesi tüm şamata başlayacak," diye devam etti, bana cevap verme tenezzülünde bile bulunmadan. 'Pazar sabahı, takılanlar için pastırmalı börekler olacak, sonra da hepsine güle güle. Baban tüm Harford'u ve yayıncılık endüstrisinin yarısını davet etti, böylece ikiniz de Bütün hafta sonu nöbetçisiniz.'

"Kulağa her ne kadar harika gelse de, Sanjit'in ailesi yeni mutfaklarını yaptırırken hala bizimle kalıyorlar," dedi William, elini şaklatarak hayal kırıklığı ile parmaklarını. "*Bütün* hafta sonu müsait olmayabilirim.

"Sanjit'in ailesi Sanjit'in sorunu gibi görünüyor," diye cevap verdi annem.

sivri bir bakışla oğluna baktı. "Sana burada ihtiyacım olacak.

Nefesinin altında ne mırıldanırsa mırıldansın, tamamen duyulmamasını sağlayacak kadar akıllıydı. Otuz sekiz yaşında olsun ya da olmasın, annemiz hâlâ korkunçtu.

"Davetlilerden bahsetmişken-" diye başladım ama cümlemi bitiremeden William elinde araba anahtarlarıyla yerinden fırladı.

"Saate bakar mısın!" diye bağırdı. "Geri dönsem iyi olacak, Sanjit nereye gittiğimi merak edecek.

"Sen evin içinde tepinip durmadan daha ne kadar huzur ve sessizliğin tadını çıkarabileceğini merak etmeyeceğinden emin misin? Tatlı tatlı sordum.

"Karakoldan ararlarsa çantayı almalarını söylerim, olur mu?" diye cevap verdi.

"Çanta mı?" diye sordu babam, gözlüklerinin arkasından bana göz

kırparak. "Ne çantası?" "Boş ver, önemli değil," dedim William annemin göğsüne bir öpücük kondururken.

Yanak sonra çıkarken babamın omzunu sıvazladı. "CJ'i partine davet ettiğin gerçeğinin aksine.

"Sadece Cumartesi gecesi," dedi annem küçümsemeye varan bir nezaketle. 'Aşırı tepki verme Sophie. Aranızdaki ilişkinin yürümediğini biliyorum ama babanın diğer yazarlarını davet edip CJ'i davet edemezdik. Bir Cumartesi gecesi için hayatta kalabilirsin.

Babam boğazını temizledi.

"Şey," diye başladı, var olmayan doğru kelimeleri arıyordu. "Bu sabah arayıp erken gelmesinin bir sakıncası olup olmadığını sordu. Londra'dan buraya kadar geliyor.

"Ne kadar erken?" diye sordum.

"Yarın. Barbekü için."

"Yarın barbekü için," diye tekrarladım.

'Ve ikiniz çok iyi arkadaş olduğunuz için bunun bir sorun olacağını düşünmemiştim-'

"Kime göre?!"

"Ama burada kalıp kalamayacağını sordu," diye bitirdi babam, Uluslararası Uysal Fare Günü'nde dünyanın en uysal faresi kadar uysal bir şekilde. "Görünüşe göre bar doluymuş. Ben de ona kalabileceğini söyledim.

Annem gözlerini kısarak odanın öbür ucundan bana bakarken ben de En Kötü Gün tanımımı yeniden ayarladım. "İyi hissediyor musun?" diye sordu. 'Çok solgun görünüyorsun. Kan şekerin mi yükseldi?

"Sanırım yatmaya gideceğim," diye cevap verdim, her kelime sıkı ve kontrollüydü. Söylediklerime tam olarak dikkat etmezsem, öyle bir çılgılık atma ihtimalim vardı ki, evdeki tüm pencereler milyonlarca parçaya ayrılırdı ve bu da muhtemelen babamın büyük hafta sonunun parlaklığını ortadan kaldırırdı.

Bavulumu almak için koridordan aşağı doğru eğilirken annem, "Arka yatak odasındasın," diye seslendi. 'Carole ve Bryan ebeveyn banyosu istediler ve ben de CJ'i aşağıda, senin yolunun dışında tutmanın daha iyi olacağını düşündüm.

'Minnettarım. Sabah ikinizle de görüşürüz,' diye karşılık verdim, tüm enerjimi bir ayağımı diğerinin önüne koymaya odaklayarak. İçimde hiç mücadele kalmamıştı. Şimdilik.

Bavulumla birlikte üst kattaki yatak odama çıkarken babamın, 'Sana sorun etmeyeceğini söylemişim,' dediğini duydum. "CJ sorun olmayacağını söyledi.

"Hugh," diye yanıtladı annem. "Seni seviyorum ama sen bir aptalsın. Ben bile daha iyi ifade edemezdim.

YEDİNCİ BÖLÜM

"*Anlamaman benim suçum değil.*

Mutfağın dışında durakladım, kız kardeşimin sesi sabah havasını bir peynir rendesi gibi kesiyordu. Annemle her ne hakkında tartışıyorlarsa, bunun için çok erkendi ve ben de bu tartışmanın ortasında kalmak istemiyordum. Ama çaresizce kafein alma ihtiyacım, kendimi koruma içgüdümünden daha güçlüydü, bu yüzden sessizce kapıyı açtım ve içeri süzülürken başımı eğdim.

"Gerçekten bana bir kitabı anlamadığımı mı söylemeye çalışıyorsun?" dedi annem, ben odanın diğer ucuna kaçarken beni görmezden gelerek.

"Charlotte, tatlım, tüm kariyerimin kitaplardan anladığım üzerine kurulu olduğunun farkında mısın?

Kız kardeşim, 1.80 boyunda, mutfak masasındaki taburede oturuyordu, omurgası dik, gözleri parlak ve saçları şeftalinin ilginç bir tonundaydı. Charlotte'u tanımlamanın tek yolu, düğme burnu ve inanılmaz uzunluktaki kirpikleriyle sevimli olmaktı, ama şu anda sevimli görünmüyordu. İyice sinirlenmiş görünüyordu.

"Sophie, bana destek olabilir misin? Kupama üçüncü bir çay kaşığı şeker atarken annem sordu. "Ablan benim zevksiz bir embesil olduğumu düşünüyor.

"Annem embesil değil," diye robot gibi cevap verdim. 'Ve Reese Witherspoon bir keresinde ona mükemmel bir zevki olduğunu söylemişti.

'Tamam, isim vermeye gerek yok,' dedi sanki her fırsatta bu konuyu açmıyormuş gibi. 'Ama bence otuz beş yıllık

tecrübenin bir anlamı olmalı. Ben sadece sana yardım etmeye

çalışıyorum. Kahvemden ilk yudumu aldım ve sihrini göstermesini bekledim.

"Yardım etmeye çalışmıyorsun," diye cevap verdi kız kardeşim. 'Bana Charlotte'un Kitapçısı'nda hangi kitapları stoklamam gerektiğini söylemeye çalışıyorsun.

"İsmin bu mu yoksa kendinden üçüncü şahıs olarak mı bahsetmeye başladın? Ağzımı açma kararından hemen pişmanlık duyarak sordum.

Bana öyle bir baktı ki, beni bir fincan kahvenin uyandırabileceğinden daha hızlı uyandırdı.

'Evet, isim bu ve mükemmel. Açık, öz, sosyal medya için kolay, ticari ürünlerde harika görünecek ve her şeyi benim etrafımda topluyor.

"Doğal olarak.

"Bu da PR açısından işe yarıyor," diye bitirdi Charlotte, taburesinden bana bakarak.

"İsimle ilgili bir sorunum yok," dedi annem en kandırıcı tonuyla. 'Senden tek istediğim satın alma stratejini yeniden gözden geçirmen. Şu anda moda olan şeyleri almak iyi ve güzel ama altı yıl sonra ne olacak? Bundan aylar sonra, değiştiremeyeceğiniz saman alevi gibi saçmalıklarla dolu bir depoda sıkışıp kaldığınızda ne yapacaksınız?

"Yayıncıya geri mi göndereyim? Charlotte'un pürüzsüz alnı bir an için kırışırken anneme tamamen tiksinti dolu bir bakış attı. "İadelerin nasıl yapıldığını biliyorum.

Annem kendi taburesinden kayarak mutfığa geçti ve kendi kahvesini doldurdu, ben de onun yerine geçerek onların gidip gelmelerini izledim. Kış bahçesi-pencere-bisiklet olayını bir kenara bırakırsak, ben ve William gezegendeki en uslu çocuklar olmuştuk, en azından hatırlayabildiğim kadarıyla. On sekiz yaşımıdayken annemle asla bu şekilde konuşmazdım, şimdi de konuşmam ve hem dehşete kapıldım hem de derinden etkilendim.

Annem kahvesine yarım kaşık çiğ şeker karıştırarak, 'Bu iş defterleri iade etmek kadar kolay değil,' diye açıkladı. 'Nakit akışını düşünmek zorundasınız. Yayınevleri size hemen para iadesi yapmıyor, para bir gecede banka hesabınızda belirmiyor ve stok odanız çok küçük. O kadar çok iadeyi tutacak yeriniz yok.

Charlotte'un bardağına baktım ve kahvesinin sade ve sert olduğunu gördüm.

Tanrı hepimize yardım etsin, ihtiyacı olan son şey daha fazla enerjiydi.

'Ama fazladan stok *olmayacak* çünkü ben satacağım. *her şey*,' diye ısrar etti.

"Peki bunu nasıl yapacaksın? diye sordum.

Hiçbir şeyi kaçırmadı. "BookTok ve Bookstagram'daki tüm arkadaşlarımla beni tanıtmamı sağlayarak ve bir sürü yazarla sanal ve IRL etkinlikler düzenleyeceğim.

"Götlük etmek istemem ama diğer kitapçıların çoğu bunu yapıyor," dedim elimden geldiğince nazik bir şekilde. Kol mesafesinde bir sürü silah vardı.

ulaş.

"Ama benim gizli silahım onlarda yok," diye cevap verdi, sesi zafer kazanmış gibiydi. "Hangisi?"

"Este Cox'un kimliğini açıklayacağım.

Kendi kahvemi mutfak masasına tükürmek muhtemelen biraz dramatikti ama bir kere yaptıktan sonra geri alamazdım. Annem sessizce, pisliğimi temizlemem için bana bir tomar kağıt havlu uzattı.

Eski ahşap masanın üzerindeki pisliği temizlerken, 'İyi dedin,' diye yorum yaptı. "Ben de aynen öyle düşünüyorum.

"Este Cox'un kimliğini nasıl ortaya çıkarabilirsiniz? Sesimde hafif bir histeriyle sordum. 'Kimse onun kim olduğunu bilmiyor. Sosyal medyası yok, hiç röportaj yapmadı.

Charlotte, "Lütfen, on sekiz yaşındayım, ben ve arkadaşlarım gerçekten kafamıza koyarsak internette her şeyi bulabiliriz," diye alay etti. Bu korkunç ve inandırıcı bir düşünceydi.

"Ama aslında şu anda onun kim olduğunu bilmiyorsun? Bastırdım, Tırnaklarım avuç içlerimi ısıırıyordu. Güzel yüzüne asık bir ifade geldi ve kaşlarını çattı.

Henüz değil. Ama yakınım. Eğer mecbur kalırsam, babamı çağırıp öğreneceğim. İçimden rahat bir nefes aldım, şimdilik güvendeysdim.

'Babam bilmiyor, o farklı bir baskıda ve bilse bile söylemezdi. Babamın işini ne kadar ciddiye aldığını biliyorsun.

O zaman Mal Amca'ya sorarım. Ya da CJ'e. *Biri* biliyor olmalı.'

Bunun en çok hangi kısmından nefret ettiğimi söylemek zordu. Annemin yüzündeki ekşi ifadeden mi, küçük kız kardeşimin bilmeden gizli kimliğimi çözmeye çalışmasından mı, yoksa eski erkek arkadaşımın bahsedilmesinden mi? En az yedi kahve içmeden önce beni tüm bunlarla uğraştırmaları ikisine de büyük haksızlıktı.

"Taylor Swift olduğuna dair bir teori var biliyorsun," dedi Charlotte. 'Mantıklı olurdu, değil mi? *Kelebekler*'deki tüm Swiftie Paskalya yumurtalarıyla birlikte?

"Ya da belki de yazar yazarken onu çok dinliyordu," diye cevap verdim, zihinsel olarak yukarıda komodinin üzerinde hala şarjda olan telefonumu buldum. Spotify Wrapped'ım beni bir saniye içinde dışarı çıkarırdı.

"Başka bir yazar olduğuna inanan ve bu yüzden kendi adını kullanmayan bir kız tanıyorum. Maggie O'Farrell ya da Donna Tartt gibi. Arkadaşım Indhi, Colson Whitehead olduğunu düşünüyor.

"Bana güç ver," diye fısıldadı annem göklere. 'Colson Whitehead'in gizli aşk romanları yazdığını mı düşünüyorsun?

Charlotte başını salladı.

"Muhtemelen tüm o laf kalabalığı, edebi şeyleri yazmaktan sıkılıyordur.

"Sophie, lütfen odadan çık ve kız kardeşini de yanına al," diye mırıldandı annemiz. 'Kızlarımin beni ağlarken görmesini istemiyorum.

"Kim olduğu önemli değil," dedi Charlotte, tek bir kararlılıkla yanarak.

"Yeter ki ilk yazar etkinliğim o olsun. O her şeyin anahtarı. Eğer Este Cox ilk etkinliğini benim kitapçımnda yaparsa, bunun başarılı olacağı kesin.

Odanın öbür ucunda annem ikimize de ters ters baktı.

'Onun katılımının garanti edeceği tek şey, iyi bir kitabı kafalarına düşse tanımayacak bir grup aşırı hormonlu genç kadın olacak. Bu kitabı ve yazarını duymaktan bıktım.'

Kız kardeşim, 'Eğer anlamadıysan söyleyeyim, annem pek hayranı değil,' dedi. "Okumamış bile olsa.

Annem öğrenerek ona baktı. 'Hayır, okumadım. Tam olarak ne olduğunu bildiğim halde neden zamanımı harcayayım ki? Tahmin edilebilir, kötü yazılmış,

kadın düşmanı saçmalıklar.'

"Ah," diye nefes aldım. "Kendini tutma.

Kitabım hakkında söyleyeceğini tahmin ettiğim şey tam olarak buydu ama ağzından çıkan kelimeleri duymak benim bile tahmin edemeyeceğim bir şekilde canımı yaktı.

'Tüm bu "iyi kız" saçmalıkları çok saldırgan,' diye devam etti. 'Eğer bir kadın "iyi çocuk" dese, bir köpekle konuştuğunu düşünürsünüz. Sakın bana okuduğunu söyleme? Düşüncesi bile onu dehşete düşürmüştü. "Sophie, senin hakkında daha iyisini düşünmüştüm.

"Göz gezdirdim mi? Yanlış nedenlerden dolayı mutlulukla kabul ettiği utançla tiz bir sesle teklif ettim. "Diğer öğretmenlerden birinde vardı, kendi kopyamı almış değilim.

Teknik olarak yalan değil ama teknik olarak gerçek de değil. Kendi kitabımı almamıştım ve personel odasında göz gezdirmiştim ama diğer öğretmenlerden birinde olduğu için değil - diğer *tüm öğretmenlerde* vardı. *Kelebekler*, Abbey Hill İlkokulu personelinin Temmuz ayı kitap kulübü seçimi idi.

'Annem bilmiyor. Tek bir sayfa bile okumadı. Charlotte bir elinde kahve fincanı, diğer elinde telefonu, bir yandan yudumluyor, bir yandan geziniyor ve

aynı anda tartışıyorlar. "Tek bir kelimesini bile taramadığınız bir kitabı kadın düşmanlığıyla suçlamanız ne kadar ironik.

'Kadınlara karşı zararlı idealleri sürdürdüğünü bilmek için erotizm okumama gerek yok. Dur tahmin edeyim, kadın üzgün ve bekar, bir adamla tanışıyor, ilk görüşte aşk, seks başından beri orgazmik, sonra çift saçma bir nedenden dolayı ayrılıyor, büyük olasılıkla tamamen gereksiz olan sıkıcı bir iletişimsizlik ve tekrar bir araya gelmeleriyle sona eriyor.

adam büyük bir romantik jest yapar.' Annem neredeyse atıp tutuyordu.

Onu yayıncılıkta hiçbir şeye bu kadar şiddetle karşı çıkarken görmemiştim.

Brooklyn Beckham'ın fotoğraf kitabından beri. "Kahramanı ataerkil onaylı, heteronormatif bir ilişkiye hapseden, onun eylemliliğini elinden alan ve kadının büyüme alanını reddeden bir son.

Nadine Dorries'in kitapları bile onda bu kadar öfke uyandırmamıştı ve dürüst olmak gerekirse bu pek de adil görünmüyordu.

Mutfağa tırmanıp saklanacak bir delik ararken Charlotte, "Her şeyi yanlış anladın, *Kelebekler*'de iletişimsizlik mecazı yoktur," diye meydan okudu. Fırın olabilir mi? Biraz dar olurdu ama tüm gerekli parçaları oraya sokabilirdim.

"Bu bir yabancından aşığa, zoraki yakınlık, önce o düşer, küçük kasaba aşk hikayesi," diye tersledi kız kardeşim. "Ve bu romantik, erotik değil.

"Lottie, ördeğe benziyorsa ve ördek gibi vaklıyorsa ördektir," dedi annem iç çekerek. 'Bana eski kafalı diyebilirsiniz ama ben ördeklerin aşırı grafik seks sahneleri hakkında romantik. Uzun bir süre pegging hakkında hiçbir şey bilmeden yaşadım.

"Lütfen o kelimeyi bir daha söyleme," diye yalvardım, fırın her saniye daha davetkâr görünüyordu. Kendini elektrikli bir fırında öldürebilir misin? İhtiyacın olduğunda Sylvia Plath neredeydi?

Bana, tüm annelerin arka ceplerinde sakladıkları ve sadece çocuklarının hemen susma zamanı geldiğinde çıkardıkları patentli bir imza ifadesi olan Bakışını attı.

"Bu kitabı, herhangi bir kitabı, bir mecazlar listesine indirgeyebilmeniz bile bana bu kitap hakkında bilmem gereken her şeyi anlatıyor. En iyi ihtimalle anlamsız, en kötü ihtimalle de gerçekten zararlı.

Kız kardeşim, 'Sen bu işlerden hiç anlamıyorsun,' diye homurdandı. 'Kelebekler'in ne kadar başarılı olduğunu biliyor musun? Kaç kadın daha mutlu bir hayata sahip olacak çünkü sağlıklı bir ilişkiyi gösteren bir kitap okudular.

sınırlar ve iletişim koyup onları da aynısını beklemeye teşvik ettiniz mi? Bu bana kadın düşmanlığının tam tersi gibi geliyor *anne*.

Bakış'ın Charlotte'ta işe yaramadığını bilmeliydim.

"Okuduğunda gerçekten böyle mi düşündün? Beklenmedik bir şaşkınlık kırıntısının ezici utancımı kesmesiyle sordum.

"Tanıdığım herkes bu kitabı okuduğunda böyle düşündü," diye cevap verdi, sanki annem gibi konuşulmaya ihtiyacım varmış gibi hala savunmadaydı. "Kadınlara, kendilerine verilenleri kabul etmek yerine hayattan ne istediklerini sormayı öğreten bir kitap.

Annem umursamazca gıdaktı.

"Eğer istedikleri şey pegging hakkında bilgi edinmekse.

"*Kelebekler*'de pegging yok! Avazım çıktığı kadar bağırdım.

İkisi de bana baktı, Charlotte Cheshire Kedisi sırtışıyla, annem ise tanıdık bir hayal kırıklığı ifadesiyle.

"Demek okudun," diye böbürlendi Charlotte. 'Süper seksi Sophie, geceleri müstehcenlikle kıvrılıp yatıyor. Bayıldım buna.

Annem üstün bir gülümsemeyle, 'Ve olması gerektiği gibi bunu itiraf etmekten çok utanıyor,' dedi. Her ikisi de bunu bir zafer olarak ilan ediyordu ama kazanan yoktu, sadece büyük bir kaybeden vardı. Ben.

Charlotte, "Belki de tekrar okumalısın," diye önerdi.

Omuzları çöktü. "Çok gerginsin hanım evladı, bu sana iyi gelebilir.

"Teşekkürler," dedim, saçlarımı geriye doğru kazıyıp kendi etrafında düğümleyerek. Ben

Yarım saatten az bir süredir uyanıktım ve yatağa dönmeye hazırdım.

"Bunu düşüneceğim.

"Daha fazla tavsiyeye ihtiyacın olursa bana haber ver," diye seslendi kız kardeşim odadan çıkarken. "Ya da saçına bir şey yapmamı istersen.

"O bir canavar," diye mırıldandım bardağıma. Eğer fırında benim için yer olsaydı, Charlotte kesinlikle sığardı.

"Ama bir konuda haklı," dedi annem uzun ve sinirli bir nefes vererek. "Saçlarınla ilgili bir şeyler yapmalısın, tatlım.

Bağlanmamış bir saç teli işaret üzerine yüzümün önüne düştü ve onu kulağımın arkasına sıkıştırdım. En son ne zaman kestirmiştim?

Hatırlayamadım. Gerçekten de çok uzun zamandır çok meşguldüm ve kişisel bakım pek de öncelikli değildi. Tek yaptığınız şey çalışırken saç kestirmek için zaman harcamanın bir anlamı yoktu.

"Anne, *Kelebekler*'den gerçekten bu kadar çok mu nefret ediyorsun? *Lessons in Chemistry*'nin TV uyarlamasını incelediğinden beri dile getirdiğini duyduğum en hararetli görüşü konusunda tam bir sekiz takla atmayacağını bilsem de sordum. Umarım Brie Larson bunu kaçırmıştır ve asla

Az önce çektiğim acıya katlanmak.

"Nefret etmiyorum," diye cevap verdi kolayca. "Saygı duymuyorum. "Oh," diye cevap verdim. "Bu çok daha kötü.

"Yazarın kim olduğunu kimsenin bilmesini istememesinin bir nedeni var," diye devam etti, mutlu bir cehaletle. 'Takma adlar yaygın olabilir ama tam bir anonimlik değil. Her kimse çok ama çok utanmalı. Bunun gibi kitaplar ve onları okuyan kadınlar feminizmi yüz yıl geriye götürüyor.

"Bildiğim iyi oldu, sorduğum için özür dilerim," dedim ve kahvemi yeniden doldurmak için taburemden kaydım. Nasıl olsa bir daha uyuyamayacaktım, hazır buradayken kendime kafeinli bir baş ağrısı da verebilirdim.

"Bu saçmalığı bırakmazsa Charlotte'un üzüleceği kadar değil," diye yanıtladı annem, kapı zili çaldığında bileğinin tersiyle gözlüğünü burnuna doğru iterek. "Açabilir misin? Teyzen ve enişten gelecekler, erken geleceklerini söylediler ve pastayı bir kez daha denemem gerekiyor.

"Bıçaklamak merhamet olur," diye onu temin ettim, koridorda ilerlerken annem iğrenç şeyi buzdolabından çıkardı. En sevdiğim insanlar sayılmazlardı ve dünya hakkındaki hislerimiz her zaman uyuşmuyordu ama en azından Carole Teyze ve Bryan Amca beni dünyanın yüz karası ilan etmeyecekti ve az önce yaşadıklarından sonra onların verebileceği her şeye hazırlıklıydım.

Ya da en azından ben öyle sanıyordum, ta ki kapıyı açtığımda uzun boylu, yakışıklı yüzünde kocaman bir gülümseme olan bir adamla karşılaşana kadar.

Kedi desenli pijamalarımı, kabarık tavşan terliklerimi ve saçlarımın o çok kötülünen halini incelerken, "Şaka yapıyor olmalısın," dedim.

Hazırlıklı olmadığım bir şey daha vardı ve o da tam karşımda duruyordu.

Joe lanet Walsh.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

"Burada ne işin var?" diye ciyakladım, Joe her iki elinde birer gece çantası taşıyarak yanımdan geçip eve girerken. "Ve nereye gittiğini sanıyorsun?"

'Merhaba Sophie, seni tekrar görmek güzel, Sophie,' diye neşeyle cevap verdi. 'Güzel pijama, çok seksi. Sanırım bir düğmeyi atlamışsın.

"Seksi olmaları için değil, rahat olmaları için," dedim, yarı görünür göğsümde ısı yükseliyordu. 'Ne düşündüğün umurumda değil. Ben bu pijamaları seviyorum.

Ama umurumdaydı. Onu görür görmez her şey gözümün önüne geldi: karaoke odasının kırmızı duvarları, nefes almayı zorlaştıran sıcak, terli hava, dudaklarım yakınlıklarından dolayı karıncalanana kadar yüzünün bana yaklaşması.

"Bana göre olmayan başka bir şey daha," diye sıırttı ben cevapsız düğmemi iliklerken. "Merak etme, anlıyorum.

"Doğum günü çocuğu nerede?"

Koridordan bir ses yükseldi ve neon sarısı Air Force 1'lerine ve ultra yıpranmış kot pantolonuna rağmen altmışlı yaşlarında görünen uzun boylu, bronz tenli bir adam sanki buranın sahibiymiş gibi içeri girdi. Hiç düşünmeden geriye doğru güvenli bir adım attım. Enerjisi düşüktü. Ne olduğunu anlayamıyordum ama son derece parlak beyaz dişlerinde ve daha da parlak elmas küpelerinde hoşuma gitmeyen bir şeyler vardı ve ancak devasa güneş gözlüklerini çıkarıp bana delici mavi gözlüğünün tüm gücüyle vurduğunda

kim olduğunu anladım. Gregory Brent. Babamın en sevdiği düşmanı ve ikisi yan yana durduklarında Joe'nun babası olduğunu anladım.

"Küçük Sophie Taylor, sen misin? Gregory, benim Sophie Taylor olduğumu fark etmeden sordu.

Kendini bana biraz fazla uzun bir kucaklamayla fırlattığında aşırı rahatsızlık duydum. "Diz üstü çorap giydiğinden beri seni görmemiştin.

"Gregory, merhaba. Onu ittim ve geriye doğru çok daha büyük bir adım daha attım. Bir erkek ne kadar tıraş losyonu kullanabilirdi ki? O daha çok

bir Lush mağazasından daha güçlüydü ve acımı hafifletecek bir banyo bombası olasılığı bile yoktu.

"Annenin genlerinden aslan payını aldığın için şanslısın," dedi alaycı bir ifadeyle. "Bahse girerim o diz çoraplarını hâlâ çıkarabiliyorsundur.

"Sen Joe'nun babasısın," dedim, bu son derece tatsız imayı görmezden gelerek. Bir gerçeği inkâr etmek mümkün değildi. Aynı mavi gözler, aynı kare omuzlar,

neredeyse aynı boydaydılar. Hatta aynı koyu, koyu kahverengi saçlara sahiplerdi ama Joe'nunkiler parlak ve hayat doluyken, Gregory'ninkiler düz ve mattı. Just For Men'in aşırı hevesle uygulandığını gösteren bir işaret.

Gregory, oğlunun sırtına öyle sert bir tokat attı ki Joe öne doğru tökezledi ve şemsiye standını salladı.

hafta sonu çantaları. İkisi de deriden yapılmıştı; biri parlak, siyah ve kabartmalı tasarımcı logolarıyla kaplıydı, diğeri ise neredeyse babası kadar koyu kahverengi ve yıpranmıştı.

'Joseph'i hatırlamıyorsundur herhalde? İkiniz en son karşılaştığınızda çok küçüktünüz. Ama o senin için bir Brent erkeği, biz her zaman nasıl bayanlar üzerinde bir izlenim bırakmak.'

"Oldukça," diye kabul ettim. "Yani Joseph Brent, Joe Walsh değil.

"Bana babam dışında kimse Joseph demez," diye açıkladı Joe, babası koridorda dokunma mesafesindeki her şeyi toplamaya başlarken. Babam, JRR Tolkien'den gelen çerçeveli mektubun her yerinde parmak izlerini gördüğünde yedek olacaktı. 'Walsh annemin adı. Onu değiştirdim-'

"Amerika'ya siktir olup gittiğinde ve onu da yanında götürdüğünde.

Joe'nun gözlerini kapatıp başını sallamasına bakılırsa, tam olarak böyle söylemeyeceğini tahmin etmek zorundaydım. Joe Walsh'un Gregory Brent'in şeytan dölü olması çok mantıklıydı ama neden bana dün söylememişt?

"Herkes nerede? Gregory, annemle babamın 1980'lerde çekilmiş bir fotoğrafını alıp yere bıraktı ve yanımdan geçerek koridordan mutfığa doğru yürüdü. 'Bunun bir parti olması gerekmiyor muydu? Pandora, meleğim, orada ne var? Dev bir bok yığının benziyor.'

Joe ve ben merdivenin dibinde geride durduk ve tanıştığımızdan beri ilk kez gözlerimle buluşmakta zorlanıyor gibiydi.

"Sen Gregory Brent'in oğlusun," dedim suçlayıcı bir şekilde, kollarımı kavuşturup cümleme sessiz bir 'vay, vay, vay' ekleyerek. "Bu ilginç değil mi?

Cevabı sıkı ve gergindi. 'Senin Hugh ve Pandora Taylor'ın kızı olmandan daha ilginç değil. Babamın kim olduğunun ya da olmadığının

Kim olduğumu.'

"Muhtemelen yaptığınız işle biraz ilgisi vardır, değil mi? Kendini beğenmişliğin en ufak bir dokunuşuyla önerdim. "Yoksa o havalı kreatif direktörlük işine yayıncılık siperlerinde cesurca mücadele ederek, sadece kendi meziyetleriyle başarılı olarak ve aile bağlantılarını gizli tutarak mı sahip oldun?"

"Konuşmayı seven birisin."

Başını kaldırdığında dudaklarında bir gülümsemenin başlangıcını gördüm ve kulaklarımda uzak alarm zillerinin sesi çınladı.

"Joseph! Kıcını kaldır ve Pandy'ye merhaba de!"

"Lütfen beni bağışlayın," diye yanıtladı Joe. "Pandy'ye merhaba demek için kıcımı kaldırıp oraya gitmem gerekiyor. Bunu sonra hallederiz."

"Hayır, yapmayacağız," dedim, hem ateşli hem de rahatsız bir şekilde. 'Ve annem Pandy diye çağrılmaktan nefret eder, eğer kahvenize tükürmesini istemiyorsanız, yerinizde olsam bunu yüzüne karşı söylerken iki kere düşünürdüm."

Koridorda geri geri gitti, sırtışı her saniye daha da büyüyordu, ta ki mutfağa girip gözden kaybolana kadar, beni duvara yaslanmış, nefes nefese bırakana kadar. Joe Walsh evimdeydi. Issız bir ada, bir kutu Ben & Jerry's ve nedense büyük teyzem Maeve'in toby sürahisi koleksiyonuyla birlikte garip, huzursuz gece rüyalarımın birinde kesinlikle ortaya çıkmamış olan Joe Walsh. Bir elimi nemli alnıma bastırdım ve gözümü tavana diktim. Şu anda beni serinletmek için bir kutu Ben & Jerry's'den daha fazlası gerekecekti.

Sophie?

Yerimden sıçrayarak döndüm ve kapının eşiğinde duran teyzemle eniştemi gördüm. Bryan'ın kel kafası sabah güneşinde parlıyordu ve Carole'un dudakları birbirine o kadar sıkı kenetlenmişti ki, aşırı pudralı yüzünün içinde tamamen kaybolmuşlardı.

'Komik bir dönüş mü yapıyorsun? Baban Londra'dan geleceğini söyledi,' dedi Carole, Bryan yanında heyecanla başını sallayarak. 'Orada her türlü şeyi yakalayabilirsin, kimsenin nerede olduğunu bilemezsin."

"Ya da nereden geldiklerini," diye uğursuzca ekledi Bryan.

Doğru cevabı ararken gözlerimi sıkıca kapattım ama yoktu. Bu bir aile partisi miydi?

Yabancı düşmanlığı mı?

"Şimdi düşünüyorum da, metroda çılgık çılgıya yerde yuvarlanan bir adam vardı," dedim ikisini de eve sokarken ve

yanaklarına ıslak öpücükler kondurdu. "Ağzından köpükler gelmeye başlayana kadar çok fazla düşünmedim ama muhtemelen bir doktora görünmeliyim, kızımdaki kızarıklık normal olamaz.

Bana dehşetle baktılar, yanaklarındaki deriyi temizlediler. Belki de her şeye rağmen doğru bir yanıt vardı.

Bir Cuma sabahı saat daha on buçuk bile olmamıştı ve gün benim kendi Agatha Christie romanıma dönüşüyormuş gibi hissediyordum. Herkes etrafta dolanıyordu.

mutfakta, el sıkışırken, ama ördek havuzunda yüzüstü bulunacak olan kimdi? Pandora Taylor, saygın edebiyat eleştirmeni ama başarısız fırıncı? Doğum gününü kutlayan ve ömür boyu sürececek bir mesleki kin besleyen Hugh Taylor mı?

Ya da Gregory Brent ve oğlu Joe Walsh, dürüstçe iyi bir smaçla yapabilecek bir çift tam ve mutlak dickhead?

"Aman Tanrım, herkes gelmiş bile!

Charlotte bir Red Bull'u fazla kaçırmış Tigger gibi zıplayarak mutfağa giriyor, sarılmak ve öpmek için kendini sunuyordu. En azından Taylor Swift'in eski erkek arkadaşlarından biri gibi kaçtığı Gregory'ye gelene kadar. Kız kardeşim istediği zaman sinir bozucu olabiliyordu ama aptal değildi.

"Peki sen kimsin?" diye mırıldandı, kirpiklerinin altından Joe'ya bakarak.

Tam bir aptal değildi ama hâlâ öğrenmesi gereken çok şey vardı.

"O senin iki katın yaşında bir dangalak, işte o," diye cevap verdim onun adına. "Tecrübeli erkekleri severiz," diye cevap verdi Charlotte. Kurnaz değildi.

En azından Joe mahcup görünme nezaketini göstermişti.

Döndüğünde omzundan küçük siyah bir el çantası sallandı.

"Nereden aldın onu? Çantaya uzandım ama annemizin açık kollarına sokulmak için masanın etrafında zıplarken bir avuç havayla karşılaştım.

"Senin odandaydı. Charlotte el çantasını havaya kaldırdı. Mükemmel kare şeklinde, kapitone siyah deri bir çanta, uzun altın bir zincirin üzerinde sallanıyordu, kopçasındaki birbirine kenetlenmiş C harfleri oyunu kimse olmadan ele veriyordu

tek kelime etmedim. *Butterflies* patladığından beri kendime aldığım tek güzel şeydi ve o günden beri her gün pişmanlık duyuyordum. Bond Caddesi'ndeki Chanel butiğine girecek cesareti bulmak yeterince zor olmuştu ve kendini beğenmiş satış görevlileri bu deneyimi daha az stresli hale getirmemişti. Ev kredisi almak o çantayı almaktan daha kolaydı ama bu gibi şeyler

Bu, şehre giderken telefonunuzda *Selling Sunset*'i izlediğinizde ve öğle yemeğinde çok fazla pembe şarap içtiğinizde oldu.

Arkadaşlarınızın hepsi evlerine, ailelerinin ve eşlerinin yanına gitti, sizi yalnız ve çok telkin edilebilir bir halde bıraktılar.

Saçma olduğunu bilsem de, ben yokken onu evde yalnız bırakmaya gönlüm el vermedi ve bir evcil hayvan gibi yanımda getirdim. Çok pahalı, son derece kullanışsız bir evcil hayvan. Onu insan içine çıkarmaktan korkuyordum ve telefonumu bile lanet olası şeyin içine sokamıyordum ama onu satın almaktan daha aşağılayıcı olabileceğini düşündüğüm tek şey onu geri almaya çalışma düşüncesi idi.

"Odamda ne yapıyordunuz?" diye sordum Charlotte ve annem yumuşak kuzu postunu karıştırırken. "O benim bavulumdaydı, daha bavulumu bile açmadım.

"Bir şey arıyordum," diye cevap verdi, belli belirsiz bir el sallayarak. 'Chanel'e paranın yetmesinin imkânı yok. Çaldın mı? Para baban var mı? OnlyFans'ta mısın?

"OnlyFans nedir?" diye sordu Bryan Amca.

"Pahalı bir eşyaya benziyor Sophie," dedi babam, ellerini çantaya doğru uzatarak ve gözlüklerini başının üstüne doğru iterek daha yakından incelemek. "Jones'lara ayak uydurmak için kendini borca sokmuyorsun, değil mi?

"Daha çok Carter-Knowles'lar gibi," diye cevap verdi Charlotte ben bir şey söyleyemeden. 'Bunun değeri ne kadar olmalı, üç, dört bin mi?

Joe dışında herkesin nefesi kesildi.

"Bir el çantası için mi?" diye bağırdı Carole Teyze el dezenfektanına bulanırken.

"Pekâlâ, Oscar Wilde," diye mırıldandı annem. "Sophie, lütfen kız kardeşine bir el çantasına dört bin pound harcamadığını söyler misin?

'Evet, yapabilirim,' diye cevap verdim, yalan olmasına rağmen. Tam olarak bu kadardı ve bunu her düşündüğümde neredeyse ağlayacaktım.

"Bu-

"Sahte," diye açıkladı Joe. Çantaya uzandı, elinde evirip çevirdi ve o kadar küçük olan dikişlerini inceledi ki, büyü altındaki sihirli fareler tarafından yapıldığını düşündüm. Çantanın bu kadar pahalı olmasının aklıma gelen tek nedeni buydu. "Sahte olduğu çok açık.

"Emin misin? Dedim, geri aldım. "Şu tasarımcı kiralama şirketlerinden birinden ödünç almadığıma emin misin?

"Bu da iyi bir açıklama olurdu," diye yanıtladı başını iki yana eğerek.

"Evet," diye kabul ettim.

"Olabilir. "Ama bu

kesinlikle sahte.

Bu işi bitirdi. Joe önce ördek havuzuna yüzüstü düşecekti.

"Sahte çanta alman konusunda ne hissettiğimi bilmiyorum," dedi annem, çantalı bebeğimi bir kez daha geri alarak. Bütün o yıkanmamış ellerin biricik çocuğuma dokunduğunu düşündükçe ürperiyordum. Bu doğru değildi. 'Bu sahte halkalar her türlü pis işin içinde, gazetede okumuştum.

Guardian. Organize suçlar, uyuşturucu kaçakçılığı, çocuk işçiliği-'

"Ve hastalıkla doludurlar," diye söze karıştı Bryan Amca. "Kara veba buraya böyle geldi.

"Çakma bir tasarımcı çantasında mı?" diye cevap verdim. "Gerçekten mi?

Charlotte çantayı annesinin elinden kaptı ve sıkıca göğsüne bastırdı, çantanın şekli sevgisinin gücüne hafifçe itiraz ediyordu.

"Alabilir miyim?" dedi, nedense benim yerime annemle konuşuyordu.

'Sahte olması umurumda değil, şimdiye kadar gördüğüm en iyi kopya. Tüm elmasları dizmişler ve her birinde doğru sayıda dikiş var ve içinde bir mikroçip bile var. Lütfen bana verir misiniz?

"Chanel çantalar hakkında nasıl bu kadar çok şey biliyorsun? Kalbim sabahın bu saati için fazla hızlı çarparken sordum. Annemin hangi marka kahve hazırladığını kontrol etmeliydim.

TikTok'taki tüm videoları izledim. Lütfen Sophie, hep bir Chanel çanta istemişimdir. Anne, ona söyler misin?"

"Her zaman mı? On sekiz yaşındasın!" diye haykırdım. 'En son baktığımda, her zaman istediğin tek şey bir midilliydi.

"Midilliniz yok ama sahte bir Chanel çantanız var.

Yalvaran ses tonunu tanıdım ve kaybedecek bir savaş verdiğimi biliyordum. Charlotte ailesini işini desteklemeleri için çoktan ikna etmişti, Tanrı aşkına, şimdi yasaları çiğneyecek değillerdi. "Oh, Soph, bu kadar cimri olma. Babası kolunu en küçük kızının omuzlarına doladı ve göz kırptı. 'Bak ne kadar mutlu. Bırak bunu Lottie alsın, ben de sana yeni bir tane alman için para vereyim. Zaten ne kadar tutabilir ki?

"New York'a son gittiğimde Canal Street'te neredeyse bedava dağıtıyorlardı," dedi Joe yardımcı olmadan. "Ne kadardı Sophie, elli mi? Yüz mü?

"Sahte bir çanta için yüz pound," diye homurdandı annem, Charlotte çantasını göğsüne asmış mutfakta neşeyle zıplarken, ben de bıçak bloğuna bakıp hangisinin Joe'ya en büyük acıyı vereceğini merak ediyordum. "Seni bundan daha iyi yetiştirdiğimizi sanıyordum, Sophie Taylor.

"Görünüşe göre değil," diye cevap verdim, mutfak kapısından çıkıp bahçeye doğru yürürken Joe'nun şaşkın bakışları kafamın arkasını yakıyordu.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Sabah güneşinin ışığında, ailemin bahçesi bir gece öncesine göre tamamen farklı bir yerdi. Uzun gölgelerin yerini Çocukların boya kutusu renklerle doluydu; yeşil çimenler, mavi gökyüzü ve aklınıza gelebilecek her renk çiçek, kırmızı, pembe, mor, turuncu, hercai menekşeler, petunyalar, delphiniumlar, sardunyalar, gülhatmiler. Hanımeli, gül ve bahçenin dibinde sürekli genişleyen bir lavanta çalısının kokusu, mum formunda kopyalamaya çalışmak için bir servet harcadığım türden bir parfümle havayı doldurdu ve uzun, zarif gümüş ağaçlar üzerimde yükseldi, gökyüzünde beni ve pijamalarımı rahatsız edemeyecek kadar yüksek bir esintide başını salladı. İnsanların kolayca perilerin var olduğuna inandırılabilirdiği ve başınıza gelebilecek en kötü şeyin komşu çiftlikten geçen bir koyun tarafından kolunuzun kemirilmesi olduğu bir zamana sizi geri götüren türden bir bahçeydi. Ama ben biraz kol kemirmeye dayanabilirdim. Ama bu hafta sonu hayatta kalabileceğimi sanmıyordum.

Evi ve sakinlerini geride bırakarak bahçeye indim ve bir ormangülü çalısı ile bir ağaç arasına gizlenmiş bir banka kıvrıldım.

Telefonumu içeride bıraktığım için kendime lanet ediyordum. William çantam hakkında bilgi vermek için beni aramaya çalışıyor olabilirdi. Bildiğim tek şey, şu anda tren garında, sıcak terli ellerinde benim mükemmel küçük dizüstü bilgisayarımla olduğuydu. Belki de her sayfanın kenarına kırmızı kalemle 'bunu düzeltin - bu boktan' diye karaladığı taslağı çoktan eline geçirmiştir.

Üstümdeki ağacın kıpırdadığını ve bir çift parlak yeşil gözün çınarın dallarından dışarı baktığını gördüm. Beyaz önlüğü ve patileri olan küçük gri tekir bir kedi ayaklarını sürüyerek görüş alanıma girdi ve miyavladı.

"Merhaba," dedim. "Sevimli bıyıklar.

Kedi iltifatıma karşılık vermedi. Bunun yerine, çok ciddi bir iş olan tımarlamaya başlamadan önce bana küçümseyici bir bakış attı. Yardım edemedim ama biraz yargılandığımı hissettim.

"Bilin diye söylüyorum, bazılarımız bu sabah kişisel bakım yapmaya fırsat bulamadı," diye homurdandım. 'Bazılarımız bu sabah çok meşguldü.

- 'Duraksayarak saatime baktım. "Saat gerçekten on buçuk mu?

Kedi bir kez göz kırptı ve arka bacağını havaya kaldırdı. "Gösteriş.

Çenemi göğsüme gömdüm ve omurgam kıvrılana kadar geriye doğru çöktüm,

Omuzlarım kambur ve kuyruk sokumum tehlikeli bir şekilde bankın kenarına yakın. Uluslararası kabul görmüş somurtma pozisyonu.

Üç gün.

Üç uzun gün boyunca burada mahsur kaldım.

Tek yapmam gereken kız kardeşimi öldürmemek, William'ın biri devam kitabını Reddit'te yayınlamadan önce taslağın olduğu çantamı bulabilmesi için dua etmek, eski sevgilimden uzak durmak, ailenin geri kalanından kurtulmak, gizli kimliğimi saklı tutmak, kitabım için daha iyi bir son bulmak ve Joe lanet Walsh ile yalnız kalmama asla ama asla izin vermemekti. Ne kadar zor olabilir ki?

"Günaydın.

İmkansız olabilir.

İşte oradaydı, yüzünde aynı kendini beğenmiş sırıtiş, kot pantolonunun ve tişörtünün dikişlerini zorlayan aynı kalın kalçalar ve şişkin kollar. Bu adamın nesi vardı, üzerine oturan kıyafetler alamıyor muydu?

"Siktir git," dedim, pijama üstümün yakasını kibarca düzelterek.

"İki edebiyatçının kızı gibi konuştun.

Joe bir elini şampuan reklamından fırlamış gibi siyah saçlarında gezdirdi ama siktirip gitmek için hiçbir hamle yapmadı.

"Bir şey mi istemiştiniz? Gözlerimi yere dikerek sordum. Ona bakmak güvenli değildi, tıpkı Ahit Sandığı'na, güneşe ya da regl dönemindeyken Kasım ayında bulduğunuz Mini Eggs paketinin üzerindeki son kullanma tarihine bakmak gibi. Bazı şeyleri bilmememiz daha iyiydi.

"Evet," dedi Joe. "Yeni bir başlangıç.

Bir an için isteğini düşündüm.

"Hayır. Siktir git.

"Ne kadar istesem de, tüm hafta sonu burada olacağım için bu biraz zor olacak.

"Bu seninle konuşmak zorunda olduğum anlamına gelmiyor," diye cevap verdim, iri gövdesi tam önüme geçip güneşi kapatırken. 'Sanırım ikimiz de

dün duygularımızı gayet açık bir şekilde ifade ettik, birbirimizi daha fazla kışkırtmaya gerek görmüyorum.

Ellerini ceplerinin derinliklerine soktu ve omuz silkti.

"Geçmiş geçmişte bırakmaya hazırım.

"Ve ben bu geçmiş bir kenara itmeye hazırım-" Cümlemi tamamlayamadan kendimi durdurdum. Ona bu zevki tattırmayacaktım.

Joe kahverengi süet çöl botunun burnunu yere vurarak, "Bak, belli ki yanlış bir başlangıç yaptık," dedi. "İkimiz de içki içtik, ikimiz de kendimizi kaptırdık, dün olanları unutup arkadaş olmaya çalışmamamız için bir neden göremiyorum.

Dayanılmaz biriydi. Başımı kaldırıp baktığımda ağzının dayanılmaz bir yarı gülümsemeyle kıvrıldığını gördüm.

"Eğer arkadaş olmak istiyorsan, belki de dün Pat Benatar sırasında tam bir karakter suikastına girişmemeliydin," diye önerdim, gözleri kızgınlıkla parlarken.

"Ben mi? Hiçbir şey hakkında sinirlenmeyen sendin!

"Ve babamın doğum günü partisine geleceğinden bahsetmeyen de sendin, seni tam bir psikopat!

"Bilmiyordum! Joe itiraz etti, bir elini göğsünde gezdirerek boynundaki gergin kaslara doğru uzattı. "Gerçekten bilmiyordum, bir son dakika olayıydı.

Gözlerine bakma riskini göze alarak gerçeği aradım. Nasıl bu kadar mavi olabilirlerdi?

"Sen kendi payını ödemedi kaçıktan sonra babamla yemek yedim ve o da partiye geleceğini söyledi," diye ekledi. "Gelmek isteyip istemediğimi sordu, ben de evet dedim.

"Neden?

"Altmışınıcı yaş günü partisine hayır diyemediğim için mi?

"Eminim yaşlı insanlar seni seviyordur," diye tahmin ettim.

"Muhtemelen senin saçmalıklarını çekici bulan son nesil onlar.

"Septuagenarian set ile oldukça iyi anlaşıyorum," diye itiraf etti.

"En azından kendinin farkındasın," dedim burnumu çekerek. "Ama yine de sana inanmıyorum.

Joe bıkkın bir iç geçirdi. "Ne yani, bütün hafta sonu planlarımı değiştirip, sırf sana eziyet etmek için beni de getirmesi için ona yalvardığımı mı sanıyorsun?

"Evet.

"Seni kibirli biri olarak görmemiştim," diye cevap verdi dilini şaklatarak.

"Hayır, beni evlenecek zengin bir adam bulana kadar yarım yamalak bir öğretmenlik işi yapan, cinsel açıdan hayal kırıklığına uğramış, şımarık bir bebek olarak düşünmüştün," diye hatırlattım ona. 'Yirmi birinci yüzyıldayız, on dokuz ellilerde değil, seni şovenist pislik.

Ellerini ceplerine soktu ve Farrow & Ball'un 'Hafif Utanç Pembesi' adını verebileceği bir tona geçerken yanaklarını içine çekti.

İkimiz de başka bir şey söylemek için içeri girmeden, kış bahçesinin kapıları açıldı ve Gregory Brent, Joe'nun getirdiği iki hafta sonu çantasını taşıyan babamla birlikte evden çıktı.

"İşte, Bay Taylor, şunları bana verin.

Joe onları almak için bahçeye koştu, babası ayakta, elleri kalçalarında ve suratı asık bir şekilde bahçeyi inceliyordu.

"Bana Hugh de," dedi babam mutlu bir sırıtışla. "Seni görmek çok güzel Joseph, uzun zaman oldu.

"Sen de bana Joe diyorsun," diye karşılık verdi gülümseyerek. 'Bana dün gibi geliyor. Arka bahçende koşturmak, Sophie'yi fıskiyelerin arasından kovalamak. Ve meşhur tavuğunu kim unutabilir ki?

"Ahh, hadi bakalım," diye bağırdı babam. "Bunu hatırladığını düşünsene.

Başının üzerinde uçuşan kalp gözleri emojiilerini neredeyse görebiliyordunuz. Babama barbekü becerileri konusunda iltifat etmek onun sevgisini kazanmanın en hızlı yoluydu. Ya da herhangi bir erkeğin sevgisini, gerçekten.

"Seni ağırladığımız için çok heyecanlıyız. Yüz Yıl Savaşları'ndan yeni dönmüş gibi Joe'nun sırtını sıvazladıktan sonra benimle kol kola girdi ve beni de onlarla birlikte bahçeye sürükledi. 'Ne kadar çok olursak o kadar iyi, tamamen dolu olsak bile. Umarım bir çekyatın sakıncası yoktur.

Dördümüz bahçeye doğru ilerlerken Joe, "Eminim daha kötülerinde de uyumuşumdur," diye onu temin etti.

Nereye gittiğimizi fark ettiğimde, "Çok erken konuşma," dedim. Korkunç yazlık. 'Daha iğrenç bir yer gördüğüm tek yer üniversite üçüncü sınıftaki evimdi.

"Üç delikanlıyla birlikte yaşıyordu," dedi babam acımasızca hatırlayarak. 'Çok hoş, çok zeki, çamaşır suyu kavramından tamamen habersiz. Bende hala kabuslar görüyorum.'

Kendime rağmen gülümsedim ve başımı salladım, aynı anı, farklı lens.

"Sahip olduğum en güçlü bağışıklık sistemi," dedim Joe'ya doğru tehditkâr bir bakış fırlatarak. "Ve çocuklarla birlikte yaşamak bana nasıl kendime bakarım."

Üçünün de tam bir pısırik olduğunu ve hatta interneti kendim kurmak zorunda kaldığımı söylememe gerek yok.

Babam elini bana doğru salladı ve bir dizi parlak gümüş anahtar çıkardı. "Sophie'nin seni korkutmasına izin verme, havlaması ısırmasından daha kötüdür.

Joe sessizce, "Bunu test etmekten mutluluk duyarım," diye cevap verdi.

Ben Joe'yu kabarık tavşan terliklerimle döverek öldürme isteğimle savaşıırken, babam umursamaz bir tavırla, "Ve o buraya son geldiğinden beri yazlık biraz yenilendi," diye devam etti. "Bütün yıl üzerinde çalıştım.

'Baba, seni seviyorum ama bir iyilik perisine ihtiyacım vardı, makyaj değil' dedim. "Bekle ve gör," diye cevap verdi gülerek. "Şaşırabilirsin. Şaşırmak doğru kelime değildi.

Şok oldum, belki. Sersemlemiş. Yukarıdan aşağıya ve gökyüzünün yeşil olduğu paralel bir boyuta geçtiğime ikna oldum. Hayatım buna bağlıymış gibi kaçındığım karanlık, kirli, örümcek ağlarıyla dolu baraka değişmişti. Dışarıdan bakınca aynı yer olduğunu söyleyebilirdim.

Kulübeden geriye kalan tek şey asırlık kireçtaşı duvarlar olmalıydı. Kahverengi ahır kapısının etrafında sarı güller büyümüştü ve her iki yanında iki yeni pencere vardı, beyaz süslemeli kare camlar güneşte parlıyordu.

"Bütün bunları sen mi yaptın?" diye sordum babama şaşkınlıkla.

"Aklına koyduğunda neler başarabileceğin inanılmaz," diye yanıtladı, her birimiz ayaklarımızı mindere silerken bizi izliyordu. 'Annen "Sanırım görevimi kaçırdım.

"Annem bir şeylerin peşinde olabilir," diye nefes aldım. "Lanet olsun, baba.

Tüm bahçe malzemeleri, kırık bisikletler, ipsiz tenis racketleri, sönmüş futbol topları ve paslı pogo sopaları ortadan kaybolmuştu ve onların yerine şimdiye kadar gördüğüm en büyüleyici kır evi vardı. Alçak tavanlı, cilalı zeminli, rahat bir yerdi; içerisi de en az pencerelerin dışında asılı duran çiçek kutuları kadar davetkârdı. Küçük mutfak, krem rengi yumuşak kanepesi, yerdeki kalın kilimleri ve kıyılmış odunlarla dolu küçük, kiremitli şöminesiyle her şey mükemmeldi. Ama en çok Hepsinden etkileyici olan yataktı. Pirinç çerçeve, kabarık yorgan ve devasa Yastık yerine şekerlemeler, cennet gibi görünüyordu. Ağır, örme bir

battaniye çerçevenin üzerinde durmuş, omuzlarıma sarılmak için
yalvarıyordu.

Soğuk bir kış gecesi idi ve odanın öbür ucuna koşup yorganın altına dalmamak için kendimi zor tuttum. Ne de olsa pijamalarımı giymiştim.

'Charlotte bunun folklorik *kodlu* olduğunu söylüyor ki bu da görünüşe göre bir iltifattı,' dedi babam. "Sen ne düşünüyorsun, Soph?"

"Sanırım şeytanla bir anlaşma yaptın," diye cevap verdim, terliklerimin içindeki ayak parmaklarımı esneterek. 'Buranın aynı kulübe olmasına imkân yok.

Kimse sormadığı halde Joe, "Çok güzel," diye yorum yaptı.

"Profesyonel olarak tadilat işine girmeyi hiç düşündünüz mü Bay Taylor?"

"*Hugh*," dedi babam, bir kız öğrenci gibi kızarak. 'Henüz en iyi kısmını görmedin. Hadi, bu taraftan.'

Üçümüz onu geniş, havadar odadan çıkıp ikinci bir ahır kapısından geçerek takip ettik, Joe bitişler ve demirbaşlar hakkında gevezelik ediyordu, ben zihinsel olarak yazlık tatilimi planlıyordum ve Gregory dalgın bir şekilde eşyaları kurcalıyor ve nefesinin altında mırıldanıyordu.

"İşte burada, turun en önemli anı.

Babam bir kenarda durdu ve şaheserini gösterişli bir şekilde ortaya çıkardı. "Üzgünüm baba, asla gitmeyeceğim," diye duyurdum. "Eve geri taşıyorum. "Kesinlikle taşınmıyorsun," diye cevap verdi, gururunu gizleyemiyordu.

onun sesi. "Ama banyoda fena iş çıkarmadım, değil mi?"

İnanılmaz bir iş çıkarmıştı. Tuvalet, lavabo, havlu askısı gibi bir banyoda bulabileceğiniz her şey vardı ama bunlar önemli değildi. Önemli olan tek şey, banyonun yanında duran devasa, dökme demir pençe ayaklı küvetti. Pencereden ailemin bahçesinin arkasındaki tarlalara bakıyordum. Gregory lavabonun musluklarını çevirerek, "Hiçbir zaman banyo yapan biri olmadım," dedi.

"Duş nerede?"

"Sorduğunuza sevindim. İşte karşınızda pièce de résistance!"

Babam odayı geçti ve banyonun diğer tarafındaki bahçeye açılan bir kapıyı açtı. Dışarıda, kulübenin yan tarafından çıkıntı yapan, yemek tabağı büyüklüğünde bir yağmur duşu vardı, altında pürüzsüz çakıl taşlı bir zemin vardı ve hanımeli kaplı kaba taş duvarlar alanı çevreliyordu. İki pelüş

Pirinç kancalara asılı bornozların yanı sıra o kadar kalın havlular vardı ki, onları yıkadığımda kurutucuda ne kadar süre kalmaları gerektiğini düşünmek beni bayıltıyordu. Babam bizi tekrar içeri sokarak muslukları açtı ve bir anda her yer lavanta kokulu buharla doldu.

"Malcolm doğum günüm için bize Soho Çiftlik Evi'nde bir hafta sonu tatili ısmarladı," diye açıkladı babam, gözlükleri buğulanmıştı. 'Annen benim

için bir

Domuz her zaman bokun içindeydi, onu lanet olası banyodan çıkaramıyordum, bu yüzden neden evde yeniden yaratmayayım diye düşündüm.

"Çok etkileyici, Hugh," dedi Joe gerçek bir coşkuyla. "Soho Çiftlik Evi'nden çok daha güzel olduğunu söyleyebilirim.

Tabii ki Soho Çiftlik Evi'ne gitmişti. Muhtemelen her zaman gitmiştir. Muhtemelen Haeyleigh adında, sadece Lululemon giyen ve ördek suratı ve barış işareti kombinasyonundan memnun olana kadar on yedi bin kez fotoğrafını çektiren bir influencer ile.

"Her şey iyi güzel," dedi Gregory, suyla temas ettiğinde eriycekmiş gibi duş spreyinden uzaklaşarak. "Ama burada kalmamı beklemiyorsunuz herhalde?

Babamın gülümsemesi kayboldu ve üzgün bir şekilde arkadaşına baktı. "Beğenmedin mi?

"Çok... rustik," diye yanıtladı Gregory, sarı spor ayakkabılarına bakarak. 'O banyoya sırtımla girip çıkamıyorum ve kabalık etmek istemem ama Tanrı aşkına beni açık havada duşa sokmana imkân yok. Beni öldürmeye mi çalışıyorsun? İngiltere'deyiz. Geceleri soğuk olur. Meraklı komşular hakkında ne yaparsınız? Ya sabunlanırken beklenmedik bir fırtına çıkarsa ve beni yıldırım çarparsa? En iyi senaryo, röntgenciler. En kötü senaryo, kızarmış Gregory.'

"Fırtına beklenmiyor ve burası son derece sıcak. Babam kulübenin sarkan çatısına gizlenmiş ısıtma panellerini işaret ederek suyu kapattı. "Ve tamamen özel, kimsenin içeriye görmesine imkan yok.

Ama Gregory sağlam durdu.

Hayır, üzgünüm. Eğer teklif edebileceğin tek şey buysa, eve dönmek zorundayım. Keşke bana kalacak bir yer teklif ettiğinizde eski bir kulübede kamp yapmamı planladığınızı söyleseydiniz.

Gregory şimdi ve her zaman bir budalaydı. Öyle demek istememişti, sadece babamın yelkenlerini suya indirmek istemişti, ama bunu belirttiğim için babamın bana teşekkür etmeyeceğini biliyordum. Ağzımı ne kadar sıkı kapattığımı fark etmemiştim, ta ki Joe'nun çenesindeki kasların tam olarak aynı benimki gibi. İkimiz de dilimizi ısıırıyorduk.

"Yarınki partiden önce gidemezsin," diye ısrar etti babam, panik içinde bana bakarak. "Belki Sophie ile yer değiştirebilirsin?

"Takas mı? Tekrarladım. 'Yani Gregory benim odamı alacak ve ben burada mı kalacağım? Bütün hafta sonu?

"Eğer eşyalarını taşımanın bir sakıncası yoksa.

Sevinçten bayılabiliirdim. Kalabalık evi terk et ve burada saklan, küvette ıslan, ateşin yanında oku ve elle besle Sincaplar, geyikler ve Pamuk Prenses temalı diğer aktiviteler? 'Bana uyar,' dedim, banyo programımı planlamaya başlamıştım bile. Gregory, Odama hoş geldin. Hemen eşyalarımı toplayacağım.'

"O zaman karar verildi," diye açıkladı babam, sözde arkadaşısı yorum yapamadan. "Gregory, sen evde kalıyorsun, Sophie ve Joe da kulübede kalacaklar.

ONUNCU BÖLÜM

"Kesinlikle, kesinlikle, yüzde yüz hayır.

Önümdeki üç adama ters ters baktım, onlar da bana baktılar. Babam şaşkın görünüyordu, Gregory sinirli görünüyordu, ama Joe? O çok mutluydu.

"Onunla aynı yatağı paylaşmayacağım," dedim dünyanın en kendini beğenmiş adamını göstererek.

"Kimse sizden yatağı paylaşmanızı istemiyor," diye yanıtladı babam, bizi kulübeye geri götürüp küçük oturma odasının iki yanında duran iki mobilyayı işaret ederek. 'Kanepe dışarı çekiliyor. Joe orada uyuyabilir.

"Cidden tanımadığım bir adamla aynı yatak odasını paylaşmamı bekleyemezsin," diye karşılık verdim, sesimin telaşlı çıkmasına sinirlenmişim.

"Ama onu tanıyorsun," dedi babam. "Adı Joseph.

"Kim olduğunu biliyor olmam onunla aynı odayı paylaşmak istediğim anlamına gelmiyor!

Bu son derece mantıklı bir argümandı, hiç kimse istemediği biriyle aynı yatağı paylaşmak zorunda kalmamalıydı ama yine de her zamanki mantığım ve soğukkanlılığım beni tamamen terk etmişti. Babamın ve Gregory'nin yüzlerindeki ifadeden ses tonumun tiz bir seviyeye ulaştığı çok açıktı

Bir kadının argümanı ne kadar geçerli olursa olsun, erkeklerin dinlemeyi tamamen bıraktığı yer.

"Soph, onun uyuyabileceği başka bir yer yok. Babam sesini alçalttı, sanki anlamayan benmişim gibi yavaşça konuştu. "Ne yapmasını istiyorsun, yerde mi yatsın?

"Evet? Çaresizlik içinde ellerimi havaya kaldırdım, neden bunu anlamıyordu? "Her zaman arabada uyuyabilirim," diye teklif etti Joe, bedenimi yansıtarak

Sanki gerçekten uygun bir uzlaşma arıyormuş gibi bir dil kullandı.

"Yakınlarda bir otel yoksa?

"Saçmalık. Babam ellerini göğsünde kavuşturdu, Joe'yu Travelodge'a gönderme düşüncesi kalbine bir ok gibi saplanmıştı. "Son baktığımızda hepsi doluydu ve bu odada iki tane mükemmel yatak vardı.

"Çekyat benim için fazlasıyla yeterli. Joe daha hırpalanmış görünen gece çantasını yere bırakarak hak iddia etti. "Yatağı hanımefendinin almasında ısrar ediyorum. Misafir ben olsam ve yatağı bana verseler daha kibarca olurdu ama yine de dilenciler seçici olamaz.

'Dilenciler hâlâ taşaklarına tekme yiyebilir,' diye cevap verdim, o kendini evinde hissederken. "Neden evde uyuyamıyor?

'Çünkü evdeki kanepa yatağı dönüşmüyor ve diğer tüm yatak odalarını doldurduk. Hadi ama Soph, o sadece Joseph. Onu çocukluğundan beri tanıyorsun.'

Gregory kıs kıs gülererek, "Sorunun ne olduğunu biliyorsun," dedi. "Senin kız ellerini ondan uzak tutamayacağından endişeleniyor.

Artık resmileşmişti. Onlar yeryüzündeki en berbat iki adamdı. Bir kez daha Joe'nun tuzağına düşmüştüm, beni ele geçirmesine izin vermiştim ve o da bunu biliyordu.

"Bak, eğer Sophie buna karşı çıkıyorsa-" diye başladı Joe ama başka bir saçma öneride bulunamadan sözünü kestim.

"Sophie seni sevmediği için buna karşı çıkıyor," diye onayladım ve sivri bir parmakla göğsüne vurmak için döndüm. 'Eğer ille de çekyatta uyumak istiyorsan, keyfine bak. Sadece benimle konuşma, bana bakma ve gecenin bir yarısı kendini yanlışlıkla bir yastıkla boğulmuş bulursan şaşırma.

"Sanırım hepimizin bir fincan çaya ihtiyacı var," dedi babam, ben fikrimi tekrar değiştirmeden hızla ön kapıya doğru yürürken. 'Joseph ve Gregory Sophie, eminim evden eşyalarını almak ve ne bileyim, giyinmek istiyorsundur.

Joe sesini alçaltıp sadece benim duyabileceğim şekilde eğilmeden önce, "Belki Sophie için bir Baileys," diye önerdi. "Ama pijamalarını çıkarmamalısın, gerçekten çok seksi.

Giderken birbirlerinin sırtını sıvazlayan üç adam gülererek ön kapıdan çıktılar ve beni kulübede tek başıma bırakarak bir rüyanın ne kadar çabuk kâbusa dönüşebileceğine hayret ettiler.

'Gerçekten bulamadılar mı? Kimse teslim etmedi mi, çantayı bile?'

William başını salladı ve ben kulübedeki eşyalarımı toplarken olanları izledi. Her şeyi bavuluma geri tıktırdım ve Joe hafta sonumu mahvedecek yeni ve eğlenceli planlar yapmadan önce yatakta hak iddia etmek için mümkün olduğunca hızlı bir şekilde bahçeye fırladım.

"Kimse bir şey teslim etmedi," diye cevap verdi sakalını kaşıyarak. 'Depodaki adam en olası senaryonun birinin onu bulması, dizüstü bilgisayarı çalması ve geri kalanını çöpe atması olduğunu söyledi. Panik yapman için bir neden yok.

"Yok mu? Tanrım, haber verdiğiniz için teşekkürler, ben de tam başlamak üzereydim ama şimdi başlamayacağım.

Cilt bakım ürünlerimi agresif bir hassasiyetle komodinin üzerine dizerken William, "İğnelemeye çalıştığında tıpkı annem gibi konuşuyorsun," dedi. "Ve bu bir iltifat değil.

'Ne kadar kötü olduğunu anlamıyorsun,' diye mızımızlanarak cevap verdim. 'Bu taslak tam bir karmaşa. Eğer biri onu okursa-'

'Eğer biri bunu okur ve ne olduğunu anlarsa, piyango kazandıklarını düşünecekler,' diye benim için bitirdi. 'Yazarlar her zaman ilk taslaklarının Tanrı'ya ve insanlara karşı işlenmiş bir suç olduğunu düşünürler ve onda dokuzu bu doğru değildir.

"Bu şimdiye kadar söylediğin en büyük yalan olabilir.

"Onda yedi kez," diye düzeltti.

"William.

Tamam, beş buçuk. Sonuç olarak, çanta gitti. Yapabileceğimiz başka bir şey yok, devam etme zamanı.

Bez çanta gitmişti. Taslağım, kitabım, kimliğimin tüm kanıtları. Birinin devam etmekte olan çalışmamı okuyacağı düşüncesi tüylerimi ürpertti. Kendimi çok savunmasız hissettim, sanki iç çamaşırlarımla evin dışında kilitli kalmıştım, hem de hiç hoş olmayan iç çamaşırlarımla.

"Babam burayı iyi işletmiş, değil mi? William hayranlıkla etrafına bakındı ve ben daha fazla konuşmadan konuyu değiştirdi. "İç tasarım konusunda bu kadar yetenekli olduğunu kim bilebilirdi?

"Ben. Netflix şifremi kullanıyorlar ve *Queer Eye*'ın tüm eski sezonlarını izliyor.

"Sağlam görünüyor. Duvara vurdu ve sanki sağlam bir yapının nasıl olması gerektiğine dair bir fikri varmış gibi başını salladı. "Soph, eğer bir şey söylersem yanlış anlamayacağına söz verir misin?

Ne söyleyecekse söylesin, bunu kabul etmemin tek bir olası yolu varmış gibi görünüyordu. Bavulumu açıp kıyafetlerimi yerleştirmekle meşguldüm, neden bu kadar çok kıyafet getirme zahmetine girdiğimden hâlâ emin değildim.

tüm hafta sonunu her zamanki gibi kot pantolonla geçireceğim neredeyse kesinken. En kötüsüne hazırlanarak, "Her neyse, tükür onu," dedim.

"Sadece... biraz keyifsiz görünüyorsun," dedi dikkatle. 'Hayatı boyunca hayali hep kitap yazmak olan biri için biraz olan biten her şey hakkında daha heyecanlı'.

Üç yıl önce aldığım ama üç farklı düğün, iki bekârlığa veda partisi ve Amsterdam'a bir kız gezisi için paketlememe rağmen hâlâ giymediğim dar siyah elbisemi salladım. Çok güzel bir elbiseydi ama hiçbir zaman onu giyecek kadar güzel hissetmemiştim.

'Heyecanlıyım,' diye cevap verdim. 'Kendimden geçtim. Çok heyecanlıyım.

Elbiseyi ön tarafa asarken William şüpheyle kaşlarını çatı. Bütün hafta sonu ona bakabileceğim ve bir kez daha giyemeyeceğim bir gardırop. "Ciddiyim, senin için endişeleniyorum. Kimse sana bunu yapmak zorundasın demiyor.

Kendine bir geçit töreni düzenle ama kitap çıktığından beri her zamankinden daha da içine kapanıksın.

Geri mi çekildin? Çekilmedim,' diye cevap verdim, iddiasını kafamda kontrol edip durdum.

'Gergin o zaman,' diye önerdi ama bunu da reddetmek için başımı salladım. 'Her şey kesinlikle harika. Ben sadece-'

Boynuna hayali bir ilmik geçirerek, son derece itici bir boğulma sesiyle sözümü kesti.

'Tanrı yardımcım olsun, eğer meşgul olduğunu söylersen, oraya gelir ve sana ölü bir kol veririm. Evet, meşgulsün, herkes meşguldür, ama herkesin çok satan bir kitabı, bir film anlaşması yok ve biliyorum telifler henüz gelmeye başlamadı ama kardeşim, ben senin menajerimim. Ben senin

Rakamlar. Leo ile yatta takılmak üzeresin ve bunu ikimiz de biliyoruz. Bu gülümsemen için yeterli değil mi?"

Bir hafta sonu içinde ihtiyacım olabilecek külot sayısının beş katını gardırobun en altına attım ve omuz silktim.

"Tekneler beni deniz tutuyor ve ikimiz de Leo için çok yaşlı olduğumu biliyoruz.

"Bir sorun var," diye cevap verdi, cevabımla yetinmeyerek. "Okulda zorbalığa mı uğruyorsun?"

"William, ben öğretmenim.

"Ve sanırım romantik cephede rapor edilecek bir şey yok? Joe'nun dudaklarının benimkilere yakınlığı zihnimde titreşti. "Hayır.

"Ama dışarı çıkıyorsun, arkadaşlarını görüyorsun?"

"Evet, dışarı çıkıyorum ve arkadaşlarımı görüyorum," diye yanıtladım doğrudan kız kardeşimden ödünç aldığım öfkeli bir iç çekişle. 'Her zamanki

kadar değil, kuşkusuz,

ama işte yıl başı ve devam filmini yazmakla uğraştığım için her şeyi yapamıyorum. Ve şu anda gruptaki tek bekar benim. Son altı ay içinde ereksiyon halindeki bir penise en çok yaklaştığınız şey bir penis hakkında yazmakken, bir sürü sevilen, kırbaçlanan kadınla takılmak her zaman dünyanın en eğlenceli şeyi değildir.

"Kız kardeşimin söylediğini asla duymak istemediğim şeylerin altında dosyalanacak," diye homurdandı. 'Tamam, bir daha bahsetmeyeceğim. Sırrını saklamak için bir münzeviye dönüşmediğin sürece.

"Endişeleriniz not edildi," diye onu temin ederken bir yandan da askılıkla boğuşuyordum. Önemmediğini bilmek güzeldi. Bavulumu karıştırdı ve dehşet dolu bir bakışla en rahat sutyenimi çıkardı.

"Bunu sonsuza kadar şapkanın altında tutamayacağını bildiğin sürece," dedi William, sutyeni tüm soluk bej ihtişamıyla incelemek için ışığa tutarak. "Öyle ya da böyle, Este Cox olayı ortaya çıkacak ve ayrıca lütfen hemen iç çamaşırı alışverişine çıkar mısın?

Sutyenimi elinden çekip alarak çoraplarım ve külotlarımla birlikte gardırobun içine ittim. "Ya hayatları boyunca milyonların üzerinde oturup sonra hepsini bir kedi barınağına bırakan o eksantrik tuhaflardan biri olmak istersem?

"Asla ben olamam," diye cevap verdi dehşetle. 'Ve sen de olmayacaksın. Menajerin olarak, beni abartılı bir şekilde ödüllendirmeni bekliyorum. hediyeler ve lüks tatiller.'

"Tek yaptığınız, ben kendim müzakere ettikten sonra sözleşmeyi bir kez daha gözden geçirmektir.

"Çok kapsamlı bir gözden geçirmeydi.

"Bir fincan çay yapmamdan daha kısa sürede bir başparmak yukarı emojisiyle geri gönderdin.

"Çok verimliyimdir.

Boş valizimi fermuarını çekerek yatağın altına kaydurdum, ne kadar düzgün sığığından orantısız bir memnuniyet duydum. Odanın karşısında, kanepeye yaslanmıştı,

Joe'nun gece çantasıydı. Benim bavulumun yarısı kadar olmasına rağmen, tüm kulübeyi onun varlığıyla dolduruyordu, yıpranmış, erkeksi deri, tüm yumuşak, kadınsı mobilyaların arasında sessizce güven veriyordu ve *Matilda*'daki Bayan Trunchbull'un küçük kızın saç örgülerine çekiçle vurması gibi onu tarlaya fırlatmamak için içimdeki tüm gücü harcadım.

"Bunun olayı ne? William çantayı incelemek için odayı geçerek sordu. "Henüz o zevki tatmadım.

"Buna bir zevk demezdim," diye cevap verdim. 'Uzun boylu, esmer ve twattish.' 'Gerçekten ateşli mi yoksa ateşli mi yayınlıyor?

"Gerçekten," diye itiraf ettim dişlerimi sıkarak. "Ve o da bunu biliyor.

Bu önemli bir ayrımdı. Yayıncılıkta çalışan uygun bir erkekle tanışmak, ıssız bir adada son şişe suyu bulmak gibiydi, sadece ada London Bridge'de bir ofis binasıydı ve su şişesi de Tom adında inanılmaz derecede ortalama görünümlü bir adamdı. Bekar erkekler, nadir oldukları için bekar kadınlara göre haksız bir avantaja sahipti.

Bundan kaçış yoktu, Joe Walsh tek boynuzlu bir attı. İnkâr edilemez, dünyayı sarsacak, beyin eritecek kadar yakışıklıydı.

Umursadığımdan değil.

"Gel bizimle kal derdim ama Sanjit'in ailesi var ve ben daha duşta girmeden sıcak suyun hepsini kullanmış oluyorlar," dedi William, kanepenin koluna oturup duvarları incelerken gösterdiği ustalıklı minderleri dürterek. "Joe'yu çocukluğumuzdan hayal meyal hatırlıyorum. Hatırladığım kadarıyla garip bir adamdı. Annesiyle birlikte Amerika'ya taşınmamış mıydı?

Başımı salladım.

'Amerika'ya taşındı, Harvard'a gitti, üniversiteden sonra New York'ta yayıncılık alanında çalıştı, birkaç ay önce Londra'ya döndü ve şimdi MullinsParker'da inanılmaz derecede kendini beğenmiş bir yaratıcı yönetmen olarak zırvalıyor. King's Cross'ta bir otuzbirci gibi yaşıyor.

Kardeşim kollarını göğsünde kavuşturmuş, başını bir yana eğmişti. "Ne?" diye sordum. Çok hızlı konuştuğumu fark ettiğim için utanarak sordum. nefes.

"Biyografi için teşekkürler, Wikipedia.

'Düşmanını tanı,' diye cevap verdim hararetle. 'Ben internete erişimi olan yetişkin bir kadını, bunu öğrenmem iki dakikamı aldı. Onun Instagram'ı

özel ve tuhaf adam LinkedIn'ini *sürekli* güncelliyor.'

Eşyalarımı odaya taşıyana kadar geçen iki dakika içinde William'ın ziyaretinden sonra araştırmamı sürdürdüm, dijital ayak izinde bana iyi ve güçlü bir ick vakası verecek bir şey olması gerektiğinden emindim. Ama hayır. Instagram'ını sadece sinir bozucu bir şekilde Etkileyici bir işti ve anlayabildiğim kadarıyla başka hiçbir sosyal medya hesabı yoktu. LinkedIn'e olan hevesi onu uzaklaştırmalıydı ama bir şekilde tam tersi bir etki yaratmayı başardı. Güçlü bir iş ahlakına sahip olduğu, yarı zamanlı işlerle kendini meşgul ettiği gerçeğinin yanı sıra

Üniversite boyunca çalıştığı işler arasında, New York'ta maddi durumu iyi olmayan çocukların sanatla ilgilenmesine yardımcı olan gönüllü bir kuruluşun yönetim kurulu üyesi olduğu da yer alıyordu. Bu yeterince kötü değilse, tüm olağan erkek müziğinin arasında, herkese açık Spotify çalma listeleri Beyoncé ve Taylor Swift parçalarıyla doluydu ve sadece Taylor'ın Versions'ını dinliyordu.

Adam gerçek olamayacak kadar iyiydi.

Biraz daha zaman tanınırsa, yavru köpekleri tekmelediği bir video ya da Tayland'da bir kaplanın yanında barış işareti yaptığı ya da daha da kötüsü Logan Paul'un enerji içeceğini içtiği bir video gibi suçlayıcı, affedilemez bir şey bulabileceğimden emindim. Bir şeyler olmalıydı. Her zaman bir şeyler vardı.

"Zavallı Joseph," diye güldü William. "Eşini buldu, değil mi?"

"Joe'yu tercih ediyor," diye ekledim; "Önemli değil.

'Önemli değil,' diye sevinçle kabul etti kardeşim. "Çantasına bir göz atalım mı?"

Sanki Joe'nun gidişiyle William'ın gelişi arasındaki her saniyeyi tam da bunu yapma dürtüsüyle savaşıyor ve geçirmemişim gibi şaşkın bir ifade takındım.

"William Leo Taylor, hayal kırıklığına uğradım," dedim, perdeyi aralamak için pencereye doğru koşarken. Sahil temizdi. 'Bunu daha önce önermediğin için. Aç şunu.'

Çantayı kanepenin üzerine kaldırdı ve fermuarı açmadan önce kararmış pirinç tokayı çözdü, dişlerin birbirinden ayrılırken çıkardığı her yumuşak tıkırtı kulak zarımı gıdıklıyordu. Kulübe aniden çok ama çok sessiz göründü.

'Oldukça standart görünüyor. Gömlekler, çoraplar, deodorant,' dedi içeriği karıştırırken. Sonra durdu ve gözlerimin içine baktı. "Aman Tanrım.

"Ne?" diye sordum. Yanına koşarken kalbim hızla çarparak sordum.

"Adamınız çok şık pantolonlar paketliyor," diyerek özenle katlanmış kumaşı karıştırdı ve ipeksi görünümlü bir çift siyah şort çıkardı. 'Calvins. Güzelmiş.

"Onları yere bırak! Ben emrettim. 'İç çamaşırını görmek istemiyorum.

"Gerçekten mi? William kaşlarını aşağı yukarı salladı. 'Uzun boylu, esmer ve

"Twattish eskiden senin tipindi.

"İyileşme sürecindeyim," dedim elindeki iç çamaşırına bir tokat atıp yere düşmesini izlerken. "İçinde başka ne var?"

"Nerede başka ne var?"

İkimiz birden döndük, açık gece çantasının önünde omuz omuza durduk, birbirimize o kadar yakındık ki aramıza cereyan giremezdi. Charlotte kapı aralığından bize baktı, şeftali rengi saçları

Güneşli sabahta, büyük boy mavi kapüşonlu tişörtü ve gri eşofman altı küçücük bedenine dar geliyordu. Kız kardeşimin tüm kıyafetleri ya beş beden büyüktü ya da neredeyse hiç yoktu, ikisinin arası yoktu.

"Siz ikiniz ne yapıyorsunuz?" diye sordu, şüphe kahverengi gözlerini kısarak. Bunu söylememden hoşlanmayacaktı ama gerçekten de annemizin saf bir klonu olmak için büyüyordu.

'Hiçbir şey,' diye cevap verdim. "Hiçbir şey yapmıyorduk.

"Şey, hiçbir şey değil," diye düzeltti William. "Sadece bir kitapçı açacak olmanızın ne kadar harika olduğunu söylüyorduk ve şu ana kadar okuduğunuz favori kitaplarınızı merak ediyorduk.

Charlotte'un yüzü aydınlanırken kaburgalarımda keskin bir dirsek hissettim.

"Evet, bu doğru! diye haykırdım. "William'a *Demir Alev*'i ne kadar

çok sevdiğini ve başka hiçbir şeyi bu kadar çok sevdiğini hayal edemediğimi söylüyordum, o da şu anki ilk onunu duymak istediğini söyledi ve-" *Demir Alev*'i çok sevdim," diye cevap verdi, kendi

hakkında konuşuyor olmaktan çok heyecanlıydı

En sevdiği iki konu olan kitaplar ve kendisinden şüphelenmeyi hemen unuttu. "Ama bu yıl pek çok harika şey oldu. Hala fanteziden bahsediyorsak *Kader Kırıcı* beni öldürdü ve biliyorsunuz ki ben bir EmHen kızıyım, bu yüzden henüz okumadıysanız son kitabını okumalısınız, ama bunun dışında

romantizm Şu anda daha çok karanlık akademiyle ilgileniyorum...'

"Bu doğru mu? William öne çıktı ve kolunu Charlotte'un omuzlarına dolayarak onu kulübeden dışarı itti. "Söyle bana, senin profesyonel görüşüne göre Colleen Hoover abartılıyor mu?

Patikadan geri dönmeye başladıklarında William dönüp bana göz kırptı. O gerçekten de dünyadaki en iyi kardeşti.

Güvenli bir mesafeye gider gitmez Joe'nun eşyalarını çantasına geri doldurdum, ipeksi siyah şortlar ve yumuşak pamuklu tişörtler kaçmak için birbirlerinin üzerine düşüyorlardı. Bir erkeğin böyle güzel şeylere sahip olması yanlıştı. CJ'in iç çamaşırlarının hepsi M&S'den alınmıştı, hepsi yıkanmış ve hiçbir şekilde, hiçbir biçimde seksi sayılamazdı. Tam da olması gerektiği gibi. Bir kadın, pantolonuna kendisinden daha fazla para harcayan bir adama nasıl güvenebilirdi?

'Bana alaycı diyebilirsin,' dedi bir ses, tam da pirinç tokayı tatmin edici bir tıkırtıyla bağladığım sırada. 'Ama eğer buraya gelip de beni senin

Bu konuda pek mutlu olacağınızı sanmıyorum.

"Birinin şu lanet kapıya lanet bir zil takması lazım," diye mırıldandım, elimi çarpan kalbime bastırarak. Joe kapı aralığında sessizce durmuş, kollarını kavuşturmuş, kendimi savunmamı bekliyordu.

"Eşyalarını karıştırmıyordum," dedim ona, mantığıma karşı gelerek. "Çantanı kanepenin üzerine koyuyordum. Onu yerde bırakmışsın. Belki fare vardır diye onu koruyordum.

"Burada çok fazla deri yiye fare var, değil mi?" diye sordu kapı çerçevesine yaslanarak.

"Evet," diye cevap verdim. "Bir sürü.

"O zaman sana sonsuz minnettarlığımı borçluyum.

Joe koyu renk, dalgalı saçlarını dikkatsiz bir el hareketiyle yüzünden uzaklaştırdı ve vücudumdaki tüm kaslar bir anda kasıldı. "Yolda sana düzgün bir şekilde teşekkür etmenin bir yolunu bulmam gerekecek.

Gözlerimi kırıştıtararak ona baktım, kafam karışmıştı. "Nereye giderken?

"Ne çok soru var," diye iç geçirdi. "Tek bilmen gereken, bizi bir görev için gönüllü yaptım ve zaten geç kaldık, o yüzden ellerini pantolonumdan çek ve gidelim.

Bununla birlikte, döndü ve iki kişilik karaoke partimizden hayal meyal hatırladığım bir melodiyi ıslık çalarak bahçeye doğru yürüdü.

"O bir pislik," dedim yüksek sesle, sesimin tonunu yumuşatan bir inançsızlıkla. "Tam ve mutlak bir pislik.

Ama bu gerçek, telefonumu kapıp onu kulübeden çıkarken takip ettiğimde hain midemin beklentiyle dönmesini engellemedi.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Londra'nın merkezinde ikamet eden Gregory Brent'in yepyeni bir Range Rover kullanması çok anlamlıydı.

"Eskiden Porsche'si vardı, çok daha kötüydü," dedi Joe, arabayı garaj yolundan annemlerin evine giden taşra yoluna çekerken. 'Geçen yıl bununla değiştirdi, Tanrı'ya şükür. Biraz daha geniş bir şey istedi.

"Egosu için mi yoksa tıraş losyonu koleksiyonu için mi? Camı indirerek sordum.

"Kurnazlık hiçbir zaman babamın güçlü yanı olmadı," diye cevap verdi küçük bir gülümsemeyle.

"Yine de son dakikada onunla bir hafta sonu geçirmek için kendini buraya kadar sürüklemeye karar verdin. Tırnaklarımı krem rengi derinin iç kısmına vurdum. Bir bebeğin poposu kadar yumuşak. "Ne kadar iyi bir evlat.

Direksiyonu çevirdi ve araba sorunsuz bir şekilde ana yola çıktı.

"Aramızda kalsın, gizli bir amacım olabilirdi.

"Ne gibi? Ona baktım, profili renklere karşı güçlüydü.

Pencerenin dışında, yapraklı ağaçlar, taş duvarlar ve uçsuz bucaksız altın rengi buğday tarlalarından oluşan bir bulanıklık.

Cevap vermedi, hemen değil, onun yerine dümdüz önüne baktı ve ayağını yere vurdu, arabanın hızı beni koltuğuma geri itti. Dudaklarımı birbirine kenetleyerek gözlerimi ileriye diktim ve ağzımı kapattım. Bir sonraki konuşmayı kesinlikle ben yapmayacaktım. Eğer söylemek istediği bir şey varsa, söyleyebilirdi. Sessizce oturup dünyanın geçip gidişini, sırt çantaları ve bastonlarıyla yolun karşısına geçmeyi bekleyen gezginleri, kabarık koyun sürülerini, kiraz kırmızısı bir dur işaretini, onun hafifçe Kaslı omzundan bileğine doğru düz bir çizgi çizen bronzlaşmış ön kolu, vites kolunu avuçlayan kocaman eli ve parmakları

deri kaplı direksiyon simidi boyunca, başparmağı tereyağlı kumaşa ritmik bir şekilde sürtünürken ve-

"Peki nereye gidiyoruz? Boğazımı temizleyip bacak bacak üstüne atarak sordum. "Bizi bir görev için gönüllü yaptığını söylemiştin.

Bana baktı, az önce bir puan kazandığını bilen bir adamın bakışını takınmıştı.

"Annenin kasaptan siparişini alması için birine ihtiyacı vardı ve benim de babamdan uzaklaşmam gerekiyordu.

"Ve burada olmam gerekiyor çünkü?

"Sen benim göz alıcı asistanımsın. İki düzine domuz sosisi, bir düzine dana burger ve bir sürü tavuk taşımama yardım edeceksin.

"Sikiş yükü mü? Endişeyle tekrarlardım. "Metrik mi yoksa emperyal mi?" "Tam olarak annenin bana söylediği şey," dedi, hala sırtarak.

"Dedi ki

"Çok fazla olması az olmasından iyidir" gibi bir şey ama Joey Chestnut'ı davet etmedilerse, abarttıklarını söyleyebilirim.

"Joey Chestnut?

"Rekabetçi yiyici. Hiç sosisli sandviç yeme yarışması gördünüz mü?"

"Görmediğimi söylemekten rahatlardım.

Sakın bakma. En azından barbekü bitene kadar. Çok yoğun, dünya rekorunu kırdığında oradaydım, on dakikada yetmiş altı sosisli ve çörek.

"Sanırım bu Amerika'da yaşadığın zamandı?" dedim, bir an için hayattaki amacımı kaçırp kaçırmadığımı düşündüm. Kişisel rekorum, özellikle stresli bir IKEA ziyaretinden sonra sadece dört sosisli sandviç ve üç çörekti ama doğru eğitimle daha iyisini yapabileceğime emindim.

'Özgürlerin ülkesi, cesurların evi,' dedi başını sallayarak.

İki araba önümüzde bir dizi trafik ışığı kırmızıya döndü ve durmak için yavaşladık. Araba uğulduyor, Joe'nun ayağını frenden kaldırması için çırpınıyordu ve ben onun bu özlemini anlıyordum. Araba hareket halindeyken kendimi daha güvende hissediyordum. Burada ağır bir sessizlik içinde oturmak, beklemek, sabırsızlanmak çok fazlaydı. Bir an daha dayanamayarak Joe'ya baktım. O da bana bakıyordu, o mavi gözler beni uzayda ve zamanda sabit tutuyordu. Neden en kötü erkekler en güzel gözlere sahipti? Eğer dünyada biraz adalet olsaydı

Gareth adında iyi bir muhasebeciyle ticaret yapıyordu, her zaman söylediği zaman arar ve sormadan çöpleri dışarı çıkarırdı. Joe'nun cephaneliğinde başka bir silaha ihtiyacı yoktu. Güneşli bir çayıra çıkıp tepeden tırnağa ışıldasa şaşırmazdım bile.

"Bizi kasaba kadar gönderdiklerine göre bunlar etkileyici sosisler olmalı," dedim gideceğimiz yere vardığımızda, kapımı açtım ve Joe motoru kapatmadan arabadan atladım. 'Annemle babam pek de seçici mutfak zevkleriyle tanınmazlar. Babamın En sevdiğim yemek Karamelli Melek Lokumu ve annem sütlacı yemeden önce ısıtmaya bile zahmet etmiyor.

"Belki de misafirler için iyi malları çıkarıyordur?" diye önerdi ve hızla benim dışımda, işlek yola daha yakın yürümek için pozisyon aldı.

"İki yıl önce Stephen King'i ziyarete geldiler ve ona bir Domino's sipariş ettiler.

Joe uzun, yüksek ve net bir ıslık çaldı. "O zaman bunlar oldukça etkileyici sosisler olmalı.

Kasap Baslow'daydı, süpermarketten ve hatta Harford'daki kasaptan çok daha uzaktaydı, bu yüzden annemin etini buradan almakta ısrar etmesinin bir nedeni olması gerektiğini biliyordum. Geleneksel Peak District 'ye olde shoppe' kireç taşından bir dükkândı, kocaman bir cam vitrini vardı ve vitrinin üzerinde 'McIntyre's Meats' yazıyordu. İçeride, parlak gümüş bir satırı ustalıklarla kullanan bir adamın katı tuğla duvarını gördüm.

"Sanırım annemin neden bu kasabı diğerinden daha çok sevdiğini anlıyorum," dedim, onun bir kuzu pirzolasını zahmetsizce ikiye ayırmasını izlerken bulmacanın parçaları yerine oturuyordu.

Joe, 'Instagram'da çok takipçisi olduğu hakkında bir şeyler söyledi,' diye yanıtladı. "İzin günlerinde Bay Kainat yarışmasına katıldığından bahsetmedi.

Kasap başını kaldırdı, muhtemelen havadaki fazladan testosterondan uyarılmıştı ama Joe'nun başka bir süper seksi adamın ortaya çıkmasıyla tehdit edilip edilmediğini anlayamazdınız. Muhtemelen onun huzurunda korku göstermek için çok tehlikeliydi, özellikle de silahlıyken.

"Sophie, bir ton tavuk toplamaya gitmeden önce havayı temizlemek istiyorum.

Gözlerimi insan etinden ayırdım ve Joe'ya diktim. Tam önümde duruyordu, iki eli ensesinde kenetlenmişti, çenesi hafifçe dışarı çıkmıştı. Biraz kızgınlıkla birlikte savunmaya geçmişti.

'Beni burada istemediğini biliyorum-'

"Hayır, bu fikre nereden kapıldın? Kasabın ön kapısına çıkan taş basamağa adımımı atarak sordum, ama ben daha kapıyı açamadan o kapıyı kavradı

Kolumu nazikçe tutup beni sokağa geri çekti.

"Tek bir cümleyi bile bitirmeme izin vermen imkânsız, değil mi?" dedi, başparmağı ve işaret parmağı neredeyse pazumun etrafında mükemmel bir daire oluşturacak şekilde birleşiyordu. Elleri kocaman olmuştu. "Beni burada istemediğini biliyorum ama hafta sonunu mahvetmek istemiyorum diyecektim.

"Bunun için biraz geç," diye cevap verdim. Teninin sıcaklığı tişörtümün ince kolunu kavuruyordu. 'Dürüst olmak gerekirse Joe, bana işkence etmek için değilse neden burada olduğunu bilmiyorum. Dün bana söylediğin onca şeyden sonra, bu hiç mantıklı gelmiyor.

'Aptalın tekiydim ve sarhoştum. Hiçbirini kastetmedim. Belirgin bir hayal kırıklığıyla ellerini havaya kaldırdı. "Zaten özür diledim, benden daha ne istiyorsun?

Bu sorunun cevabının her geçen dakika değiştiğini itiraf etmeye cesaret edemedim.

"O zaman neden en başta söyledin? Bunun yerine kollarımı koruyucu bir şekilde vücuduma sararak sordum. "Kesinlikle hepsini kastettin ve bu sorun değil, önemli değil, benim hakkımda ne düşündüğün umurumda değil. Ya da kitabım, diye ekledim sessizce.

"Benim hakkımda ne düşündüğünüzü önemsiyorum.

O kadar içten, o kadar pişman görünüyordu ki neredeyse ona inanacaktım. Ve inanmak istedim, gerçekten. Ama bu beni nereye götürecekti? Joe Walsh bir yan olaydı, dikkatimi ana hikâyeden uzaklaştırmak için gönderilmiş bir sıkıntı. Hâlâ yeniden yazmam gereken bir kitap, bulmam gereken bir dizüstü bilgisayar, endişelenmem gereken eski erkek arkadaşımın yaklaşan gelişi vardı.

ve bana uymayan üç kot pantolonla kalmadan önce ASOS paketimi iade etmek için kaç günüm kalmıştı? Bildiğim tek şey Joe Walsh'a harcayacak boş beyin hücrelerimin kalmadığıydı.

Gözlerini dikmiş bana bakıyor, bir cevap bekliyordu. Ben de ona bir cevap verdim. "Siparişi almak için içeri girebilir misiniz? Kibarca sordum.

Dükkânın içinde, kasabın satırının keskin kenarı güneşte parlıyordu, sonra onu indirdi ve kemiği tereyağı gibi kesti.

"Sorun değil," dedi Joe. "Çiğ etin etrafında olmaktan hoşlanmıyor musun?" "Keskin bıçakların yanında kendime güvenmiyorum," diye cevap verdim.

"O zaman hemen döneceğim," dedi, omuzları yenilgiyle çökmüştü.

Joe güvenli bir şekilde içeri girdiğinde, telefonumu çıkardım ve günün soğuk, ayık ışığında kendime asla izin vermediğim bir şey yaptım. Eski

erkek arkadaşımın Instagram'ına baktım. Genelde sosyal medyayı kendime saklamayı başarırdım.

Uykusuz gecelere ve sarhoş Uber yolculuklarına zarar verdi ama bu duygusal mazoşizm değildi, bu kendini korumaydı. Başka bir güzel edebiyat kullanıcısı kalbimi kırdığında ne kadar acı çektiğimi hatırlatmaya ihtiyacım vardı.

Colin ve ben Edinburgh Kitap Festivali sırasında Chimamanda Ngozi Adichie'nin etkinliğinde tanıştık, ikimiz de garip bir şekilde kalabalıktan kaçarak arka sıralarda güvenli bir şekilde oturuyorduk. İlk günden itibaren her şey çok kolaydı. Drama yok, sadece rahat bir eğlence. Ben Abbey Hill okulundaki ilk dönemime başlamaya hazırlanıyordum, o Londra'nın dört bir yanındaki yayıncılık işlerine başvuruyordu ve ikimiz her gece geç saatlere kadar oturup okuduğumuz ve yazmak istediğimiz tüm kitaplar hakkında konuşuyorduk. O derin ve anlamlı bir şeyler yaratmayı hayal ediyordu, ben ise insanları gülümseten bir kitap yazmak istiyordum ve o zamanlar her iki tutkunun da eşit derecede geçerli olduğu konusunda hemfikiridik.

Birbirimize o kadar aşıktık ki, para biriktirmek için hemen birlikte yaşamaya başlamamız çok mantıklıydı. Öğretmenlik kariyerim başlayınca kitabım ikinci plana düştü ama Colin haftada sadece üç gün bir ajansın asistanı olarak çalışıyordu ve bu da ona ilk kitabını yazmak için bolca zaman kazandırdı.

fikirlerimden biriyle ilgilenecek vaktim yoktu. Çok para kazanmıyordu ama bu bir sorun değildi çünkü kirayı ödemekten mutluydum, en azından büyük bir kitap anlaşması yapana kadar, o zaman işi bitirip benim de yazmaya konsantre olabileceğim konusunda anlaştık.

Bir menajer bulduğunda her şey değişti. Colin bir gecede kendini bir yutturmaca kozasına sardı ve ben de o rahat kozadan çıktım. çok havalı CJ Simmons'ı tanıyordu. CJ taslaklarını okumamı istemedi, CJ notlarımı kullanmadı ve kitabını sattıktan sonra CJ, reklamcısının kadın okuyucuların ilgisini çekmek için bekarmış gibi davranmasını istediğini iddia etti, sanki bir tür edebi Harry Styles'mış gibi. Bir yıl sonra, kitabının yayınlandığı gün - ticari olmasa da eleştirel bir başarı elde etti - beni terk etti. Birlikte geçirdiğimiz beş yılın ardından, iddiasına göre birbirimizi aşmıştık. Arkadaş olarak daha iyiyiz, dedi.

Colin'in bana ihtiyacı vardı, ta ki CJ'in ihtiyacı kalmayana kadar. Bu kadar basitti.

CJ'in Instagram'ı karamsar siyah beyaz resimlerden, garip açılardan çekilmiş gündelik nesnelerden ve bir sonraki romanıyla ilgili bitmek bilmeyen alaylardan oluşuyordu, ancak gerçekte ne zaman çıkacağı bir sır olarak kaldı, tıpkı ona neden bu kadar uzun süre katlandığımı gibi. Adamın boynunda Chris Martin'in mızrabının asılı olduğu deri bir kayış vardı, Tanrı aşkına. Neydim ben?

Düşünüyor muydun? Hayır. Kendime sadece CJ'den sonra iyi adamlar olacağına dair söz vermiştim, bu yüzden iki yıldır bekârdım. Buna tekrar kanmayacaktım.

"Biraz yardım?"

Joe birkaç tepsi etin ağırlığı altında sendeleyerek sokağa çıkan tek basamaktan aşağı inerken telefonumdan başımı kaldırdım. En üstteki tepsiyi tuttum ve spagetti kollarım ağırlığın altında titredi.

"En azından artık bir tavuk yükünün tam ağırlığını biliyoruz," diye şaka yaptı ama bana gülümsediğinde, Joe'nun deri bir tanga kolye taktığını hayal edemesem de CJ'i gördüm ve ben de gülümseyemedim.

"Geri dönmeliyiz," dedim, ondan uzaklaşarak ve sahip olduğum tüm enerjiyi var olmayan kaslarıma akıtarak. "Bunların buzdolabında uzun süre kalması için hava çok sıcak.

"İyi.

Önümde yürüdü, bu sefer yanımda durma zahmetine girmede, ki söylediği gibi sorun değildi. Korunmam gereken şey trafik değildi.

Sessizlik içinde arabaya doğru yürüdük, Joe anahtarlarını bulmaya çalışıyor, havaya kaldırıyor ama bagajı açmak için düğmeye basmıyordu. Adam mazoşistti.

"Tamam, söyleyecek bir şeyim var ve bu sefer söylememe izin vereceksin," dedi üzgün küçük pazularım ve trisepslerim protesto çığlıkları atarken. "Benden hoşlanmadığına karar verdin ve fikrini değiştirmeni sağlayamam.

"Lütfen bunu tavuğu yere koyduktan sonra yapabilir miyiz? Kollarım kontrolsüzce titremeye başladığında tepsiyi koymak için güvenli bir yer ararken sordum.

"Hayır, bunu senin dikkatini çekmişken söylemek istiyorum," diye ısrar etti. 'Seni buraya kadar takip eden süper bir sapık olduğumu düşünebilirsin-'

"Çünkü öylesin.

'-ama seni takip etmiyordum,' diye devam etti, bu sefer benim üzerimden konuşuyordu. 'I

Babam davet ettiği için geldim, başka bir planım yoktu ve bir aptal gibi eğlenceli olabileceğini düşündüm. Ve senin için bir şeyim var.'

Anahtarlığındaki sihirli düğmeye bastı ve kapak inanılmaz bir yavaşlıkla, sanki bir dramın içindeymiş gibi açıldı. Arabanın bagajı tertemizdi ve bir şey dışında tamamen boştu. Biraz kirli, iyi kullanılmış bir bez çanta.

Biraz kirli, iyi kullanılmış kanvas çantam.

"Aman Tanrım! İleri doğru uzanarak çığlık attım. Tavuk tepsi elimden kaydı ve düzinelerce but yola saçıldı.

"Siktir! Joe haykırdı. "Tavuk!

"Tavuğu sikeyim! Sevinçle bağırdım. "Çantamı bulmuşsun!

"Ben bulmadım, karaoke barda bırakmışsın," dedi, hamburger ve sosisli tepsilerini bagaja yerleştirirken ben çantamı kaptım ve göğsüme sıkıca bastırdım, tavuk bagetlerine lanet olsun.

"Bunu sana daha önce verecektim ama kız kardeşinle olan o sahneden ve "sahte" el çantasından sonra, yalnız kalana kadar beklemem gerektiğini hissettim. Başımı salladım, içindekileri karıştırırken sadece yarım yamalak dinliyordum. Hepsi oradaydı, Dizüstü bilgisayar, taslak, *Kelebekler*'in kopyası ve adımın ve adresimin yazılı olduğu suçlayıcı postalar.

"Ailen bilmiyor, değil mi? Joe söyledi.

"Neyi biliyorsun? Dünyanın en kötü yalancısı olarak acı veren cırtlak bir sesle sordum.

"Este Cox olduğunuzu.

Bunu söylediğini duymak çok garipti, bir ifade ve bir suçlama.

"Neden bahsediyorsun?" diye yarı gülerek başımı salladım, sayfaları karıştırırken bazı kelimeler ve cümleler gözüme çarptı Benim isteğim dışında. Neden devam kitabına daha da fazla baharat yazmak zorundaydım ki? Tanrı yardımcım olsun, eğer okusaydı... "Mal sana söyledi, ben büyük bir hayranınım ve hepsi bu.

"Gülmek için *Kelebekler*'in devamını yazan büyük bir hayran mı? Başını iki yana eğdi ve bir kaşını kaldırdı. "Sorun değil Sophie, kimseye söylemem. Birincisi, yayıncınız için çalışıyorum ve ikincisi, sizin kadar büyük bir hayranınız değilim.

Düşündüğün gibi bir göt deliği.'

Başka seçeneğim yoktu. Çantanın benim olduğunu biliyordu, içinde ne olduğunu görmüştü ve bunu itiraf etmek bana ne kadar acı verse de aptal değildi.

"Mal ve kardeşim dışında kimse bilmiyor," dedim alt dudağımı çiğnemediğim önce. Sonra aklıma başka bir düşünce geldi ve bayıldığımı hissettim. "Lütfen bana babana söylemediğini söyle?

Joe önce alay etti, sonra sırtıttı. "Elimden gelse babama hiçbir şey söylememeyi zor yoldan öğrendim.

Çantamı *Titanik*'teki son can yeleğiymiş gibi kavrayarak, beklenmedik bir şekilde bunalmış ıslak gözlerle ona baktım.

'Böyle bir şeyi kaybedersem ne kadar stresli olacağımı biliyorum,' diye ekledi. "Onu sağ salim geri aldığından emin olmak istedim.

"Teşekkür ederim. Umutsuzca ağlamamaya çalışıyordum. Deniyor ve başarısız oluyordum. 'Bu inanılmaz bir şey, gerçekten sonsuza kadar gittiğini düşünmüştüm. Sana borçluyum.

Sonra Joe gülümsedi. Bir gün önce gördüğüm gülümsemenin aynısıydı, yarı yolda tereddüt eden, sanki gerçekten mutlu olduğundan emin olmak isteyen bir gülümsemeydi

Sonra da onun, benim ve tüm dünyanın yüzünü aydınlattı. 'Yardımcı olabildiysem ne mutlu,' dedi. 'Ama şimdi gerçek bir sorunumuz var, değil mi?'

Bez çantamı daha da sıktım. "Var mı?"

"Evet. Boş kasap tepsimi almak için çömeldi ve havada tuttu. "Bu kadar kısa sürede başka bir tavuk yükünü nereden bulacağız?"

ON İKİNCİ BÖLÜM

"Bana bir saat ver," dedi sıcak kasap, alçak bir İskoç çapağıyla, boş tepsiyi utangaç bir şekilde tezgâha geri uzatırken. 'Gelen bir sipariş var, aşağı yukarı aynısını tekrar bir araya getirmeye yetecek kadar olmalı.

"İnanılmaz. Teşekkürler dostum, hayatımı kurtardın,' diye cevap verdi Joe. diğer et tepsilerini buzdolabına geri koyarken, ben onun arkasında endişeli bir şekilde, derin eğilmeler ve dua eden ellerle geziniyordum.

"Daha çok annesinden korkuyor," diye karşı çıktı kasap. 'Çok titiz bir kadındır. Geçen ay bacakları farklı boyutlarda olduğu için bir tavuğu iade etti.

Sanki tavukları dış görünüşlerine göre yargılayan benmişim gibi ikisi de bana baktı.

"Bacak gününü atlamamalıydı?" diye teklif ettim.

İkisi de gülmedi. Sert ama adil.

"Sizi yalnız bırakalım," dedi Joe, bileğimi kocaman eliyle yakalayıp beni dükkândan dışarı çıkardı.

"Önümüzdeki bir saat boyunca ne yapmamız gerekiyor?

Joe kaşlarını çattı ve ben de etkilenmemiş bir of çektim.

'Pekala o zaman, iki seçeneğimiz daha var,' diye cevap verdi. 'Ya burada durup altmış dakika daha tartışacağız ya da yürüyüşe çıkacağız. Hanımefendinin seçimi.'

"Nereye yürüyeceğiz?" diye sordum, bir daire çizip yeşilden başka bir şey göremeyince. "Bar çok uzakta ve postanede fazla zaman öldürebileceğimizi sanmıyorum.

"Onu arabaya geri koyabileceğini biliyorsun," dedi omzumdaki bez çantayı başıyla işaret ederek. "Bir daha kaybolmayacak.

"İmkânı yok. Gözümün önünden ayrılmıyor.' O kadar sıkı tutuyordum ki, ciltli kitabın keskin kenarları kaburgalarımın batıyordu. 'Ya bırakırsam

ve araba çalınır mı? Ya da içerisi çok sıcak olur da bilgisayarım patlar mı? Ya da-'

"Altmış dakika tartıştık," dedi Joe mutlulukla. "Ben olsam bunu seçmezdim ama-

"Tamam, yürüyeceğiz! Mırıldandım. "Yürüyecek bir şey olmamasına rağmen. "Şaka mı yapıyorsun?" Dar patıkada önümde yürüdü ve Ellerini sözde hiçliğime doğru salladı. 'Belki de uzun süre şehirlerde yaşadım ama burası çok güzel. Buna taşra deniyor Sophie, hiçbir şey yapmak zorunda değilsin, sadece içinde var oluyorsun. Onu olduğu gibi takdir et.

"Tanrım, sen de onlardan birisin," diye inledim, çantamın askılarına tutunarak. "Kimden biri?

'Londra'dan yılda sadece iki kez ayrılan ve her gübre kokusu aldıklarında "Ahh, temiz kır havası" gibi şeyler söylemenin komik olduğunu düşünen o berbat şehir insanlarından biri.

"Ciğerleri temizlemek için biraz inek boku gibisi yoktur," dedi Joe, gömleğinin düğmeleri göğsünde gerilmeye başlayana kadar derin derin soluyarak. "Hoşuna gitsin ya da gitmesin, Cesur Yürek düşürdüğün tavuğu yerine koyana kadar benimle *kalacaksın* ve eğer yanılmıyorsam, *bana* bir iyilik borçlusun.

"Ve bunu böyle mi nakde çevirmek istiyorsun?" Ufka doğru uzanan tarlaların yamalı yorganına baktım. "Planlanmamış bir gezintiye mi çıkacaksınız?

"Siz plansız bir keşif gezisi diyorsunuz, ben spontane bir açık hava macerası diyorum.

"Peki ya spontane bir açık hava macerasına çıkmak istemezsem?"

"Arabada oturmak için çok sıcak ama dışarıda bekleyebilirsiniz. Kasap kötü davranan bir Labrador gibi," diye yardımsever bir şekilde cevap verdi. "Ya da şımarıklığı bırakıp kışını kaldırıp benimle gelebilirsin.

"Şımarıklık yapmıyorum," diye karşı çıktım, kesinlikle öyle olmama rağmen. Elimde değildi, içimdeki en kötü şeyi ortaya çıkarma konusunda esrarengiz bir yeteneği vardı. Aslında, tüm içgüdülerimle doğrudan bir bağlantısı varmış gibi görünüyordu; bu, onun duvara zıplamasını izlerken acı verici bir şekilde netleşti, haki renkli pantolonu giderken kışını geriyordu. Bunun da ötesinde, onu okumak imkânsızdı. Bir an tüm çekiciliği ve çift anlamlıydı, bir sonraki neredeyse iyi bir insan olarak geçebilirdi.

Hangisinin gerçek Joe olduğunu bilmenin bir yolu yoktu ve sırf muhteşem bir kıcı var diye bunu öğrenmek için akıl sağlığımı riske atacak değildim.

Objektif olarak konuşursak.

"Şurada park etmiş bir dondurma arabası var," diye seslendi, ben duvara doğru ilerlerken tarlanın aşağısını işaret etti. "Geliyorsan acele et, bir Bay Whippy istiyorum.

"Düzgün bir dondurma olsa iyi olur yoksa yemeyiz," diye bağırdım. 'O yumuşak servis makineleri bakteri dolu.

"Onu bu kadar lezzetli yapan da bu olmalı.

Duvara tırmanırken bacaklarım sallanıyor, çantam kalçama çarpıyor, eski taş kotuma sürtünüyordu. Tepeye çıktığımda, Bir bacağım iki yana sallanırken, tarlaya inişin caddeden çok daha fazla olduğunu gördüm.

"Yardıma ihtiyacın var mı? Joe eski bir ağaç kütüğünün üzerinde dengede durarak sordu. "Hayır, teşekkür ederim," diye cevap verdim, diğer bacağımı da kaldırarak duvarın kenarında dengede duruyordu. "Çantayı tutmamı ister misin?

"Ben hallederim.

Kütüğün üzerinden atladı ve rahatça bir ağaca yaslandı.

"Öyle görünüyor.

Tüm zamanların en uzun düşüşü değildi, sadece yaklaşık üç buçuk metreydi, ama hiçbir zaman yükseklik hayranı olmamıştım ve bana göre yükseklik, ayaklarımın yerden rahatsız edici bir mesafede olduğu her an anlamına geliyordu. Eğer insanlar yüksekte olmak için yaratılmış olsalardı, kemiklerimiz çok daha daha bağışlayıcı bir malzeme. Kendimi ağır çekim bir kayışa bırakmadan önce olabildiğince kenara yaklaştım, spor ayakkabılarımı çizdim ve giderken saygınlığımı yok ettim. Zarif değildi.

Sırtımdaki çamur ve yosunları temizlerken Joe, "Etkileyici," dedi.

"Profesyonel bir tırmanıcı mısın acaba?

'Hayır,' diye cevap verdim. 'Olimpiyatlarda duvarlardan aşağı tırmanabilmek için amatör statümü koruyorum. Şimdi nerede bu lanet dondurma minibüsü?'

Bir erkeğin yumuşak servisli dondurma yemesi düşüncesi kesinlikle iğrençti. Külahı tutmak, dondurmayı küçük pembe bir dille dürtmek ve Puppuccino içen bir Pomeranian gibi yalayıp yutmak. Tüm büyük iğrençlikler gibi, nedenini söyleyemiyordum ama vajinamı Sahra Çölü'ne çeviren o tuhaf şeylerden biriydi.

Ya da en azından genelde öyleydi.

Joe k lahını havaya kaldırarak, "Bu dondurmayla birlikte resmi ateşkes ilan ediyorum," dedi. "Anlaştık mı?"

Telefonumu kart makinesine dokundururken 'Anlaştık,' diye cevap verdim. Dondurma arabasında ApplePay, sadece yanlış hissettirdi. "En azından sen beni tekrar kızdıracak bir şey yapana kadar.

Uzaklaşmak için döndüğünde güldü. "Sanırım Versailles Antlaşması'nda da aynen böyle yazmışlar.

"Kelimesi kelimesine," diye yanıtladım dondurmacıya minnettar bir gülümseme vererek.

"Ne aldın? Joe sordu. Elindeki Franken-Cone'a hayretle baktı. Bir top çilekli dondurma, bir top tuzlu karamel, Birden fazla pul, gökkuşağı serpintileri, altta bir sakız topu ve üstünde çilek ve çikolata şurubu. Tanrı'ya ve insanlara karşı işlenmiş bir suçtu.

Her zamanki 99'luğumu, k lahta bir kaşık vanilya ve bir damla çikolatayı uzattım ve o uzun, hayal kırıklığına uğramış bir iç çekti.

"Sophie, denemedin bile.

"Bir klasikten daha iyisi olamaz," diye savundum. Seçimim beni çok heyecanlandırmıştı. "Pek maceracı değilsin, değil mi?"

"İstediğim zaman maceraperest olurum.

Dolgun dudaklarını çilekli kepçenin tepesine sardı ve sonra yalayarak temizledi. "Gerçekten mi?"

İğrençlikten kesinlikle eser yok.

'Gerçekten,' diye cevap verdim, başka tarafa bakarak. 'Ama aynı zamanda hayal kırıklığından kaçınmayı tercih ederim ve yanlış dondurma sipariş etmekten daha fazla hayal kırıklığı yaratan pek çok şey düşünemiyorum. Ya elime sevmediğim bir şey geçerse?"

"Hiç yeni şeyler denemezsen neyi sevdiğini nasıl bilebilirsin?" diye karşı çıktı.

"Hiç denemediğim ve sevmediğimi bildiğim pek çok şey var.

Dondurma minibüsünün motoru arkamızda canlandı, 'Pop Goes the Weasel' şarkısının çınlayan piyano yorumu sessizliği doldurdu.

"Her zaman bildiğimizi sandığımız kadar çok şey bilmeyiz," dedi Joe hınzır bir sırıtışla, patikadan aşağı doğru yürümeye başlamadan önce. 'Biraz daha açık fikirli olmalısın. Kendini şaşırtabilirsin.

"Buralarda hiçbir şey olmadığını söylediğine inanamıyorum," dedi iki tarla arasında uzanan patika boyunca yürürken, bel hizasında

Her iki tarafta da çitler var.

"Yok mu? Ben de cevap verdim. 'Tek gördüğüm gökyüzü, toprak ve elinde dondurma olan bir aptal. Hepsi bu.

"Kendine aptal deme," diye uyardı Joe ve kendi kendime güldüğümü duydum. 'Etrafına bak, çok güzel. Buğday tarlaları, kır çiçekleri, sevimli koyunlar. Bir sürü koyun var Sophie, bunun harika olmadığını söyle bana. Yaz ortasında İngiliz kırsalı gibisi dünyada başka hiçbir yerde yok.

Gözlerimi devirdim ve dondurmamdan bir ısırık aldım. "New York'ta çok uzun süre kaldın.

'Ateşkes olsun ya da olmasın, korkarım bu konuda sizinle savaşmak zorunda kalacağım. Kıpırdamadan dur ve bana ne gördüğünü söyle.

"Gökyüzü, toprak ve elinde dondurma olan bir salak dışında mı? Etrafımızı tarayarak omuzlarımı silktilim. "Pes ediyorum. Saman nezlesi haplarımı unuttuğumu hatırlatan bir sürü şey mi?

"Şimdi otur," diye talimat verdi, yolun kenarında duran devrilmiş bir ağacı başıyla işaret ederek, bir tür derme çatma bank. "Sana ne gördüğümü anlatacağım.

İkimiz de oturduk, o bana gereğinden fazla yaklaştı ve ben onun kolonyasının hafif odunsu dokunuşuyla savaşan dondurmasının sentetik çilek ve şekerli tatlılığının kokusunu alabiliyordum. Kırsalın gerçek sessizliği beni her zaman tedirgin etmişti. Her zaman bir şehir faresi olmuştum, ya da

Daha çok orta büyüklükte bir kasabanın kobayı gibiydim. Tring tam olarak dünyanın merkezi sayılmazdı ama çevremde insanların olduğunu bilmek hoşuma gidiyordu.

güvenilir toplu taşıma araçları ve yirmi dört saat açık, süt, poşet çay ve kendimi bildim bileli en alt rafta duran tarihi geçmiş bir kutu nohut satan bir dükkan. Burada Joe'nun yanında otururken, hızlı bir şekilde hiçliğin ortası için yeni bir takdir. Hava zaten ağır ve sıcaktı ama biz otururken arkamızdaki uzun otlar hışırdadı, neredeyse uzanıp tenime değdiğini hissetmek istememe neden olan rahatlatıcı, çırpınan bir ses.

"Şu gökyüzüne bak, kristal berraklığında ve peygamber çiçeği mavisi," dedi Joe, son derece normal bir gün karşısında hayrete düşmüş gibiydi. "Sonra tarlalar var, altın ve yeşilin birbirine karışan tonları.

"Ben romantik yazar olduğumu sanıyordum," diye cevap verdim.

"Sanki bir cüce cin seks partisini tarif ediyorsun.

"Ben de seni ilkokul öğretmeni sanıyordum.

"Ermeden önce o canavarı yemelisin," dedim ona, beynimin donmasıyla mücadele ederek. "Ucuz değildi, biliyorsun.

Anladım. Konuyu değiştiriyoruz. Sorun değil.'

Kendisine söyleneni yaptı ama normal bir insan gibi dondurma yiyemezdi, hayır, bu çok kolay olurdu. Joe beni güçsüz düşüren bir tutkuyla elindeki işe odaklandı. Dili ağzından her fırlayıp dondurmanın etrafına dolandığında, gözleri zevk ve istemsiz coşku iniltileri boğazından kaçtı. Müstehcen bir şeydi.

Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım.

Dondurma bittiğinde parmaklarını teker teker yalayarak, "Bir itirafta bulunacağım," dedi.

"İtiraf mı? Cevap verdim, kalın, kremli vanilya parmaklarımdan aşağı damlıyor, neredeyse benim kadar hızlı eriyordu. Elini yüzüme doğru uzattı ve nefesimi tuttum, çantamı omzumdan kaydırıp *Kelebekler*'in ciltli baskısını çıkarmak için içine uzanırken başparmağı çenemi sıyırdı.

"Kitabın hakkında-

"*Sanki* bu *Kelebekler*'in Spice Rack özel baskısı mı?

Birdenbire ortaya çıkan, kız kardeşimin yaşlarında bir kız çocuğu, kollarını açmış, elleriyle umutsuzca tutma hareketleri yaparak bize doğru koşmaya başladı. 'Bu o! Buna nasıl sahip oldunuz? Dünyada kimsede yok bu!

"Nereden çıktı bu?" diye sordum Joe'ya, iki omzumun üzerinden bakıp kilometrelerce ötede başka kimseyi göremeyince.

"Koşuyordum," diye cevap verdi, nefesini toplarken iki büküm olmuştu. "Kitabı gördüm, daha hızlı koştum.

Joe arka kapağı kontrol etmek için kitabı elinde çevirdi ve işte oradaydı, küçük altın Spice Rack ayın kitabı logosu. Kız soluk soluğa kaldı, rengârenk tırnaklarını kırmızı dudaklı ağzına bastırdı. Altın lame tayı ve leylak rengi dantel sütyeniyle koşuya çıkmıştı. İlk iki dondurma bana yirmi poundun en iyi kısmına mal oldu ve şimdi de bu mu? Yemin ederim her gün bir on yıl yaşıyorum.

'TikTok'ta teaserlar vardı ama henüz onaylanmadı bile.

Bu şimdiye kadar başıma gelen en heyecan verici şey, bunu nasıl elde ettiğini bana anlatmalısın," diye geveledi kız, sonra bakışlarını bana çevirdi,

Gözleri takma kirpiklerinin ağırlığına meydan okuyarak kocaman açıldı. "Sen," diye fısıldadı. "Sen-

"Ben yayıncı için çalışıyorum," diye araya girdi Joe, dikkatini çekmek için kitabı ileri geri sallayarak. İşe yaramıştı, gözlerini kitaptan alamıyordu. O Gollum'du ve *Kelebekler* de onun kıymetlisiydi. "Henüz açıklanmadı, arkadaşım için erken bir kopya almayı başardım.

"Lütfen," dedi tam bir saygıyla, ellerini dua eder gibi birbirine kenetlemişti. 'Ona dokunabilir miyim? Söz veriyorum onu alıp kaçmayacağım, sadece görmek istiyorum.

Joe bana baktı, ben de ona baktım, sonra tekrar ona.

"Tabii ki alabilirsin," dedim, Joe'dan alıp uzatırken. "Bu sadece bir kitap.

Onu dikkatle ellerine aldı, sadece kenarlarından kavradı.

İnsanlar yeni doğan bebekleri daha az özenle kucakladı.

'Büyüleyici. Varaklı tahtalar, spreadler, baskılı son kağıtlar...'

Kitabımın içini dışını bilmeme rağmen, birdenbire son derece kişisel bir şeye izinsiz girdiğimiz hissine kapıldım. *Kelebeklerle* benim çok ötemde bir ilişkisi vardı, tamamen farklı bir bağ. Ben onun annesi olabilirdim ama o onun sevgilisiydi ve onu izlemek

Ağzı yarı açık bir şekilde kitabı okşarken son derece uygunsuz hissetti.

"Sana bir soru sorabilir miyim? Joe, elimdeki buzdan kalanları yere bırakırken sordu.

ağaç gövdesinin arkasındaki krema, şimdi onu yemek için çok endişeli.

"*Kelebeklerin* nesini seviyorsun?

Adam kitabı almak için elini uzattı ve kız şaşkınlıkla ona baktı, sonra yavaş yavaş ne istediğini anladı. Kalp kırıklığı yüzüne kazındı ve büyük bir isteksizlikle kitabı geri verdi.

"Her şey," dedi ona, kitap elinden kayıp giderken inleyerek. Sanki ikisi fiziksel olarak birbirlerine bağıymış gibi tüm vücudu kitapla birlikte kıpırdandı. "Hikâye, karakterler. Durakladı, yanakları kıpkırmızı olmuştu. "Baharat.

Yanaklarımı emme şeklim o kadar şiddetliydi ki, tüm yüzümün kendi üzerine çökmemesi bir mucizeydi.

"Bu bir bağlantı," diye genişletti. Jenna, Eric'le karşılaştığında elektrikleniyor.

Bunu istiyorum. Tüm o tutku ve duyguyu. Onu gerçekten görüyor, anlıyor musun? Bu çok seksi.'

Joe elinin tersiyle çenesinin altını ovuşturarak, "İlginç, tamam," diye cevap verdi. "Sence bu tür kitaplar kadınlara gerçekçi olmayan

beklentiler?'

Kadın dehşete düşmüş bir halde ona baktı.

"Sadece aşkı hak etmediğinizi düşünüyorsanız.

"Ah," dedim dişlerimi sıkarak o yüzünü buruştururken. "Bunu hissettim.

Ben kenardan sessizce ona tezahürat ederken, 'Bunu hak ediyorum,' dedi. 'Beni destekleyen, bana inanan ve nasıl vuracağını bilen birini hak ediyorum. Hepimiz hak ediyoruz. Muhtemelen anlamıyorsunuz.

"Bunu sana söyleten nedir?" diye sordu.

"Çünkü sen geleneksel olarak çekici bir heteroseksüel erkeksin," diye cevap verdi. "Yani, bilirsin, sınırlısın.

Joe kaşlarını çatı. "Heteroseksüel olduğumu nereden çıkardın?

"Tıraş losyonunuz, saç kesiminiz, pantolonunuz, ayakkabılarınız, oturma şekliniz ve bu soruyu sormanız.

Ben kahkahamı bastırırken o başını eğdi.

"Suçluyum.

"O zaman muhtemelen anlamam çok zor," dedi, ses tonunu değiştirerek ona, birinci sınıfta boyama kalemlerini paylaşmak istemeyen çocuklarla konuştuğum gibi hitap etti. 'Ama Este Cox bunu anlıyor. İşte bu yüzden aşk romanlarını seviyorum. Gerçekten iyi bir tane okuduğumda, dünyanın nasıl olabileceğini görüyorum. *Olması gerektiği gibi*. Sadece yirmi üç yaşındayım ve zaten yeterince şey yaşadım. *Kelebekler* gibi kitaplar gerçeklikten uzaklaşmamı sağlıyor.

Joe onun açıklamasını özetlemeye çalışarak, "O zaman bu bir kaçış," dedi. "Aşk romanları popülerdir çünkü kaçışçıdırlar.

"Peki bunun nesi yanlış?" diye meydan okudu.

"Hiçbir şey," diye cevap verdi adam, kadın onu bin parçaya daha ayıramadan. 'Ben bir şey olduğunu söylemedim-'

"Güzel, çünkü bugün dünyada olup biten her şeyden çok ihtiyaç duyulan bir adım geri çekilmenizi sağlayan her şey bana çok önemli görünüyor.

Kitabı onun hak etmeyen ellerinden geri aldı ve savunmaya geçerek kitabı kucakladı, kulaklarını kapattı ki onun cahilce yorumlarını duymak zorunda kalmasın. Hareket etmedim, konuşamadım ama göğsümün bir yerinde bir gurur kıvılcımı hissettim. Kitabı gerçekten ama gerçekten çok sevmişti.

Benim kitabım.

"Sende kalmalı," dediğimi duydum. "Başka bir tane alabiliriz.

Bana sanki ona zaten sahip olduğu bir kitabın biraz daha güzel bir kopyasını değil de ön sıradan Taylor Swift bileti teklif etmişim gibi baktı. Onu yere sermek için tüy bile gerekmezdi, en ufak bir iç çekiş bile işini görürdü.

"Ciddi misin?" dedi. 'Gerçekten bende kalabilir mi? Tüm zamanların en sevdiğim kitabı, ona çok iyi bakacağım.

'Sadece şimdilik gizli tutacağına söz ver. Ve Goodreads'e olumlu bir yorum bırak," dedi Joe, ben kendimi onun hayranlığının alışılmadık ışıltısı içinde oturmaya zorlarken.

Kitabını göğsüne bastırarak 'Çoktan bitti,' diye bağırdı. 'Devam kitabı için gün sayıyorum. Gerçekten, telefonumda bir geri sayım var. Sadece iki yüz seksen beş kaldı.'

"Bu hiç de korkutucu değil," diye fısıldadım, X-ışını görüşüne sahip olması ve bir şekilde içini görebilmesi ihtimaline karşı çantama daha sıkı tutunarak. Eğer o içinde ne olduğunu bilseydim, onu korumaya çalışırken bir uzvumu kaybetme ihtimalim vardı.

"Biliyorum, bu kadar uzun süre nasıl bekleyebilirim ki?" diye güldü, sonra ciddi bir şekilde sözünü kesti. "Este, daha hızlı yaz bebeğim.

Ben nefes almayı hatırlamaya çalışırken Joe, "Muhtemelen binmek istersin," dedi.

İki yüz seksen beş gün. "Tanıştığımıza memnun oldum...?"

"Chloe," diye cevap verdi, kendine gelerek. 'Chloe Khan. TikTok'ta ChloeKhanReadsItAll, beni ekle. Ve çok teşekkür ederim!'

O kadar hızlı koşarak tepeden aşağı indi ki, denesem bile ona yetişemezdim, neredeyse görüldüğü kadar hızlı bir şekilde gözden kayboldu.

"Tamam, bu benim açımdan bile çılgıncaydı," dedi Joe, gövdeden kayarak kendimi yere bırakmamı ve avuçlarımı iki yanımdaki serin çimlere bastırmamı izleyerek. "Senin için nasıldı?

Parmaklarım uzun otların etrafında kıvrıldı ve onları yerden çekip çıkardı.

"Çok, çok garipti." "İyi garip miydi?

"Garip garip.

Çimenleri avuçlarımın arasında ovuşturdum, ellerimi yüzüme götürdüm, böylece taze kokuyu içime çekebildim, beni sakinleştirecek doğal ve topraklayıcı bir şeydi ama işe yaramadı. Şeker, güneş ve Chloe Khan'ın etkisiyle herhangi bir şey hakkında ne hissettiğimi bilemeyecek kadar uçmuştum.

"Ama kitabı çok seviyor," diye belirtti Joe, yerde bana katılarak. 'Dışarıda yüz binlerce Chloe Khan var, her kelimene asılıyor. Nasıl oluyor da çatılardan çığlık atmıyor ve günün her saniyesini kutlamıyorsun? Ben olsam kutlardım.

"Çünkü onun her birine karşılık on tane Joe Walsh var," diye cevap verdim, çimleri atıp avuçlarımı zaten çamurlu olan kot pantolonuma silerek "Aşk romanlarının gerçekçi olmadığını ve aptalca olduğunu düşünen ve tüm Chloe Khan'ların onları neden okuduklarını gerekçelendirmelerini isteyen biri.

"Onları dinlemiyorsun, değil mi?" diye sordu hafif bir kahkahayla. "Bu dünyanın Joe Walsh'ları ne bilir ki?

Yuvarlanan tarlalara baktım ve yeşilin tüm farklı tonlarını saymaya çalıştım. Bu imkansızdı. Çok fazla vardı ve her biri biri güzeldi. Yani Joe en azından bir konuda haklıydı. Koyunlar konusunda da. Gerçekten çok fazla koyun vardı.

"Gerçek şu ki, kitabım hakkında bin tane olumlu eleştiri okusam, sadece bir tanesini hatırlarım," diye itiraf ettim. 'Kötü şeylere inanmak iyilere inanmaktan çok daha kolay. Kitabımla gurur duymak istiyorum ama içten içe, tamamen dürüst olmam gerekirse, kitabın kötü olduğunu söyleyen insanların

"Değersiz haklı olabilir.

Joe hemen cevap vermedi, bunun yerine kelimelerimle oturdu, onları düşündü ve ben de boşluğu bir şaka ya da konu değişikliği ile doldurma isteğime direnerek ona izin verdim. Sonunda alnı sıkıntılı bir şekilde çatıldı, kara kaşları mavi gözlerinin üzerinde birbirine yaklaştı.

"Sözümüz kesilmeden önce bir itirafta bulunmak üzereydim," dedi beni usulca dürterek. 'Dün çok açık ve anlaşılır bir şekilde kalbe aldığınız tüm o aptalca şeyleri söylediğimde, *Kelebekler*'i okumamıştım.

"Okumadın mı? Şaşkınlığımı biraz olsun gizleyemeden cevap verdim. 'Ama marka ekibinin kralı sizsiniz? Kitabın mesajından sen sorumlusun, öyle dememiş miydin?

"Evet," diye itiraf etti. "Ama sadece göz gezdirdim. "Yani kirli kısımları mı okudun?

"İlk bölümün tamamını okudum! Bir an durakladı. "Sonra kirli kısımları. Ekibimden başka biri okudu ve bana genel özünü verdi. I

"Sanırım anlamak için okumama gerek olmadığını düşündüm. Kendimi küçümseyen bir kahkaha boğazımdan zorla çıktı. "Vay canına. Demek istediğimi kanıtladığın için teşekkürler.

'Aslında, yanıldığımı kanıtladım. Ve yanıldığım zaman, yanıldığımı söylerim.

"Teşekkürler, Dr. Houseman," diye mırıldandım, gözlerimin arkasını yaktığını hissettiğim yaşlara öfkelenerek. Üzülmeye gerek yoktu, bu bir şok sayılmazdı.

Pek çok insan kitabımı okumadan kitabım hakkında, tüm aşk romanları hakkında varsayımlarda bulundu. Ailem hakkında. Baş öğretmenim. İnternetin yarısı. Sanki bu tür yokmuş gibi davranmayı seçen her bir medya kuruluşu.

"Ama," diye devam etti Joe. "Gecenin yarısına kadar okuyup durdum ve bayıldım. "Tabii ki sevdin," dedim ona, hain bir gözyaşı altıma yapışmıştı. kirpikler. "Yalan söylemek zorunda değilsin Joe. Daha önce söylediklerimde ciddiymdim, ne düşündüğün gerçekten umurumda değil.

'O zaman komik, seksi, duygusal açıdan zeki olduğunu düşündüğümü ve Eric ona sorduğunda gerçekte ne hissettiğini itiraf etmeyi reddettiğinde Jenna'ya bağırıldığımı umursamayacaksın.

"Yalancı.

'Tanrı'nın dürüst gerçeğinin yüzde yüzü,' diye ilan etti. 'Koşu takımları konusunda şüpheli bir zevki olabilir ama Chloe senin hakkında haklıydı. Kitap. Okuduğum süre boyunca, diğer her şey uçup gitti. Sonuna geldiğimde, parçalara ayrılmıştım. Çok gerçekçiydi.'

"Lanet olsun bana," diye mırıldandım, başka gözyaşı gelmeyince tek gözyaşımı silip attım. "Joe Walsh sonsuza dek mutlu bir yaşamı kucaklıyor.

"Onun gibi bir şey," dedi çarpık bir gülümsemeyle. 'Geri kalanı hakkında da haklıydı. Nasıl ifade edeceğimi bilmediğim bir şeyi kelimelere döktün. Jenna ve Eric'in sahip olduğu şeyi istiyorum.

"Yoksa Mal'a söylediğin tüm o boktan şeyleri anlatıp seni işten attırmamı istemiyor musun?

Gözlerim onun çikolata kahvesi ve okyanus mavisi gözleriyle buluştu ve yalanı aradım. Gülümsemenin ardındaki sırtışı. Ama orada hiçbir şey yoktu. Anlayabildiğim kadarıyla tamamen samimiydi. Anlayabildiğim kadarıyla. Vücudunu bana doğru çevirdi, saçlarımı omzumun üzerinden taradı ve kulağıma doğru fısıldadı.

"Tükenmek istiyorum," dedi, eğilirken sözleri yumuşak bir hırıltıya dönüştü. 'Onun düşüncesinin beni ateşe vermesini istiyorum. Alevlere teslim olmak ve aşkımdan başka bir şey kalmayana kadar yanmak istiyorum.

İçimden şiddetli bir heyecan geçti, sanki biri omuriliğime bir sığır sopasıyla şok vermiş gibiydi. Buna inanmadım. Kitabımdan alıntı yapıyordu.

Kelimesi kelimesine.

"Okumuşsun," diye cevap verdim şaşkınlıkla. "Gerçekten okudun. 'Her bölümünü, her sayfasını. Bazı bölümleri birden fazla kez.

Ellerimi bacaklarıma doladım ve titrememek için kendimi sıktım.

"Beşinci bölüm mü?

"Beşinci bölümü sevdim," diye onayladı. "Ama on yedinci bölüm kadar değil.

Yutkunduğumda, bunu duyabilecek kadar yakınımda olduğunu biliyordum.

"On yedinci bölüm beni bütün gece uyutmadı," dedi Joe, temas etmeden olabildiğince yaklaşarak. Onu hissedebiliyordum.

Tam olarak dokunmasak da dudaklarım kulağımda. "On yedinci bölüm beni sonsuza dek uyanık tutabilir.

Etrafımızdaki dünya, ağaçlar, çimenler, güneş ve gökyüzü, hepsi kayboldu. Yukarıda ve aşağıda hiçbir şey yoktu, sadece biz vardık. Yüzü net olarak görülemeyecek kadar yakındı, empresyonist bir bulanıklıktı ve beni içine çekti, yakınlık zihnimi ve muhakememi bulanıklaştırdı. Hem çok fazlaydı hem de yeterli değildi ama ne kadar çok istesem de yapamadım.

"Saate bakar mısın! diye bağırdım, ayağa fırladım ve yanlışlıkla Joe'nun suratına çantamın köşesiyle vurdum. "Barbekü birazdan başlayacak, değil mi? Annem nerede olduğumuzu merak ediyor olmalı. Kasaba dönsek iyi olur, bir sürü tavuk kimseyi beklemez.

"Hazır gitmişken gözüm için biftek var mı diye sorabilirsin," diye homurdandı Joe, ayağa kalkarken sağ gözü yaşarmıştı. "Ne yapmaya çalışıyorsun, beni kör etmeye mi?

"Bu kadar pısırik olma," diye cevap verdim, olduğum yerde yürürken. "Sana zar zor dokundum.

"Biliyorum," diye mırıldandı. "Ve şu halime bak.

Bir adım geri çekildi, sanki tehlikeli olan benmişim gibi ihtiyatla bana baktı ve gerginliği gidermek için boşuna bir kahkaha attım.

"İz bile bırakmadı," dedim ona titreyerek. "Yaşayacaksın.

"Senden uzak durduğum sürece," diye cevap verdi, asık suratlı ve kararlı. 'Sen bir tehditsin, Sophie Taylor. Sadece mesafeni koru, tamam mı?

Nutkum tutulmuş bir halde, beni tozunun içinde bırakarak şeritte ilerleyişini izledim.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Öğleden sonra ne dediyse aynen yaptım.

Kasaba kadar sessizce yürüdük, annemin et siparişini aldık ve arabaya güvenli bir şekilde yerleştirdikten sonra Joe'dan beni eve bırakmasını istedim.

"Seni nereye bırakayım?" diye sordu sertçe.

Telefonumdan adresi kontrol ederek 'Burası iyi,' diye cevap verdim. 'Yolun geri kalanını yürüyeceğim.

Ağzının kenarı seğirirken, "Seni o kadar uzağa götürmek benim için sorun değil," dedi. "Nereye kaçırıyorsan artık.

'Burası iyi,' diye tekrarladım. "Teşekkürler.

Emniyet kemerimi çözüp koltuğumdan inerken gözlerini dikmiş bana bakıyordu. "Çantanı almamı ister misin?

"Hayır, teşekkürler. Başımı salladım. "Çanta-

"Seninle kalacak," diye tamamladı Joe benim yerime. "Anladım.

Motoru yeniden çalıştırıp uzaklaştığında arabanın kapısı bile kapanmamıştı, lastikler protesto için gıcırdıyordu.

Ana caddedeki kafe yeniydi ve güzel görünüyordu. Modern ama davetkâr, rahat ama havasız değildi. İçeride birkaç kişi vardı ama hiçbirini tanıımıyordum, bu yüzden kapının yanında durdum, güneşin tadını çıkardım ve sabırla bekledim. Sabrım on saniye sonra ödüllendirildi.

"Düşünceleriniz için bir kuruş?

"Bunu senden vicdanım rahat bir şekilde talep edemem bile," dedim ve döndüğümde dünyada en sevdiğim insanlardan birinin kollarını açmış bana doğru koştuğunu gördüm.

Sarah beni dünyanın en büyük, en sıcak kucağına çekerken, 'Güzel, çünkü zaten üzerimde hiç nakit yok,' diye cevap verdi. 'Seni görmek çok güzel Taylor. Öğleden sonra izinli olduğum halde buraya geliyorum, gerçekten Seni seviyorum.'

Tam da ihtiyacım olan şeydi. En iyi arkadaşım la kısa bir mola, sıcaıtan soğuşa, daha doğrusu kavurucudan kutba koşmayan biri. I Sarah Nixon'ın ne düşündüğünü her zaman tam olarak biliyordu. Herkes biliyordu, bu hem bir lütuf hem de bir lanetti.

"Bir kahve içelim mi?" diye önerdi. "Ben ısmarlıyorum.

"Kahve dükkanının sahibi olmanız gerçekten bir ikram sayılır mı?

"Yani iki katını mı ödemek istiyorsun? Sarah neşeyle cevap verdi. "Bana uyar.

"Senin ikramın," dedim, onu içeri kadar takip ederek.

Sarah Nixon sadece en eski arkadaşım değildi. Sarah benim çocukluk *mektup arkadaşımı*. Aşkımız gerçek el yazısıyla yazılmış mektuplara dayanıyordu.

Biz küçükken ailesi Bakewell'de, büyükannem ve büyükbabamın yanında yaşıyordu. Ne zaman ziyarete gelsek, aileyle on dakikalık bir mesai yapar, sonra da Sarah'nın evine koşar, onun tek çocuk odası olan kocaman yatak odasında ya da daha da iyisi ağaı evinde oynardım. Bu da onun ne kadar Bana kalırsa ailem onu, benim ailemin beni sevdiğinden çok daha fazla seviyordu.

Ziyaretler arasında Groovy Chick yazı kâğıtlarına rengârenk parıltılı jel kalemlerle birbirimize yazılar yazıyor, hayatlarımızın en küçük detaylarını bile açıklıyorduk. Sarah benim hakkımda hiç kimseye anlatmadığım şeyleri biliyordu.

Kendimi yazarak ifade etmeyi her zaman gerçek hayatta ifade etmekten daha kolay bulmuşumdur. Sonunda mektupları bırakıp e-postalara geçtik, sonra kendi telefonlarımızı aldığımızda sayfalarca süren e-postalar bir mesaj ve DM yağmuruna dönüştü, ta ki şu anki hedefimiz olan, günlük gif alışverişi ve ısısız bigudi hack'leriyle desteklenen seyrek üç saatlik telefon görüşmelerine ulaşana kadar. Birbirimizin DM'lerine, kedilerin kapı eşiğine ölü kuşlar bırakması gibi, sessiz ama anlamlı bir adak olarak memler bıraktık. Bizimki gibi arkadaşlıklar hiç bitmeyen derin sohbetlerle şımartılma ihtiyacı, bir kedinin fotoğrafına ağlayarak gülen bir emoji yanıtı

Timothée Chalamet aşkımızı canlı tutmak için fazlasıyla yeterliydi.

'Devam et o zaman, ne düşünüyorsun?

Barın arkasında duran Sarah kollarını iki yana açmış, sanki bir yarışma programını kazanmışım ve bu da benim ödülümümüş gibi kafeyi bana sunuyordu. Endişelendiğim kadarıyla, kazanmıştım. Ne zaman istersem bedava kahve? Piyangoyu kazanmaktan daha iyiydi.

"Hiçbir şey düşünmüyorum, buranın gördüğüm en harika kahve dükkanı olduğunu biliyorum," dedim ona, çok büyük, çok parlak gümüş bir makineyle oynarken. 'Ben de deneyebilir miyim? Hep baristalık oynamak istemişimdir.

"Gaggia'ma dokunursan ellerini keserim.

Ona bir başparmak işareti yaptım ve eldivenlerimi kendime sakladım. Sarah yalan söylemezdi.

"Bunu başardığına hâlâ inanamıyorum," dedim o kolları çevirmek ve küçük gümüş sürahilere süt doldurmakla meşgulken. "Beş kolay adımda muhasebecilikten kahve dükkânı işletmeciliğine.

'Beşten fazla vardı ve hiçbirisi kolay değildi. Ama gerekliydi. Buna inanmayacaksınız Soph ama muhasebecilik gerçekten sıkıcı bir işmiş.

"Hayır!" diye bağırdım, elimi tezgâha vurarak. "Bunu kabul etmeyi reddediyorum.

Bana ancak on altıncı yaş günü partinizde altıncı sınıftan Esad'ın sizi parmaklamasına izin verdiğiniz için hamile olabileceğinizi düşündüğünüz zamanı hala hatırlayan biriyle paylaşabileceğiniz türden bir bakış attı. Ben değil, o tabii ki. Altıncı sınıftan hiç kimse beni parmaklamak istemedi, altıncı sınıftayken bile. Kibarca söylemek gerekirse, romantizm konusunda geç olgunlaşan biriydim.

"Biraz sola dönüş oldu," diye itiraf etti. "Kendimi kaybettiğimi düşünmüş olmalısınız.

'Bu, en başından beri sende olduğunu düşündüğüm anlamına geliyor. Açıkçası bana muhasebeci olmak istediğini söylediğinde daha çok şaşırmıştım.

Mekâna bir kez daha bakmak için taburemde döndüm. Misafirperver ve sıcaktı, ama yine de taze ve eğlenceli hissettiriyordu, Bakewell'in geleneksel çay ocaklarından ve bugünlerde her yerde ortaya çıkan kopyala-yapıştır kahve dükkanı zincirlerinden çok farklıydı. İçeri giren herkes gülümseyerek ayrıldı ve tezgahın arkasındaki diğer kız bile gününe devam etmekten mutlu görünüyordu. Aynı şeyi yerel Starbucks'ımdaki personel için söyleyemem.

Her zaman duygusal bir çöküşten bir tane yağsız, kırbaçsız, üç shot Frappuccino uzakta gibi görünüyorlardı. Sarah'nın kahve dükkânı gerçekten türünün tek örneği bir yer gibiydi ve ben buna bayıldım.

"Haklısın. Paslanmaz çelik bir sürahiyi rahat bir güvenle buharlı pişiriciye doğru tuttu, konuşurken lattem için sütü zahmetsizce köpürttü. "Bunun nedenini sana söyleyemem bile. Bir sabah uyandım ve biliyordum ki

bir gün daha ofiste oturup rakamlarla dolu bir ekrana bakmaya dayanamadı.

"Bunu yapabilmiş olman beni hâlâ etkiliyor," diye cevap verdim.

"Matematik hakkında ne hissettiğimi biliyorsun.

"Sayılar senin arkadaşın değil," diye gülümseyerek onayladı. "Bu Değişiklik zamanı. Bir işin nasıl yürütüleceğini anlıyorum, hakkında fikir sahibi olmadığım bir fincan kahveyle hiç karşılaşmadım ve genel olarak boşanmayı savunduğumdan değil, ama Dave'in haftada üç geçe çocukları almasının yardımını oluyor.

"Siz ikiniz boşanmayı o kadar güzel gösteriyorsunuz ki, neredeyse sırf ayrılabilmek için evlenmek isteyeceğim," dedim, taze bir espresso çekerken derin, zengin kahve aromasını içime çekerek. 'Nisi kararnamelerini aldıkları için bu kadar heyecanlanan iki insan görmemiştim ve bildiğim kadarıyla kutlamak için ortak bir parti veren tanıdığım tek çift sizsiniz.

"En azından onu uykusunda öldürmek zorunda kalmayacaksın," dedi Sarah, nostaljiyle buğulanmış gözlerle. "Tekrar söylüyorum Taylor, gelmiş geçmiş en iyi baş nedime konuşması.

'Senin için gözümü kırpmadan adam öldüreceğimi biliyorsun,' diye cevap verdim. "Lütfen benden senin için  ld rmemi iste.

K t sarı saçaklarının altından bana baktı. " zel biri var mı?

Ona Joe'dan bahset, diye fısıldadı başımı belaya sokmaya bayılan içimdeki k  uk ses. Ama Sarah'ya Joe'dan bahsedersen başka bir şey konuşmak istemeyeceğini biliyordum ve ben de ona yetişmek için oradaydım, onun tropik sahil mavisini gözlerini, kalın siyah kirpiklerini ve kitabımdan alıntı yaptığında vücudumun alt yarısına yıldırım çarptığını düşündüğümü anlatmak için değil. Kelimenin tam anlamıyla bunların hiçbirini düşünmemek için buradaydım.

mümkün olduğunca uzun süre.

"Taylor? Sarah soyadımlı uzatarak söyledi. "Bırak onu. Bana söylemek istediğin bir şey mi var?

"Hayır," diye cevap verdim, Joe'yla ilgili tüm düşüncelerimi gidebildikleri yere kadar bastırarak.

"  nk  son iki yılda öğrendiğim bir şey varsa o da konuşmanın bir şeyleri içine atmaktan daha iyi olduğu ve değişimin iyi olduğudur. Tezgâhın altından toz mavisini büyük bir kupa çıkardı ve üç shot vanilyalı lattemi özenle hazırladı, üzerine taze traşlanmış çikolata ekledi. 'Anlaşılan o ki, bir şey seni mutlu ediyorsa ona bağlı kalmak zorunda değilsin.

Sen zaten yapıyorsun diye mutsuz oluyorsun. Ya da onu. Ya da kadın, duruma göre.'

Alt dudağımı üst dişlerimin altından emdim ve suçluluk duygusu içinde yere baktım. Ondan sakladığım sadece Joe değildi. Neredeyse otuz yıl boyunca birbirimize her şeyi anlatmıştık, bilmek istemediğimiz şeyleri bile, mesela bana Dave'in seks sırasında kıcına parmak sokulmasından ne kadar hoşlandığını anlattığı zaman gibi.

Koridorda yürümeden hemen önce. Ama ben ona söylememiştim.

Kelebekler. Yazmaya başladığımda hiçbir şey söylemedim çünkü ikinci vaftiz oğlumu doğuracaktı ve gerçekten bitirebileceğimi bile düşünmüyordum. Kitabı Malcolm'a gönderme cesaretini bulduğumda Sarah boşanma sürecinin ortasındaydı ve her ne kadar şimdi bu konuda şakalaşsak da, bu tür şeyler asla eğlenceli değildi ve ben de aptalca küçük yan projemle ona yük olmak istemedim. Kitap patladığında, konuşmaya nasıl başlayacağımı bilmiyordum ve şimdi çok uzun zaman geçmişti. Ne söylemem gerekiyordu?

Ne dedin Sarah? Otuz dört yaşında olmasına rağmen hala Lynx Africa giyen, iyi niyetli ama sonuçta işe yaramaz eski kocan bir işte altı aydan fazla kalamadığı için muhasebeci olarak güvenilir kariyerini bırakıp küçük bir yerel kahve dükkanında büyük bir risk alıyorsun ve iki çocuğuna aşağı yukarı tek başına maddi destek sağlıyorsun. Zaman mı? Evet, kulağa oldukça stresli geliyor ama lütfen oturun ve size film anlaştırmamdan bahsedeyim, başrol için Ryan Gosling'i düşünüyorlar.

Dilimden zor döküldü.

"Kahve nasıl?" diye sordu, çok uzun süre çok sessiz kaldığımda.

Daha tadına bile bakmadan otomatik olarak 'İnanılmaz' diye cevap verdim. "Lütfen bu hafta sonunu atlatmama yardımcı olması için yetmiş dört tane daha alabilir miyim?"

Sarah kendine bir bardak su doldururken güldü. "Ziyaret şimdiden iyi gidiyor o zaman?"

"Beklenebileceği kadar iyi. Beklendiği gibi lattem çok lezzetliydi. Bir yudum aldım ve varoluşun bir sonraki seviyesine geçtim. Sert ve lezzetliydi. "Babam tuhaf davranıyor, annemin stres damarı geldiğimden beri dışarıda, Charlotte, Charlotte, ve tahmin et ne oldu? CJ'i davet etmişler.'

"Yine de gelmeyecek, değil mi? Ben başımı sallayınca inledi. 'Oh, siktir git. O gremlin'i son kez gördüğümü sanmıştım. Eski sevgilinin babasının doğum gününe acıyarak davet edildiğini ve gerçekten geldiğini düşünsene. Utanmazın teki.'

"Daha da iyisi, evde kalıyor," dedim ona, gülmeye çalışarak ama beceremeyerek. Gerçekten komik değildi ama Sarah aynı fikirde değil gibiydi.

"Sophie!" diye haykırdı. "Bu şimdiye kadar duyduğum en iyi haber! "Öyle mi?

'Evet! Biri size geldiğinde onu öldürmek çok daha kolaydır. Daha az gizlenme, daha çok yaşamama. Lütfen yapmama izin ver. Lütfen, lütfen, lütfen?'

"Tamam ama sadece kibarca sorduğun için," diye cevap verdim. en iyi arkadaşşıma meraklı gözlerle baktı. 'Heteroseksüelliğin lanetinden bahsetmişken, nasıl gidiyor? Kimseyle görüşmüyor musun?

"Vatikan'dan çıkan pembe dumanı gördün mü?" diye sordu. 'Benim romantik hayatım silikondan yapılmış ve üç adet AA pile ihtiyaç duyuyor. Haftalık olarak değiştiriyorum. Buralarda kiminle tanışmam gerekiyor? Genç, özgür ve bekar olan, hayatını yaşayan sensin-'

"Tring? Onun yerine ben bitirdim. "Nixon, Tring'de bir erkeğin yaş ortalaması seksen iki ve Harrison Ford seksen ikisinden bahsetmiyorum, yani yumuşak

Sadece yemek yiyin, yedi buçukta yatın ve sabah seksen ikide uyanırsanız şanslısınız.

Rüya gibi orta mesafeye baktı ve iç geçirdi. "Kulağa bir rüyanın gerçekleşmesi gibi geliyor. Her neyse Taylor, kimse sana biriyle buluşman gerektiğini söylemiyor.

Hayatının aşkını emeklilik bürosunda bulacaksın. Tring Londra'dan yarım saat uzaklıkta mı? Bana kıyasla Trafalgar Meydanı'nda güvercinlerle yaşıyorsun sayılır.

O suyunu yudumlarken, 'Güvercinler daha iyi erkek arkadaş olur,' dedim. 'Güven bana, Londra'nın erkekleri Harford'un erkeklerinden daha iyi değil. Londra'nın erkekleri insan çöp torbalarıdır. Saç ve çöp suyu dolu, mutfağın ortasında yarılmayı bekleyen ucuz siyah çöp torbaları. Trençkot giymiş üç rakunla dışarı çıkmayı tercih ederim.

İkimiz bir süre sessizce oturduk, sessizce birbirimizle ve aşkı arayacak kadar şanssız olan diğer tüm insanlarla dertleştik.

Sarah tezgâhın üzerine eğilip çenesini eline dayayarak, "Bunların nesi var anlamıyorum," dedi. "Penisi olan bir erkek olduğunuzu ve onu bizden birinin içine sokmak istemediğinizi düşünün.

'Tek aradığımız, yükü olmayan, biraz duygusal zekası olan, iyi kalpli, tüm siyasi konularda doğru duruşa sahip ve tercihen kendi dişleri olan, bizimle uğraşmayacak ve kalbimizi kırmayacak iki düzgün insan' diye cevap verdim. "Bunu istemek çok mu fazla?

Bir yığın çikolatalı kurabiyenin üstünü örten cam bir örtüyü kaldırdı ve bir tanesini bana uzatıp bir tane de kendine aldı. 'Dürüst olmak gerekirse dişler konusunda esnek olabilirim. Ve nezaket konusunda. Ve biraz dağınıklığa da aldırmam.

Kurabiyeyi ikiye böldüm ve büyük bir ısırık aldım. Cennet gibi.

"Başımız belada, değil mi? Sarah kendi bisküvisinden bir ısırık almadan önce şöyle dedi.

"Evet," diye cevap verdim, Joe'nun gülümseyişinin görüntüsünün kafamda belirmesine engel olamıyordum. "Tamamen mahvolmuş.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Eve döndüğümde Joe kulübede değildi ama bu boş olduğu anlamına gelmiyordu.

"Ne yapıyorsun? Kapıyı açtığımda kız kardeşimi eşyalarımı yağmalarken buldum, az önce kaldırdığım tüm kıyafetler etrafa saçılmıştı. çift kişilik yatağın üzerinde, ayakkabılar yerde, makyaj malzemeleri kanepenin üzerine atılmış, hepsi açık, çözülmüş ya da karıştırılmış. "Sana eşyalarından uzak durmanı söylemedim mi?

"Buradayım çünkü burada yaşıyorum," diye cevap verdi, en sevdiğim krem rengi ipek gömleğimi kakao rengi bisiklet şortu ve spor sütyeninin üzerine atmıştı. 'Ve *senin* eşyalarını karıştırmıyorum, Chanel'*imin* toz torbasını arıyorum. Az önce *senin* bavulundaydı.

"En son odama girmemen gerekirken girdiğin zamanı mı kastediyorsun?

Yatağa doğru yürüdüm, bavulumu çıkardım ve küçük siyah beyaz çantayı çıkarmak için ön cebini açtım. Artık onu tutmanın pek bir anlamı yoktu.

"Buradayken size getirebileceğim başka bir şey var mı?" diye sordum. 'Elbisem? Bir çift ayakkabı? Birkaç böbrek?'

"Sadece bir böbreğini bağışlayabilirsin, yoksa ölürsün," dedi Charlotte, aptallığımdan ancak on sekiz yaşında birinin tiksinebileceği bir şekilde tiksinierek.

"Yine de bunu senden beklemezdim," diye cevap verdim. "Şimdi defol da barbekü için hazırlanayım ve lütfen eşyalarımı karıştırmayı bırak.

"Merak etme, sahip olmaya degecek başka bir şey yok. Yanımdan geçerken bir öpücük kondurdu, toz torbasını başının üzerinde bir zafer bayrağı gibi salladı, sonra gömleğimi silkip yere düşürdü.

Enkazını incelerken, 'Kapıyı kapatmayı falan dert etme,' diye bağırdım. O güzelim küçük kulübe darmadağın olmuştu. Bir insan bu kadar kısa sürede nasıl bu kadar çok katliama neden olabilirdi? Charlotte yarı insandı ve

Yarı Tazmanya şeytanı ve dürüst olmak gerekirse, o anda kız kardeşimin yerine tam kanlı bir Tazmanya şeytanını tercih ederdim.

"Ne oldu, soyulduk mu?"

Joe açık kapıda durmuş, önündeki felaket bölgesini tarıyordu.

"Biz Charlotte-d'yidik," diye cevap verdim, çantamın omzumdan yatağa kaymasına izin verdim, yumuşak şilte iç çekerek ağırlığı kabul etti. "Merak etme, senin eşyalarına dokunduğunu sanmıyorum.

"Görünüşe göre biri yapmış. Terk edilmiş gömleğimi almak için eğildi, hafta sonu çantasına bakarken onu kanepenin arkasına bıraktı.

"Doğru ya, o sendin.

"Sana söyledim, içinden geçmiyordum," dedim, kızarmış yüzümü bir yığın kıyafetimle kapatarak. "Onu hareket ettiriyordum.

"Deri yiyen gizemli farelerden kurtarmak için, hatırlıyorum.

Aramızdaki atmosfer kasaba giderken olduğu kadar gergindi ve ben yalaka, adi herifi tercih ettiğimi düşünmeye başlamıştım.

Joe'dan sert ve ters Joe'ya. En azından o versiyon bana üzerinde çalışabileceğim bir şey, şakalarımı pratik etme şansı vermişti. Bu bana hiçbir şey vermedi ve yanlış bir şey yapmadığım halde özür dileyecek değildim. Bilgisayarımın suratına vurmam dışında ve o da bilerek değildi.

Benden başka bir şeye bakmaya iyice konsantre olan Joe, çantasının fermuarını açıp içinden ona uygun deri bir çamaşır torbası çıkardı. 'Eğer senin için de uygunsa, parti başlamadan önce duş almak istiyorum. Tabii önce sen gitmek istemiyorsan?'

"Duş almak ister misin? Ben de cevap verdim. "Burada mı?"

"Özellikle banyoyu kullanacağımı düşünüyordum ama evet, burada, bu kulübede duş almak istiyorum.

Görünüşe göre ihtiyacı o kadar büyüktü ki, tam önümde soyunmaya başladı, pantolonunun üst düğmesini açarken gömleği çoktan elinde toplanmıştı. Joe, eski günlerde yelkenli gemilerde çalışmış ve egzersiz olarak bira dolu fiçileri savurmuş gibi görünen bir vücuda sahipti. Güçlü kolları, geniş omuzları ve fiçi göğsüyle buluşuyordu ve evet, göğsünde kıllar vardı ve hayır, bundan nefret etmiyordum. Özenle şekillendirilmiş karın kasları yoktu ama karnı dümdüzdü ve karbonhidrattan korkmadığını belli edecek kadar yumuşaktı. Cazibesi, karizması ve aptalca yakışıklı yüzüyle birleştğinde, gerçekten

Böyle ortalıkta dolaşması sorumsuzcaydı. Ama şu anda çekici olmaya çalışmıyordu, sadece sinir bozucuydu.

"Şaka yapıyor olmalısın," diye nefes aldım kendimi durduramadan. 'Yani, hayır, benim banyomu kullanmayacaksın. Ve lanet gömleğini de giy.

"Benden ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu, gömleği hala kesinlikle çıkarılmıştı. "Bahçenin ortasında kendimi hortumla yıkamamı mı?

Sonsuza kadar kaçamayacağım bir başka zihinsel imge daha vardı.

"Saçmalıyorsun," dedi, itirazlarımı duymazdan gelerek ve el çantasını kolunun altına sıkıştırarak. 'Kulübeyi paylaşırken banyoya yasak diyemezsin. "Bana borçlusun "a ne oldu?

"Mesafemi korumama ne oldu? diye sordum. "Bu senin isteğindi, değil mi?

Kulübede klima yoktu ama dışarıdaki nemli havaya rağmen ortam buz gibiydi. Odanın karşılıklı iki tarafından birbirimize baktık, ikimiz de geri adım atmaya niyetli değildik.

"Özür dilerim, temel insani terbiyeyi gösterebileceğini düşünmüştüm," dedi, önce gözlerini kırptırdı, bu beni çok sevindirdi. 'Duşu kullanmak için senden izin istemiyordum, kibarlık edip önce senin kullanmak isteyip istemediğini soruyordum. Neden seninle her şey kavga konusu olmak zorunda? Çok savunmacısın.'

'Bu kadar öngörülemmez olmasaydın savunmaya geçmek zorunda kalmazdım,' diye karşılık verdim.

"Ben tahmin edilemez biri değilim. Joe kaşlarını çattı, bu suçlama karşısında şaşırılmış görünüyordu.

"Tutarsız o zaman," diye düzelttim, bir çift tayt alıp katlamaya çalıştım, siyah likra yüzüme tokat atıp boynuma dolandı. Sinirlendiğinizde taytları katlamak gerçekten zordu. "Tutarsızsın. Ve düşmanca. Ve uçarısın.

"Uçarı mı?" diye alay etti, fermuarının diğer düğmelerini de açarak çantasında gördüğüm siyah boxer'ını gösterdi. 'Pekala, Nana. Duş almaya gidiyorum. Her gün yaptığım bir şey. *Sürekli yaptığım* bir şey.

Suyun akmaya başladığını duyduğumda, hâlâ gardırobun yanında duruyordum, tozluk-slash-scarf-slash-strait ceketime sarınmış, öfkeyle kabarmıştım.

"Kırk sekiz saat kaldı," diye mırıldandım kendi kendime, taytımı boynumdan çekerken. "O zaman onu bir daha görmek zorunda kalmazsın.

"Bence bu çok sığ bir varoluş olmalı," dedim Sanjit'e, ikinci içkimle çılgınca el kol hareketleri yaparak ve bahçeden Joe'ya bakarak. Annemin su aerobiği yapan arkadaşlarından birinin söylediği bir şeye kahkahalarla gülüyor ve annemin onun pazusunu hafifçe sıktığını fark etmemiş gibi davranıyordu. "Şuna bak. Bütün o flörtleşmeler. Yorucu olmalı, bitkin görünüyor. Sence de bitkin görünmüyor mu?"

"Bilmiyorum, bana oldukça iyi görünüyor," diye yanıtladı Sanjit. "Sophie, bugün bir şeyler yedin mi?"

"Percy Pigs ve bir bisküvi.

William, "O zaman tüm ana besin grupları kapsanmış," diye yorum yaptı.

Barbekü küçük bir toplantıydı, tıpkı annemin söylediği gibi.

Hafta sonu burada kalan birkaç yakın arkadaşımız ve talihsiz ailemiz, ancak sınırlı sayıda insan Joe'nun devasa varlığının göze batmasına neden oldu.

Kocaman, devasa, dayanılmaz derecede çekici bir başparmak.

"Bu adam bir Adonis," diye karşı çıktı kardeşim, üçümüz de açıkça bakıyorduk artık. 'Doğduğundan beri bacak gününü kaçırmadı, değil mi? Anne karnında squat yapıyor olmalı.

"Evet, ama mesele görünüş değil," diye ısrar ettim, bir parmağımı şakağıma biraz fazla sert, biraz fazla hızlı vurarak. 'O sahte. Herkese duymak istediklerini düşündüğü şeyleri söylüyor, onlardan istediğini almak için ne gerekiyorsa yapıyor ve bu işe yaramazsa bir bebek gibi somurtuyor.

"Peki şuradaki yetmiş üç yaşındaki Lesley'den tam olarak ne istiyor?"

İkisi birlikte kadehlerini tokuşturdular.

oldukça duydum ama ardından gelen kahkahalar şimdiye kadar duyduğum en komik şeydi.

"Beni kıskandırmak istiyor," diye yanıtladım içkimden bir yudum geri atarak. 'Onu harika vakit geçirirken görmemi istiyor çünkü benim ne düşündüğümü umursamıyor. Ama umurunda, tamamen umurunda.

William kocasına 'beklenmedik' bir bakış fırlattı. "Kendine güvenen bir kız görmek güzel.

"Kendine engel olamayacak kadar fit olduğum için değil," diye cevap verdim, kelimelerimin üzerinde çok az tökezleyerek. 'Onun gibi erkekler sadece sahip olamayacakları şeyleri isterler. Bana sahip olamayacağını biliyor. Bu onun için bir oyun.

O o kadar uzun bir duş alırken vardığım sonuç buydu, bana sıcak su kalmamıştı ve ben de buna sadık kalıyordum. Soğuk bir duştan değil.

duş çok kötü bir şeydi. Muhtemelen o kulübeden içeri girdikten sonra, sırlıklam ve üzerinde havludan başka bir şey yokken sıcaklığı kendim de düşürürdüm.

"İsterse beni alabilir," dedi Sanjit. "Kusura bakma William ama elime fırsat geçse o adama ağaç gibi tırmanırım.

"Alınmadım," diye cevap verdi kocası olan kardeşim. 'Merdiveni senin için tutarım.

Ama ben etkilenmedim.

"İkinizin de kafalarınızı kontrol ettirmeniz gerek. Mal'in onun bir serseri olduğunu söylediğini söylemiş miydim? Ve bir fedai. Yani, bir sınırlayıcı. Yine de fedai olabilir, değil mi? Yeterince büyük.'

"Soph, cidden, ne kadar içtin? William bardağı elimden aldı ve isteksizce kokladı. "Peki bunun içinde ne var?

O bir yudum alırken ben savunmaya geçercesine, "Bu sadece ikinci yudumum," diye hıçkırdım. 'Bu sadece Pimm's. Bir tutam Malibu ile. Ve bir kadeh votka. Pimm's içki bile sayılmaz, değil mi? Daha çok gazoz gibi.'

"Bunun tadı öğrenci birliğinde iddiaya girip içtiğim bir şeye benziyor," diye cevap verdi ve yüzünü ekşiterek kocasına uzattı. "Sana yüzde doksan yedi şekerli olmayan bir şey lazım.

Sanjit yutkunurken yüzünü buruşturarak, "Bir de yüzde doksan yedi kanıt içermeyen bir şey içelim," diye ekledi. "Bunun boya sökücü olmadığına emin misin?

'Molotof kokteyli olmaktan bir kibrit uzakta. Daha sonra şenlik ateşini yakmak için bir şeye ihtiyacımız olursa, nereye gideceğimi biliyorum,' dedi William, ikisi de beni çok boktan bir kulüpten çıkarır gibi iki yanımdan tutup götürmeden önce kibriti çimlerin üzerine bırakarak. 'Şimdi ne yiyorsun: tavuk mu, sosisli sandviç mi yoksa hamburger mi? Mangala fazla yaklaşma, nükleer bomba gibi patlarsın.

Izgaranın arkasında, şef şapkası ve üzerinde 'Mario Puzo'nun Izgaracı Babası' yazan siyah önlüğüyle göz kamaştıran babamı gördüm; kokteylim bitirmeme izin verilseydi daha komik bulabilirdim ama yine de onu bu kadar mutlu görmek güzeldi.

Ya da en azından yanında kimin durduğunu görene kadar öyleydi. CJ.

Ona bir kez baktım ve taş gibi ayıldım.

"Şu işi bitirelim mi? William sordu. "Yoksa önce içeri girip uygun bir silah mı bulman gerekiyor?"

"Silaha ihtiyacım yok," diye cevap verdim eski sevgilim mangal maşasını kapıp annemin kışına fırlatır gibi yaparken. "Eğer isteseydim, o adamı otuz saniyeden kısa bir sürede ellerim serbest bir şekilde parçalara ayırabilirdim.

Sanjit izleyemeyerek arkasını döndü. "İkimiz de bu kitabın en başta senin fikrin olduğunu bildiğimiz halde neden tüm övgüyü onun almasına izin verdiğini hâlâ anlamış değilim.

'Çok iddialı bir bok çuvalı olduğu için, insanların bu kitap yazılırken CJ ile aynı kıtada olduğumu bilmelerini istemiyorum.

'Bu da var,' diye kabul etti.

Aylardır CJ'in kitabı *Deckled Edges* beni rahatsız ediyordu. Mat siyah toz kapağı gittiğim her yerde, kitapçılarda, süpermarketlerde, iş yerindeki personel odasında beni takip etti. Hatta Hinge'de tanıştığım biri, çok kısa süren ilk randevusunda kitabı yanında getirmişti. Ne yazık ki en kötüsü iğrenç kapağı değildi. (Kendisine) ithafı vardı.

(annemin ve babamın tüm desteğini belirtiyor ama benden bir kez bile bahsetmiyordu) ve kendisinden sürekli olarak 'sessizlerin sesi' olarak bahsetme ısrarı, şimdi asla kabul etmese de her hafta dini olarak izlediği güreş programından çaldığını bildiğim bir terim. Kendini beğenmiş, denizci bakışlı yazısının kendisinden bahsetmiyorum bile.

Sanjit dişlerini sıkarak, "Yerinde olsam MacBook'unu kışına öyle bir sokardım ki yazmak için ellerini yutmak zorunda kalırdı," dedi. 'O muydu Hep böyle bok kafalı mısın?'

CJ kolunu sıvayıp Liberace'de bile biraz rüküş durabilecek devasa altın saatini gösterirken, 'Başlangıçta değil,' diye itiraf ettim. 'O ilk tanıştığımızda çok tatlıydı.'

"İlk tanıştığınızda herkes çok tatlı oluyor," diye yorumladı William.

Joe'nun etrafında toplanmış olan kadın kalabalığına baktım ve başımı salladım.

"Hayır. Herkes değil.

Görünüşte, iki adam birbirinden daha farklı olamazdı. Bir yanda Zara'nın kopyası Hedi Slimane takım elbisesi ve lütfen beni ciddiye alın tel çerçeveli gözlükleriyle CJ, diğer yanda mükemmel bir şekilde oturan düz paça kot pantolon ve beyaz keten gömlek giymiş, paçaları tehlikeli erotikliğini silahlandırmak için dirseğe kadar gevşekçe kıvrılmış sağlam bir adam olan Joe vardı.

Ön kollar. CJ yoğun ve ilgi çekiciydi, Joe ise kolay çekiciliğin kişileşmiş haliydi. CJ Tom Hiddleston'dı, Joe ise Chris Hemsworth, görünüş açısından, her neyse, iş kişiliğe geldiğinde bu karşılaştırma hem Loki'ye hem de Thor'a hakaretti. Ama tüm farklılıklarına rağmen, yüzeyin altında aynı olduklarını biliyordum. Küçük aptal benden daha iyi bildiklerini düşünen iki kendini beğenmiş adam.

Üçümüz de aynı anda CJ'le göz göze gelince William, "Lanet olsun, el sallıyor," diye homurdandı.

"Bu işi bitirelim diyen sendin. Kaçmasını engellemek için kardeşimin kolundaki tutuşu tersine çevirdim. "Bunu tek başıma yaşamama izin veremezsin.

Sanjit bira şişesini ters çevirerek son damlaların da çimenlerin üzerine düşmesini sağladı. 'Oh hayır, ne yazık, gidip bir tane daha almalıyım. Ona en iyi dileklerimi iletin.

"Hazır başlamışken boşanma evraklarını da getir," diye önerdi William, parmaklarını alnına vurarak sahte bir selam verip uzaklaşırken. 'Asla bir avukatla evlenme. Bu sana verebileceğim en iyi romantik tavsiye. Her zaman bir şeylerin içinde ya da dışında kalırlar.

Tek kaşımı kaldırarak ona baktım.

"Bana verebileceğin en iyi romantik tavsiyenin mümkün olduğunca çok erkekle yatmak olduğunu söylemiştin, çünkü hepsi çok kötü, en iyisi sevişmeyi bilenle yatmak.

"Bu bilgelik külçesini ne zaman

paylaştım?" "On altıncı doğum günümde.

"Belli ki çok geç kalmışım çünkü beni hiç dinlemedin, değil mi?

Kalabalığı yararak beni arkasından sürükleyen William, CJ'in sırtına öyle sert bir tokat attı ki sosislerini tükürdü. "Colin, seni nefret dolu küçük serseri," diye gürledi. "Nasılsın bakalım?

Kardeşimin en büyük yeteneklerinden biriydi.

O kadar büyük, dostça bir gülümsemeyle yeryüzünde hakaretler ediyordu ki, insanlar şaka yapıp yapmadığını asla anlayamıyordu.

CJ boğazını temizleyerek, "İyi akşamlar William," dedi. CJ biliyordu. "Sophie. "CJ," diye cevap verdim, gözümü ondan ayırmadan.

"Nasılsın?

'Fena değil, seni sırık sidikli,' diye cevap verdi kardeşim, soru bana yöneltilmiş olsa da. 'Yeni kitap nasıl gidiyor? Bu yaz için planlanmamış mıydı?

"Aslen.

Başımı çeviremeden yeşil gözleri benimkileri buldu. Birlikte beş yıl geçirdik ve şimdi onda ne gördüğümü hatırlayamıyordum. 'Hugh onu taşımaya karar verdi. Böyle şeyleri aceleye getiremezsin, değil mi?'

"Kesinlikle hayır," diye söze karışan babam grubumuza katıldı ve kolunu CJ'in omuzlarına attı. "Sanat zaman alır, bunu hepimiz anlıyoruz. 'Kesinlikle anlıyoruz,' diye yanıtladı William, 'CJ'inki gibi bir yetenekle, tek kitaplık bir mucize olmasına imkan yok. Tabii, ne bileyim, ilham kaynağını kaybetmediysen? İlham perinizi? Aslında tüm kitaplarını bulan kişi iyi fikirler?'

"İçecek bir şey isteyen var mı? CJ cevap vermek için ağzını açtığı anda anlamsız bir gülümseme takınarak sordum. "Hayır mı? Harika. Bana ihtiyacı olan olursa

buradan başka bir yerde. William?"

İkimiz döndük ve hızlı adımlarla uzaklaştık, sandaletlerimin tabanları yeni biçilmiş çimlerin üzerinde zıplıyordu, CJ hala babama yaratıcı engelini savunuyor, yabancılaşmış bir toplumun miyop merceğinden bahsediyordu ve ben

artık bunu dinlemek zorunda olmadığı için son derece rahatlamıştı.

"Aferin," dedi kardeşim hızımızı yavaşlatırken. 'Ağzının tadını bozmak istemeden onun kemirgen suratına bakamıyorum bile.

'Senden çok daha uzun yıllar pratik yaptım,' diye hatırlattım ona. 'Her Ne zaman onu Eleştirmenler Birliği İlk Roman ödülüyle öldüresiye dövmek istesem, kendime *Deckled Edges*'in ne kadar az sattığını hatırlatıyorum, ödüller ya da ödülsüzlük.'

Güldü ve beşlik çakmak için elini kaldırdı, ben de memnuniyetle karşıladım. 'Yayıncılık, yayıncılık hakkındaki kitapları sever. İkimiz de bunun fazla yazılmış bir bok parçası olduğunu biliyoruz. Londra'daki bir yayınevinde çalışan genç bir kadın editör asistanının karşılaştığı tehlikeleri ele alan işneleyici bir hicivmiş.

"Daha önce bir editör asistanı ya da genç bir kadın olsaydı yardımcı olabilirdi," diye önerdim. "Ya da bilirsin, biriyle konuşmuş olsaydı.

'Birkaç hafta önce erkeklerin yazdığı en kötü kadın karakterler listesinde gördüm ama göndermedim. "Büyük insan olmayı tercih edeceğini biliyorum.

'Tanrım, hayır. Bana gönder, yatmadan önce okumak için her zaman sakinleştirici bir şeyler kullanabilirim.

'Keşke çatılardan dünyanın en çok satan yazarı olduğunu haykırmama izin verseydin,' diye homurdandı. 'Devam et, istediğini biliyorsun. Burası bunu yapmak için mükemmel bir yer olurdu.

"Eğer planın doğum gününde annemle babama kalp krizi geçirtmekse tabii. Derin bir nefes aldım ve olabildiğince çok stres üfledim.

"Yine de haklısın, daha büyük bir insan olabilirim. En azından CJ'in içkisine tükürme ya da onu merdivenlerden aşağı itme şansını elde edene kadar.

"Bu benim kız kardeşim. Neredeyse duracak kadar yavaşlayan William etrafına bakındı altmış yaş üstü kalabalık. "Sarah bu gece nerede?" diye sordu. "Nixon'ın varlığıyla bizi şerefliendireceğini sanıyordum.

"Yarın burada olacak," diye cevap verdim, bu düşünceye gülümseyerek. "Çocukları Cuma günü o, Cumartesi günü Dave alacak.

"Onları bu gece de alamaz mıydı?

"Dave, Sarah'nın adım adım talimatları olmadan kendi ateşini ölçemezdi.

"Güzel ama aptal," diye değerlendirdi William, yanlış değil. 'Tamam, bu benim resmi, güncellenmiş en iyi romantik tavsiyem: bakması güzel ama zihinsel olarak hala yetkin bir şey bulun. Herkesin kocası böyle olmalı demiyorum.

Hadron Çarpıştırıcısı'nın nasıl çalıştığını açıklayabilecek ama en azından *Yüzüklerin Efendisi*'nin kurgu olduğunu ve çok uzun zaman önce yaşanmış bir şey olmadığını bilen bir ortak bulun.

"Kendisini savunmak için," diye başladım, ağabeyimin Sarah'nın eski kocasıyla yaptığı ilk konuşmayı hatırlayınca irkildim, William beklentiyle bana bakıyordu. "Hayır, elimde hiçbir şey yok, haklısın.

'Eğer bu kadar kararlı olmasaydı o kadar da kötü olmazdı.

"Bizi bir Hobbit tanıdığına ikna et. Sanjit'in elinde boş bir tabak ve yüzünde boş bir ifadeyle durduğu ızgaraya baktı. "Eğer bir dakikalığına kendi başına kalabilirsen, Sanjit'i kendini yiyip bitirmeden önce durdurmalıyım. Söz konusu barbekü olduğunda adamın kendini kontrol etmesi mümkün değil.

'Endişe yok' dedim, aslında endişeler olmasına rağmen. Çok, çok fazla endişe. Ağabeyimin dışında barbeküde bana eşlik edecek kişi seçenekleri sınırlıydı. Annem en iyi arkadaşı Jericka ile hararetli bir tartışmaya kilitlenmişti, başka bir eleştirmen, Rus edebiyatından bahsetmeden kimseyle herhangi bir konuda sohbet edemeyen çok yoğun bir kadın. Babamın bar arkadaşları sadece politika ve savaş hakkında konuşmayı biliyordu. Romanlar ve gerçek savaş, bir Cuma akşamı bir grup yaşlı adamlarla tartışmakla hiç ilgilenmediğim üç şey. William'ı göndermişim, Charlotte ortalıkta görünmüyordu, CJ gözlerimi tavuk kebabıyla oymak istememe neden oluyordu ve kot pantolon ve tişört içinde bun alıyor olmama rağmen kutup gezisi için giyinmiş olan Carole Teyze ve Bryan Amca ile konuşmamak için sol bacağımı seve seve çiğneyebilirdim,

Geriye sadece bir kişi kalmıştı ve ben de talep edildiği gibi ondan uzak duruyordum.

Tüm potansiyel sosyal etkileşimlerden ustalıkla kaçarak arka bara, daha doğru bir ifadeyle masa örtüsü altındaki bir yapıştırma masasına doğru eğildim ve ağızına kadar dolu bir bardak roze doldurdum. İstemiyordum bile ama bir desteğe ihtiyacım vardı, ellerimle yapabileceğim ve gerekirse birine fırlatabileceğim bir şeye.

"Pembe şarabını her zaman sevmişsindir.

CJ barda yanıma sokulup yüzünde kendinden memnun bir sırıtış belirdiğinde iç çekerek, "Sen de yalnız kalmak istediğimde beni rahatsız etmeyi hep severdin," dedim. "Görüyorum ki ikimiz de değişmemişiz.

'Oh, Sophie, Sophie, Sophie. Sen ve senin espri anlayışın.'

Güldü ve koyu sarı saçlarını kulaklarının arkasına taradı, eskiden çocuksu ve sevimli bulduğum bir şeydi ama şakaklarında seyrelmeye başlamasıyla, mümkün olduğuunca çoğunu öne doğru bırakması gerektiğini düşünmekten kendimi alamadım. "Nasılsın?

'Senin geleceğini öğrenene kadar iyiydi,' diye tatlı bir şekilde cevap verdim.

"Artık birlikte olmamamız ailenin bir parçası olmadığım anlamına gelmiyor," dedi CJ, kocaman köpek yavrusu gözleriyle.

"Colin, tam olarak bu anlama geliyor. şarabımdan uzun, mutsuz bir yudum aldım. Onu atmak israf olurdu. "Onlar benim ailem, senin değil.

Viskiyi bardağında döndürdü, dudaklarına götürdü ama neredeyse hiç tatmadı. Muhtemelen burada onun içki içmeyi tercih edeceğini bilen tek kişi bendim.

ne içtiğimi biliyordu. Colin rozeyi severdi ve viskiden nefret ederdi. CJ, görünüşe göre, buna tahammül etmeyi öğrenmişti.

"Sophie, bilmeni isterim ki empati kuruyorum," dedi, bir eli cebinde, omuzları dik bir şekilde geriye çekilmişti. "Sen çıkmaz bir öğretmenlik işine saplanıp kalmışken benim hayallerimi uzaktan yaşamamı izlemek senin için zor olmalı ama hayatına devam etmelisin.

Ona bakmak için
döndüm. "Az önce ne
dedin sen?

"Beni unutmanın zamanı geldi," dedi viski bardağını göğsüne bastırarak.
"Kendi iyiliğin için.

Colin, babamın partisindeki sensin. İnan bana, seni açtı. Taylor Swift, Joe Alwyn, tüm ayrılık albümü seni açtı.'

Burnunu çekti, viskiyi tekrar dudaklarına götürdü ve omuz silkti. "Sen öyle diyorsan.

"Ben de öyle diyorum! Bir kadeh şarabı kafasından aşağı dökmek için içimdeki tüm dürtüyle savaşıyor haykırdım. 'Sen Ay'sın, ben de inek. Bu benim, senin üzerinden atlıyorum.

'Bu müdahaleci düşüncelere kulak asma, sen bir inek değilsin. İçselleştirilmiş kadın düşmanlığı konuşuyor. Bir tarafa eğildi ve arkamı kontrol etmek için boynunu bükte. 'Yine de bir beden büyötmeye değebilir. Kotun biraz dar ve iyi anlamda değil.

"Sarah'ya verdiğim söz buraya kadarmış," diye mırıldandım. bardağımı kıracak bir yüzey. Üzerine şarap fırlatmak yeterli olmazdı. Adamın ölmesi gerekiyordu ve bu yarına kadar bekleyemezdi.

"Vay canına, siz JC Simons değil misiniz?

"Ben CJ Simmons. CJ, şiddetli fantezilerimi bölen sese cevap vermek için kendini tam boyuna çekti. "Ve sen?

"Joe, Joe Walsh.

Beni kurtarmasını isteyeceğim son kişi olarak da bilinirdi ama daha önce de belirttiği gibi dilenciler seçici olamazdı ve ben de beni ömür boyu hapis cezasından kurtaracak biri için yalvarıyordum. Gerçi gezegeni Colin'in lanetinden kurtardığım için beni hapse atacak bir jüri olmadığından oldukça emindim. Tek yapmam gereken onlara bir fotoğrafını göstermekti.

onun siyah üzerine siyah Tesla'sı ve muhtemelen onun yerine bir çeşit madalya alırdım. "Bağışlayın, başlığını hatırlayamıyorum ama o kitabı siz yazmamış mıydınız?

Joe bira şişesini CJ'in viski dolu bardağıyla tokuşturdu, beni tamamen görmezden geldi. "Patronunu yanlışlıkla öldüren ve sonunda şirketi ele geçiren editör asistanıyla ilgili olan. Neydi o, *Speckled Yumurta* mı?"

"*Deckled Edges*," diye düzelitti CJ, sol gözü seğiriyordu. 'Evet, o bendim. Okudun mu?"

"Yok artık," diye güldü Joe. 'Bir hayır kurumunda göz gezdirdim ama cidden, ne kadar gösterişli bir çuval. Eğer kopya sıkıntısı çekiyorsan, Kentish Town'daki Oxfam'da bir kutu dolusu var. Tüm yazar kopyalarını dağıtan birine benziyorsun. İnsanlar istese de istemese de.'

CJ'in ceketinin omuzları yükselirken, boynu gömleğinin buruşuk beyaz yakasının içine çekildi, yarı hipster, yarı kaplumbağa, hepsi meme.

"Kabalık etmek istemem ama, dostum," diye devam etti Joe, CJ numaralı gözlüklerinin arkasından ona göz kırparken. "Sen hiç bir kadınla sohbet ettin mi? Biriyle tanıştın mı? Çünkü bu ana

karakteri, ortalama bir manik peri rüyası kızını Margaret Thatcher gibi gösterdi.

Joe parmaklarını şıklatırken başımı yana eğerek, "Sanırım bir eleştirmen onu erkek bakışının boş bir yansıması olarak tanımlamıştı," diye araya girdim.

"Çiviledi. Elbette, JC'nin de tam olarak bunu kastettiğine eminim.

"Özür dilerim, adınız ne demiştiniz? CJ'in eli öyle titriyordu ki viski parmaklarının üzerinden döküldü ve sert beyaz gömleğinin manşetini lekeledi.

'Joe Walsh,' diye yanıtladı yeni favori insanım. 'MullinsParker'da yaratıcı yönetmen. Bir sonraki kitabınız üzerinde çalışacağımı söylediler. Tabii ortaya çıkarsa.

"Emeklilik yaşını yetmiş beşe çıkaracaklarını duydum, yani bir şans var," diye ekledim. "Küçük bir şans fısıltısı.

'Siz ikiniz çok komiksiniz. Romanlarınızı yazdığınızda bana haber verin ki ben de size aynı desteği sunabileyim,' diye tersledi CJ. 'Pardon, oradaki Salman mı? O gitmeden önce gidip veda etmeliyim. İzninizle.

"Salman mı? Joe dönüp onun sivri bilekli botlarının onu taşıyabildiği kadar hızlı bir şekilde bahçeyi koşarak geçmesini izledi.

"Babamın bahçe merkezinden arkadaşı Gordon," dedim sırtarak. "Ona hiç benzememesi dışında kolay bir hata. 'O kitabı gerçekten boktan bir şeydi. Onu nereden tanıyorsun?

Şarabımı yudumladım ve başımı
salladım. "Dışarı çıktık. Beş yıl
boyunca.

Joe öksürdü, bir ağız dolusu birayla boğuldu ve yumruğunu göğsüne vurdu.

"Anlaşılabilir bir tepki," dedim kadehimi onaylarcasına kaldırarak. "Ama bu uzun zaman önceydi.

Kaşları yavaşça alnına doğru indi ama yüzündeki şaşkınlık ifadesini tamamen silemedi.

"Yalan söyleyemem, bunu beklemiyordum," diye cevap verdi. 'Aptallara memnuniyetle katlanacak bir tipe benzemiyorsun.

Ona sabit bir bakış attım ve şarabımı yudumladım. "Ve şimdi nedenini biliyorsun.

Bahçede aşağı yukarı dizilmiş yuvarlak ampuller, kararan gökyüzüne karşı usulca parlıyordu. Hala bir saat kadar daha yumuşak yaz gün ışığı vardı ama Havada akşamın sertliğini yumuşatan bir fısıltı vardı. ve her türlü olasılığın önünü açtı. Yapabileceğiniz şeyler

Gündüz söylenemeyecek ya da yapılamayacak şeyleri gece söyler ya da yapardı. Joe'nun saçları duştan çıktığı için hâlâ nemliydi, her zamankinden daha dalgalıydı ve beyaz gömleği hafif bronz tenini ortaya çıkarıyordu. Güneşte iki dakika kalınca altın rengine dönüşen bir teni vardı ve kır yürüyüşümüz ona sağlıklı, seksi bir ışıltı vermişti. Bana ise sadece somon pembesi yanaklar ve makyaj becerilerimin sınırlarını zorlayan bir Rudolph burnu hediye etmişti.

"Babanı bütün gece görmedim," dedim, bulması kolay olması gereken birini ararken.

"Migreni olduğu iddiasıyla yatağına götürüldü. Gerçi onu son gördüğümde telefonundan kriket maçını izliyordu. İlgi odağı olmamayı ancak bu kadar uzun süre kaldırabilir.

Barın yanında durmuş, toplanmayı izliyorduk, ne tam olarak birlikteydik ne de tam olarak ayırdık. Kendime sadece kibarlık ettiğimi söyledim, CJ kurtarışı için ona borçluydum. Çekip gitmememin tek nedeni buydu. Bu kabalık olurdu.

"Eğleniyor musun? Yine sadece nezaketen sordum.

Joe elindeki şişenin ağzını dudaklarına dayadı ve başını salladı.

Öyleyim. Ailen çok nazik insanlar. Annenizin aquaerobik sınıfına katılmam için davet edildim bile, o ve arkadaşı Lesley çok ısrar ettiler.

"Eklemlere iyi geldiğini söylüyorlar," diye cevap verdim gülümsemeye çalışarak. "Düşük etkili, mükemmel kardiyo.

"Her Çarşamba Londra'dan gelmek benim için biraz fazla uzak," dedi. "Kalp atış hızımı yükseltmek için başka bir şey bulmam gerekecek. Öneriniz var mı?"

"Belki de bir Peloton almalısın, bu seni sokaklardan uzak tutar," diye önerdiğimde sırtıttı ve bana en başta neden ondan kaçtığımı hatırlattı. "Her neyse, mesafemi korumaya geri dönsen iyi olacak.

"Lütfen gitme. Bileğimi kavramak için uzandı, sesini kulaklarımı okşar gibi kıvrılan yumuşak bir gürültüye indirdi. "Bunu söylerken doğru düşünememe ihtimalim var.

"Çok mu dondurma yedin? Endişeli bir gülüşle önerdim. "Sana tuzlu karamel ve çileğin birbirine ait olmadığını söylemiştim.

Bileğimi nazıkça ama sıkıca kavradı.

"Sorun dondurma değil," dedi. "Mesele şu ki, seninle başa çıkamıyorum ve bu beni hissettiriyor... Bilmiyorum. Gergin.

Şimdi şaşırma sırası bendeydi.

"Seni gergin mi hissettiriyorum?"

"Bana pek çok şey hissettiriyorsun. Bana doğru eğildi, gözleri cam gibi ve karanlıktı. "Belki de kulübeye geri dönüp bunları daha fazla tartışmalıyız?"

"Bu pek iyi bir fikir olmaz," dedim, bedenim beynimi ağzımdan ayırmaya çalışırken kelimeleri kekeleyerek söyledim. Düşüncelerim ve Duygularım artık senkronize değildi. Joe başparmağını bileğimin içindeki ince deriye sürttü ve kolum boyunca tüylerim diken diken olurken gülümsedi.

'Bu olağanüstü bir fikir olurdu,' diye söz verdi. 'Kitabınızda Jenna ve Eric'in otelin çatısında mahsur kaldıkları sahne hakkında gerçekten bekleyemeyecek çok acil sorularım var. Profesyonel sorular.

Vücudumun her yerinde bir iç savaş yaşanıyordu. Dizlerimle boynum arasındaki her şey gitmek istiyordu ama ayaklarım beynime sıkıca bağlı kaldı ve beynim hayır dedi. En azından saçlarımı yüzümden uzaklaştıran, dudakları kulağıma temas edene ve tüm vücudum titreyene kadar öyle yaptı.

'Bütün oyunların canı cehenneme. Seni istiyorum Sophie,' diye fısıldadı.

"Şimdi.

İşte o an, savaşı kaybettiğim andı. Bütün kontrolüm, sağduyum, bütün gün kendime hatırlattığım her şey pencereden dışarı çıktı. O beni istiyordu, ben onu istiyordum ve başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Adam bataklık gibiydi ve ben çoktan boğazıma kadar batmıştım.

"Hadi geri dönelim. Joe kolumdan çekerek beni partiden, ışıklardan uzaklaştırdı. "Kimse bizi özlemeyecek ve sen sessiz olabilirsen ben de sessiz olabilirim.

Tökezleyerek onu takip ettim, Joe olmayan her şey bulanıklaşıyordu. Cebimde anahtarları ararken, vücudu sırtıma yaslanmıştı ki, kulübenin kapısı içeriden açıldı.

Charlotte'du.

Elinde bir tomar kâğıt tutuyordu. "Sen!" diye gürledi kağıdı bana doğru sallarken.

Joe'nun elini yanıyormuş gibi bıraktım ve ondan birkaç adım uzaklaşarak doğrudan bir gül ağacına doğru yürüdüm.

"Peki ya ben?" diye sordum, her şeyi tüketen Joe Walsh sersemliğinden kurtulmak için mücadele ederek.

"Neden bahsettiğimi gayet iyi biliyorsun!"

Elinde tam olarak ne olduğunu fark ettiğimde herkes Charlotte'un neden bağırdığını görmek için döndü. Olamaz. Hayır, hayır, hayır, hayır.

"Este Cox'un bir sonraki kitabının taslağı neden yatağının üzerindeydi?" diye sordu, elindeki buruşuk sayfalar tanınabilir karalamalar ve karalamalar.

"Yatağında değildi," diye cevap verdim, bir ayağım çiçek tarhında, bir ayağım dışarıdaydı. "Yatağın yanında bir çantanın içindeydi.

Joe sessizce, "Yatağının üzerindeydi," diye düzeltti. "Sen duştayken çantadan çıkarmış ve yerine koymayı unutmuş olabilirim.

Annem yıldırım hızıyla bahçeyi geçti, ben onun hayatını bir bakışla sona erdirmeye çalışırken kaşlarını çatarak 'misafir önünde olmaz' dedi. "Sophie, Lottie, neler oluyor?

"Hiçbir fikrim yok," dedim, Charlotte'un elindeki A4 yığınınına bakarak ve hala beynimin tekrar çevrimiçi olmasını bekleyerek ama yeniden başlatılması çok uzun sürüyordu.

"Aklıma gelen tek bir açıklama var," diye meydan okudu kız kardeşim, annemizi görmezden gelerek el yazmasını bana doğru savurmak için öne çıktı ve suçlayıcı bir esintiyle kızarmış yüzümü serinletti. "Bana bunu söyletecek misin?

Gerçek tam oradaydı, dilimin ucundaydı. Ama kelimeleri söyleyemiyordum, hazır değildim.

Bryan, Carole, CJ ve diğerleri bize doğru gelmeye başlarken, 'Lottie, lütfen yapma,' diye usulca yalvardım. "Çubuğun yanlış ucunu tutuyorsun.

"Bir çubuğun iki ucu da aynıdır, Sophie," diye karşılık verdi. "Bu bir sopa.

"Sophie'nin demek istediği, bu onun el yazması değil.

Joe önümde savunmaya yönelik bir adım atarak öfkeli kız kardeşimi engelledi. Omzunun üzerinden bana anlamlı bir bakış attı ama ne anlama gelebileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"O zaman neden kulübedeydi? Charlotte şüpheli bakışlarını benden Joe'ya çevirerek sordu.

"Çünkü o benim," diye açıkladı. "Ben Este Cox.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

"El yazması bende, çünkü ben Este Cox'um," dedi Joe tekrar, çenesi dik ve gururluydu. "Bu yüzden kulübede. Sophie'yle hiçbir ilgisi yok.

Çok büyük, açık bahçe birdenbire çok küçük ve çok kapalı hale geldi ve ciğerlerimi beni dik tutmaya yetecek kadar havayla dolduramıyor gibiydim. Joe bana endişeyle bakarak elini uzattı.

"İyi misin?" diye sordu.

"Hayır," diye cevap verdim. "Ne yapıyorsun?"

"Sen Este Cox musun? Charlotte o daha cevap vermeden sordu, iri kahverengi gözleri kafasından fırlayacak gibiydi.

Joe heybetli duruşunu vurgulamak için omuzlarını geriye çekti. "Bu doğru. Ve bunu kendinize saklarsanız memnun olurum. Bildiğiniz gibi, bir sebepten dolayı anonim kalmayı seçtim.

"Bu olmayacak," diye mırıldandım, şarap kadehimi ve kendimi bırakacak bir yer arıyordum. Bacaklarım beni daha fazla ayakta tutamayacaktı.

"*Kelebekler*'i sen mi yazdın? Annem dağınık el yazmasını Charlotte'un donmuş parmaklarından nazikçe çekip alırken sordu. Sayfaları tararken nefesimi tuttum. Eminim kenar boşluklarına aldığım notları tanıyacaktı? Sayfadaki sesimi duymuş olmalı?"

"Evet? Joe tekrar bana baktı, bu sefer kendinden biraz daha az emin görünüyordu.

"Ve bu da devam filmi mi? "Evet, öyle.

Yığını tekrar karıştırarak düzgün bir yığın haline getirdi ve ona uzattı. "O zaman bu senin.

"Ama anne-" diye itiraz etti Charlotte.

"Ama hiçbir şey," diye sertçe cevap verdi. "Joe'nun eşyalarını karıştırmamalıydın. Ya da Este'ninkileri mi demeliydim?"

Kalbim sıkıştı. Kendim bile zar zor anlamlandırabiliyorken, onun benim zar zor okunabilen notlarımı tanıması için hiçbir neden yoktu ve neden

Farklı bir melodi dinlemediği zaman sesimi duyabilir miydi? CJ, "O kitabı senin yazmış olmana imkân yok," dedi ve burnunu Joe onu kapana kadar el yazması. "Sen bir erkeksin. "Bu beni nasıl diskalifiye eder?

"Çünkü belli ki bir kadın tarafından yazılmış," diye atıldı eski sevgilim. 'Bu kadınlar için. Kadınlar hakkında.

"Sanki bir erkeğin inandırıcı bir kadın deneyimi yazabileceğine inanmadığınızı söylüyorsunuz," diye yanıtladı Joe, elindeki kitap yığnını tutarak

Kolunun altındaki kağıtlar. "İronik, düşününce.

Birlikte geçirdiğimiz beş yıl boyunca Colin sık sık sinirlenir ya da hayal kırıklığına uğrardı ama kızmazdı, gerçekten kızmazdı. CJ, öyle görünüyordu. Bu onun için iyi bir görünüm değildi. Dudakları dişleri ve diş etleri görünene kadar geriye kıvrılmış, yüz hatları ekşimiş ve boğazını lekeli kırmızı bir kızarıklık boyamıştı.

Joe'nun karşısına geçip hiç de hoş olmayan bir tavırla, "Bu akılsızca bir bok," diye açıkladı.

"Bu bir bok değil! Charlotte zorla aralarına girerken neredeyse çığlık atacaktı. 'İnsanlara daha kaç kere söylemem gerekiyor? Bu feminist bir başyapıt. Bu-'

"Kadınların her gün katlanmak zorunda kaldıkları hayal kırıklıklarını ve ihtiyaçlarının karşılanmasını nasıl hak ettiklerini anlatan bir kitap," dedi Joe, CJ geri çekilirken ona söylediklerimi aynen tekrarlayarak.

"Bu porno," dedi Carole Teyze korku içinde vatkalı jilesini tutarak. 'Pislik. Açık ve net. Kimse böyle bir şeyi hikaye için okumaz, şey için okur, daha fazlasını söylememe gerek olduğunu sanmıyorum.

"Öyleyse ne olmuş? Charlotte cevap verdi. 'İnsanlık tarihinde porno olmayan bir toplum gösterin bana? Sırf siz o iğrenç dergilerinizi yatağınızın altına saklamak zorunda kaldınız diye benim kitaplarım için gelmeyin. *Butterflies*, Big Butts Monthly'den daha sağlıklıdır.

"Bu gerçek bir dergi mi? Bryan fazla hevesli bir şekilde sordu.

O andan önce, tekrar eden en kötü kâbusum A Level tarih sınavımı tamamen çıplak olarak tekrarlamak zorunda kalmaktı ama bu çok daha kötüydü. Ailem kitabım ve pornonun toplumsal etkisi hakkında tartışırken ailemin bahçesinde durmak hayatımın geri kalanında peşimi bırakmayacaktı.

Annem sakın ve sessiz sesiyle konuşmaya el koyarak, "Bir argüman öne sürebilirsin," diye araya girdi. "Erotizm ya da romantizm okumak feminist bir eylemdir.

"Yapabilir misin? Kafam kutudan çıkan bir kriko gibi fırladı. "Özellikle mi?" "Feminizmin seçimle ilgili olduğu teorisine katılıyorsanız," dedi. cevap verdi. 'Kadınlar, herkes, okuma, yazma ve ne istiyorlarsa onu olma seçeneğine sahip olmalıdır. Bu anlamda, bu kitaplar sanırım radikal bir eylem olarak değerlendirilebilir.

"Ve anlamsız, tahmin edilebilir, kötü yazılmış, kadın düşmanı saçmalıklar değil mi? Birkaç kez gözlerini kırıştırdı, gözlüklerinin arkasındaki kocaman gözleri baykuş gibiydi, Ama daha önceki eleştirisini hatırlatmamdan etkilenmedi.

'Bildiğiniz gibi, kitabı okumadım. Ancak anladığım kadarıyla, özellikle bu kitabın genel mesajı herhangi bir şekilde zararlı görünmüyor.

"Zararlı değil, güçlendirici," dedi Charlotte, şimdi Joe'nun koluna tamamen sarılmıştı. 'Bu yüzyılda sefalet yazmak yasadışı olmalı, işler yeterince boktan zaten. Gerçekten başka bir *Deckled Edges*'e ihtiyacımız var mı?

CJ, "*Deckled Edges* bir hicivdir," diye kabalaştı. "Bu bir kara komedi.

Charlotte tiksintiyle burnunu kırıştırdı. "O kadar karanlıktı ki gülüşleri göremedim.

"Burada tam olarak neler oluyor? Babam dirseğiyle grubun önüne doğru ilerledi ve bir cevap bulmak için misafirden misafire baktı. "Tuvaleti kullanmak için içeri giriyorum ve beş dakika sonra kıyamet mi kopuyor?

"Baba, bu şimdiye kadarki en inanılmaz şey. Joe, Este Cox'muş!

Charlotte, Joe'nun yanına öyle sıkı yapışmıştı ki, onu Joe'dan ayırmak için bir levye gerekirdi. "Este, değil mi? Babam Joe'yu baştan aşağı süzdü ve

başını salladı. 'Mükemmel derecede iyi

"Benimle evlat, sana istediğin gibi hitap etmekten mutluluk duyarım ama Gregory ile bu kadar kolay geçinir misin bilmiyorum.

"Hugh, sevgilim, hayır," annem iki parmağını alnına, tam kaşlarının arasına bastırdı ve nefes alırken gözlerini kapattı. "Adını Este olarak değiştirmiyor. Görünüşe göre Joseph takma bir *isimle* yazıyormuş. Kızınızın son edebi takıntısı *Kelebekler*'in yazarı o.'

"Bu doğru mu?

Buna inanamadım. Babam heyecanlı görünüyordu. İngiltere'nin Dünya Kupası'nı kazanması, pastırmanın sağlıklı bir yiyecek olarak ilan edilmesi, Gillian Anderson'ın onu çaya davet etmesi heyecanlandırmıştı. 'O zaman tebrikler sırayla, Joseph. Bize her şeyi anlatmalısın.

"Hayır, gerçekten, bugün senin doğum günün," dedi Joe umutsuzca kolunu kıpır kıpır kız kardeşimden çekmeye çalışırken. "Dediğim gibi, takma ad kullanmamın bir nedeni var. Kimse yazarın ben olduğumu bilmiyor ve kimse de bilemez, o yüzden lütfen, bunu şapkalarınızın altında tutmanızı istiyorum.

Charlotte herkesi tehditkâr bir bakışla süzerek, "Yapacaklar," diye söz verdi. "Tek bir şartla. Kitapçımda bir imza günü yapacaksınız.

"Çok isterdim ama anonim kalmamın nasıl işe yarayacağını anlamıyorum?" diye cevap verdi, ben bir yudumda şarabımın yarısını devirecek kadar aklımı başıma toplamayı başarırken.

Charlotte, baygınlık geçiren bir on dokuzuncu yüzyıl kahramanı gibi hâlâ koluna asılı duran Joe'ya gülümsedi, o da el yazmasını göğsünde sıkıca tutarak garip bir şekilde karşılık verdi. Sonra cebinden telefonunu çıkardı ve elinde bir yığın kâğıtla Joe'nun fotoğrafını çekti.

"Sonsuza kadar anonim kalmayı bekleyemezsin," diye mantık yürüttü ve suçlayıcı görüntüyü incelerken onu mengene gibi kavrayışından kurtardı. 'Ya kitapçımda yüz yüze canlı bir etkinlik yaparsın ya da bunu yarın gece TikTok'ta yayınlarım. Bu tamamen sana bağlı.

Joe'nun gözleri öyle bir açıldı ki, kafasının içinde kalmaları mucizeydi. "Bana alaycı diyebilirsiniz ama bu şantaja çok benziyor.

Fotoğrafı ona göstermek için telefonunu çevirdi. En iyi fotoğrafı değildi. Far ışığındaki geyik korkusu kimseye iyi görünmüyordu.

"Öyle, değil mi? Karar vermek için yirmi dört saatiniz var.

"Benden pek memnun olmadığınızı söyleyebilirim. "Bu fikre nereden kapıldın? Joe beni evde yalnız bulduğunda sordum.

yaygara dindikten ve topluluk dağıldıktan sonra kulübenin arka kapısına gitti.

"Tam olarak söyleyemem. Sadece bir önsezi."

Eşyalarını teker teker küçük verandadan duvarın üzerinden kulübenin arkasındaki tarlaya fırlatmaya devam ederken hoş bir şekilde gülümsedim.

'Yardım etmeye çalışıyordum,' dedi. 'Ama az önce pantolonumu bir inek boku yığınının içine fırlattığın gerçeğini göz önüne alırsak, bunun açık olmadığını tahmin edeceğim?

"Yardım mı?" Durakladım, bir elinde gece çantası, diğerinde çok hoş, soluk mavi bir kaşmir kazak vardı. "Yardım etmeye mi çalışıyordun?

Dışarısı nihayet kararmıştı ama ay dolunaydı ve süt gibi bir ışık saçıyordu. Joe'nun yüzündeki parlaklık, elmacık kemiklerinin yüksek düzlemlerini ve ağzının aşağı doğru kıvrımını vurguluyordu.

"Ailenin senin Este Cox olduğunu bilmesini istemedin," diye cevap verdi, kolumu geri çektiğimde kazağa endişeyle baktı.

"Ve el yazmasının sizde olması için daha iyi bir neden düşünemediniz mi?"

"Ne gibi?"

"Mesela Este Cox'un yayınevinde kreatif direktörsünüz ve kapak üzerinde çalıştığınız için taslak sizde mi?"

Güzel kazağı toparlayıp fırlatabildiğim kadar uzağa fırlattığımda neredeyse hiç irkilmedi.

"Siktir," diye mırıldandı. "Bu daha mantıklı olurdu."

"Evet," dedim, kazak havada süzülürken kulübenin arkasındaki söğüt ağacına takıldı ve bir teslim bayrağı gibi ileri geri sallandı. "Öyle olurdu."

"Sophie, üzgünüm, gerçekten üzgünüm, ama çok korkmuş görünüyordun, bir şeyler yapmalıydım. Joe bir adım öne çıktı ve ben de çantadan siyah deri bir güneş gözlüğü kılıfı çıkararak karşılık verdim. Hemen geri çekildi."

"Onlara Este olduğumu söylemek aklıma gelen ilk şeydi ve lütfen onları atma, çok pahalıydılar."

"Belli ki yolunu kesen çok az engel vardı," dedim dişlerimi sıkarak gözlük kutusunu fırlatırken. "Ne yaptığın hakkında bir fikrin var mı?"

"Kıçını kurtarmak dışında mı?"

Güneş gözlüğüyle sınırı aşmıştım. Verandayı iki uzun adımda geçti ve gece çantasının bir sapını tuttu.

"Söylediğim aptalca bir şeydi, şimdi anlıyorum ama bunu düzeltebilirim. Yarın sabah ilk iş, her şeyin bir şaka olduğunu ve dediğin gibi sadece

Taslak bende çünkü kitap üzerinde çalışıyorum. Bana inanacaklardır."

"Neden inanmasınlar ki? Çantayı bırakmayı reddederek kabul ettim."

"İnsanlar

Ağzından çıkan her şeye inan.'

Yüz yüze durduk, her birimiz açık ve yarı boş çantasının bir sapını tutuyorduk, ta ki Joe çantayı elimden çekip alana kadar. Çantanın yere düşmesine izin verdi, eşyalarının geri kalanı da yere saçıldı.

"Sen hariç herkes."

Sesinin bu kadar yumuşak olmasına hazırlıklı değildim.

"Özür dilerim," dedi tekrar, çantasını çok sıkı tuttuğum için avucumda ağrıyan bir noktayı ovuştururken. 'Gerçekten çok üzgünüm. Yapmam gerekirdi.'

daha iyi biliyorum. Ne zaman birine yardım etmeye çalışsam, bu sadece işleri daha da karmaşık hale getiriyor.

Joe'nun teninin sıcak kokusundan korunmak için nefesimi tutarken başım dönüyordu ve elini açık avucuma koyduğunda parmaklarım otomatik olarak onunkilerin etrafında kıvrılıyordu.

"Neden seninle her birlikte olduğumda özür diliyorum? Joe sordu. Kocaman eli benimkini yuttu, güçlü ve sıcaktı.

"Yenildiğinizi anladığınız için mi?" diye sordum, tehlikeli bir şekilde kenara yaklaşarak. İşte o an gelmişti. Bu bizim anımızdı.

"Sana bir şey sorabilir miyim?

'Evet,' demeye çalıştım. Ciğerlerimi terk eden hava dudaklarımın üzerinden ses çıkaramayacak kadar yumuşak bir şekilde geçti.

"Kitabı benim yazdığımı söylediğim için mi yoksa ailenizin kitaptan bu kadar etkilenmesi mi sizi daha çok üzdü?

O an geçti.

Güçsüz bir itiş kakışla onu yolumdan çektim ve hışımınla içeri girdim. "Tilkiler alıp kaçmadan önce eşyalarını geri almak isteyebilirsin," dedim onu verandada bırakarak. 'Bazıları pahalı görünüyordu. Gösterişli ama pahalı.'

"Bana yardım edecek misin?" diye sordu.

'Hayır,' diye cevap verdim, telefonumu ve kulübenin anahtarlarını komodinden aldım, her ihtimale karşı beni dışarıda bırakmak gibi parlak bir fikri vardı. 'Ben senin pisliğini temizleyeceğim. Bekleme.

Kapı tatmin edici bir çarpma ile arkamdan kapandı.

Kendimi arka kapıda bulduğumda evin ışıklarının çoğu sönmüş ve tüm perdeler çekilmişti, sadece kız kardeşimin odası, sahanlık ve mutfak hala yaşam belirtisi gösteriyordu. Ne söylemek istediğime dair Charlotte'un el yazmamı sallayarak kulübeden çıktığı andakinden daha fazla fikrim yoktu ama bir şeyler söylemem gerektiğini biliyordum. Bir şey söylemedim. zor olmak zorundaydı. Tek yapmam gereken gerçeklere bağlı kalmaktı.

Joe Este Cox değil, benim.

Kelebekler'i o yazmadı, ben yazdım.

Sonra onlara bunun feminist bir başyapıt olduğunu ve kesinlikle pegging içermediğini hatırlatırdım ve tüm bu saçmalıklar sonsuza dek geride kalırdı.

Elim kapı kolundayken, bir an için mutlu bir hayat hayal ettim. kızgın bir kalabalık yerine gururlu ebeveynler ve sevgi dolu bir kız kardeş ile sonuç

dirgenleri sallıyordum, sonra durdum. İki bulanık figür mutfağa girdi, yüz hatları çakıl taşlı cam tarafından gizlenmişti, ikisi de alçak sesle ama yine de açık pencereden dışarı taşacak kadar yüksek sesle konuşuyordu.

"Çok ilginç, başka bir örnek düşünemiyorum," dedi annem dolap kapaklarının açılıp kapanması arasında. 'Sadece göz gezdirdim ama söylemeliyim ki, erkekler kadın arzusu hakkında nadiren bu kadar hassas yazarlar.

"Erkekler kadın arzusu söz konusu olduğunda nadiren hassas davranırlar," dedi ikinci bir ses. Jericka, annemin arkadaşı, aşırı yoğun eleştirmen. 'İşte bu yüzden bu kitaplar bu kadar iyi satıyor.

'Ve hakkında yazdığı şeyler,' diye ekledi üçüncü bir ses. 'Daha önce hiç böyle bir şey okumamıştım. Genelde bu tür şeyler okuduğumdan değil, anlarsınız ya.

"Evet, Carole, biliyoruz," diye yanıtladı annem. 'Sadece kilise grubunuz adına okudunuz.

'Düşmanını tanı,' diye onayladı.

Jericka, "İncil'den bu cümleyi hatırlamıyorum," dedi. "Tam olarak hangi kitap?

Elimi kapıdan çektim ve onun yerine kendimi duvara yasladım. Anneme gerçeği açıklamak bir şeydi, Jericka ve Carole Teyze'nin önünde itiraf etmek başka bir şeydi.

"Metnin yeniden değerlendirilmesini gerektiriyor," dedi annem, konuşurken bulaşık makinesi gıcırdayarak açıldı. "Yusuf belli ki pek çok kadının içindeki bir şeyle bağlantı kurmuş.

Jericka, 'Bazen bizi daha net görebilmek için dışarıdan birinin gelmesi gerekir,' diye önerdi. 'Hatta bu konuda neredeyse hicivsel bir şey olduğu bile söylenebilir. Sadece inandırıcı bir şekilde bu türü taklit etmekle kalmadı, aynı zamanda bu türde mükemmelleşti.

Annem, 'Bu kitapların çoğunun yazıldıkları kâğıda değmediğini gösteriyor, ilk kez yazan bir erkek yazar hepsini silip süpürebilir,' diye onayladı. 'Ne yazık ki ortaya çıkmak istemiyor, yakışıklı bir çocuk. Halkla ilişkiler ekibi onunla bir gün geçirebilirdi.

Bulaşık makinesi çarparak kapandı ve mırıldanmaları bastırdı. "Sophie eskiden kitap yazmaktan bahsetmez miydi? Carole dedi ki Onları daha net duyabilmek için pencerenin altına çömeldi.

"Yaptı. Sonra öğretmenliğe başladı.

Belki de daha net duymaya ihtiyacım yoktu.

Jericka, 'Bu asil bir meslek,' dedi, 'birkaç bin dolar kazanıyor. benimle brownie puanları. "Yeni nesli cesaretlendirmek, genç beyinlere ilham vermek.

"Evet, bu çok doğru ve bunun için onunla gurur duyuyorum," diye yanıtladı annem. Soğuk taşa yaslandım, havada asılı duran kaçınılmaz 'ama' için kendimi çelikleştirdim.

"Söylemesi korkunç bir şey biliyorum ama ondan daha fazlasını beklerdim. O çok zeki bir kız, herhangi bir sektöre girebilirdi ama ben hep yayıncılık dünyasında bizi takip edeceğini düşündüm. Charlotte'un eğitimini ertelemesinden memnun değilim ama kararlılığından etkilenmemek elde değil. Sophie'de bu hırs nerede? William gibi katil bir ajan olmak için fazla yumuşak ama harika bir editör olabilirdi ve dediğiniz gibi her *zaman* bir yazar olmak istedi.

Kalçalarım fiziksel ve duygusal olarak içinde bulunduğum son derece rahatsız edici pozisyondan dolayı çığlık atmaya başlamıştı ve gitmeyi çok istiyordum. Ama nasıl gidebilirdim ki?

"O daha çok genç, onun için daha zaman var. Jericka'nın sesi sanki annemi suç dolu bir hayata geri dönebileceğime ikna etmeye çalışıyormuş gibi çıkıyordu. "Toni Morrison *En Mavi Göz*'ü otuz dokuz yaşına kadar yayınlamadı.

"Ama o zamanlar zaten yayıncılık yapıyordu," diye hatırlattı annem. "Yeni yürümeye başlayan çocukların üzerine titreyip potansiyelini boşa harcamıyordu.

"Ve unutmayın," diye ekledi Carole. "Yapabilenler yapar, yapamayanlar öğretir.

"Carole, bu söylediğin korkunç bir şey," diye yanıtladı annem, "ama bunu ilk söyleyen sen değilsin," diye eklemekten önce sadece bir saniye bekledi.

"Daha kötüsü de olabilirdi," diye mırıldandı Jerick. 'En azından bir aşk romanı yazarı değil.

Ellerimin ve dizlerimin üzerine çökerek evden uzaklaştım ve bir köpek gibi sürünerek bahçeden aşağı indim. Tematik olarak yerinde olmasının yanı sıra, beni görmeyeceklerinden emin olmanın tek yolu buydu ve şu anda itirafta bulunacak havada değildim.

Butterflies'i ailemden sakladım çünkü onları hayal kırıklığına uğratma düşüncesine dayanamıyordum. Bu geceye kadar fark etmediğim şey ise annemin zaten ne kadar hayal kırıklığına uğramış olduğuydu. Ömür boyu romantizm okuyan biri olarak züppeliğe alışkındım. On dört yaşımıdayken birinin otobüste unuttuğu *Bridget Jones'un Günlüğü*'yle kaderimin buluşmasından beri

İlk "sik kafalı "dan itibaren geri dönüş olmadığını biliyordum. Annem o zamanlar tüm bunları 'chicklit' olarak görmezden geldi ve ben de sürekli büyüyen koleksiyonumu sakladım.

yatağımın altında, bozulmamış ve değerli bir şekilde dururken, ben de ikinci el dükkanlarından aldığım Ayn Rand ve Hemingway kitaplarıyla ailemin dikkatini dağıtırdım. Bir süre sonra chicklit'in modası geçti ve insanlar ona 'kadın kurgusu' demeye başladılar ki ben bunu hiçbir zaman anlayamadım. Cinsiyet etiketi hiçbir anlam ifade etmiyordu. Kitapçada 'erkek kurgu' bölümü yoktu, neden ötekileştirilmesi gereken bizdik? Aslında, bir erkek bir aşk hikayesi ya da merkezinde romantik bir hikaye olan herhangi bir kitap yazarsa, vitrine çıkar ve tüm ödülleri kazanırken, benim sevgili kitaplarım, kadınların hayatlarından, bizim için önemli olan büyük ve küçük her şeyden bahsedenler bir rafa sıkıştırılır ya da pembe bir masada bir araya getirilirdi. Artık her şey farklıydı. Romantizm hüküm sürüyordu ve benden daha genç ve cesur kadınlar TikTok çatılarından hayranlıklarını haykırıyordu. İşte Etrafta onları yargılayacak bir sürü züppe vardı ama umurlarında değildi. Annemin haklı olduğu tek konu buydu. Başkalarının ne düşündüğüne bakmaksızın sevdikleri şeyi seviyorlardı ve bu tür bir sevgi radikal, asi bir eylemdir. Ama bu, anne babanızın sizi hayal kırıklığına uğrattığını bilmenizi telafi etmiyordu.

Kapıyı açıp içeri süzöldüğümde Joe, 'Geri dönüyor,' dedi, 'başım öne eğik. "Beklemeyeceğini söylediğinde, bunun geri dönmeyeceğin anlamına geldiğini düşünmüştüm. "Düşündüm" derken, umdum demek istedim.

Çenemi aşağıda ve saçlarımı yüzümün önünde tutarak, 'Gerçekten hiç havamda değilim,' diye cevap verdim. "Dişlerimi fırçalayıp yatabilir miyim lütfen?

"Seni durduran yok.

Kafamı kaldırmadan yanından geçtim, bir ayağım diğerinin önündeydi, banyo çok yakındı. Üç adım sonra kapıyı kilitleyebilir, muslukları açabilir ve bütün günü yıkayabilirdim. Ama Joe önüme geçip yolumu kesti, o hiç istifini bozmayan alaycılığının yerini endişe almıştı.

"Ne oldu? İyi misin?" 'Daha fazlası.

Yanından geçip banyo kapısını kapattım ve gözyaşı lekeli yüzüme iyice bakamadan kilidi çevirdim.

Hayal kırıklığına uğramış, hırssız, gözyaşı lekeli yüzüm.

"Sophie?" diye seslendi kuşkuyla kapıdan.

Sesimin bu kadar zayıf ve titrek çıkmasından nefret ederek, "Ben gayet iyiyim," diye cevap verdim.

"Emin misin?"

"Elbette eminim."

Hâlâ kapının dışındaydı, havada asılı kaldığını hissedebiliyordum ve ayak sesleri kesilene kadar kıpırdamadan durdum. Durana kadar titrediğimi fark etmemiştim.

Aynada gördüğüm manzara hiç de hoş değildi. Gözlerim ve burnum kıpkırmızıydı, saçlarımın iyice taranması gerekiyordu ve evden dönerken sürdüğüm rimel göz altlarımı hastalıklı, yamalı bir griye boyamıştı. İğrenç görünüyordum ama sonra kendimi iğrenç hissettim, bu yüzden her şey mükemmel bir şekilde işledi. Kendimle göz göze geldiğimde Ayna Sophie'ye sert bir bakış attım. Instagram'da takip ettiğim, kendini çeşitli ileri yoga pozlarına sokarken tavsiyeler vermeyi seven bir kadın, ne olursa olsun gününüzle ilgili her zaman iyi bir şey bulabilmeniz gerektiğini söylüyordu ve ben de bunu yapmaya kararlıyım. Sarah her zamanki gibi oradaydı ama onu yeni işinde bu kadar mutlu ve tatmin olmuş görmek bana sadece kafamın ne kadar karışık olduğunu hatırlattı. Vanilyalı lattesesi kesinlikle öne çıkan bir şeydi ama yapabileceğim en iyi şey buysa, gerçekten başım beladaydı.

Yürüyüşümüzde tanıştığımız kız. *Kelebeklerin* en büyük hayranı.

Bu tutunabileceğim bir şey olmalıydı, sırf sevdiği için benim ve kitabım için isteyerek mücadele eden biri. Ama en sevdiğin insanlar sana saygı duymuyorsa yabancıların hayranlığının ne anlamı vardı? En sinir bozucu beş kişiden biri olması gereken CJ bile beni terk etmişti. İlişkimizin bitmesine üzülüyordum ve o neye inanmak isterse istesin, kesinlikle ona hâlâ bağlı değildim ama böyle bir adam bile beni ilk fırsatta terk ediyorsa bu benim hakkımda ne söylerdi?

Gözlerime bastırdığım soğuk, ıslak kağıt mendil tomarlarıyla banyonun kenarında geçirdiğim on dakikanın ardından banyonun kapısını açtım. Karşımda, kulübenin ortasına aniden dikilmiş, odayı ikiye bölen yarı şeffaf beyaz bir duvar vardı. Bir tarafta benim yatağım, diğer tarafta onun kanepesi.

Dördü uzun bir çizgi halinde birbirine bağlanmış ayakkabı bağcıkları odanın bir ucundan diğerine uzanıyor, bizi ayıran kumaş üstten sarkıyordu.

"Neler oluyor?" diye sordum.

"Emekli olduğumda mahremiyeti severim," dedi Joe bölmenin kendi tarafından. "Bu konuda çok hassasımdır. Eriha'nın duvarlarına bakın!"

"*Bir Gece Oldu*'yu izlediniz mi?"

Kafasını sac duvarın arkasından uzattı ve en iyi Clark Gable taklidini yaparak gülümsedi. "Sadece bin kere.

İnce beyaz bölmenin arkasında kayboldu, pencereden sızan ay ışığı vücudunu kumaşın üzerinde belirginleştirdi. Geniş omuzlar, dar bel, kalın kalçalar. Sanki bir gösteri yapıyor gibiydi.

"Perdeleri indirmişsin," diye fark ettim, başka tarafa bakarak. "Ama bu gece ay çok parlak, nasıl uyuyacaksın?

'Güneşin yüzeyinde bile uyuyabilirim, benim için endişelenme,' diye cevap verdi. "Sen iyi misin?

"Ben iyiyim.

Yavaşça büyük yatağın üzerindeki örtüleri kaldırdım ve altına girdim. Sıcak bir gün geçirmiştım ama gece daha serindi. yorganın rahatlatıcı ağırlığını bir kenara atmak zorunda kaldım. Bu jesti için neredeyse benim kadar minnettardı.

"Joe? Çarşafı çeneme kadar çekerek söyledim.

"Sophie?" diye cevap verdi.

"Özür dilerim.

"Öyle mi?" Sesi hoş bir şaşkınlıkla doluydu. "Ne için?

'Eşyalarını dışarı attığın için. Her şeyi bulmayı başardın mı?' 'Evet.

Boxerımı geri almak için çok şık bir porsukla boğuşmak zorunda kaldım ama

Bunun dışında herhangi bir zarar söz konusu değildir.

Her şeye rağmen yüzümde küçük bir gülümseme belirdi.

"Sanırım bunun komik olduğunu düşünüyorsun.

Pek sayılmaz. Verem olabilirdim Sophie, porsuklar delik deşik olur. Ama sonra bir kurbağa ve bir köstebekle Ford Model T'ye binip gelinciklerle ilgili bir şeyler mırıldanarak uzaklaştı. Her şey çok dramatikti.'

Soluk ay ışığı çıplak pencerelerden süzülüyor, bizi ayıran kumaşı bir sinema perdesi gibi aydınlatıyordu. Joe'nun Siluet yavaş ama emin adımlarla ilerledi, gömleğinin düğmelerini çözdü, manşetlerden başlayıp her seferinde bir düğme olmak üzere vücudundan aşağı indi. Bu sessiz bir hareket değildi. filmini izliyordum ve ses efektlerini daha iyi duyabilmek için nefesimi tuttum, fermuarın beklenmedik heyecanını kot pantolonunun yere çarpma sesi izledi. Onları almak için eğildi ve açları değiştikçe kumaş dalgalandı, şimdi o ipeksi siyah boxerlardan başka bir şey giymiyordu. Yatağa girmesini bekledim ama hareket etmedi. Onun yerine, bizi ayıran tek şey olan çarşafın, dalgalanan, dayanıksız kumaşın yanında durdu.

"Sophie?" dedi, adımın yumuşak sesi kulübeyi dolduruyordu. "Joe?"

"Hiçbir şey.

Yatağa tırmandı, ağırlığı yeni yayları test ederken kanepe mutlu bir şekilde gıcırdadı ve ben tamamen uyanık bir şekilde tavana baktım.

"Biraz uyu," dedim, bağlantıyı koparmaya tam olarak hazır değildim.

"Sen de.

Daha fazla hışırtı sesi geliyordu, çarşaflar teninin üzerinde hareket ediyor, şilte vücudunun ağırlığına boyun eğiyordu.

"Tatlı rüyalar," diye ekledim.

'Umarım dün gece gördüğüm rüyanın aynısını görürüm,' diye cevap verdi.

Kuru dudaklarımı ıslattım ve pişman olacağımı bilsem de soruyu sormak için boğazımı temizledim.

"Dün gece rüyanda ne gördün?" "Seni.

Havada asılı kaldı, bir açıklama, bir itiraf. Bir davet.

"İyi geceler Sophie," dedi, yerleşirken yaylar bir kez daha gıcırdadı.

"İyi geceler Joe," diye fısıldadım, yanıma döndüm ve gülümseyerek gözlerimi kapattım.

ON ALTINCI BÖLÜM

Joe'nun uykusu ağırdı.

Ertesi sabah yataktan çıktığımda, hızlı ve sessiz bir şekilde giyinip kendimi dışarı atmak için çekyatın yanından geçerken bile kıpırdamadı. uyanmadan önce yazlık. Huzursuz bir gece olmuştu, gözlerimi kapattığım andan itibaren uyku elimden kaçmıştı. Ne zaman kendimi mutlu bir unutkanlığa doğru kayıyor hissetsem, beynim en iyi şarkılarımızdan bazılarını kaydırmaya karar verdi, tüm klasikleri, iyi bir önlem için atılan bazı yeni travmalarla birlikte. İnsanlar Este Cox olduğumu öğrenirse kaybedeceğim her şey, annemin hayal kırıklığı, hayatımın beş yılını CJ gibi bir götle harcadığım ve onun bile beni istemediği gerçeği ve yakın gelecekte bir noktada araba yoluma çok yakın park eden yan komşumla yapacağım konuşma, neredeyse Ona çarpmadan geri çekilmem imkansızdı. İki adım daha yukarı çekmek ne kadar zordu? Bunu kesinlikle bilerek yapıyordu.

Bu da yetmezmiş gibi, her yuvarlanışında Joe Walsh'un sesini duyuyordum. Çarşafların tenime fısıltısı, yumuşak iç çekişler, sessiz mırıltılar ve zar zor duyulabilen diğer nefes verişler yirmi parçalık bando. O bana bu kadar yakinken rahatlamam mümkün değildi. Ben gözlerimi beş dakika bile kapalı tutamazken o nasıl orada huzur içinde uyuyabiliyordu? Adamın cüreti. Bu yüzden, ailemle kahvaltıyı es geçip şehrin en iyi kafesini ziyaret etmek için evin yan tarafına doğru koştuğumda pek de iyi görünmediğimi söyleyebilirim.

Saat erken olmasına rağmen Sarah çoktan dolmuştu, masaların çoğu doluydu ve kapıda kısa bir kuyruk oluşmuştu. Yüzlerindeki asık ifadeyi tanıyordum. Öğle yemeğini görecektik kadar yaşamak istiyorsanız, sabah dokuzdan önce bir insanla kahvesi arasına girmemeliydiniz.

"Taylor!" diye sevinçle bağırdı beni kapı aralığında görünce. 'Gel buraya. Ne içiyorsun?'

Birkaç çift göz sırtıma dikilmişti. Eğer bakışlar öldürebilseydi, bir metre altımda olurum.

"Hayır, meşgulsün," dedim, hepsinin duyabileceği kadar yüksek bir sesle. "Daha sonra geleceğim.

'Kesinlikle yapmayacaksın. Hemen buraya geri dön.'

Sabahın erken saatlerinde kafeye gelen müşterilerden daha korkutucu bir şey vardı, o da Sarah Nixon'dı. Tartışmaktan daha iyisini biliyordum, masaları karıştırarak herkesten ve her şeyden mırıldanarak özür diledim.

Elinde iki büyük pembe paket servis bardağı ve ağzından sarkan kâğıt poşet hamur işleriyle öfkeyi görmezden gelen Sarah, iş arkadaşını sorumlu bıraktı ve beni küçük koridordan geçip arka kapıdan bir ara sokağa çıkmaya çağırdı. Küçük bir masada iki plastik sandalye oturuyordu, bir yanımızda dükkanların York taş duvarları, diğer yanımızda bir sıra ağaç, sabahın erken saatlerinde dalları arasından parlayan güneş ışığı.

Oturduğumda kahvelerden birini bana doğru iterek, "Vanilyalı latte değil ama seveceksin," diye söz verdi.

"Nedir bu? Temkinli bir koklamayla sordum.

"Bay Atkinson'ın hindistan cevizli düz beyazı. Her gün aynı şeyi sipariş eder çünkü kahve sevmez.'

O karşıma otururken ben de küçük bir yudum aldım. "Ama bu kahve mi?

"Biliyorum. Sarah içinde iki çikolatalı kruvasan olan kâğıt torbayı yırtarak açtı. 'Ama bunu ona söyleme. Şimdi bana neler olduğunu ve neden köpeğin içeri sürüklediği, yediği, kustuğu, tekrar yediği ve sıçtığı bir şeye benzediğini söyle?

Ve ikimizi düşünecek olursak, ben aşk yazarıydım.

"Çok fazla şey var. Nereden başlayacağımı bilemediğim için böreği biraz ufaladım. "Ve karmaşık.

"Kiminle konuştuğunu unuttun mu?" diye güldü. "Karmaşık" deme bana. CJ mi? Dün gece orada mıydı?"

"Evet, öyleydi ama hayır, bu o değil.

Değildi. Eğer CJ kitaptaki bir erkek arkadaş olsaydı, hikayemde Daniel Cleaver statüsünde bile olmazdı. Daha çok Elizabeth Bennet gibiydim ve yanlışlıkla Bay Collins'le beş yıl boyunca çıkmıştım.

Sarah beni dikkatle inceledi ve ben de yüzümü meşgul tuttum, yiyip içtim ve Joe'yu, annemi, Joe'yu, *Kelebekler*'i ya da Joe'yu düşünmedim. Sonunda sandalyesine geri oturdu ve suçlayıcı gözlerle bana baktı.

"Ne?" diye sordum. Bakışları altında ısınarak sordum.

"Kimseyle görüşmediğini söylemiştin ama yüzünde romantik bir drama ifadesi var.

Kocaman bir parça yufka kopardım ve ağzıma attım. 'Benim romantik dram yüzüm yok. Romantik drama yüzü diye bir şey yoktur.

Ama artık çok geçti, sudaki kanın kokusunu çoktan almıştı.

"Taylor, hıyarlık etme. Gözlerinin altında kara bir delikten daha koyu halkalar var, kedi kıcı gibi bir ağzın var ve o kruvasanı sanki biri senden alacakmış gibi içine çekiyorsun. Endişeli bir yiycisin ve hiçbir zaman romantik bir drama yaşadığın zamanki kadar endişeli değilsin. *The Ring*'deki kız gibi görünerek buraya sadece merhaba demek için gelmedin, benimle konuşmaya ihtiyacın olduğu için geldin, hadi konuş.

"Bu kadar güzel bir kruvasanı içine çekmeyen herkes kafasının kontrol edilmesini ister," diye mırıldandım, çok büyük bir iç çekişle rahatlamadan önce tereyağlı iyiliğin bir zerresinin tadını çıkardım. "Geldim çünkü seni görmek beni her zaman daha iyi hissettiriyor.

"Teşekkür ederim, elbette öyle ve neden daha iyi hissetmeniz gerekiyor?

'Tamam, stresliyim,' diye itiraf ettim. 'Ama sadece romantik dram değil, pek çok şey yüzünden stresliyim. İş meseleleri, aile meseleleri ve-'

"Ama romantik bir drama var! Sarah parmağını muzaffer bir edayla havaya kaldırdı ve ben de sürç-i lisan ettiğim için kendimi tekmeledim.

"Çıkar ağzındaki baklayı, adları ne?

"O bir ismi hak etmiyor, o bir aptal," diye mırıldandım, bu sabah gizlice dışarı çıktığımda ince beyaz çarşafın muhteşem vücudunun üzerine nasıl örtüldüğünü hiç hayal etmemiştim, kollarını başının üzerine kaldırarak Omuzları, köprücük kemiğinin kesimi, başı bir yana eğik, dolgun dudakları hafifçe ayırık. "Vücudumun henüz bunu tam olarak anlayamamış olması dışında.

"Şu yüzüne bak. Yanaklarım kıpkırmızı olurken Sarah sevinçle el çırpı.

"Bunu sana söyleyen kişi olmaktan nefret ediyorum ama bu salak her kimse, ondan hoşlanıyorsun.

"Değilim.

"Ben de.

"Değilim.

'Ona o kadar aşıksın ki, istesen de ondan daha fazla aşık olamazsın,' dedi şarkı söyler gibi bir sesle. 'Onu benden daha çok seviyorsun.

Espresso martini, Cadbury's I Eggs ve Alexander Skarsgård'ı seviyorum ama hepsini aynı anda değil. Yine de...'

"Yanılıyorsun. Bu adama daha az aşık olamazdım,' diye ilan ettim, kelimelerimin kenarlarını tedirgin bir şekilde kırparak. 'Birinin yakışıklı ve komik olması, kitaplarla uğraşması, seninle aynı filmleri sevmesi ve seni omzuna atıp yanan bir binadan çıkarabilecek kadar büyük ve güçlü olması, otomatik olarak iç çamaşırlarını ona fırlatman gerektiği anlamına gelmez.

"Evet, öyle.

Onu savunmak için, kendimi oraya ben koymuştum. Aynı anda hem kollarımı hem de bacaklarımı kavuşturarak başka tarafa baktım ve başımı herkesten çok kendime salladım. "Land's End ve John O'Groats arasındaki tüm çiftliklere gübre sağlayabilecek kadar bokla doluyken olmaz.

Ama öyle miydi? Dudaklarını kulağıma değdirdiğini düşündüğümde midemde bir düğüm oluştu ve kulübeye döndüğümde yüzünde beliren üzgün ve ağlamaklı ifadeyi hatırlayınca içim sıkıştı. Onu yanlış değerlendirmiş olma ihtimalim çok, çok, çok küçük bir ihtimaldi. Geçmişte de yanılmıştım ama sadece çok nadir durumlarda, Beyoncé'nin bir country albümünün altından kalkabileceğinden bir anlığına şüphe ettiğim zamanki gibi. Yazıklar olsun bana. Peki ya Mal'in söylediği şeyler?

Sınırsızlık mı? Mal yalancı değildi, bu bir yerden geliyor olmalıydı.

Sarah, "Bu adamla ilgilenmediğini söylüyorsan sana inanırım ama bir dakikalığına bana izin ver," diye öneride bulundu. "Müstakbel Bay Sophie Taylor'ın adı nedir?

"Gelecekteki Bay Sophie Taylor, sizin de bildiğiniz gibi Ryan Reynolds'ın henüz yaratılmamış bir klonu," diye cevap verdim. 'Geçmiş yaşamımda işlemiş olmam gereken korkunç suçlar için beni cezalandırmak üzere gönderilen adamın adı Joe Walsh.

"O zaman bana Joe Walsh'tan bahset.

Suçlayıcı kızılık boğazımdan aşağı süzüldü ve göğsümü benek benek yaptı.

'Onun babası benim babamın arkadaşı. İkisi de parti için buradalar.'

'Babası senin babanla arkadaş mı? Eğer bu bir Jane Austen romanı olsaydı, bu ikinizi evlendirmek için yeterli olurdu.

'Neyse ki zaman değişti,' dedim. 'Ama bu bir Austen romanı olsaydı, Darcy değil Wickham olurdu. Güzel, sinsi ve tamamen dolu.

O kruvasanının ortasındaki parçayı, Sarah'ya göre en iyi parçayı yerken ve Sarah'nın mantığına göre her zaman önce en iyi parçayı yemeliyken, ben de fincanımı çevirerek kahve ve hindistan cevizi sütünü karıştırdım. "Ona aşık değilim, bu tamamen fiziksel ve ben tamamen fiziksel şeyler yapmam. Bir de

Onunla ilgili bir şey beni adama tırmanmaya itiyor. Feromonlar, değil mi? Bana feromon olduğunu söyle ki kendimi adamak zorunda kalmayayım.'

"Bana aşık olmuşsun gibi geldi," diye cevap verdi, en çıtırından başlayarak her bir hamur işi katmanını ayırarak. 'Güçlü kalçalar ve adi bir gülümseme karşısında aklını kaçırmamanın senin tarzın olmadığını kabul ediyorum ama her şeyin bir ilki vardır, bu da beni bir sonraki soruma götürüyor: O da aynı şekilde mi hissediyor? O da sana tırmanmakla ilgilendiğini ifade etti mi?

Kollarımı masaya dayayıp başımı kollarımın üzerine koyarak, neredeyse tüm anlarımı katalogladım, karnımdaki düğüm daha da sıkılıyordu. 'Bu Bunu söylemek çok garip geliyor ama aslında öyle

olduğunu düşünüyorum. "Ve bu garip çünkü?

"Çünkü tarih boyunca hiç kimse benimle tamamen fiziksel nedenlerle ilgilenmedi ve sakın "ama sen çok güzelsin" diye başlama, çünkü a) senden duyduklarım sayılmaz ve b) beni destekleyecek uzun yıllara dayanan emsallerim var. Sadece ben değilim.'

"Bunun nedeni, daha önce hiç "bana dokun ve ölmek" diye cevap verdi Sarah. 'Buna ister sınırlar deyin, ister kendine saygı deyin, her iki şekilde de bilemem, ama mesele bu değil. Mesele şu ki, bence bu adamla seks yapmalısın. Daha erken olmasa bile hemen.

Sorgulayan tek bir kaşımı ona doğru kaldırdım. 'Bilim için,' diye ekledi.

İkinci bir kaş birincisine katıldı.

"Bu önemli bir deney!" diye haykırdı. 'Eğer ona olan ilginiz tamamen fizikselse, kendiliğinden yanmadan önce bunu sisteminizden atmanız gerekiyor ve o da istekli bir katılımcı olacak gibi görünüyor. Bir kere yattınız mı, hisleriniz kaybolacaktır. O senin görünüşünden hoşlanıyor, sen de onun görünüşünden hoşlanıyorsun, ben gerçekten daha büyük bir sorun göremiyorum.

"Aklıma bir tane geliyor," dedim. "Ona güvenmiyorum. "Neden güvenmiyorsun?

'Çünkü bir dakika içinde herkesi büyülemeye çalışıyor.

Bir bakmışsın derin ve anlamlı bir sohbete oturmak istiyor, sonra da sanki dalga geçilen kendisiymiş gibi hışımla çıkıp gidiyor. Eski hırkamın manşetindeki gevşek bir ipliği kumaşı çekene kadar karıştırdım, Joe'ya kızdım, sonra da hırkamın manşetindeki gevşek ipliği karıştırdığım için kendime kızdım. "Bir insan nasıl olur da bir dakika önce bu kadar iyi, bir dakika sonra bu kadar pislik olabilir? Güvenilir olamayacak kadar da yakışıklı.

Dünya tarihi boyunca bu kadar çekici hiçbir erkekten "hoş" diye bahsedilmemiştir.

"Ya bir hançer bedenine hapsolmuş iyi bir adamsa? Sarah önerdi. 'Belki de iyi bir insan olmak istiyordur ama öyle bir seksilikle lanetlenmiştir ki, kadınlar kriptonit gibi donlarını ona fırlatıp durur ve onu kendi iğrenç seviyelerine geri çekerler.

"Onun için çok zor olmalı," diye cevap verdim sertçe. 'Ne kadar acı çektiğini bir düşünün.

'Ya da belki de gerçekten hoşlandığı bir kadını elde etmeye çalıştığı ve sırf onunla ilgilendiği için ona tam bir psikopat gibi davrandığı için sıcak ve soğuk davranıyordur.

"Saçmalıyorsun.

"Ve mesafeni korumak için bahaneler buluyorsun. Sana adamla yatmanı öneriyorum, internet bankacılığı şifreni vermeni değil. Yine de 2009'dan beri her şey için kullandığınız şifre olduğunu varsayıyorum çünkü kimliğinizin çalınması için adeta yalvarıyorsunuz.

'Tamam, şimdi çeneni kapa,' diye

cevap verdim. "Tamam mı

SophieMelark4Eva009?

"Kapa çeneni dedim, BayanSarahCullen69.

İkimiz de aynı anda kruvasanlarımızı aldık, Sarah'nın yüzünde bir gülümseme vardı, ben ise somurtuyordum.

Ben böreğimden son ısırığı alırken, "Bir hipotez öne sürmek istiyorum," diye teklifte bulundu. Tanrım, çok güzellerdi. Elimle ağzımı kapatarak masanın öbür ucundan ona baktım.

"Hangisi?

"Ya güvenmediğin kişi Joe değil de kendinsen?" "Evet, kesinlikle o," diye cevap verdim hemen.

At kuyruğunu kendi etrafında doladı, sarı saçlarını kocaman bir topuz haline getirdi, düşmesine izin verdi, sonra işlemi tekrarladı.

Cebinden çıkardığı bir saç çubuğuyla üçüncü denemesini güvence altına aldıktan sonra, "Sana bir şey yapmazsa bunu dikkate almamakta özgürsün," dedi. "Ama arkadaşın olarak, kendini tam olarak ortaya koymadığın gerçeğini gözlemledim.

sen ve CJ bitirdiğinizden beri. Belki biraz silahtan çekiniyordur. Biraz gergin olman mantıklı.'

'Olabilir ama ben değilim,' diye ısrar ettim. 'Temkinli, evet. Gergin, sanmıyorum.

"Ne bileyim ben?" dedi hafifçe, ellerini kot pantolonunun paçalarına silerek. 'Sadece bu yakışıklı, komik, kitap seven yakışıklıyla birlikte olmaya bu kadar karşı olman biraz garip görünüyor. Adamı öpmedin bile, bu yüzden gardını bu kadar yükseltmek için ne yapmış olabileceğini hayal edemiyorum.

Kafenin arkasındaki ara sokak serindi ama günün kavurucu olacağını söyleyebilirdim. Havada kokusunu alabiliyordunuz. Hırkamın yeni çekilmiş kollarını ellerimin üzerine çektim ve hoş, masum bir ifadeyle kahvesini içen arkadaşşıma baktım, sadece benim kırılmamı bekliyordu.

Sarah pembe fincanını bir kenara bırakarak, "Burada başka bir şeyler dönüyor ve sen bana söylemek istemiyorsun, sorun değil," dedi. 'Ama bunu senden öğreneceğimi biliyorsun. Şimdi teslim olsan daha kolay olmaz mı?

Sarah Nixon'dan yarım saatten fazla sır saklayabilecek tek bir kişi bile yoktu. En iyi eğitimli kişi bile İstihbaratçılar, onun gerçeği sizden zorla öğrenmeye yönelik soğukkanlı yaklaşımıyla boy ölçüşebilirdi. Sorgulayıcı olma görevini gerçekten özlemişti.

Kruvasanından arta kalanları kahvesine batırdı ve bir ısırık aldı. "Yaklaşık on saat sonra sen, ben ve bu aygır aynı partide olacağız. Bütün akşam boyunca çocuksuz olacağım ve şaraba sınırsız erişimim olacak. Durdurulamaz olacağım.

Yanaklarımı alabildiğine şişirerek havayı yavaşça dışarı üfledim. Bir kez daha, Sarah asla yalan söylemedi.

"Belki de partiye gelmemelisin," diye önerdim, sadece yarı şaka. 'Berbat olacak. İnanılmaz sıkıcı, bir sürü yaşlı insan, yaş ortalaması doksan yedi sanırım.

"Kardeşin bana açık bir bar olduğunu, çocukların giremeyeceğini ve babanın şişme bir şato kiraladığını söyledi, geliyorum.

Kahvaltısını bitirip elinin tersiyle ağzını silerken, "Babam şişme şato mu kiralamış?" diye tekrarladım. "Aklından ne geçiyor? Birisi kalçasını kıracak.'

'Öyle ya da böyle. Eğer Joe'nun kalçaları gerçekten söylediğin kadar büyükse. Kaşlarımı çattım.

"Özellikle kalçalarından bahsettiğimi hatırlamıyorum.

"Yine de büyükler mi?

"Sıradanlar," diye cevap verdim. 'Tamamen sıradan kalçalar. Yansıtm yapıyorsun.

Sadece o değildi. Kalçaları inanılmazdı.

"Son teklifim. Bana neler olduğunu anlat, ben de sana bir kurabiye vereyim," dedi Sarah ve masanın diğer tarafına geçip gözlerimin içine baktı.

"Bana bir kurabiye ver, sana söyleyeyim," diye blöfünü görmezden geldim. 'Çıkarken,' diye takas etti. 'Şimdi dinleyelim Taylor.

Hepsini.

Kendimi çok aptal hissettim. O Sarah'ydı, ona her şeyi anlatabilirdim ve beni asla yargılamazdı ama *Kelebekler*'in durumunu açıklamadan Joe'nun durumunu doğru dürüst açıklayamazdım ve ona güvenmediğimden değil ama başka birinden sırrımı saklamasını beklemek çok adaletsiz görünüyordu. Bununla birlikte, gerçekten biriyle konuşmaya ihtiyacım vardı ve gezegende beni daha iyi tanıyan kimse yoktu, William bile. Söz konusu küçük kız kardeşleri olduğunda büyük ağabeylerin sınırları çok netti.

"Tamam, sana söyleyeceğim ve aşırı dramatik olmak istemiyorum ama," dedim, o neşeyle ciyaklarken yalnız olduğumuzdan emin olmak için iki omzumun üzerinden kontrol ettim. "Eğer söylersem, bunu kendine saklayacağına yemin etmelisin.

'Bana Genovia prensesi olduğunu söylemeyeceksen Aşırı tepki verdiğinizi garanti ederim," diye cevap verdi alaycı bir tavırla. 'Kime söyleyeceğim, çocuklarıma mı? Eğer Minecraft ya da WWE değilse, umurlarında bile olmaz.

Kendimi hazırlamak için Bay Atkinson'ın kahvesinden son bir yudum aldım. İlk seks sahnesini okuduktan sonra bana FaceTime attığında William'ın yüzündeki ifade asla unutamayacağım bir şeydi. Menajerim olarak beni temsil etmek için her zamanki on beş yerine yüzde yirmi almasını talep etti, sonra hıçkırığa hıçkırığa ağlayarak 'ama sen benim küçük kız kardeşimsin' diye tekrar tekrar ağladı.

"*Kelebekler* diye bir kitap duydun mu? Oturduğum yerde gergin bir şekilde kıpırdanarak sordum.

"Duydun mu?

Sarah'nın ifadesi bir anda değişti, telefonunu ararken merakının yerini kudurmuş bir heyecan aldı. 'Bunu nasıl konuşmadık? O kitap aslında benim tüm kişiliğim. Gördün mü? Sesli kitabın yarısına geldim. Audible'a girdi ve onu kanıt olarak gösterdi. "Kitabın ciltsiz versiyonunu zaten almıştım ama okuldaki annelerden biri sesli kitabı almam gerektiğini söyledi ve iyi ki de öyle yapmış. Dinlerken iki elinizin de serbest olması iyi oluyor, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur.

"Keşke bunu söylemeseydin," diye homurdandım. "Bunu söylememiş olmayı dileyeceksin.

"*Kelebeklerin* ne alakası var? Bir kahkaha atarken sevgi dolu, koruyucu bir elini hâlâ telefonunun üzerinde tutuyordu. "Joe, Este Cox değil, değil mi?

"Hayır. Ellerimle yüzümü kapattım, yumuşatıcımın kokusunu içime çekerek parmaklarımın arasından arkadaşşıma baktım. "Ben.

Masanın karşısında, ağzı bir karış açık, nutku tutulmuş bir halde bana bakıyordu. Sarah Nixon, ne diyeceğini bilemedi.

"Her zamanki gibi haklıydın," dedim. 'Gerçekten de her şeyin bir ilki vardır.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Harford gerçek dünyadan, güzel bir derenin üzerinden geçen ve tüm mutlu sürücüler birbirlerini önden gitmeleri için teşvik ederken araba kornalarından kibarca küçük turlar attıran kemerli bir kumtaşı köprüyle ayrılıyordu. Eski bir değirmen ve daha da eski bir kilisenin yanı sıra çok sayıda sevimli kireçtaşı ev ve rengarenk yaz çiçekleri, gülhatmi ve delphiniumlarla dolu, neredeyse benim boyumdaki bahçe duvarlarının üzerinde yükselen bahçeler vardı. Büyükanne ve büyükbabamı ziyaret ettiğim küçüklüğümünden beri hayatımın bir parçası olmasına rağmen, bana hala gerçek dışı geliyordu, din adamlarının nazik, ilginç suçları çözdüğü bir Pazar akşamı BBC dizisinde görmeyi bekleyebileceğiniz türden bir yerdi. Sarah'yla yaptığım konuşmadan sonra, buraya gelebileceğimden şüphelendim.

söz konusu suçların bir sonraki kurbanı olmak.

Haberi inanılmaz derecede iyi karşıladı ve doğal olarak bu konuda çok soğukkanlıydı. Ya da en azından çılgılık atmayı ve bana bir şeyler fırlatmayı bitirdikten sonra, sırrımı bu kadar uzun süre saklamaya nasıl cesaret ettiğimi bilmek istiyordu. Bu arada

Tüm bu dramının sonuna geldiğimizde, o bile Joe'nun durumunun ilk düşündüğünden biraz daha karmaşık olduğunu kabul etmek zorunda kaldı ama daha derine inmek için yeterli zaman yoktu. Ben ona çarşafı kulübeye nasıl astığını ve espresso makinesinde Sarah'nın becerilerine ihtiyaç duyulduğunu anlatırken sabah telaşı had safhaya ulaşmıştı.

Önlüğünün iplerini beline sararken, "Buradaki en bariz cevap, en başta asla yalan söylememeliydin," dedi. "Sana kaç kere söylemem gerekiyor, diğer insanların ne düşündüğü önemli değil.

"En azından bir kez daha," diye yanıtladım, arkasından büyük bir fiyonkla bağlayarak. "Ve bu en bariz olanı olabilir ama aynı zamanda bir zaman makinem var. Başka parlak fikrin var mı?"

"Henüz değil ama bu akşama kadar her şeyi çözeceğime eminim. Beni bilirsiniz, sorun çözücü biriyimdir.

"Sen harikasin," diye cevap verdim, her kelimesinde ciddiydim.

"Nasıl olacağımı bildiğim tek yol bu. Bana söz verdiğim kurabiye sonra arkama bir tokat attı. 'Pekâlâ Este, yola koyul. Bana ihtiyacın olursa mesaj at, yoksa akşam görüşürüz.

Ana caddeye çıktığımda dünya biraz daha hafiflemiş gibi hissetti. Sarah, bir daha *Kelebekler*'i okuyamayacağı anlamına gelse de (onun sözleri, benim değil) benim için çok mutluydu ve gerçeğin ortaya çıkmasının okulda işleri neden zorlaştırabileceğini tamamen anlıyordu. Ayrıca annemle ölümüne dövüşmeye hazırdı, eğer on beş yaşındayken bir yılbaşı partisinde bizi portakal suyumuzla votka dökerken yakalayıp amatör tornavida seçimimizden dehşete düşerek kirli martini yapmayı öğretmek için bizi mutfağa götürdüğünden beri anneme kahraman gibi tapmasaydı bu beni daha çok endişelendirirdi. Annem, tüm temel yaşam becerilerini erkenden öğrenmeye çok inanırdı.

Güneş ışığı altında, mükemmel bir görüntü sergileyen Harford özellikle kameralara hazır görünüyordu.

Sadece her zamanki eski İngiliz cazibesiyle dolu olmakla kalmıyordu, aynı zamanda parlak renkli kiraz kuşları cadde boyunca uzanıyordu, yüzlerce kırmızı, sarı, pembe ve mavi kumaş üçgeni zig zag çizerek ilerliyor, durgun sabah havasında zar zor dalgalanıyor ve beni insanların yaz şenliği için hazırlandıkları yeşile doğru çekiyordu. Yapıştırma masaları ve katlanır sandalyeleri görünce kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

şekerleme makinesi. Küçükken şenlik yaz tatillerinin en sevdiğim bölümüydü, cebimde beş pound ve karnım şekerle koştururdum. Kancalı ördek oyununa yakın olmak bile

kendimi duvardan duvara koşacakmışım gibi hissettim. Birdenbire pankreasımı test etme arzusuyla dolup taşarak etrafta bir şekerleme tezgahı aradım ama ne olacağını söylemek için henüz çok erkendi.

Henüz tabelalar asılmamıştı. Tüm bu çadırlar ve stantlar her şey için olabilirdi - ev yapımı bisküviler, kavanozda kaç şeker olduğunu tahmin edin, bric-a-brac, bric-a-brac ile temelde aynı olan beyaz fil, ancak şenlik organizatörlerinin 'iki tezgah birbirine benzemez' kuralı vardı, tabii o tezgahta kek satılmıyorsa. Yeterince pasta alamazdınız.

Kulübeden ayrıldığımda ne kadar karmakarışık hissetmiş olursam olayım, dünya güneş ışığı, mavi gökyüzü, çilek ve kremadan ibaretken mutsuz olmak imkânsızdı. Hava tatlı ve dolgun kokuyordu, yaz mevsiminin tadı dilimde somutlaşıyordu ve ayaklarımın altındaki yeşil çimenlerde beni gülümseten bir şey vardı. Çimenler ve muazzam miktarda kahve

Sarah's'ta tüketmiştim. Bay Atkinson'ın hindistan cevizli flat white'ında en az üç shot olmalıydı çünkü etrafımdaki hiç kimsenin kulaklarımda yankılanan vızıltı sesini duymadığından oldukça emindim.

En iyi sebze yarışmasının düzenlenmesine yardım etmek üzere görevlendirilmekten korktuğum için yeşil alanın kenarından dolandım ve planlamadan kendimi Harford'un ana caddesine yeni eklenen bir başka yerin önünde buldum.

İşte oradaydı, bir zamanlar manavın durduğu yerde. Dökülen yeşil boyanın yerini canlı bir mavi almıştı ve vitrinde bir neon tabela, kapının üzerinde de elle boyanmış bir başka tabela vardı; her ikisi de buranın 'Charlotte'un Kitapçısı' olduğunu ilan ediyordu.

"Vay canına," dedim usulca. "Bu gerçekten gerçek.

Ne beklediğimden emin değildim ama bu değildi. *Burası* gerçek bir kitapçıya benziyordu. Henüz tamamen bitmemişti ama dışarıdan bile ne kadar harika olacağını görebiliyordum: açık raflar, sevimli küçük okuma köşeleri ve hatta özçekimler için markalı bir 'Charlotte's Bookshop' aynası. Kız kardeşim tüm bunları yapmış ve sınavlarını geçmiş miydi? Sonuçlar henüz gelmemişti ama yaşadığı sürece en yüksek notlardan daha düşük bir not almamıştı. Hatta büyüme ve kilo açısından en üst yüzdelik dilimdeydi. O daha bebekti, bu yüzden hiç şüphem yoktu.

Saat sabah onu pek geçmemişti ve şenlik etrafındaki hareketlilik bir yana, sakın kasabamız, tepelerde bir maceraya başlayan ya da maceradan dönen yün çoraplı tek tük gezginler dışında hâlâ sessizdi. Charlotte'un dükkânının vitrinine bakmaya devam ediyordum ki bir araba, bir şey aradığını belli edecek kadar yavaş bir şekilde yola çıktı. Durduğunda tanıdığım bir araba olduğunu fark ettim.

Bir Range Rover.

Joe kapıyı açıp bir elinde telefon, diğerinde kahve fincanıyla kaldırıma atlarken, "Burada görmeyi beklediğim kız kardeş değil," dedi. Kan dolaşımında endişe, uyarılma ve kafeinin pek de hoş olmayan bir karışımı yükseldi ve bir adım geri çekildim. Evrimsel karmaşanın bir yerinde, savaş ya da kaç tepkilerimin her ikisi de yanlışlıkla 'bir topun içine kıvrıl ve gitmesini um' olarak ayarlanmıştı, ki bunun sadece aylarda işe yaradığından oldukça emindim. Yoksa kurtlarda mıydı? Her iki durumda da Joe Walsh üzerinde işe yaramayacağı kesindi.

"Charlotte'la mı buluşacaksın? Saçlarımı parmaklarımla taradım, kırıışmış elbisemle ilgili yapabileceğim hiçbir şey olmadığının farkındaydım ve

rahat eski hırka. O taze ve canlı görünüyordu, ben ise karanlıkta giyinmiş gibiydim.

Ki bende vardı.

Ama Joe fark etmemiş gibiydi. Gözlerini bir kez olsun benimkilerden ayırmadı.

"Este'ye ilk kez halkın karşısına çıkacağı dükkânı göstermek istedi."

Önce gözlerimi kaçırdım, bakışlarımı bitmemiş vitrine çevirdim.

"Herkes bunun bir hata olduğunu söylemeye ne oldu? Parmak uçlarımla sordum

cama hafifçe dokunarak. "Şimdiye kadar her şeyin yoluna gireceğini sanıyordum.

"Bu planda küçük bir pürüz çıktı," diye cevap verdi, yüzünü belirgin bir hayal kırıklığıyla buruşturarak. 'Kız kardeşin bana inanmıyor. Diyor ki-' Durakladı ve mesajını tam olarak alıntılar için telefonunu çıkardı. "On sekiz yaşımdayım, aptal değilim, dükkânda görüşürüz Este, sonra beş bin öpücük ve Lisa Simpson'ın dans ettiği bir gif var.

"Size doğruyu söylemeye çalışan birine bile inanmadığımız bir zamanda yaşadığımızı düşünmek delilik. Bana mesajı göstermek için telefonu çevirdiğinde şakaklarımı ovuşturdum, Lisa Simpson bir dizi X ve O'nun altında dalgalanıyordu.

"Belki de ona tüm gerçeği söyleseydik, inanmaya daha meyilli olabilirdi.

'Ve belki de dün gece Este Cox olduğunuzu söylememiş olsaydınız-'

'Hey, Sophie, işte sana bir fikir. Bu anlamsız kavgaya içeride devam etmek ister misin? Joe görkemli ve sıkılmamış bir gülümsemeyle araya girdi. "Charlotte geç kalacak, içeri girmem için bana anahtar kodu verdi. Gerçi numaramı nereden bulduğu tam bir muamma.

'Kız kardeşim kafasına koysa Amelia Earhart'ın iletişim bilgilerini bulabilir. Eminim senin telefon numaran hiç sorun olmamıştır,' diye cevap verdim, haklı olmasına rağmen anlamsız tartışmayla ilgili yorumunu kabul etmeyi reddettim. Özellikle de haklı olduğu için. Charlotte neden onun böyle bir şey uydurduğuna inansın *ki*? Ben bile gerçekten emin değildim ve teoride bunu birden fazla kez açıklamıştı.

Konsantre olarak mavi kapının üzerindeki gümüş tuş takımına altı haneli bir numara tuşladı ve dudaklarına götürdüğü karton kahve fincanının kendine özgü pembe tonunu fark ettim.

"Kahveyi nereden aldın? Ben sordum.

"Kahve dükkânı," diye cevap verdi akıllıca. "Caddenin aşağısında.

Birbirimizi özlemiş olmalıydık. Joe'nun Sarah'dan kahve alacağı ve ikisinin de birbirinin kim olduğunu bilmeyeceği düşüncesi, on altı yaşındayken hafta sonları büyük Tesco'da çalıştığından ve altıncı sınıftaki karşılıksız aşkım Dev Jones'un kişisel bakım reyonunda prezervatiflere baktığını mesajla bildirdiğinden beri hissetmediğim beklenmedik bir heyecan verdi bana.

'Londra'nın dışı için oldukça iyi' diye ekledi.

"Kahve gibi nadir bulunan bir şeyin başkent dışında olması çok garip," diye cevap verdim, Sarah'yı savunmaya geçerek. "Ülkede başka yerler de var, bu kadar züppe olma.

Sırıtmamak için dudağını ısırarak kapıyı vücuduyla açık tuttu ve beni eski dar girişten geçmek için yanından geçmeye zorladı, kahve ve hamur işi başının üzerinde duruyordu. Dün geceki barbekünün kokusu saçlarına sinmiş, dumanlı aroması sıcak teni ve taze deodorantıyla güzelce harmanlanmıştı. Yanından geçerken nefes aldım, sırtım ön tarafına değdi ve başım döndü.

Bu adam benim ölümüm olacaktı.

Dükkânın içi sokaktan görüldüğünden daha da etkileyiciydi. Taze boyayı, ahşap boyasını ve yepyeni, okunmamış kitaplarla dolu kutuları içime çektim. Benim için yeni bir arabadan, kesilmiş çimlerden ya da yeni yıkanmış çarşaflardan bile daha güzeldi. Keşke bunu şişeleyip sonsuza kadar saklamanın bir yolu olsaydı, ama en az bir düzine farklı 'kitapçı kokulu' mum almış olmalıyım ve hala mükemmel karışımı arıyordum. Kimse bu büyüü yakalayamazdı.

Joe kapıyı arkamızdan kapattığında kendimi çağdaş aşk romanlarıyla dolu bir masanın önünde buldum. Bunlar, CJ ile aram bozulduğunda başvurduğum kitaplardı, hayatın her zaman bu kadar mutsuz olmayacağına inanmama ve yeniden iyi hissedebileceğim bir zamanı hayal etmeme yardımcı olan hikâyelerdi. Emily Henry, Mhairi McFarlane, Elena Armas, Tessa Bailey, Tia Williams, Lucy Vine, Rebecca Serle, Sophie Cousens, Kennedy Ryan, Jasmine Guillory, Sarah MacLean, Beth O'Leary, Fallon Ballard, Ali Hazelwood, Sarah Adams, Hannah Grace, Lucy Score, Lia Louis, liste uzayıp gidiyordu, liste sonsuzdu. Çok fazla kadın çok fazla kelime yazıyor ve her bir hikaye çok önemli.

Charlotte, tarihi, fantastik, bilimkurgu ve klasikler olmak üzere tüm temelleri ele almıştı,

çizgi romanlar ve hatta onun ilgi alanı olmadığını bildiğim halde birkaç seçkin gerilim romanı bile vardı. Dükkânın diğer tarafında onun muazzam YA bölümü ve çok sayıda farklı kitabı görmenin heyecanı

Bu kadar çok farklı yazar, her türden insanı görmek, duymak ve temsil etmek çok etkileyiciydi. Yavaş bir daire çizdim ve derin bir nefes aldım. Kağıt, mürekkep ve cilt tutkalı. Mükemmellik.

Joe aklımdan geçenleri okuyarak, "Kitap kokusunu her zaman sevmişimdir," dedi. *Uğultulu Tepeler*'in daha önce hiç görmediğim ciltli güzel bir baskısını eline aldı, açtı ve kokladı. Yüzündeki mest olmuş ifadeye sırtımı döndüm ve arka duvardaki küçük ikinci el kitap koleksiyonuna doğru yürüdüm.

"Kullanılmış kitapların büyüleyici bir yanı olduğunu düşünmüyor musunuz?" diye sordu. 'Şu anda, senin hayatta olduğundan daha uzun yıllar boyunca bir düzine farklı insan tarafından bir düzine kez okunmuş bir kitaba bakıyorsun. Bir kişinin oturup bir öykü yazması ve yıllar boyunca farklı insanların onu alıp okuması düşüncesini asla aklımdan çıkaramıyorum. Bu Aynı kelimeler her seferinde bambaşka bir anlam kazanıyor. "Joe

Walsh, sen gizli bir romantiksin," diye takıldım. 'Ben asla tahmin ettim.'

Yüzünde küçük bir gülümseme belirdi ve elinde Emily Brontë ile bana baktı.

"Sır olduğunu hiç söylemedim.

Her zamanki gibi Sarah haklıydı. Onu çok az tanıyordum. Etrafım kitaplarla çevriliyken kendimi eskisinden daha güvende hissediyordum, sanki evimdeymişim gibi, cesur olabilirmişim gibi.

"Şimdiye kadar yaptığın en romantik şey neydi? diye sordum.

Gülümsemesi daha karmaşık bir hal aldı ve başını hafifçe salladı. "Kime sorduğuna bağlı.

Arkasını dönerek tarihi roman raflarını incelemeye koyuldu ve beni geride bıraktı.

Kitaplıklar kasanın etrafında bir alana açılıyordu, arka duvarda kadın yazarların resmedildiği güzel bir duvar resmi ve bir tarafta binanın arkasına doğru uzanan dar bir koridor vardı. Parmak uçlarımı duvarlarda gezdirerek koridorda dolaştım. Belki de inanılmaz derecede sinir bozucu olmadığı zamanlarda Joe romantik biriydi. Bir düzine kırmızı güllerle süslü bir restorana girme türünden değil ama şahsen ben zaten bu tür genel jestlerle hiç ilgilenmemiştim. Herkesin romantizm tanımı farklıydı. Bir kadının gül yaprakları

ev başka bir kadının çantasında Mini Eggs saklamasıydı ve ben kesinlikle bir Mini Eggs kızıyım. Bir de kendinizi seksi hissetmeye çalıştığınızı düşünün.

Sabah o yaprakları süpürmek zorunda kalacağını biliyordun. Beni bir sümüklü böceğin üzerindeki tuzdan daha hızlı kuruttu.

Charlotte'un küçük arka ofisi, dükkânın aydınlık ve havadar ön kısmına kıyasla çoktan dolup taşmış, organize bir kaosa dönüşmüştü. Eski ahşap kirişler alçak tavanı destekliyordu ve

Beyaz badanalı duvarlara yığılmış düzinelerce karton kutu, köşeye sıkıştırılmış ağır görünümlü bir masa, üstünde bir bilgisayar ve altında babamın eski lazer yazıcısı. Oda sadece küçük bir pencereyle loş bir şekilde aydınlatılmıştı, hassas kitapları korumak ve havayı yumuşatmak için mükemmeldi.

dokunduğu her şeyin kenarları. Elektriğin eklenmesi dışında, yüzlerce yıl önce inşa edildiğinden beri bu odada hiçbir şeyin değişmediğine kolayca inanabilirdim. Eski kokuyordu ama sıcak ve güven verici bir şekilde.

Burada başınıza kötü bir şey gelemezdi. Dükkânın selfie'lerden, selfie'lerden, gürültülü tartışmalardan ve tatlı kremalı nitro soğuk demlemeden ibaret olduğu yerde, bu oda bir fincan çay ve çay soğuduktan uzun süre sonra sizi duygu dolu bırakan iyi bir kitapla kıvrılmak için yaratılmıştı. Bir yığın parıltılı

Masanın üzerindeki çıkartmaları görünce gülümsedim. Charlotte'la çok gurur duyuyordum.

"Hakkını vermeliyim, kız kardeşin burayı çok iyi işletti.

Joe koridorun sonunda belirdi, omuzları kapıdan zar zor geçiyordu. Kirişlerden birinden sıyrılmak için eğildi, yaklaştıkça çevresine hayretle bakıyor ve kapalı alana fizikselliğiyle hükmediyordu.

"Gerçekten de öyle," diye kabul ettim, son savunma hattım olan hırkımı üzerime sıkıca sararak. 'Çok çabuk unutuyorsun, değil mi? Bunu başaracağını bilmeliydim, kendinden o kadar emin ki. On sekiz yaşındayken kendime kesinlikle daha çok güveniyordum.

"On sekiz yaşındayken hiçbir fikrim yoktu. Alçak tavanda yankılanan ve içimde yankılanan zengin, derin bir kıkırdamayla devam etti. "O zamanlar tam bir kaos insanıydım. Her zaman içgüdülerimle hareket ederdim, bir sonraki adımın ne olacağına dair hiçbir endişem yoktu.

"Artık içgüdülerine göre mi hareket ediyorsun? Sözlerimi geri alamadan sordum. *Uğultulu Tepeler*'in hâlâ elinde duran kopyasına baktı, kapağını açtı ve dikkatlice yere koymadan önce sayfaları karıştırdı.

"Bazen.

Masanın kenarına doğru geri geri giderek güvenli bir şekilde arkasına geçene kadar etrafından dolandım ve çantamı sert bir gümbürtüyle yüzeye bıraktım. Bilgisayarın yanında tek bir kitap kutusu vardı ve beni tekrar bakışlarıyla yakalarsa hareket edemeyeceğimden korkarak içindekilerle ilgileniyormuş gibi yaptım. İçinde el değmemiş bir yığın yeni basılmış pembe kitap vardı. *Kelebekler'den* başka ne olabilirdi ki? Kendi kitabım artık resmen beni takip ediyordu.

"Dürtülerini kontrol edemeyen kaotik bir romantik," diye cevap verdim kutuyu kapatırken sesim titreyerek. "Kulağa tehlikeli geliyor.

"Mmm. Yerinde olsam böyle bir adamdan uzak dururdum.'

"Deniyorum.

Çok sessizdi. Klimanın vızıltısı, trafiğin gürültüsü yoktu, sadece beton zemindeki ayak seslerinin boğuk sesi ve kendi düzensiz nefes alışverişim vardı.

Joe kollarını başının üzerinden yukarı uzattı ve ahşap kirişlerden birini tuttu, içine eğilmeden önce tutuşunu test etti. Vücudu küçük pencereden gelen ışığın neredeyse tamamını engelliyor, onu gölgeler içinde bırakıyor ve ifadesini okumayı imkânsız hale getiriyordu. Elimi masanın pürüzsüz yüzeyinde gezdirdim. Katı bir his veriyordu.

"Ne değişti? Sözlerini kendi kendime tekrarlayarak sordum.

"Ne demek istiyorsun? Joe kıpırdamadan cevap verdi.

'İnsan kaosu *olduğunu* söylemiştin. Ne değişti?'

Hemen cevap vermedi, söylemeden önce ne söylemek istediğini bilene kadar bekledi.

"Tek bir şey değildi," dedi başını eğerek. "Annem birkaç yıl önce Boston'dan ayrılıp buraya, İskoçya'ya taşındı ve sağlığı pek iyi değildi. İşimi sevmiyordum ve ne bileyim, başka şeyler de vardı.

"Romantik şeyler mi? Yadsınamaz bir kıskançlık duygusu böğrümüne saplandı.

'Pek çok şey,' dedi belli belirsiz. 'Bir değişikliğe ihtiyacım vardı.

Değişmem gerekiyordu. "Yani Londra'ya geri taşındınız.

Başını salladı. "New York inanılmaz bir yer ama çok uzun süre Peter Pan'ı oynamak çok kolay. Kariyerinizi ciddiye aldığınız sürece hayatı ciddiye almak zorunda değilsiniz ve benim New York kararlarım her zaman o kadar da akıllıca değildi.

"Ama şimdi farklısın? Dedim. Umuyordum.

"Nasıl oldu da öğretmenlik yapmaya başladın? Joe sorumu soruyla geçiştirerek sordu. 'Bütün ailen öyle ya da böyle yayıncılık yapıyor ama

Sen bir öğretmensin. Neden?

Masanın arkasındaki sandalyeye çökerek çenemi kenetlediğim ellerimin üzerine koydum. Eğer o benim soruma düzgün cevap vermek istemiyorsa, ben de onunlike düzgün cevap vermek zorunda değildim.

"Çünkü ben sadece zengin bir koca bulana kadar çocuklara öğretmenlik yapıyorum," diye hatırlattım ona. "Hâlâ arıyor olmalıyım.

Belki de hayal görüyordum ama deponun loş ışığında bile tenine pembe bir renk geldiğini görebildiğimi sandım. "Yanılmış olabilirim," diye cevap verdi. "Ama seni okumak kolay değil, Sophie Taylor.

Masanın arkasındaki sandalye çok rahattı, eski, yumuşak deri minderleri olan ağır bir ahşap iskelet. Bir zamanlar, uzun süre oturmak için fazla sert, fazla dolgulu olabileceğini düşünmüştüm ama şimdi, arkama yaslandığımda minderler esniyor ve kolaylıkla içine gömülüyordum.

"Gerçek şu ki, nedenini gerçekten bilmiyorum," diye itiraf ettim, dürüstlüğü dürüstlikle karşılayarak. 'Gençken gerçekten bir yazar olmak istiyordum. Sen de

Gençken yazdığım *Twilight* fanfic'ini gördün mü? Aslında hayır, görmemelisin. Kimse onu asla okuyamaz.'

Joe hafifçe güldü ama konuşmaya devam etmeme izin verdi.

"Haklısın, kolay olmalıydı. Annem, babam, vaftiz babam ve kardeşim zaten sektördeydiler, herhangi biri bana iş bulmamda yardımcı olurdu.'

'Sen ilk yayıncı nepo bebek olmazdın,' diye kabul etti. "Seni ne durdurdu?

Masanın yüzeyindeki desenlerin izini sürdüm. Ahşabın damarları kim bilir kaç yıl boyunca burada oturup kim bilir ne yapan insanlar tarafından düzeltilmişti. Belki de bu masada büyük romanlar yazılmıştı. Ya da aşk mektupları. Ya da belki sadece hesap yapmak ve oyun oynamak için kullanılmıştı.

Yılanlar ve merdivenler. Bunu bilmenin bir yolu yoktu.

"Korkuyordum," dedim ona, bunu onun önünde yüksek sesle söylemenin ne kadar kolay olduğuna şaşırarak. 'Herkes arka cebimde büyük bir edebi romanla mezun olacağımı düşünüyordu. Annem bir sonraki Donna Tartt olacağıma inanıyordu, babam iş yerindeki herkese ne kadar yetenekli olduğumla övünüyordu ama elimde sadece bir düzine farklı kitabın ilk bölümleri vardı ve hepsi de berbattı.

"Bahse girerim değillerdi, bahse girerim iyilerdi.

"Hugh ve Pandora Taylor'ın kızı için yeterince iyi değillerdi.

Dizüstü bilgisayarın başında geçirdiğim tüm o geceleri düşündüm, zekice cümleler kurmaya ve cesur imgeler yaratmaya çalıştım, her zaman ailemin omzumun üzerinden okuduğunu hayal ettim. Umutsuzca önemli ve edebi bir şeyler yazmak istiyordum ama kalbim buna el vermiyordu.

"Onların onaylayacağı bir şeyler yazmaya çalışmaktan vazgeçtiğimde, yayıncılık alanında bir işe girme düşüncesi bana ceza gibi geldi. Eve taşınmak istemiyordum, dolayısıyla alternatif bir kariyer yolu bulmak için çok fazla zamanım yoktu.

"Sophie, kimse yirmi bir yaşındaki birinin her şeyi çözmüş olmasını beklemez," dedi Joe. "Kendine karşı inanılmaz derecede acımasız davranıyorsun.

Başımı salladım ve odanın etrafına bakındım. 'Charlotte daha on sekiz yaşında ve şuna bak. Eğer başka bir işim olmasaydı, ensemden tutup ofislerinden birine sürüklenirdim ve bu düşüncüyü midem kaldırmazdı. Öğretmenlik iyi bir yedek plan gibi göründü.

Gözle görülemeyen bir bulut tepemizde bir yerde güneşin üzerinden geçti ve tüm odayı gölgelerle doldurdu. Çenemi bir kutu dolusu *Kelebekler* ve iç çekti.

'Kolay olacağını düşünmüştüm ama değilmiş. Öğretmenliğin kolay olduğunu düşünen herkes bir hafta boyunca on yaşındaki çocuklarla uğraşmalı, tercihen yaz tatilinden iki hafta önce,' dedim ve daha mutlu anılara kapı açtım. "Ama ben seviyorum. Tabii ki idareyi ya da bürokrasiyi değil ve yemin ederim bazı ebeveynler benim yaşama isteğimi test etmek için bu dünyaya gelmişler ama her gün farklı. Yaratıcılığı seviyorum ve evet, klişe olduğunu biliyorum ama çocuklar çok harika. Çoğunlukla çünkü onlar

Hormonlar ve sosyal medya tarafından mahvedilmeden önce okulumuzu terk edin - ama bu bir ortaokul sorunu, benim değil.

"Ama öğretmeyi yazmaktan daha mı çok seviyorsun? Joe hâlâ pozisyonunu koruyarak sordu. Yüzü tamamen kararmış, vücudu pencereden giren azıcık ıGıkla belirginleşmişti.

"Buna henüz bir cevabım yok," diye itiraf ettim. "Çok farklılar. Öğretmenlik yaparken bütün gün etrafımda insanlar oluyor. Yazarken ise sadece ben varım. Bunu her zaman ister miydim bilmiyorum.

"Yalnız bir kariyer olabilir," diye kabul etti. "Tanıdığım çoğu yazar içe dönüktür, kendi arkadaşlarını tercih ederler.

"Belki de tanıdığın yazarların çoğu psikopattır," diye önerdim ve o da gülümsedi.

Dışarıda bulutlar geçti ve Joe'nun yüz hatları gölgelerden yavaşça ortaya çıktı. Dikkatle bana değil, kitabıma bakıyordu.

"Gençken ben de yazar olmak isterdim. Tavan kirişini bıraktı ve kendi kitabını almak için masaya yaklaştı *Kelebekler*, sanki bir şeyleri sallamaya çalışıyormuş gibi açık avucuna vuruyor.

"Gerçekten mi?" Hayal etmesi zordu. CJ klişeye uyuyordu, Joe uymuyordu. Onu yurt odasına geri dönerken, odasının kapısını asarken hayal edemiyordum.

lakros kramponları ve düşüncelerini bir Moleskine günlüğüne dökmek için yerleşmek. Eğer lacrosse botu diye bir şey varsa. Daha fazla spor romanı okumalıyım.

Sayfaları karıştıran Joe'nun gözleri kitabın ortasında bir yere yerleşmeden önce kelimelerimi taradı. On yedinci bölüme tehlikeli derecede yakın görünen bir yere.

"Yaptım ama bu işte pek iyi değildim. Senin gibi değildim.

"Bu konuda çok iyi olmadığımı düşünen pek çok insan var," diye gülerek cevap verdim.

Aradığı şeyi bulana kadar gözlerinin sayfaları taramasını izledim. Joe boğazını temizleyerek, pencereden gelen ışık doğrudan kitabın üzerine vurana kadar ilerledi.

"*Gözleri benimkileri bulduğunda, savaştığım her şey yok olup gidiyor,*" diye okudu ölçülü ve kesin bir sesle.

Olamaz.

On yedinci bölümdü.

"*Görebildiğim ya da nefes alabildiğim tek şey o olana kadar yaklaşıyor, sesi*

sesi kulaklarımda gök gürültüsü gibi çınlıyordu. "Neden onunla dans ettin?"

Eric bilmek istiyor. Hazırda bir cevabım yok ve o da bana bir cevap

düşünme fırsatı vermiyor. "Sana hiç bu kadar kızmamıştım," diye fısıldıyor.

Eli üst kolumu parmak izi bırakacak kadar sıkıyor. "Terk eden sendin,"

diyorum ona, tepkisine öfkelenerek ama aynı zamanda

"Ne yapmamı istiyordun?" diye sorduğumda içimin eridiğini hissettim.

Kızmasını istiyordum, benim olmasını istiyordum. Kıskançlık kolumdaki

tutuşunu sıkılaştırdı ve

bakışları ruhumu dağlıyor. "Dizlerinin üzerine çökmeni istiyorum," diye

nefes alıyor. "Ve bana üzgün olduğunu göstermeni istiyorum-"

"Buna inanmayacaksın ama hikâyeyi biliyorum," dedim, tırnaklarımın avuç içlerimi kesmesini engellemek için hırkamın kollarını parmaklarımın etrafında kıvrarak. "Kendin yap sesli kitabına ihtiyacım yok.

İhtiyacım olan şey bir bardak soğuk su, bir vantilatör ve belki de bir bekaret kemeri idi. Kendimi bir kuğu gibi hissediyordum, herkesin görebileceği şekilde yüzeyde zarifçe süzülürken bacaklarım yüzeyin altında çılgınca tekmeliyor, rol yapmaya devam etmek için mücadele ediyordu. Sadece bacaklarımı hissedemiyordum, sadece aralarında dönen sıcaklığı hissediyordum.

"Eski erkek arkadaşın gibi iğrenç birinin bu kadar ateşli bir şeye ilham verebileceğine inanmak benim için zor. Joe masanın kenarına tünemiş, hâlâ kitabı tutuyor, işaret parmağıyla sayfayı çeviriyordu. Bacak bacak üstüne attım.

Ayak bileklerimi sıkıca kavradı ve elbisemin altından birbirine kaynatmayı umarak kalçalarımı olabildiğince sıktı. "Keşke onda ne bulduğunu anlayabilseydim?"

"İlham verdi ama düşündüğünüz şekilde değil," dedim ona. "Sıkılmıştım ve yalnızdım, CJ sahip olduğum şeydi, Eric ve Jenna arasındaki ilişki istediğim şeydi.

Aşırı ısınmadan önce hırkamı silktim. Depo çok havasızdı. Havasız, kapalı ve çok sıcaktı ve neden eski kitapların kokusu Joe'nun teninin kokusuyla bu kadar güzel karışıyordu?

"Yani bu senin fantezin.

Bu gibi sorular yüzünden röportaj yapmak istemiyordum. Eğer yanaklarımda biraz daha ateş olsaydı, beni bir nükleer reaktöre güç vermek için kullanabilirlerdi.

"Sadece bir fantezi gibi okunmuyor. Joe kitabı tekrar açtı, kafasının içinde okumaya devam etti. "Tam olarak ne istediğini bilen biri gibi okuyor.

Aradığı şeyi bulana kadar parmağını sayfada kaydırды ve bana kendi kelimelerimi söyledi, o kadar yumuşak ve alçak sesle konuşuyordu ki, her kelimeyi tersten bilmeme rağmen dinlemek için zorlandım.

"O zavallı adam müsveddesi sana asla benim gibi dokunamaz."

Eric, eli kolumdan aşağı inerken, çıplak kalçalarımın üzerinden geçip bacaklarımın arasına kaymadan önce elimin arkasını yavaşça okşadığını söylüyor." Joe durakladı, sesi çatallaştı ve bir sonraki cümleye başlamadan önce keskin bir nefes alışını duydum. *"Seni asla benim gibi inletemezdi.*

seni asla daha fazlası için yalvartamaz. Seni asla benim yapabildiğim gibi boşaltamaz, tek gördüğün yıldızlar olana ve bedenin gevşek bir şekilde yatana kadar.

nefessiz-"

"Yeterince dinledim," dedim ama sesimdeki titremeyi duyduğumda

kendime bile inanamadım.

Kelebekler'i masanın üzerinde bırakan Joe ayağı kalktı, ağır antikayı zahmetsizce kenara itti ve yavaşça, gözlerini bir kez bile benimkilerden ayırmadan,

önümde diz çöktü. Bir avucunu dizlerimin üzerine koydu ve bacaklarımı nazıkçe birbirinden ayırdı, nefesini uyluklarımda sıcak bir şekilde hissedene kadar yaklaştı.

"Artık durabilirsin," dedim sanırım. '*Demir Alev*'i okudum, burası senin kitapçın değil, burası Tyrrendor'un tahtı değil ve ben-'

"Ne değil?

Gözlerim onunkilere kilitlendi. "Senin.

Elleri kalçalarımın arkasına kayana, parmakları vücudumun yumuşak kıvrımlarına bastırana kadar dayanılmaz derecede yavaş hareket ederek tenimin üzerinde kaymasına izin verdiğinde dudaklarımdan yumuşak bir nefes kaçtı. Uzun bir kalp atışı için durakladı, sonra vücutlarımız aynı hizaya gelene kadar beni öne doğru çekti, kollarım içgüdüsel olarak boynunu çevreledi, yüzü benimkine doğru eğildi ve benimki aşağı doğru eğildi

Bir mıknaş gibi ona doğru çekiliyordum. Aklından geçenleri okuyamıyordum ama okumama da gerek yoktu. Niyeti çok açıktı ve bedenim beklentiyle zonkluyordu.

"Gerçekten durmamı istiyor musun?" diye sordu. "Çünkü sen istersen yaparım.

"Ne istediğimi bilmiyorum," dedim, dudakları çenemi sıyrırken hafif bir inilti kaçtı.

"Evet, biliyorsun. Bir eliyle elbisemin omuz askısını okşadı, diğeri hala kalçamı sıkıca kavırıyor, beni yerimde tutuyor. 'Eric'in Jenna'ya kitabında hissettirdiği gibi hissettirmemi istiyorsun. Seni yıldızları görecek kadar sert boşaltmamı istiyorsun.

"Peki sen ne istiyorsun?" diye sordum, ağzının sıcaklığı boğazıma doğru ilerlediğinde, dolgun dudakları ve kadife dili hassas tenimde gezinirken. Kalçalarımın arasında, parmaklarının iç çamaşırımın kenarını test ettiğini hissettim ve sıradaki şey için bir saniye daha bekleyemeyerek onu daha da yaklaştırmak için sırtım eğildi.

"Seni. Hiçbir şeyi istemediğim kadar çok."

"Alo?" diye seslendi tiz bir ses diğer odadan. "Este, burada mısın?

"Siktir! Kelime dişlerini sıkarak çıktı. "Charlotte!

Kalçalarım çarparak kapandı ve Joe'yu ayağa kaldırıp sandalyeye oturttum. Mümkün olsa bile, o benim hissettiğimden daha da sersemlemiş görünüyordu. Başını sertçe salladı, tekrar gözlerini kırptırdı ve

Kelebekler'in bir kopyasını kucağına fırlatıp azgın ereksiyonunu örtmeye çalışırken.

"Tamam, bu acıttı," diye mırıldandı gözlerinde yaşlarla.

'Umarım sensindir,' diye bağırdı Charlotte. 'Aksi takdirde hırsızlar olduğunu varsayacağım ve Krav Maga'da siyah kuşak olduğumu bilmelisin. Gerekirse kışınıza tekme yi basarım.

Ayak sesleri dükkânı depoya bağlayan koridorda yankılanırken, kendimi masanın kenarına yerleştirdim, ama hâlâ Joe'ya mantıklı düşünemeyecek kadar yakındım. Çantamı ve hırkamı kaptığım gibi, Charlotte içeri daldığı anda, tamamen doğal bir pozisyonda olduğumu umarak küçük odanın diğer ucuna doğru fırladım. Joe'ya bakarken sırtışı duraksadı, şoka girmiş ve zaten mükemmel olan saçlarını karıştırıyordu, sonra bana doğru geldi, hırkamı ilikliyor, manyak gibi sırtıyor ve bacaklarımı sıkıca çaprazlayarak geri dönüşüm kutusuna yaslanıyordu.

"Neler oluyor?" Minik peri yüzü öfkeliydi. "Siz ikiniz ne yapıyorsunuz?"

"Hiçbir şey," diye koro halinde hep bir ağızdan söyledik.

'İkiniz de korkunç yalancısınız,' diye cevap verdi. 'Neden bu kadar kızardın? Ve o neden ağlıyor?

Joe, her zamankinden biraz daha tiz bir sesle, "Tartışıyorduk," diyebilirdi.

Her nasılsa yüzümü sıfırlamayı başardım, çenemi kaldırdım ve her türlü arzu izini yok etmek için dudaklarımı büzdüm. Komodinin üzerindeki tozlu aynaya göre

Karşı duvarda işe yaradı. Hazırlanmaktan çok kedi maması tadımı deniyor gibi görünüyordum... hayır, hayır, bunu düşünmezdim.

"Ne hakkında?"

Boğazını temizledi ama konuşurken sesi hâlâ çatallaşıyordu. "Favori Elena Armas romanımız hakkında. Ben *Uzun Oyun*'u seviyorum ama Sophie *İspanyol Aşk Aldatmacası*'nda kararlı.

'Bu mantıklı çünkü muhtemelen futbolu seviyorsun ve eğer CJ ile onun kadar uzun süre çıksaydım, ben de Aaron Blackford'u hayal ediyordum. Ama ikiniz de yanılıyorsunuz. Gerçek taraftarlar *The American* hakkında her şeyi bilir

Ev Arkadaşı Deneyi. Charlotte yumruklarını sıska kalçalarına dayayarak duruyordu, bu bana da annemizden miras kalan bir pozdu ama o kesinlikle daha otoriter bir şekilde yapıyordu. 'Soph, defolup gider misin? Este ile düzgün bir konuşma yapmam gerekiyor ve sen ortamı bozuyorsun.

"Memnuniyetle," dedim ve Joe'ya bir kez daha bakmadan çantamı vücuduma geçirdim. "İkinizle de sonra görüşürüz."

Dükkândan çıkıp sokağa adım attığımda, kız kardeşimin kitapçı dükkânının soğuk beton zemininde neredeyse hiç tanımadığım bir adamla neredeyse seks yaptığım alternatif bir boyuta kaymadığımı fark ederek rahatlardım. Arabalar, otobüsler ve yeniden kullanılabilir alışveriş poşetleri taşıyan insanlar vardı ve eli neredeyse külotumun içinde olan tek bir kişi bile yoktu.

Başımı tamamen geriye atarak, Heavy Petal adında Led Zeppelin'in eski bir turne gitaristine ait bir çiçekçi olan komşu binanın duvarına yaslandım ve vücudumda patlayan tüm kimyasal reaksiyonların dağılmasını bekledim. Neden daha fazla dikkat etmemiştim ki?

Biyoloji mi? Ali Hazelwood kalp atışlarımın hızlanmasının, gözbebeklerimin büyümesinin ve Joe'yu hâlâ hissediyor olmamın bilimsel nedenini bilirdi.

Kalçalarımıdaki el izleri. Aşk romanları yazdığını ve gerçek bir sinirbilimci olduğunu hayal edebiliyor musun? İngilizce onun ana dili bile değildi, çok başarılıydı. Kendimi çok ciddi bir şekilde kontrol altına almam gerekiyordu.

Sophie! Hala buradasın!"

Joe'nun dükkândan çıkarken Ahit Sandığı'nın içini görmüş gibi görünmesi de işe yaramayacaktı.

"Dükkân sahibiyle konuşman gerekmiyor mu Este? Klasik bir kaçınma tekniği olan ve muhtemelen kadınların hala el çantası taşımasının tek nedeni olan el çantamın içini karıştırarak sordum.

"Bu yüzden seninle konuşmam gerekiyor.

Kolumu tuttu ve vücudum bana tekrar ihanet etti, nöronlarım ateşlendi, hormonlarım salgılandı, bacaklarım titredi. 'Bu konuda ne yapacağız? bu durum?'

"Hangi durum? Aniden kuruyan ağzımla sordum.

"Kız kardeşinizin ve ailenizin geri kalanının kitabınızı benim yazdığımı düşündüğü durum.

Neredeyse benim hissettiğim kadar sinirli görünüyordu ve itiraf etmeliyim ki, bacaklarımın arasından bana bakarken yüzündeki ifadeyi kesinlikle tercih ediyordum.

"Evet, sanırım şimdilik böyle devam etmemiz gerekecek," dedim ve çantamdan saçımı geriye çekmek için bir toka çıkardım.

"Devam et," diye tekrarladı Joe. "Ne demek istiyorsun?"

'Yani, herkese Este Cox olduğunu söyledin, bu yüzden birimiz bunun neden yalan olduğuna dair düzgün bir açıklama getirene kadar, tahmin et ne oldu? Sen Este Cox'sun.'

"Ama ne diyeceğimi bilemiyorum.

Bir günde iki kez. Gerçekten her şeyin bir ilki vardır.

Tanıştığımızdan beri ilk kez Joe tamamen kaybolmuş görünüyordu. Bunu sana yardım etmek için yaptı, diye hatırlattım kendime, hâlâ irileşmiş ve kirpiksi bir hal almış olan delici mavi gözlerinden kaçınarak; bu hareketi sadece gerçekten çaresiz durumlarda yaptığını bahse girmeye hazırdım.

"Mümkün olduğunca az konuş," diye talimat verdim. 'Bunun zor olacağını biliyorum ama şüpheyi düşersen çeneni kapalı tut. Onun yerine kendinden bahset.

sizin için çok zor olacağını düşünüyorum.'

"Benimle geri gel," diye yalvardı, nazik iğnemi görmezden gelerek. 'Bunu tek başıma yapamam, her şeyi mahvederim.

"Hayır, yapmayacaksın. Parmak uçlarımın üzerine kalkarak kulağına fısıldamak için eğildim. 'Çünkü eğer yaparsan, o zaman ne olacağını asla öğrenemeyeceğiz.

Charlotte o sırada içeri girmemişti.' Ve bu sözlerle oradan ayrıldım.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Fark edilmeden kulübeye gizlice geri dönme girişimim baştan mahkumdu. Daha mutfak penceresini bile geçememiştim ki cama iki sert vuruş beni sıçrattı, ardından mandalın açılma sesi ve annemin sesi geldi.

"Bana fikrimi sordun ve benim fikrim de senin bir sık gibi görüldüğün.

Neden pencerenin altından sürünmeyi tekrar denemedim?

"Sophie," dedi babam, arkam hâlâ içeride olup bitenlere dönüktü.

"Mutfığa gel, fikrine ihtiyacımız var.

Mutfığa gitmek istemedim. Eve dönüş yolunun tamamını eve dönmek isteyip istemediğime karar vermeye çalışarak geçirdim. Berbat haldeydim. İdeal olarak, tercihen internet erişimi olan güzel bir mağara bulmak istiyordum, böylece hala televizyon izleyebilecektim ve hayatımın geri kalanını bir münzevi olarak geçirecektim. Münzevilerin kötü bir şöhreti var. Bunu asla onların ağzından duymazdınız, münzeviliğin değerlerini yücelten bir konuşma turuna çıkamazlardı

Aksi takdirde münzevi olmayacaklardı ama mutfığa girdiğimde bunun cazibesini gerçekten görebiliyordum.

Annem buzdolabının önünde durmuş, öfkeden kan ağlıyordu, babam ise birazdan açıklayacağından emin olduğum nedenlerden dolayı öylece duruyordu,

palyaço gibi giyinmiş. Belden çemberli bol bir pantolon, çizgili gömlek, sarı kravat, gökkuşağı fıfır ve büyük, cesur, parlak kırmızı bir burun.

"Bilmek istemiyorum," dedim ikisine de, gözlerimi korumak için bir elimi kaldırarak. "Özel hayatınızda ne yapacağınız size kalmış.

"Baban," diye yanıtladı annem, her zamanki gibi isteğimi görmezden gelerek. "Bu akşamki parti için böyle giyinmeye karar verdi.

"Çünkü temaya uyuyor. Pantolonunun arkasındaki bir kapak aşağı inip puantiyeli iç çamaşırını ortaya çıkarana kadar jartiyerini çekti. "Bir düşünün, yayıncılık bir sirk, değil mi? Ve hepimiz palyaçooyuz.

"Kendi adına konuş. Annem işaret parmaklarını şakaklarına bastırdı. 'Bu yüzden mi şişme şato istedin? Ve çadır?

Babam kocaman bir palyaço ayakkabısını kayrak taşlarının üzerinde ileri geri sürttü. "Bu daha çok çizgili bir çadır.

Ona öyle sert bir bakışla baktı ki, hâlâ ayakta durması mucizeydi. "Hugh, bir sirk çadırı mı kiraladın?

"Doğru terminoloji büyük bir üsttür.

Yüzünü bana döndü ve elinin cebindeki bir şeyi pompaladığını görebiliyordum ama her ne olması gerekiyorsa olmuyordu. "Lanet olsun," diye mırıldandı, ucunda mavi bir pompa olan uzun, şeffaf bir tüp çıkardı. 'Papatyadan su fişkırması gerekiyordu. Bir bakmam gerekecek.

"Bunu sadece parti günü çıkarmanın bir nedeni var ve o da ne söyleyeceğimi biliyor olman," dedi annem. 'Partide bunu giymeyeceksin. Hugh, Jonathan Franzen'ı davet ettim.

"Jonathan çok komik biri," diye mırıldandı babam, hâlâ arızalı su pompasıyla meşguldü. 'Perukla birlikte görmen lazım. Peruk olmadan çalışmıyor.

"Günaydın millet, nasılız ve baba, sen ne halt ediyorsun?

Ağabeyim mutfak kapısında durmuş, yüzünde dehşet dolu bir ifade vardı. Arkasında Sanjit, Sanjit'in annesi ve Sanjit'in babası vardı; üçü de William'dan daha da dehşete düşmüş görünüyordu.

"Düşündüm de, bilmek istemiyorum," dedi, kimse konuşmadan ellerini kaldırarak. 'Sanj, git ve arabada bekle, sonuçta bir fincan çay için durmayacağız. Eve gidip gözlerimi yıkamam lazım.

"Pandora, Hugh," Sanjit elini merhaba-veda anlamında kaldırdı ve anne babasını eve girdikleri gibi hızla dışarı çıkardı. "Parti için sabırsızlanıyorum.

"Temalı! Babam bağırdı ve Sanjit durmadan başparmağını kaldırdı.

"Sadece peçeteleri bırakmaya geldim. William kare şeklindeki karton kutuyu mutfak masasının üzerine bıraktı. "Altmışıncı yaşın kutlu olsun Hugh" yazıyor ama bence onları "Babam aklını kaçırdı, kanepelere buyurun" şeklinde değiştirmek için hâlâ yeterli zaman var.

"Gördünüz mü? Annem zafer kazanmış gibi duruyordu. "Ne dedim ben?

"Hiçbiriniz vizyondan anlamıyorsunuz," diye homurdandı babam, hışım ile üst kata çıkarken. "Beni hayal kırıklığına uğrattın, Sophie!

"Ben ne yaptım?" diye sordum, ağabeyim ve annem mutfak masasının etrafında durmuş başlarını bana sallarken.

'Onu giymeyecek. Jeffrey Archer'ın işini bitirir ve bu da mülkün değerine yardımcı olmaz,' dedi annem ve hala mırıldanarak kış bahçesine çıktı.

"William, konuşabilir miyiz?" Açık olan ön kapının önüne atladım ve kardeşim kaçamadan onu yakaladım.

William arabadaki Sanjit'e bir elini kaldırarak, "İki tane al, kendine ikram et," dedi. 'Babamın nesi var? Sence komik bir dönüş mü yaptı?'

'Bu kıyafetin komik bir tarafı yok. Jeffrey Archer hiçbir şey, eğer babam önümde donunu düşürürse, başaramam.

"Paniğe kapılma, annem onu vazgeçirir," dedi, doğrusunu söylemek gerekirse yerinde bir kararlılıkla.

Annem neredeyse her zaman babamı daha gelişigüzel kararlarından vazgeçirirdi; bu kararlar arasında bir penny farthing'e binmeyi öğrenme takıntısı, onu Joseph Stalin'e benzeten bir bıyık ve Channing Tatum'a takıntılı hale geldiği ve 'içinde olduğunu bildiği' büyük Amerikan romanını yazması için ona bir kitap anlaşması teklif etmek istediği zaman da vardı. Magic Mike'ın çantadan çıkamayacağını söylemiyorum ama bu takıntı çoğunlukla babamın *Step Up* ve *She's the Man* filmlerini izlemesine dayanıyordu.

Sırt ameliyatından sonra iyileşirken sürekli bir döngü içindeydi ve çok fazla ağrı kesici kullanıyordu. Sırt ameliyatı olması gerekiyordu çünkü annem onu penny farthing'den yeterince iyi vazgeçirememişti.

"Boş ver baba," dedi William neşeyle. 'Söylemeliyim ki, koca bir karmaşayı alıp daha da kötü hale getirmeyi nasıl başardığından çok etkilendim. İnanılmaz bir iş, aferin.

'Teşekkürler,' diye cevap verdim. "Bir dakika, menajerim olarak mı yoksa kardeşim olarak mı konuşuyorsun?" "Menajerim. Kardeşin olarak, hala senin bir mektup yazdığını düşünemiyorum bile.

Kelebekler. O kitapta kaç kere "sik" kelimesini kullandığını biliyor musun?

"Bir kereden fazla oldu.

"On dört kez oldu. Konuşurken bir elinin tersini diğer avucuna vurarak her heceyi vurguladı. "Tanrı'ya şükür ki erkek karakteri Amerikalı yapacak kadar akıllıydı. O kitaba koyduğunuz şeyleri İngiliz aksanıyla söyleme düşüncesi beni iğrendiriyor. Kıç, seksi. Kıç, seksi değil. Aslında, kığınız için seksi bir İngiliz kelimesi nedir? Popo mu? Kalça? Pantolon şalgamı?'

"Bir dakikalığına konsantre olabilir miyiz? diye sordum. "İlgilenmemiz gereken daha acil konular var.

"Küçük kız kardeşimizin Joe'nun senin kitabını yazdığını dünyaya anlatmasına bir buzlu kahve uzaklıkta olması gibi mi?

"Bu da onlardan biri," diye hüzünle kabul ettim. 'Berbat ebeveynlerimiz var. Kim orada durup çocuğunun başka bir insana şantaj yapmasını izler ve hiçbir şey yapmıyor mu?'

"Sen söyle, öğretmen sensin.

Sanjit korna çaldı ve William el sallayarak işimizin bitmek üzere olduğunu gösterdi.

'Menajerin olarak görebildiğim kadarıyla sadece iki seçeneğin var,' dedi. 'Birincisi, herkese gerçeği söylersin, bu da tüm sorunlarımızı çözer ve benim ve Mal'ın hayatını oldukça kolaylaştırır.

"Mal. İnledim ve elimi yüzüme kapattım. "Bunu duyduğunda aklını kaçırarak.

"Evet, seni öldürecek," diye onayladı William, sanki bu bir gerçekmiş gibi. "Eğer ikinci seçeneğe karar verirsen yavaşça ve acı çektirerek.

"Hangisi?

'Siz ve Bay Walsh, onun Este Cox'un kamuya açık yüzü olarak hareket edeceği ve sizin anonim kalacağınız bir anlaşmaya varın. Bunu tavsiye etmem ama daha önce de yapıldı.

Bir an için hayal ederek orta mesafeye baktım. İşe yarayabilir miydi? Joe spot ışıklarının altında benden çok daha mutluydu. O turneye çıkabilir, röportajlar yapabilir, yüzünü tüm sosyal medyaya yapıştırabilir ve ben de işime devam edip yazmaya devam edebilirdim.

"Bu yolu seçersen aklında tutman gereken bir şey var," dedi William sertçe, hayallerimi yarıda keserek. 'Bu gerçek bir iş ilişkisi olmalı. Sözleşmeler, mali konular, ona gizlilik sözleşmesi imzalatmamız gerekecek.

"Ve bu yasal bir terim, öyle mi? Ben sordum.

"Demek istediğim, kendi kitabına sahip çıkmaman saçmalık," diye cevap verdi. 'Ve en önemlisi, işler sarpa sardığında dava edilmek istemiyorsan, sözleşmeyi yaptıktan sonra Joe'yla kesinlikle yatamayacaksın.

"Shag Joe? Bhattaların duyabileceği kadar yüksek sesle bağırdım ve arabada yeni bir hareketlilik başlattım. "Sana bunu söyleten ne? Joe'yla yatmak istemiyorum.

"O zaman bir tek sen varsın," dedi ve sinirli bir iç çekişle vites değiştirdi. 'Hadi Soph, herkese doğruyu söyle. Bütün bu şeyler

paniğe kapılıyorsan, hepsi kafanın içindedir. Öyle olmasa bile kimin umurunda?" "Ama annem ve babam-" diye başladım, ta ki elini kaldırıp sözümü kesene kadar. "Ama annemle babamın hiçbir şeyi yok," diye cevap verdi. "Bu bir bahane ve ikimiz de

Biliyorum. Menajerin olarak, neye karar verirsen ona uyacağım ama kardeşin olarak sana yalvarıyorum, yara bandını çıkar, gerçeği söyle. Bu sadece

bıraktıkça daha da kötüleşiyor. Zaman geçiyor. Şimdi kötü olduğunu düşünüyorsanız, Charlotte Joe olduğunu açıklayana kadar bekleyin, Mal kendini kaybeder çünkü yayıncınız duyuruyu kontrol etmedi ve bir sonraki bildiğiniz şey

"Herkes *Kelebekler* ve Joe *Oprah*'ta'yı bir adamın yazdığını sanıyor.

Görüntü gözlerimin önünden geçti, ikisi Montecito'daki arka bahçesinde taze sıkılmış portakal suyu içerken, Joe Jenna ve Eric arasındaki şefkatli aşk ilişkisinin ilham kaynağını anlatırken Oprah'nın gözlerinde bir damla yaş.

William arabaya doğru yürürken, "Kararını ver, seni destekleyeceğim," diye söz verdi. "Ama bunu yapmak zorunda kalacaksın.

Onlar uzaklaşırken, Sanjit'in babası arka yolcu camından dehşet dolu gözlerle bana bakarken karnımda ekşi bir his belirdi ve bunun aç karnına sadece bir kruvasan, bir çikolatalı kurabiye ve bir roket yakıtı hindistan cevizli kahve tüketmiş olmamla hiçbir ilgisi yoktu. William haklıydı.

Joe, Este Cox ve benim zamanımız tükeniyordu.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Kulübenin ön kapısının güvenli bir şekilde kilitlendiğinden emin olduktan sonra, aklıma gelen tek önlemi aldım ve görev için mümkün olan en iyi yerde çok ciddi bir şekilde düşünmek için yerleşmeye hazırlandım.

Banyo.

Küvetin içine bir kapuçının köpüğünden kayan şeker gibi battım, sorunlarım suyun içinde eriyip gitti. Gündüz banyoları gece banyolarından daha iyiydi, bu benim hayattaki en hararetli inancımdı. Gündüz banyoları çok daha zevkliydi - kim gün ortasında sıcak su ve köpüklerle dolu dev bir küvete girmeye vakit bulabilirdi ki? Zengin insanlar, işte onlar.

Architectural Digest YouTube kanalında evlerinin rehberli turlarını yapan insanlar her zaman bir pencerenin yanında büyük bir banyoya sahipti, bu da çok fazla paraları olduğu ve komşuları olmadığı anlamına geliyordu. Yeryüzünde bir banyo ile çözülemeyecek hiçbir sorun yoktu. En iyi kararlarımın birçoğu burada alınmıştı; öğretmenliği denemeye karar vermem, sonunda çarşaf maskelerinin delikli sümüksü mendiller olduğunu fark etmem ve *Infinite Jest*'ten vazgeçebileceğimi anlamam bunlardan sadece üçü. *Kelebekler*'in ilk ilham kaynağı bile banyo sırasında aklıma geldi.

Hatıralar çok netti. CJ yine dışarıdaydı, beni götüremediği ya da götüremeyeceği başka bir edebiyat etkinliğindeydi. Saat geç olmuştu ve banyoya uzanıp gözlerimi kapattığımda geleceğini söylediği saatte hala evde değildi.

Hayatımı tam da olmasını istediğim gibi hayal ettim. Bir öğretmen yerine, bir yazardım. Londra'nın banliyölerinde yaşamak yerine, Amerika'da tatildegdim ve duygusal ve fiziksel olarak yoksun bir İngiliz puştı yerine, yatağımda muhteşem, erkeksi bir kovboy vardı, her bir parçamla ne yaptığını tam olarak bilen ve bana doğru bakmaya cesaret eden başka herhangi bir erkeği öldürecek biri. CJ sadece

Beş dakikalık bir beceriksizliği yöneten Eric, acele etmedi. CJ benim doğum günümü unuttuğunda, Eric Jenna'ninkini birden fazla orgazmla kutladı. Jenna'ya bütün

sonra da çözüm olarak Eric'i yarattım. Tek sorun, fantezimi gerçekleştiremememdi.

Ama şimdi ne yapmalı? Bir numaralı karar, okul. Abbey Hill, büyük 'c' Muhafazakâr bir kasabada küçük 'c' muhafazakâr olarak ün salmıştı. Başöğretmenimiz Bayan Hedges liberal tutumuyla tanınan biri değildi ve onun, yönetim kurulunun ya da okul aile birliğinin yeni beşinci sınıf müdürlerinin hafta sonları gizlice müstehcen şeyler yazdığını öğrendiklerinde sevinçten havalara uçacaklarını sanmıyordum. İlkbaharda bana iş teklif ettiğinde çok gururlanmıştım ama şimdi o kadar emin değildim. Çok şeyle başa çıkabilirdim, muhtemelen sağlıklı olandan daha fazlasıyla, ama yazmak, öğretmek ve yıl başkanı olmak? Bu çok büyük bir sorumluluktu ve öğretmenliği yarım yamalak yapamazdınız. Bazıları yapıyordu ama onlar berbat insanlardı ve sadece geri kalanımıza daha fazla iş çıkarıyorlardı.

Yazmak her zaman hayalim olmuştu ama tam zamanlı işim olsaydı yine de bu kadar sever miydim? Ya bir sonraki kitabım bombalanırsa, istikrarlı bir kariyerden bir hevesle vazgeçmiş mi olacaktım? Bunu bilmenin hiçbir yolu yoktu. Verilmesi gereken ilk karar buydu - yazarlık şansımı denemek için öğretmenlik kariyerimi feda etmeye hazır mıyım?

İki numaralı karar, Joe hakkında ne yapacağımdı. Hâlâ onunla hiç tanışmamış olmayı dilemekle, beni karaoke odasında domaltıp almasını dilemek arasında gidip geliyordum. Adam beni öpmemişti bile ama depoda olanlar CJ ile olan tüm ilişkimden daha erotikti. Bir keresinde, aşk hayatımızın biraz daha baharatlı olabileceğini söylemeye cüret ettiğimde, eve geldiğimde onu oturma odasının ortasında çıplak bir şekilde durmuş, yüksek sesle Henry Miller okurken buldum. Ona göre bunun seksi olması gerekiyordu ama bende uyandırdığı tek şey ısıtıcıyı açma arzusuydu. Belli ki *çok* üşüyordu.

Joe'nun ağzının boynumda, parmaklarının kalçalarımın arasında olduğunu düşünmek bile, suyun üstünde sadece seks açlığı çeken bir su aygırı gibi yuvarlanan geniş, açılmış gözlerim kalana kadar baloncukların altına batmam için yeterliydi. Elim Joe'nun yolculuğunun izini sürerken meme uçlarım büzüştü ve gözlerimi kapadım, fanteziye teslim oldum ve hayali bir Joe'ya gitmenin zihnimi temizlemek için yeterli olacağını umdum.

Sophie?

Kulübenin anahtarı olan sadece iki kişi vardı.

Ben onlardan biriydim. Şu anda fantezimde rol alan adam ise diğeriydi.

"Banyoya gelme," diye bağırdım, çıplak bedenimi küvetin kenarına bastırdım, her yere su sıçırıyordu. Aceleden ön kapıyı kilitlemişim ama banyonun kapısı sadece itilmişti. Joe'nun beni tüm ihtişamımla görebilmesi için sola doğru iki adım atması yeterliydi.

"Neden, sorun ne?" diye sordu, sola doğru iki adım atarak. "Ah. "Oh," diye onayladım, hala küvetin kenarına tutunuyordum, çenem yan. Baloncuklar tehlikeli bir hızla dağılıyordu. "Çok uzun zaman önce gittiğini sanıyordum. Charlotte'tan nasıl bu kadar çabuk kaçabildin?"

Olduğu yerde kaldı ama yarı centilmen bir hareketle gözlerini tavandan ayırmadı.

"Annen mesaj attı ve bana evde ihtiyacı olduğunu söyledi. "Ne için?"

"Bilmiyorum. Belki de büyük, güçlü ve erkeksi bir şey yapmak için büyük ve güçlü bir adama ihtiyacı vardır.

En azından şimdilik, kesinlikle onunla hiç tanışmamış olmayı dileme yönünde ilerliyordum.

"Beş dakika içinde kış bahçesinde olmam gerekiyor," dedi, "yoksa annen peşime yordakçılarını takacak.

Mümkün olduğunca az hareket etmeye çalışarak, 'Kronometreyi çalıştıracak,' diye cevap verdim. "Charlotte ve Este ile her şey yolunda gitti mi?"

Omuzlarındaki hayali tüyleri fırçaladı.

"Sırrınız güvende. Bu yazarlık işinde doğuştan yetenekli olduğum ortaya çıktı. Eğer depoda bana o şekilde yaklaşmasaydın, en başta kafam bu kadar karışmazdı. Boş yere panik yapıyordun.'

"Ben mi sana geldim? Su belimin etrafında dönmeye başladı ve ben de yerimi değiştirerek banyonun kenarlarına yaslandım. Tek yaptığım sandalyeye oturmaktı. Ve panikleyen sendin, ben değil.

"Hatıralar farklı olabilir," dedi Joe havalı bir tavırla. "Aynı fikirde olmadığımızı kabul edelim.

"Hiçbir şeyi kabul etmiyorum. Parmaklarımın ucuna kadar gelen bir havluya uzandım ve küvetin soğuk kenarına doğru uzandım. "Dışarı çıkabilmem için kapıyı kapatabilir misiniz lütfen?"

Joe'nun gözleri benimkileri buldu ve yüzünde çarpık bir gülümseme belirdi. Yerinden kıpırdamadı.

"Joe, lütfen," dedim sinirli bir iniltiyle.

'Oh, bunu sevdim. Tekrar söyle,' diye fısıldadı gömleğinin üst iki düğmesini açarken.

Su tekrar bana doğru hareket etti, açıkta kalan vücudumun her santimini yumuşak, sıcak parmak uçları gibi yaladı. "Joe, ben ciddiylim.

"Ben de öyle," diye cevap verdi kararan gözlerle. 'Kibarca istemen hoşuma gidiyor. Doğru koşullarda başka neler isteyebileceğini merak ediyorum. "Sadece beş dakikan var," diye hatırlattım ona, iğnelemeye çalışarak ama

gerçek bir sorguya yaklaşıyor. "Bu senin için yeterli mi?

"Benim için değil ama o kadar sürede sizin için neler yapabileceğime şaşıracaksınız.

Kımıldama belirtisi göstermiyordu, yüzündeki şeytani gülümseme sabit ve cüretkârdı. Hâlâ suyun içinde sıcakken seçeneklerimi tarttım. Ya olduğum yerde kalıp tamamen onun merhametine kalacaktım ya da banyodan çıkıp kapıyı kendim kapatacaktım.

En iyi kararlarımın çoğunu banyoda verdim. Eğer oyun oynamak isterse, oyun oynardık.

"Tamam o zaman," dedim. "Kendi havlumu kendim alırım.

Kendimi bundan vazgeçiremeden ayağa kalktım, vücudumdan ılık su akıyordu ve kızarıklıklarımı örtmek için akıllıca yerleştirilmiş köpüklerden başka bir şey yoktu. Joe'yu hızlıca kontrol ettiğimde hâlâ ayakta olduğunu gördüm ama sadece birazcık. Bir elim duvarda, hızlı ama dikkatli bir şekilde küvetten çıktım ve banyonun yanındaki sehpa beni bekleyen kalın beyaz havluya uzandım. Joe kapı aralığından bakakaldı, gözleri fincan tabağı gibiydi ve kot pantolonunda göze çarpan bir şişkinlik vardı.

Havluyu üzerime sararken, 'Beni sınıyorsun Sophie Taylor,' diye nefes aldı.

"Sanırım iki dakikan kalmıştır," diye cevap verdim, kalbim boğazıma kadar çarpıyordu. "Yerinde olsam muhtemelen eve sert bir şekilde geri dönmezdim.

İkimiz de aynı anda onun kasıklarına baktık, Joe pantolonunu düzeltiyordu. Sahte bir güvenle, elime geçen ilk giysiyi almak için yanından geçip perdelerin hâlâ uyku alanlarımızı ayırdığı oturma odasına doğru yürüdüm.

Kesin olan bir şey vardı. Joe'nun *kesinlikle* ısıtıcıyı açmama ihtiyacı yoktu.

Eve dönerken tek bir kelime bile konuşmadık. Joe'nun uzun bacakları sanki az önce olanları hatırlamaktan kaçmaya çalışıyormuş gibi kararlı adımlarla yürürken ona ayak uydurabilmek için her zamanki hızımı iki katına çıkarmam gerekti.

"Beni takip etmekten başka yapacak daha iyi işlerin yok mu?" dedi, bahçenin yarısındaki bankın etrafından dolanıp birkaç adım önüne geçtiğimde. "Bir sonraki kitabın üzerinde çalışıyor ya da bana işkence etmek için yeni ve heyecan verici yollar buluyor olamaz mısın?"

'Seni takip etmiyorum,' diye cevap verdim, son yorumunu daha sonra kullanmak üzere bir kenara sakladım. 'Öğle yemeği vakti, acıktım. Eğer senin için de uygunsa ailemin evine gidip *kendime* bir sandviç yapacağım.

Babamın en sevdiği Shakespeare temalı bahçe süslerinden biri olan Horatio'nun kafatasının alçı kalıbının üzerinden atlarken homurdandı.

Joe yüzünde gerçek bir ıstırap ifadesiyle, "Sophie, sana yalvarıyorum," dedi. "Tek ihtiyacım olan şey beş dakikalık bir mola. *Kelebekler* ya da Este Cox ya da sen, çıplak ya da başka türlü. Bunu istemek çok mu fazla?"

Hırkamın kolları ellerimin üzerine sarkıyordu ve onun geçmesine izin vermek için kenara çekilirken parmaklarımı küçük yumruklar haline getirdim.

'Bizi bu belaya ben bulaştırdım, ben çıkaracağım,' diye ekledi. "O zamana kadar yazar rolü oynayacağım.

"Yani Este Cox gibi davranmaya devam mı edeceksin?"

"Kadınları tanımadığımdan değil," diye cevap verdi iyi zamanlanmış küçük bir homurtuyla. Yardımcı oldu, ününü hatırlatmakta gecikmişim. 'Demek istediğim, bir sürü kadın arkadaşım var. En iyi arkadaşım bir kadın.

"Elbette öyle. Yüz ifademle uyuşmamasına rağmen başımı salladım. kelimeler. "Ve eminim annenize çok yakınsınızdır.

"Ona çok satan bir roman yazdığı konusunda yalan söylemeyecek kadar yakın," diye karşılık verince şaşkınlıkla geri çekildim. 'Sen git sandviçini yap, ben senin kışını kurtarmaya devam edeceğim. Gerçekten, ne kadar zor olabilir ki?

Hışımınla seraya girdi ve beni dışarıda cevapsız bıraktı. Tüm bunların beni nasıl etkilediğini düşünmek için çok zaman harcadım ve Joe'ya ne yapıyor olabileceğini merak etmek için tek bir saniye bile harcamadım. O da bu durumdan en az benim kadar rahatsız görünüyordu, öyleyse neden bu maskaralığa devam etmeyi teklif ediyordu? Bu ilginç bir gelişmeydi.

"Yusuf," diye bağırdığını duydum annemin. "İçeri gel, içeri gel, bize katılman bizi çok heyecanlandırıyor.

Biz mi? Orada başka kim vardı?

Kendi iyiliğim için fazla meraklı olduğumdan onu içeri kadar takip ettim ve kapıyı arkamdan kapattım. Güneşten korunmak için panjurlar indirilmişti ama cam çatıdan içeri hâlâ bol miktarda ışık giriyordu.

yarım düzine kadar sandalyeden oluşan çemberi aydınlatıyordu, her biri ailemin edebiyatçı arkadaşlarından biri tarafından işgal edilmişti. Jericka, tanıdığım diğer birkaç yazar ve editörle birlikte geri dönmüştü. ödül sahibi ya da eleştirmenlerin sevgilisi ya da her ikisi ve hepsi Joe'ya gülümsüyordu.

Gülümsemeyen tek kişi CJ'di.

"Bu da ne?" diye Joe'nun yerine ben sordum, çünkü içeri girdiğinden beri kılını bile kıpırdatmamıştı ve konuşma yetisini kaybetmiş gibiydi.

"Sophie! Annem sanki birden var olduğumu hatırlamış gibi şaşkınlıkla bana baktı. 'Sadece küçük bir arkadaş toplantısı. Her iki günde bir aylarda gayri resmi bir salon düzenliyoruz ve Zaten herkes partiye geliyordu, ben de öğle yemeğinde bir araya gelip Joseph'le güzel kitabı hakkında sohbet etmenin eğlenceli olabileceğini düşündüm.

"Onun güzel kitabı... *Kelebekler*'i mi kastediyorsunuz? Gözlerimi odada gezdirdiğimde hepsinin aynı pembe ciltsiz kitabı tuttuğunu gördüm. Son yirmi dört saat içinde her şey ne kadar da değişmişti.

"Bize katılabilirsiniz," diye cevap verdi, boş bir sandalye aradı ama sadece çok daha iyi günler görmüş bir yer minderi buldu ve beni ona doğru yönlendirdi. 'Ancak sizden bu alana negatif bir enerji getirmemenizi rica etmek zorundayım. Hepimiz kendi fikirlerimizi söyleme hakkına sahibiz ve sanatçıların ancak yapıcı eleştirilerle gelişebileceğine inansam da, bu bir eleştiri oturumu değil. Joseph davetli bir misafir ve buranın eserini tartışabileceği güvenli bir alan olduğunu hissetmesini istiyoruz.

"İşi tartışmak mı?

Bu kez yankı Joe'dan geldi. Annem, Marks & Spencer's Finest'in güç alanı gibi etrafında uçuşan şeffaf mavi bluzuyla canlanarak Joe'yu odada kalan tek boş sandalyeye oturttu ve bir metreye yakın boyuyla Joe'nun omuzlarını iterek kalabalığa bakacak şekilde oturmasını sağladı. Başka ne yapacağımı bilemediğim için itaatkâr bir şekilde yer minderine doğru ilerledim ve kötü bir köpek gibi kuyruğumu bacaklarımın arasına sıkıştırarak oturmadan önce minderin etrafında döndüm.

"İlk seferin olduğunu biliyorum, bu yüzden nazik olacağız," dedi annem kurnaz bir ifadeyle

gülümseme hiç umurumda değildi. 'Buradaki herkes gizlilik yemini etti, bu yüzden kimliğinizin ortaya çıkması konusunda endişelenmenize gerek yok. Çünkü ortaya çıkarsa Charlotte beni yatağında öldürür.

Joe'nun gözlerinde gördüğüm acı, neler olduğunu anladığında yavaş yavaş paniğe dönüştü.

"Bayan Taylor, sizinle kitabı tartışmak isterdim ama şu an uygun bir zaman değil.

"şimdi tam zamanı," diye cevap verdi. "şimdi, kim başlamak ister?"

"Ama bugün Hugh'un günü. Joe o kadar hızlı ayağa kalktı ki başını eğimli tavan. 'Onu kutlamalıyız, bir kitap hakkında konuşmamalıyız. Kitap. Benim kitabım. Ve lütfen bana Joe de.'

"Hugh o nankör Nelson Allen'ı almak için tren istasyonuna gitti," dedi annem onu koltuğuna geri oturturken. "Hepimiz buradayız, hepimiz kitabı okuduk ve hepimizin soruları var.

Tüm hevesli yüzlere bakarken alt dudağı titredi. 'Hepiniz okudunuz. Hepiniz mi?'

"Bazılarımız diğerlerinden daha yakın zamanda. Jericka, CJ'e ve onun tertemiz kitabına pis bir bakış fırlatırken, dün geceye kadar göz ucuyla bile bakmadığından emin olmama rağmen, herkesin çatlak sırtı görebileceğinden emin olmak için elindeki kopyayı havaya kaldırarak bir gösteri yaptı. 'Yazmak çok yalnız bir iş olabilir, özellikle de takma bir isimle çalışıyorsanız. Senin için burada olduğumuzu bilmeni istiyoruz.

"Çok naziksiniz.

Joe kederli bir teslimiyetle ayaklarını sandalyesinin altına soktu ve kendini görünmez kılmaya çalışır gibi ellerini sıkıca kavradığı kalçalarının arasına soktu.

"Kolay bir tanesiyle başlayalım mı? Annem önerdi ve Joe hemen başını salladı. "Kitabınız kadın cinselliğine çok hassas yaklaşıyor, en cüretkâr olduğu anlarda bile seksi Jenna'nın duygusal gelişimine bağlıyor. ve grafik karşılaşmalar. Kendinizi bu kadar net bir şekilde bir kadının yerine koyma süreciniz hakkında biraz fikir edinmek isterim.

Odaya bir sessizlik çöktü ve ben sırtımı duvara yasladım, küçük bir gülümsemenin belirmesine engel olamadım. Ne demişti? Yazar rolü oynayabilirdi, ne kadar zor olabilirdi ki? Bunu öğrenmek üzereydik.

"Bu kolay bir şey, değil mi? Gömleğinin manşetlerini açtı ve yavaşça, titizlikle dirseklerine kadar kıvrırdı. Güzelce kıvrılmış bir ön kolun gücünü bilen bir adama lanet olsun. "Dürüst olmak gerekirse, Bayan Taylor, bilmiyorum. Bu konuda çok fazla düşünmedim.

Dürüst olmak gerekirse, benim de vereceğim cevap aynıydı.

"İçgüdüsel bir yazar," diye nefes aldı annem. "Doğalcı yaklaşım diyaloglarda kesinlikle kendini gösteriyor.

Sorusunu bir saniye daha tutamayan Jericka söze girdi. 'Bir kadının arzusunu kelimelere dökebilmek çok güçlü bir yetenek. Erkeklerin deneyimlerinden ziyade kadınların deneyimlerini bu şekilde keşfetmek istemenize ne sebep oldu?

Odada bir onay mırıltısı dolaştı ama Joe sadece ağzı açık bir şekilde onlara baktı, annemin kış bahçesindeki çanakta debelenen bir buçuk metrelik bir Japon balığı gibi.

"Sophie bana anlatıyordu, yani daha önce Sophie'ye ilham kaynağımdan bahsediyordum," dedi, kelimeleri karıştırarak ve vermeye hazır olmadığım yardımı benden bekleyerek. "Bir fanteziydi. Bu doğru, eski bir erkek arkadaştan esinlenen bir fantezi. Yani eski kız arkadaşımdan. Yani, tatmin etmeyen bir ilişki.

"Bu gruptaki hiç kimse bir kişinin cinsel deneyimini ya da kimliğini yargılamak için burada değil," diye cevap verdi bir günlüğüne doksan yaşında olması gereken zayıf ve yaşlı bir beyefendi. 'Biz çok açık fikirliyiz. Beşinci bölümün içeriği düşünüldüğünde sizin de öyle olmanız gerekir.

"Bir kız arkadaştı," diye ısrar etti Joe, sesini kalınlaştırarak ve CJ'in genel yönüne bakarak. "Gösterişçi, sıkıcı bir kız arkadaş, iyi bir şeyin ne olduğunu bilmeyen bir kız arkadaş.

"Kadın orgazmı hakkında sana bu kadar bilgi veren o muydu?" diye sordu Jericka, kitabı aradığı sayfaya doğru kolayca açılarak. "Burada, örneğin yirmi dokuzuncu bölümde, *beni doldururken başımın döndüğünü hissettim, İhtiyaçlarını karşılamak, beni kendisinin yapmak ve bana sahip çıkmak için beni esnetiyor.*

Kalçalarımın ritmik hareketleri onun daha çılğın temposuna teslim olurken, o enfes his, çok uzaklardan başlayan bir fısıltı şarkı söylemeye başladı

tatlı ve net, kalın, ağır aleti beni boğmakla tehdit ediyordu.

..'

"Evet. Hayır. Şey, bunu söylemek çok zor," diye kestirip attı Joe. Odadaki diğer herkes kitabın ilgili bölümünü aradı. 'Bence çok fazla insan sekse takılıp kalıyor. Sizce de genel hikâye, sevişmeden - pardon, seksten - daha önemli değil mi?

Göz ucuyla, Carole Teyze'nin oturma odasına açılan kapıdan beni izlediğini gördüm. Yorucu bir aktiviteden yeni dönmüş gibi görünüyordu, yüzü nemliydi, yanakları oldukça renkliydi ve titreyen elinde kitabımın - herhangi bir kitabın- şimdiye kadar gördüğüm en yıpranmış ve iyi okunmuş kopyasını taşıyordu.

Teyzem içeri süzölüp bir gölge gibi duvara yaslanırken Jericka, "Ben seksin hikâye olduğunu iddia ediyorum," diye cevap verdi. 'Çoğu zaman kadın karakterin kendini gerçekleştirmesinin erkek bakışıyla yönlendirildiğini görürüz, bu da bizi ya sevgilisi tarafından kendinden geçmiş seksin mucizesine uyandırılan az gelişmiş bir naifle ya da kahraman ona nasıl yapılacağını gösterene kadar duygularıyla bağlantı kuramayan rastgele ama her zaman mutsuz bir kadınla baş başa bırakır. Bize gerçek, çok katmanlı, incelikli bir kadın sundun ve bu çok nadirdir, Joseph-'

"Hayır, değil," dedim, kelimeleri ikinci kez tahmin edemedem ağzımdan çıkıverdi.

Sophie.

Annem adımı bir uyarı atışı gibi söyledi.

"Ama öyle değil," diye ısrar ettim, bütün gözler üzerimdeydi. 'Dışarıda içinde "gerçek kadınlar" olan yüzlerce kitap var, binlerce, ama sen onları okumadın çünkü onların senden aşağı olduğunu düşünüyorsun.'

Bu pek de hoş karşılanan bir öneri değildi.

"Soph, senin fikrini geçersiz bulduğumuzdan değil," CJ her zamanki gibi küçümseyerek öne doğru eğildi, "ama *Bridget Jones'un Günlüğü*'nin tüm zamanların en sevdiğin kitabı olduğunu kendin söyledin. Sanırım senden bu görüşünü savunmanı istediğimde başyapıt demiştin.

Ayağa kalkarken 'Savunulacak bir şey yok' diye cevap verdim. Bunu oturarak kabul edemezdim, kelimenin tam anlamıyla ve her zamanki gibi tokat için yalvarıyordu. 'Bu bir başyapıt. En sevdiğim kitabın *Gurur ve Önyargı* olduğunu ve ikisini ayıran tek şeyin iki yüz yıl olduğunu söylesem hiçbiriniz itiraz etmezsiniz.

"Şahsen ben her zaman Austen'ın kanonik öneminin abartıldığını düşünmüşümdür," diye cevap verdi CJ, başıyla onaylayan çelimsiz yaşlı beyefendiye. "*Northanger Manastırı* bir yana, tabii ki.

"Belli ki," diye homurdandı yaşlı beyefendi.

"Sophie, buraya bir müzik türünü tartışmaya gelmedik," diye uyardı annem. 'Joe'yu dinlemek için buradayız. Başka kimin sorusu var?

"Sen Eric misin? Carole Teyze kitabı terli elleriyle sıkıca kavrayarak ağzından kaçırıldı. "Sana ve senin... fiziksel özelliklerine mi dayanıyor?" "Joe, gitmeliyiz," dedim, o odayı geçip pantolonunu indirmesini istemeden önce, böylece kendisi de görebilecekti. "Arkadaşım Sarah'ya söz verdim, onunla şenlikte buluşup bir şeyler yapmasına yardım edeceğiz. "Sanırım edebi bir tartışma, kilosunu tahmin etmekten daha öncelikli.

Annem sert bir sesle, 'Sen git Sarah'ya yardım et, Joe burada kalsın,' dedi.

'Sen git Sarah'ya yardım et, Joe burada kalabilir.

Bizimle birlikte. Maggie'nin geçmiş okumalarınız hakkında bir şeyler sormak istediğini biliyorum.

Kanarya sarısı saçlı, parlak gözlü bir kadın olan Maggie elini kaldırdı. 'Teşekkür ederim Pandora. Sorum şu: Erotik sahnelerinizde Anaïs Nin'in mi yoksa Mary Gaitskill'in mi yazılarından daha çok yararlandığınızı söyleyebilirsiniz? Yazdıklarınızda daha az açık sadizm var belki, ama ben bunun her zaman kenarlarda gezindiğini, alt metinde gizlendiğini hissettim?

"Neden bahsediyorsun?" Joe'dan önce ben cevap verdim. 'Sadizm, gezinme ya da başka bir şey yok. Bu iyi seks, mutlu seks. Hiçbir şey ve hiç kimse işkence görmüyor. Eğer bir şey varsa, ben bunun Christina Lauren ama onları okuduğundan şüpheliyim.'

Carole Teyze'nin Amazon uygulamasını açmasını izlerken annem, "Hayatım, lütfen alakasız olma," dedi.

Teyzem Kindle'ına *The Unhoneymooners*'ın bir örneğini indirirken, 'Tamamen konuyla ilgili davranıyorum,' diye itiraz ettim. 'Bu bağlam. *Kelebekler*

bir boşlukta yayınlanmadı, onun yolunu açan yüzlerce başka parlak kitap vardı ama siz onlar yokmuş gibi davranıyorsunuz ve benim kitabım bir tür anormalliktir.'

"Kitabın mı? Carole kafasını telefonundan kaldırdı. "Ne demek kitabın?

"Benim kitabım, bizim kitabımız, o kitap," dedim çabucak. "*Este'nin* kitabı.

Açıklamamı kabul edip etmeyeceklerini tartışırken tüm oda sessizlik içinde oturuyordu.

"Joe'nun kitabı," diye ekledim zayıf bir yenilgiyle. Konservatuar rahat bir nefes aldı ve herkes mutlu bir şekilde yeniden konuşmaya başladı, sanki ben hiç bir şey söylememişim gibi arkalarını döndüler. Sadece CJ, sanki alnımdaki çok ince bir yazıyı okumaya çalışıyormuş gibi bakmaya devam etti.

"Nerede o? En çok satan oğlum nerede?"

Gregory on saniye önce ortaya çıkmayı seçseydi daha yararlı olurdu ama yine de onun koyun etini gördüğüm için inanılmaz derecede minnettardım-Kuzu gibi giyinmiş bir halde konservatuvara girdi. Bebek pembesi eşofmanının içinde pişmemiş büyük bir sosis gibi görünerek odaya doğru ilerledi ve Joe'yu koltuğundan düşüren bir ayı sarılmasıyla yakaladı.

"Oğluma bakın!" diye bağırdı. 'Benim zeki, güzel, milyonlarca kopya satan pislik tüccarım. Kadınlara istediklerini veriyor, tıpkı babası gibi.

"İğrenç," diye mırıldandım, gerektiği kadar sessizce değil.

"Gurur doğru kelime değil," diye devam etti, oğlunun sandalyesine oturmasına yardım ederek. "Huşu. Sana hayranım, oğlum.

"Kitabı okudun mu Gregory? Joe'yu Noel Baba gibi kucağına çekerken Maggie kibarca sordu

Orta yaş krizi, saçlarını kahverenginin inanılmaz bir tonuna boyatmış ve dizindeki çocuğun yarısı kadar.

Okumak mı? Sikeyim hayır. Ben de hepiniz gibi bunun bir kitap olduğunu sanıyordum. Ama şimdi okuyacağım. Çok gurur duyuyorum!"

Joe babasının beline doladığı elini bırakıp ayağa kalktı, herkesin gözleri onunla birlikteydi.

'Herkes böyle bir şeyi başardığı için çocuğuyla gurur duyar,' dedi ve bana hiç de ince olmayan bir bakış gönderdi. 'Öyle değil mi, Bayan Taylor mı? Sophie *Butterflies* ya da onun gibi bir şey yazsaydı, havalara uçardın.

Annemin gülümsemesini yapıştırması için geçen bir saniyelik süre bana bilmem gereken her şeyi anlattı.

'Bütün çocuklarımızla gurur duyuyoruz,' dedi. 'Ama Sophie bir roman yazacak olsaydı, bu onun tarzında bir şey olmazdı, sanmıyorum.

Gregory, gözlerindeki dolar işaretleri neredeyse görünür halde, "Harika bir şey yapacağını hep biliyordum," dedi. "Çok para kazanmış olmalısın.

Joe misafirlerin arasından zorla geçip elimi tuttu. 'Sophie, haklısın, gerçekten gidip yardım etmeliyiz...'

"Sarah.

"Sarah," diye bitirdi. "Bunun için herkese teşekkürler, iyi sohbetler.

"Ama daha çok sorum var! Carole feryat etti. 'Daha önce hiç Teksas mı? Ata binebilir misin? Bir kadının cinsel birleşme sırasında birden fazla orgazm olması gerçekten mümkün mü?

Joe aceleyle kolumu neredeyse yuvasından çıkarırken, 'Zavallı Bryan Amca,' dedim.

"Bu konuda benden asla alıntı yapma ama zavallı Carole Teyzen," diye cevap verdi Joe, beni uzaklaştırdı ve kış bahçesinin kapısının arkamızdan kapanmasına izin verdi.

YİRMİNCİ BÖLÜM

"İnkar etme, arkada o sahnenin tadını çıkarıyordun," diye yorumladı Joe, biz şenliğin ortasına doğru yürürken, düzinelerce çocuk daha peri kekler ve tam şekerli kabaklar yolumuza fırlıyordu. Küçüklüğümden beri neredeyse hiçbir şey değişmemişti. Aynı tezgahlar, aynı oyunlar, hatta çoğunlukla aynı insanlar. Victoria süngerinin ortasına sıkıştırılmış krem şanti ve taze reçeli görünce ağzım sulandı. Bazı şeyler geliştirilemezdi.

"Ne sahnesi? Yeşil alanın ortasında daire şeklinde oturmuş, çıkartmalarını değiş tokuş eden bir grup küçük çocuğun etrafından dolanırken masumca cevap verdim. Akıllı telefonlara kimin ihtiyacı vardı ki? Çıkartma üstünlüğü her zaman var olacaktı.

'Annenin "edebiyat salonu". Öyle değilmişsin gibi davranma.'

"Tam olarak zevk aldığımı söyleyemem," diye cevap verdim, "ama yazar oynamanın kolay olacağını söyleyen sendin. Çok erken konuştuk, değil mi?

Joe yüzünü görmemem için başını eğdi ama ben gördüm.

"Muhtemelen biraz erken. Ve şimdi bana kızgınsın tekrar.'

En yakın tezgâha doğru ilerlemeden önce 'Durumdan dolayı hayal kırıklığına uğradım,' diye düzelttim.

Joe arkamda kaldı, annelerine tasmayla bağlanmış bebekler gibi bana bağlıydı, serserilere geri çekilmeden önce sadece bir yere kadar yürüyebiliyorlardı. Tezgâhta her türlü ev yapımı yiyecek, pancar turşusundan böğürtlen turşusuna kadar bir kavanoza zorla konulabilecek her şey ve ev yapımı reçellerden oluşan rengârenk bir dizi vardı. Joe bir kavanoz mürdüm reçeli aldı ve gözleri Noel gibi parladı.

"Çocukluğumdan beri mürdüm reçeli yememiştim," dedi ve cüzdanını çıkarıp bir ellilik uzattı, reçel kavanozlarını doldururken para üstünü reddetti, tezgahın arkasındaki adamın çok hoşuna gitti.

"Mürdüm eriğinin büyük hayranısın, değil mi? Aldıklarını taşımak için arka cebinden katlanabilir bir bez çanta çıkardığında sordum. Garip bir şekilde erotik bir hareketti.

ve onu gördüğümde içimde bir çarpıntı hissettim. Bu kötü bir şeydi. Kimse yeniden kullanılabilir bir alışveriş çantasından tahrik olmamalı, asla.

Joe kavanozlardan birini Kutsal Kase'ymiş gibi havada tutarken, diğerleri omzundaki çantaya ağırlık yapıyordu. "Sence tadı hâlâ aynı mı?

"Neden olmasın ki, bildiğim kadarıyla mürdüm eriğini değiştirmediler.

Kocaman eliyle küçük kapağı kapatıp kolaylıkla çevirerek açtı. Yapmaması gerekirken kalçalarımın sıkışmasına neden olan sıradan bir hareket daha. Sonra iki parmağını reçelin içine soktu ve gözleri kapalı bir şekilde ağzına götürmeden önce kırmızı ve parlak bir şekilde çıkardı. Sadece görsel uyarıma dayanarak kendiliğinden orgazm olmanın mümkün olup olmadığından emin değildim, yine bir sinirbilimci değildim, ancak saha araştırmam bunun olabileceğini gösteriyordu.

"Tadı tamamen aynı.

Joe'nun gözleri açıldı ve hemen benimkileri buldu, geniş ve harikulade. Kıpırdayamadan, tenindeki her reçel izini yalamasını izledim. Onu yere yıkıp aynı iki parmağı kendi dudaklarımın arasına alıp tadının ne kadar güzel olabileceğini öğrenmek için ne kadar çok istediğime inanamıyordum.

"Biraz ister misin? Koyu meyvenin ekşi kokusu bana tuz kokusu gibi çarptı. "Hayır," diye cevap verdim, kısa ve kesik. Daha fazlası çok büyük bir riskti. Kavanozu bir o yana bir bu yana salladı, başım da istemsizce onunla birlikte hareket etti.

"Tatmak istemediğine emin misin?

Tadına bakmaktan fazlasını istedim.

"Kapağı tekrar takabilir misin lütfen? Düzensiz nefesimin altında yalvardım. "İnsanlar bakmaya başladı.

Joe dönüp kalabalık şenliği hızlıca gözden geçirdi. "Öyle mi?"

"Lanet olsun, kapağı yerine koy," diye emrettim.

İkinci kez tattım. "Kim kavanozdan reçel yiyerek dolaşır ki?" Bana baktı, parmakları hâlâ ağzındaydı. "Ben.

Söyleyebileceğim hiçbir şey yoktu ve ağzım kuru olan tek yerimdi.

Gözlerini devirerek kavanozun kapağını yavaşça kapattı ve diğerleriyle birlikte çantasına yerleştirdi. En iyi sebzeyle dikkatle bakarak

Yeşil alanın sonundaki yarışmada, bir amaç uğruna devasa şalgamlara doğru yürüdüm.

"Mesele şu," dedi Joe, en fazla bir adım geriden gelerek. "Şu anda en azından hafta sonu için temiz sayılırız. Annen herkese gizlilik yemini ettirdi ve kız kardeşin onları ağır bedensel zarar vermekle tehdit etti ve eğer ailenizdeki kadınlar hakkında öğrendiğim bir şey varsa, o da tehditlerinin geçerli olduğudur.

"Peki ya baban? Öğrenmeye başladığını görmekten memnun olarak sordum.

'Babam pek çok şey olabilir ama ben istemezsem bu konuda ağzını açmaz. Ve ona rüşvet verirsin. Gerçi teknik olarak, parası olan sen olduğun için ona rüşvet veriyor olacaksın.

Muhtemelen haklıydı. Eğer biri onun sürprizini bozarsa Charlotte ellerini keserdi ve Pandora Taylor'ın kötü tarafında olmak istemezdim. En azından bize biraz daha zaman kazandırmıştı. Öğleden sonra hava ısınmaya başlamıştı ve elbisem tenime yapışmaya başlamıştı. Saçlarımdan bir tutam aldım ve güvenilir tokamla dağınık bir topuz yaptım.

Joe, "Sık sorulan sorulara birkaç hazır yanıtım olsa yararlı olabilir," diye önerdi. "Bu gece ısrarcı hayranlar olursa diye.

"Ne tür cevaplar?

"Başlığı nasıl buldunuz, Teksas ortamına ne ilham verdi, devam filmi olacak mı?" gibi en çok tartışılan soruları sıraladı TikTok'taki sorular. "Ve bir tane de benim için, takma adınıza nasıl karar verdiniz?

"Güleceksin," dedim, konuşurken renkten renge giriyordum.

"Gülmeyeceğime söz ver.

"Benim, S Taylor. S-Tay.'

"Peki ya Cox?

Yüzümü sıkıca buruşturarak irkildim. "Komik olduğunu mu sanıyordum?

Joe'nun reçel kavanozları kahkahasının şiddetiyle birbirine çarptı.

"Gülmeyeceğine söz vermiştin! O iki büküm olurken ben itiraz ettim.

"Ve sen de gülüneceğini ummadan sık şakaları yapamazsın," dedi. cevap verdi. "Sophie, Sophie, Sophie, utanç için.

"Kendimi açıklamak zorunda kalacağım bir pozisyonda olmayı hiç beklemiyordum," dedim, inanılmaz olgunlaşmamışlığımı savunmaya bile kalkışmadan. "Bunun aptalca olduğunu biliyorum.

Gözünün altından bir damla yaşı silerek başını salladı. "Bu mükemmel. Hugh G. Balls adıyla Eric'in bakış açısından bir devam kitabı yazmalıyım.

"Rahat ol," diye homurdandım, çözülmemiş sorunlarımdan birinin hayaleti sorunlar tekrar ortaya çıkıyor. "Birinin gelecek hafta bir taslak teslim etmesi gerekiyor ve ben zorlanıyorum.

Yürürken Joe'nun elinin kenarı benimkine değdi, küçük parmaklarımız neredeyse birbirine kenetlendi ve sonra tekrar kayboldu.

'Klasik ikinci albüm sendromu,' dedi. 'Bazen bunu konuşmak yaratıcı bir engele yardımcı olur. Sorun nedir?'

"Keşke bilseydim," diye cevap verdim, ellerimi koltuk altlarımdan altına güvenli bir şekilde sokarak. 'Ne yapacağımı tam olarak bildiğimi sanıyordum ama kendimi kaybettim.

Konuyu anladım ve bir taslak yazdım, ancak kitabın ne hakkında olduğunu tam olarak anlayamıyorum, eğer bu mantıklı geliyorsa.

"Çok mantıklı," diye beni temin etti, konsantre olurken kaşlarının arasında iki küçük çizgi belirdi. "İlk kitabın ne hakkında olduğunu söyleyebilirsin?

"Güven.

Kelime etrafımızda çok yüksek sesle yankılandı. Beş harf hak ettikleri övgüyü aldılar. Joe her ne düşünüyorsa, bunu tamamen vurduğumduymaz bir yüzün ardında saklıyordu ama havada bir şeylerin değiştiğini, aramızdaki bağda ince bir kayma olduğunu hissettim.

"Açıkçası, inanılmaz seks yapmanın gizli bir teması da vardı ama bunu fark eder miydin bilmiyorum," diye şaka yaptım, bu yeni gerilimi kesmeye çalışıyordum ama fark ettiğimden daha güçlüydü ve Joe hızını yavaşlattı, fark etmem için aramızda yeterince mesafe yarattı.

"Bence ilk kitabın bu kadar çok insanda yankı uyandırmasının nedeni Jenna'nın yolculuğunu gerçekten hissediyor olmanız," dedi, sesi daha profesyonel, daha düşünceli. Acaba yaratıcı bir yazarla mı tanışıyorum diye düşündüm.

Yönetmen Joe ilk kez. 'Okuyucu onun tüm duygu ve düşüncelerini ilk elden deneyimliyor. Çok anlık.

"Teşekkür ederim.

"Rica ederim.

Yüksek yaz güneşi enseme vuruyordu. Ne zaman bir adım daha yaklaşısam, ya küçümseyici bir yorumla ya da pespaye bir şaka ya da soğuk bir geri çekilme. İkimizden birinin her kırılma girişimi bir engelleme girişimiyle karşılaşmıştı. Onunla ilgili değişmeyen tek şey buydu. Evet, belki de tek değişmeyen şey değildi. Onun yeteneği bana kendimi ölmek

üzereymişim gibi hissettirdi.

implode oldukça güvenilirirdi. Ama parmaklarındaki reçeli yalamasını bana izlettikten üç saniye sonra tamamen profesyonelliğe geçmek isterse, bu benim için sorun olmazdı.

"Jenna'yla tanıştığımızda tamamen içine kapanıktı ama birinci kitabın sonunda açılmaya başladı," dedim, ölçülü adımlarla ona eşlik ederek. 'Ne istediğini biliyor. Devam kitabının, onu elde etmek için gerekli adımları atmasıyla ilgili olması gerekiyor ama ben bunu başaramıyorum. Düz gibi geliyor.

'Muhtemelen kendine karşı başkalarının olacağından çok daha sert davranıyorsun,' diye akıl yürüttü. "Şimdiye kadar ne elde ettiniz?

Brownie arkadaşlık bileziği tezgâhının önünde durup nemli alnımdan bir tutam saçı sıyırdım ve omuz silktim. "İyi bir şey değil.

Joe, "Birinci kitabın sonunda Jenna İngiltere'ye dönmek için Teksas'tan ayrılmak zorunda kaldı," diye söze girdi. "Ve Eric de kardeşiyle yeniden bağlantı kurmak için Alaska'ya gitti.

Alt dudağımı çiğnedim, kitabı ne kadar iyi bildiğini görünce zevkten kızardım. Gerçekten okumuştı. Gerçekten dikkatini vermişti.

"Jenna, Eric'e aşkını itiraf etmek için Austin'e geri dönüyor ama oraya vardığında Eric hâlâ Alaska'daydı," dedim, kimsenin dinlemediğinden emin olmak için etrafıma bakarak. "Aylardır kimse ondan haber almıyor, telefonlarına cevap vermiyor.

telefona çıkmıyor ya da e-postalara cevap vermiyor ama tüm arkadaşları ona bunun çok standart bir Eric olduğunu açıklıyor. Ama sonra seksi bir barmenle tanışır-'

"Joe'yu mu
aradı?" "Elijah'ı
aradı.

"Değiştirmek için hâlâ zaman var," dedi, yeni edindiği profesyonel zırhındaki ilk çatlak ortaya çıkmıştı. Bunu uzun süre sürdüremeyeceğini bilmeliydim.

"Sonunda Eric geri döndü ve Jenna kendini ikisi arasında bir aşk üçgeninin içinde buldu," dedim ellerimi önüme doğru savurarak. "Ve sonra ben sıkışıp kaldım.

Joe çenesinin altındaki noktayı ovuşturdu, resmi 'düşünüyorum' hareketini yaptı ve olasılıkları düşünürken başı bir o yana bir bu yana sallandı.

'İnsanlar merkezi ilişkiye zaten yatırım yapmışken aşk üçgenlerini başarmak zordur. Jenna Elijah'a aşık olacak mı?'

"Hayır, o sadece bir
yedek. "Ama Eric'i

seviyor.

"Evet ama ona güvenip güvenemeyeceğini bilmiyor. Joe'nun çantasındaki reçel kavanozları birbirine çarptı, ikimizin de çıkardığı tek ses buydu. "Kalbini gerçekten açtığı ilk kişi o ve o da ortadan kayboldu.

"Bu onların anlaşmasıydı. Sesinde fark edemediğim savunmacı bir ton vardı. 'Bir ay birlikte olduktan sonra ikisi de çekip gitti. Ona karşı sert davranmıyor mu?'

"Ama aşık oldular," diye hatırlattım ona. "Ve bu anlaşmanın bir parçası değildi. "Hiçbir zaman olmadı.

Beni geride bıraktı, bir meyve ve sebze tezgahına doğru yürüdü ve bensiz bir poşet çileği inceledi. Duruşunu, omuzlarının gerginliğini, boynundaki gerginliği, ayaklarının bile sanki gevşemekten korkuyormuş gibi öne doğru uzanışını inceledim.

"İçgüdülerine güvenmelisin," dedi sonunda onun yanında durmak için takip ettiğimde. '*Kelebekler* işe yarıyor çünkü yazarken senin için gerçektir. Kalbinden geçenleri yazmalısın.

"Eric'le birlikte olmazsa okuyucuların beni parçalara ayıracağını aklınızda bulundurarak mı?

'Bu da var,' diye itiraf etti. 'Yine de sipariş üzerine yazamazsınız. Tıpkı ilk seferinde olduğu gibi sana sadık olmalı.

"Şükürler olsun ki *Kelebekler* konusunda bu kadar çabuk otorite oldun," dedim, parlak böğürtlenlerle dolu bir sepete bakarken.

Gülümsemesi yavaşça geri döndü, hala öncekinden daha uzaktı ve gözlerine kadar tam olarak ulaşamıyordu. "Dün gece uyuyamadığımda Kindle'ımdan tekrar okudum.

"Uyuyamadın mı? Şaşkınlıkla cevap verdim.

Joe bir böğürtlen aldı ve alt dudağının üzerine koydu, gözlerindeki zoraki mesafe daha sıcak bir şeye dönüştü.

"Yaptın mı?

Tezgâhın arkasındaki kadına "Bunlar ne kadar?" diye sordum, zorlukla yutkundum ve taze toplanmış ve dolgun bir poşet çileğe uzandım. O kadar tatlı ve güçlü kokuyorlardı ki neredeyse tatlarını alabiliyordum.

'Bir tanesi dört pound, üç tanesi on pound,' diye cevap verdi. 'Ahududularla karıştırıp eşleştirebilirsiniz.

Masasına bir aşağı bir yukarı baktım, çilek denizinden başka bir şey göremedim. "Ama hiç ahududu yok mu?

"Hayır," diye cevap verdi. "Hepsi gitti.

"Sadece çilek o zaman," dedim kibarca. "Teşekkürler.

İnsanların süpermarkette kendi kendine kasayı tercih etmeleri şaşırtıcı mıydı?

Elbette, robotlar dünyayı ele geçirdiğinde pişman olacaktık ama bu gibi etkileşimlerden kaçınmak için ödenecek küçük bir bedel gibi geliyordu.

"İzin ver," dedi Joe, onu durdurmaya çalıştığımda para çoktan eline geçmişti.

Kadın yeşil karton kutuyu kahverengi bir kese kağıdının içine koydu Joe'ya aval aval bakarak bana vermeden önce. Otomatik kasada endişelenmenize gerek olmayan bir şey daha.

Onu aceleyle tehlikeden uzaklaştırırken 'Teşekkür ederim,' dedim. İki tane daha

Birkaç saniye sonra ahududuların yolunu tutacaktı. "Kanca-ördek oynamak ister misin diye soracaktım ama onun yerine çilek alacağım.

"Kancalı ördekleri mi var?

Birinin bu kadar çabuk heyecanlandığını hiç görmemiştim. "Şurada," dedim, tezgahların yanını göstererek.

Utangaç hindistan cevizinin ve bana para verseniz bile yanına yaklaştırmayacağım huysuz görünümlü bir midillinin arkasında, gün içinde bir Pimm's fazla içmiş, ucunda metal kancalar olan uzun sopalar sallayan, dava açılmayı bekleyen insanlarla çevrili yuvarlak bir tezgah vardı.

"Bunu yapmak zorundayız," diye ısrar etti Joe, elimden tutup beni yeşil alana sürüklerken tüm duvarları yıkılmıştı. "Ördek kancasında harikayımdır.

"Bir kancayı bir ilmeğe geçirmekte harikasın, öyle mi? Sahte bir hayranlıkla nefes nefese kaldım. "Biri bana bayılma koltuğu getirsin.

"Bekle ve gör," dedi tezgâha yaklaştığımızda, küçük bir deniz Sarı ve pembe plastik ördekler, su dolu dairesel bir çukurun içinde onun etrafında süzülüyordu. "Ben ustayım.

"Büyük ödül ne?" diye sordum ördeklerin arkasındaki adama, elindeki sopayı göz hizamın altında tutarak.

"Squishmallow ya da ayıcık," diye cevap verdi, sonra da elektronik sigarasından bir nefes çekti. "Üstte.

İşaret parmağını takip ettiğimde yarı kel bir oyuncak ayı ve ağlamaklı bir deniz aygırının bana baktığını gördüm. Tüm diyarlardaki en üzgün Squishmallow.

"O morsu istiyorum," dedim Joe'ya, oltayla ördek oyunumda yeni keşfettiğim bir kararlılıkla. "Üç ördek yakalayabilir misin?

"Bana hakaret etme. Zaten yasal olarak izin verildiği kadarıyla tezgahın üzerine eğilmişti, kancası hazırды. "En çok ördeği kim

yakalarsa o kazanır.

"Morsu da mı istiyorsun? Pozisyonumu alırken cevap verdim.

"Benim istediğim şey o tahtada yazmıyor.

Bana baktı ve kancası neon pembe bir ördeğin ilmeğinden geçerken sırttı ve onu zaferle başının üzerine kaldırdı. 'Kazandıktan sonra söyleyeceğim. Biri gitti, ikisi kaldı.

"Doğru," diye cevap verdim. "Bunu göreceğiz.

"Her şey hileliydi," diye yakındı Joe, yeşil alanı geçip babasının arabasına doğru giderken, üzgün mors Squishmallow kolumun altındaydı. 'Ördeklerin üzerindeki halkaların yarısı, birinin onları kancalayabilmesi için çok küçüktü.

"Benim için çok küçük değillerdi.

"Adam muhtemelen bana daha büyük bir kanca verdi," diye somurttu.

"Beni aptal gibi göstermek istedi.

"Bu onun için büyük bir zaman kaybı olur," dedim omzuna cömertçe vurarak. "Bunu tek başına yapabilirsin.

Burnundan sessizce ofladığını duydum ve sevinçle morsumu sıktım.

Arabayı park ettiği köşeyi döndüğümüzde, 'Bir dakika,' dedim. 'Üç ördeğe ilk ulaşan kazanır demiştin. Ben ne kazandım?'

Pantolonunun cebinden anahtarlığı çıkardı ve bagajı açarak mürdüm reçeli ve çilekleri güvenli bir yere sakladı. "Deniz aygırını aldın, değil mi?

"Ve sen de ödülün mors olmadığını söylemiştin. Walter'a daha sıkı sarıldım çünkü evet, tabii ki ona zaten adını vermiştim. "Peki neymiş?

"Senin devam filmini düşünüyordum," dedi, bir eli hâlâ yükseltilmiş botun tepesinde asılı dururken. "Eric Alaska'ya kardeşiyle yeniden bir araya gelmek için gitti ama sence Jenna'ya olan hislerinden de kaçıyor olabilir mi?

"Bunu sana söyleten ne? Bunu daha önce kendim fark etmediğim için biraz sinirlenerek sordum.

Joe bagajı açık bıraktı ve arabanın kenarına yaslandı.

"Tanıştıkları ilk gecedan itibaren, ona sürekli ilişkiler, bu yüzden aşık olmak ve ardından kızın onu terk etmesi muhtemelen onu savunmasız hissettirmiştir. Kendisi ile bunun yaşandığı yer arasına biraz fiziksel mesafe koymak istemesi bana mantıklı geliyor.

"Tecrübeli olduğun bir şeye benziyor," diye cevap verdim, hafifçe davranarak. "Yansıtma yapıyor olma ihtimalin var mı?

Başını sallamaya başladı ama hareketini tamamlayamadan omuz silkmeye dönuştü. "Bilmiyorum. Kırılğanlık benim için rahat bir duygu değil.

"Kimse için rahat olduğunu sanmıyorum," Walter'ı bagaja oturtup dikkatlice kapattım. "Öyle olması gerektiğini sanmıyorum.

"Eric ilişki kurmaz," dedi Joe, bana doğru bakarak ama gözlerimle tam olarak buluşmadan. Arkasında, bir araba geçerken ağlayan söğütlerden oluşan bir duvar dans ediyordu. "Bir şey aramıyordu, bu kadar yoğun bir şeye hazır değildi.

"İkisi de değildi," diye cevap verdim, tehlikeli bir bölgeye girdiğimizizin tamamen farkındaydım. "Ne demek istiyorsun?

'Jenna ile olan bağlantısının neden kaçmak istemesine neden olduğunu anlayabiliyorum. Eric ve ben birbirimize çok benziyoruz.

Acıtmaması gerekirdi ama acıttı.

"Öğrendiğim iyi oldu ama ikinci kitabın nerede kalacağından emin değilim. Şaka yaptım

Kolumun manşetindeki gevşek ipliği işaret parmağımanın etrafına dolayarak sıkılaştırdım. "Üzgünüm hanımlar, Eric sadece iyi vakit geçirmek için buradaydı, uzun bir süre için değil, bu iş yürümeyecek.

"İşte o zaman kitabının bir fantezi olduğunu hatırlatırım," diye cevap verdi Joe. "Ve ben Eric değilim.

"Bunu Carole Teyze'ye söylemek isteyebilirsin. Dikkatimi hırkamdan pembe boyalı tırnaklarıma yönelttim. Ona bakmak istemiyordum.

Ama kendimi durduramadım.

Gözleri şimdi benim üzerimdeydi, temkinli ve ihtiyatlıydı, sanki her an kaçabilirmişim gibi. Bu açık bir olasılıktı. Bu korkunç sessizliğe bir saniye daha katlanmaktansa kendimi nehre atmayı tercih ederdim. Başka bir araba geçti, ona doğru eğilirken ağaçları hışırdattı, temas kurmak için zorladılar, ama o her zaman sadece ulaşamazdı.

"Kazanmış olsaydım ödülümün ne olacağını hâlâ bilmek istiyor musun?" diye sordu.

Gevşek bir saç telini kulağımanın arkasına taradım ve başımı salladım. "Ben de bir öpücük isteyecektim.

Nefesim göğsümde sıkışıp kaldı, cevap vermek için dudaklarıımı araladığımda bile kaçamadı.

"Belki de yine de sormalısın," dediğimi duydum. "Şansının ne zaman döneceğini bilemezsin.

Ben geri geri giderken, Range Rover'ın sıcak metali elbisemin ince kumaşını yakarken, Joe önce hareket etti, arabadan sıyrıldı ve bana doğru yürüdü. Tam önümde durdu, kahverengi süet çöl botları siyah deri sandaletlerimle burun buruna, araba arkamda, Joe önde. Gidecek hiçbir yerim yoktu.

'Bunun iyi bir fikir olabileceğini düşündüm,' dedi. 'Sistemlerimizden çıksın diye. "Bu Eric'in söyleyeceği bir şeye benziyor," diye cevap verdim.

At kuyruğunu yumruğuna doladı ve hafifçe çekerek yüzümü yukarı, onunkine doğru eğdi. "Ama sen Eric değilsin.

"Hayır, değilim," diye mırıldandı Joe dudaklarıma karşı. 'O sadece bir fantezi. Ben gerçeğim.

Ve sonra beni öptü.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

"Peki nasıldı? Sarah sordu, gözleri heyecandan çılgına dönmüştü. "Gerçek öpücük?"

Joe ve ben şenlikteyken kurulan büyük çadırın önünde duran Joe'nun olduğu yere baktım. Annem ve tanımadığım bir çiftle sohbet ediyor, gülümsüyordu, başını sallıyor, arada sırada da kahkahalar atıyordu. Saçları her zamanki gibi dikkatsizce mükemmeldi, kolları yukarı doğru itilmişti ve alametifarikası olan beyaz gömleği yumuşak gri bir pantolonun içine sokulmuştu. Tüm kıyafetleri sanki sadece onun için yapılmış, onun varlıklarını gösterecek şekilde dikilmiş gibiydi.

Sanki hammaddeler yeterince tehlikeli değilmiş gibi, cephaneliğindeki silahlar. "Oh, biliyorsun," dedim. "Peki."

Ama üst koluma indirdiği yumruk, beni bundan daha iyi tanıdığını doğruladı.

Bu bir yalan. Yalan söylüyorsun. Milisaniye milisaniye özetini istiyorum. Onun elleri neredeydi, sizin elleriniz neredeydi? Dilleri var mıydı, gözleri açık mıydı, kapalı mıydı, o sırada sertleşti mi, sertleşmedi mi? "Güzel olmaz Taylor, on beş yaşındayken bana verdiğin detayların aynısını talep ediyorum."

"Öncelikle, ah. Kolumu ovuşturdum, bildiğinden daha güçlüydü. 'On beş yaşındayken paylaşacak hiçbir detay yoktu, sadece ben odamda *Vampire Diaries* fanfic'i yazıyordum. Sanırım ikimizi karıştırıyorsun."

"O zaman on beş yaşındaki benmişsin gibi davran. Annemin Umbria'da her zaman içtiklerine yemin ettiği organik prosecco'dan derin bir yudum aldı, her ne kadar Aldi'den toptan almış olsa da, bardağın yarısını bir yudumda boşalttı, sonra omuzlarını dikleştirerek kendini savaşa hazırladı. "Bana ayrıntılarla vur, ben hazırım."

Joe'nun bakışları benimkilerle kesiştiğinde ve yüzünde o çarpık gülümseme belirdiğinde, elbisemin bir askısını yukarı çektim ve ateş basmasını önledim. Akşam o kadar nemliydi ki havanın tadını alabiliyordum ama hiçbir şey beni bu düşünce kadar terletemezdi.

Dudaklarını dudaklarımda hissettim. 'Günün ortasında dışarıda, herkesin içindeydik. Sence ne kadar müstehcen olabilir?'

'Bilmiyorum ama cildin parlıyor, gözlerin ışıldıyor ve buraya geldiğimden beri gözlerini senden ayırmadı, yani ya bu sabah seni gördüğümünden beri gizlice tam bir spa bakımı yaptırdın ya da o öpücük "iyi"den daha fazlasıydı. Sen romantik yazarsın, kelimelerini kullan.'

Tek sorun, kelimelerin var olmamasıydı. Joe ve ben şimdiye kadar yaşadığımız en güzel öpücüğü paylaşmıştık, diğerlerini unutturacak türden bir öpücük.

Utanç. Elleri saçlarımdaydı, yüzümü sarıyor, fırtına bastırduğında bizi birbirimize sabitliyordu. Temasla dağıldım, ağzı, yumuşak, sıcak ve her şey kontrolümün ötesinde yoğunlaşana kadar teslim oldu ve parçalandım. Dudaklarımdan bir nefes kaçana kadar basınç arttı, benim mi onun mu, emin değildim. Ama fark etmedi. Sıcak ve sert araba ile Joe'nun katı vücudu arasında sıkışıp kalmış, her şeyimi öpücüğe teslim ederek eriyip gitmiştim. Kimin ayakta durmaya ihtiyacı vardı? Kimin nefes almaya ihtiyacı vardı? Tek yapabildiğim kollarımı boynuna dolamak ve dili ilk kez benimkini sıyrırken can havliyle ona tutunmaktı. Taze toplanmış çilek ve mürdüm reçeli tadındaydı ...

"Sadece bir öpücüktü," dedim, aniden nemlenen alnımı silerek ve anıyı zihnimden kovarak. "Önemli bir şey değil.

"Hâlâ yalan söylüyorsun ama sonra ne oldu?

İçkimi yudumladım ve yeni yıkanmış saçlarımı omzuma attım. "Eve geldik, Joe babama partiyi hazırlamasında yardım etti ve ben de ... çalıştım."

Aşağı yukarı gerçek buydu. Sonunda ayrıldığımızda, ikimiz de titriyor ve nefes nefese kalmıştık, Joe tek kelime etmeden çekildi, arabanın etrafında yürüdü ve ben yolcu tarafındaki kapıyı açacak gücü bulana kadar içeri girdi. Bir dakika sürdü. Eve dönerken ikimiz de tek kelime etmedik ve müzik setinde ne çaldığını hatırlayamadım, doksanlardan bir istasyon Belki mi? Kendi adımı bile zar zor hatırlıyordum. Range Rover gıcırdayarak ailemin garaj yoluna girdi, garajın kenarındaki çakılları tekmeledi ve daha tam olarak durmadan kendimi dışarı attım ve koşarak kulübeye gittim, kendimi banyoya kilitledim ve bir saatin en iyi kısmını yeni duş başlığını yakından tanımak için harcadım. Bu bir çeşit işti ve sonunda kesinlikle bitkin düşmüştüm.

"Hepsi bu kadar," dedi Sarah, gözlerini Joe'ya dikerek. "Bir kere öpüşünüz ve şimdi işiniz bitti.

'Kesinlikle,' diye kabul ettim. 'Bilimsel deney tamamlandı. Sistemimden tamamen çıktı.

Çok gereksiz bir yalandı. Öpüşmeden önce Joe derimin altındaydı, şimdi ise kemiklerimdeydi. Damarlarımda dolaşıyordu, aynı anda hem tatlı hem de keskin, sadece hakkında yazdığım ama asla deneyimlemediğim türden bir arzu. Geri dönüşü olmayan tehlikeli bir yokuş aşağı kayış. Joe ilişki yaşamıyordu, ben de tek gecelik ilişkiler yaşamıyordum. Beni terk etmek mi? Banyoda duş başlığıyla bir saat kilitli kalmak dışında, emin değildim.

"İnternette onun hakkında pek bir şey bulamamam garip mi? Sarah sordu. "Ne? Neden bana öyle bakıyorsun?"

"Neden onu internette arıyordun? Ben de cevap verdim.

'Gerçek hayatta gördüğümde şehvete kapılmamak için kalçalara bakmak istedim,' diye espri yaptı. 'Ciddiyim, orada neredeyse hiç kişisel bilgi yok, aksi takdirde tam bir raporla donanmış olarak gelirdim.

Her zamanki gibi çok iyi bir arkadaştı.

"Bak, inkâr içinde yaşamayı ne kadar sevdiğini biliyorum, o yüzden zorlamayacağım," diye nezaketle teklif etti. 'Her şey bitene kadar hiçbir şey yokmuş gibi davranmaktan memnunum.

Bu tür şeylerin her zaman yaptığı gibi yüzünüzde patlar. Eğlenceli parti, ha?"

"Kimsenin suratında patlayacak bir şey yok," dedim.

Kalçama bastırılan ve kesinlikle patlayacakmış gibi hissettiren bir şey aklımdan geçti. 'Ve evet, bu çok güzel bir parti. Her şeye rağmen. Kimsenin zıpzipa binmediğine inanamıyorum. kale henüz.'

Çitlere yaslanmış dev kırmızı şişme şişeye bakmak için döndü ve kadehini kaldırdı. 'Gece daha yeni başladı ve ben hâlâ ayığım. Bana biraz zaman verin.

Babam, şişme kalenin yanı sıra, sözde tahmin edilmeyen ancak yoğun ve yakın sıcakta tehdit gibi görünen yağmur ihtimaline karşı büyük tepeye benzer çizgili bir çadır kiralamıştı. Ayrıca temayı vurgulamak için arka bahçeye sirk tarzı başka süslemeler de eklemişti. Daha da büyük bir kafesin içinde duran dev bir pelüş aslan, uçan trapez tarzı bir salıncak Bahçenin ortasındaki meşe ağacından bir çekiç aldı ve işleri tamamlamak için tahta tokmak ve henüz çalınmamış bir zille tamamlanmış eski moda bir güç testi kiraladı. Devre antrenmanı yapan arkadaşlarından birkaçı geldiğinde denemişti ama neredeyse tüm erkekler uzak duruyordu. Dörtte biri

Yirmi birinci yüzyıla girdik ve hala kendilerini korkak gösterecek diye bir karnaval oyununu denemekten çok korkuyorlardı.

Doğum günü balosunun en güzel kızı hayatının en güzel anlarını yaşıyordu. Annem palyaço kıyafetini veto ettikten sonra, babam şimdi siyah pantolon, beyaz gömlek, annemin hızlıca vişne kırmızısına boyanmış pembe keten ceketi ve William'ın en iyi kendisinin ve rıza gösteren kocasının bildiği nedenlerden dolayı evde asılı duran silindir şapkasından oluşan aceleyle bir araya getirilmiş bir ringmaster takımıyla partide dolaşıyordu.

"Baban hakkında tek bir şey söyleyeceğim," dedi Sarah, "baban uzun bir Uluslararası satışların başında kırbaç süsü verilmiş siyah elektrik bandına sarılı ip. "Kesinlikle bir temaya bağlı.

"Asla bilerek işleri çok ileri götürmedi," diye cevap verdim, garip bir şekilde gurur duyarak. 'Emekli olursa nasıl başa çıkacağını merak ediyorum. Yerinde durmakta hiçbir zaman iyi olmadı.

'Şişme kale bunu belli ediyor. Aç mısın? Yemek kokusu çimenlerin üzerinde süzülürken dudaklarını yaladı. Temaya uygun olmayan tek şey yemekti, onun yerine babamın en sevdiği şeyler vardı, mini balık ve patates kızartması, yerel bardan küçük kurbağa, karides Sokağın aşağısındaki Çin paket servisinden tostlar ve yedek kaburgalar ve sadece onlara bakarak bile şeker hastası olmanıza yetecek kadar tatlı. Başımı salladım, yemek yemeyi düşünemeyecek kadar gergindim. Yemek yemediğimde işler gerçekten kötüye gidiyordu. "Şimdilik iyiyim ama lütfen git ve bir şeyler al," dedim ona. 'Geceyi saçlarını tuvaletin üzerinde tutarak bitirmeyi tercih etmem,' dedim.

aynı.'

"Bu yüzden ördüm," diye cevap verdi büyük tepeye doğru tırıs tırıs giderken. "On dakika içinde şişme kalenin yanında buluşalım!

Sıcak öğleden sonra bunaltıcı bir akşama dönüşmüştü, havanın üzerinize bastırıldığını hissedebileceğiniz kadar ağır olduğu türden bir İngiliz yaz gecesi. Sonunda görücüye çıkan güzel siyah elbisemin altından boncuk boncuk ter akıyordu. Kendimi elbiseyi giymeye ikna etmem yarım saatimi almıştı; elbiseyi üç farklı kez giyip çıkarmış, kot pantolon ve tişörtle ön kapıya kadar gelmiş ve sonunda kendimi elbiseyi tekrar giymeye, fermuarını çekmeye ve başım dik bir şekilde kulübeden çıkmaya zorlamıştım.

"İşte orada, tam da aradığımız çok satan yazar.

En azından menajerim ve vaftiz babamdan dönüşen yayıncımın bana doğru geldiğini görene kadar.

'William,' dedim, yanağımı önce kardeşime sonra da vaftiz babama uzattım. "Mal, çok şık görünüyorsun.

Melon şapkasını çıkardı ve kendini havalandırmaya çalıştı ama faydası yoktu, hareket ettirecek hava yoktu. "Çok terliyorum. Keşke zamanda geriye gidebilsem ve erkeklerin takım elbise giymesi gerektiğine karar veren piçi öldürebilsem, çok daha mutlu bir adam olurum.

"Evet, bu tür bir teknolojiyle karşılaştığımızda kesinlikle ilk çıkarmamız gereken kişi bu," diye kabul ettim. "On dokuzuncu yüzyıldan bir terzi.

İkisi de gülümsemedi bile.

Şampanya kadehimi dudaklarıma götürmeden önce, 'Bir tahminde bulunup, hoş bir sohbet için uğramadığınızı söyleyeceğim,' diye tahmin ettim.

"Gregory Brent'in neden dinleyen herkese oğlunun Este Cox olduğunu söylediğini açıklamak ister misiniz? Mal sesini sessiz tutmaya çalışarak sordu. Sessizlik onun doğal hali değildi.

"Pek sayılmaz," diye cevap verdim, onun arkasından bakarak. "Çok sabırlı karın ve şeytani bir şekilde ele geçirilmiş oğlun nerede?

"Xavier, küçük kız kardeşin iPad'ini yanına almasına izin vermediği için arabada sinir krizi geçiriyor, Rosa onu sakinleştirmeye çalışıyor ve sakın "Konuyu değiştir ve bir cevap istiyorum.

Bahçenin öbür ucunda Gregory, ring şefinden esinlendiği her halinden belli olan bir başka kıyafetle neşe içinde mahkemeyi yönetiyordu. Babamınki kadar çekici değildi ama ensesinden kırmızı boya da akmıyordu.

"Kimseye bir şey söylememeli," dedim, ağzım kaşlarımı çatarak. 'Charlotte bunu duyarsa kesinlikle onun sonunu getirir.

"Umut ışığı," dedi William parlak bir sesle. 'Ekрана çıkmayan sadece Xavier değil, tüm telefonlarımızı aldı, küçük sandviç poşetlerine koydu ve bir yere sakladı. Bu kız işini şansa bırakmıyor.

Kalabalıkta küçük kız kardeşimizi ararken Mal, "O zaman üçünüzden parlak bir kıvılcım çıkıyor," dedi. Onu daha önce görmüştüm, tül gibi şeffaf bir maksi elbise ve altında gümüş bir bikini ile etrafta uçuşuyordu, Chanel çantam vücuduna asılmıştı. Saçları rüya gibi bir lavanta rengindeydi ve peri tozu gibi arkasından süzülen simlerle doluydu. Keşke partide dolaşıp konuklardan herhangi bir kayıt cihazı sokmadıklarından emin olmak için ceplerini açmalarını talep etmeseydi. Zadie Smith bakmamıştı

Kate Atkinson neredeyse ellerini kesecekti. "Siz ikiniz Joe Walsh'u bu işe karıştırırken ne düşünüyordunuz?"

"Bunu biz planlamadık ki," diye cevap verdim, William da bu azarın hedefinde olduğunu fark edince ağırlığını ve bağlılığını bana doğru kaydırды. "Charlotte el yazmasını buldu-

"Perşembe günü bana vermen gerekirdi. "Ve ben ne yapacağımı bilemedim-

"Ayrıca doğruyu söyle.

"Ve ben bir şey söyleyemeden Joe atladı.

"Ve ben orada değildim," diye hızla ekledi William. "Kesik atıyordum, her şeyi kaçırdım, sorumlu değilim.

"Bu numarayı bu kadar uzun süre sürdürmesine izin verdiğin için sen sorumlusun. Mal elimden içkimi kaptı ve bir yudum aldı. 'Yeter artık. Öne çıkma zamanı geldi, Soph.'

Charlotte tekrar ortaya çıktı, annemizin yanında duruyor ve toplanan yazar kalabalığına bir konu hakkında ders veriyordu. Tüm grup etkilenmiş görünüyordu ama hiç kimse annemiz kadar etkilenmemişti.

"Henüz değil," dedim. 'Paniğe gerek yok, Joe kimseye söylemeyecek.

"Ama Charlotte öyle," diye belirtti William, Mal içkimi bitirirken kaburgalarına sert bir dirsek yedi.

"Doğru, kardeşin bana yılın genç girişimcisinin bizim için bir TikTok ifşası planladığını söyledi? Sanki işlerin daha da kötüye gidebileceğini düşünmemiş gibi bana ters ters baktı. "Çok düşünceli biri. Pazarlama ekibi bu tür şeyleri yaptırmak için genellikle bir servet harcar.

William elini cebine atıp telefonunu aradı ama daha önce ondan kurtulduğunu hatırlayınca eli boş çıktı. "Doğru, harika numaraları var. Nerede duyurduğumuzun bir önemi yok, her yerde duyulacaktır. Aile içinde kalması iyi olabilir.

'İster sosyal medyada açıklayalım, isterse ülke çapında kapı kapı dolaşsın, umurumda değil, bunun yapılmasını istiyorum ve halkla ilişkilerimizi kontrol edemeyen aptallar gibi görünmememiz için bizi de dahil etmelerini istiyorum.

Joe Walsh bu denklemden bir an önce çıksın,' diye bağırdı Mal. 'Onun bunun yakınında olmasını istemiyorum. O lanet köri evinden ayrılmanı sağlamam gerektiğini *biliyordum*.

"Gitmemi mi istiyorsun? Nefesim kesildi. "Ben çocuk değilim Mal ve cidden Joe'yla derdin ne senin?"

Boynunu içeri doğru kıvrırdı ve geriye pek de hoş olmayan bir çene kaldı. "Babası dışında mı?

'Babası dışında,' diye onayladım.

"Şey..." Sanki havadan daha iyi bir neden bulabilecekmış gibi elini salladı. "Pekâlâ, çoğunlukla Gregory.

"Eğer yardımı olacaksa, onun biraz cadaloz olduğunu duydum. William teklif etti.

"Pek sayılmaz. Eski moda bir falcı kılığında yanımdan geçip giden Carole Teyze'ye -ya da kendisine- en iyi gülümseme taklidimi yaptım, emin olamadım. "İkinizden biri onun herhangi birine haksızlık yaptığından emin mi, isimlerden, sayılardan, tarihlerden bahsediyorum? Yoksa bu standart bir ofis dedikodusu mu?

İkisi de elleri bisküvi kutusunda yakalanmış küçük çocuklar gibi surat astı. Kadınların en kötü dedikoducular olduğu yalanını kim ortaya attıysa, belli ki yayıncılık sektöründe hiç çalışmamıştı. Ya da başka bir ofiste. Ya da gerçekten bir erkekle tanışmamış.

Mal, "Prodüksiyondan Zara ile bir şeyler içmek için dışarı çıktığını ve eve döndüğünde Zara'nın ona mesaj attığını ve onun da baş parmağını kaldırarak cevap verdiğini biliyorum," dedi. "Sonra Zara konuştukları bir filmi izlemeye gitmelerini önerdi ve o da hayır dedi.

"Bu kadar mı? Şaşkınlıkla cevap verdim. "Hepsi bu mu?

"Duyduğum hikâyelerin çoğu New York'la ilgiliydi," diye itiraf etti William konuşurken kulağını kaşıyarak. "Ama arkadaşım Saul Londra'da MullinsParker'da bir editörle arkadaş ve Joe'nun kreatif direktör yardımcısını tanıyor ve onun özel hayatı hakkında çok ketum olduğunu söylüyor.

"Baban Gregory Brent olsaydı ve yeni bir şehre taşındıktan beş dakika sonra birlikte çalıştığın herkes seni bir serseri olarak görseydi, özel hayatını kendine saklamaz mıydın? İkisi de dehşete düşmüş bir halde sordum. 'Çocuklardan betersiniz. Onun hakkında benden daha fazla şey bilmiyorsunuz, bu yüzden lütfen ikiniz de bunu kendim halledeceğim konusunda bana güvenir misiniz?

"Devam kitabı elime geçtiğinde ve toz kapağında yüzünün fotoğrafı olduğunda sana güveneceğim," dedi Mal, yüzündeki ifade yukarıda biriken fırtına bulutlarını yansıtıyordu. "Bu gece hallet.

"Yoksa? Meydan okudum.

'Ya da yarın senin için hallederim,' dedi. 'Şimdi başka bir şey konuşuyormuşuz gibi davran çünkü o embesil Anthony Khan buraya geliyor ve tüm bu sektörde Gregory Brent'ten daha az sevdiğim tek kişi olabilir.

William dişlerini sıkarak, "Anthony Khan denen embesilin benim iş arkadaşım olduğunu hatırlatırım, çok teşekkür ederim," dedi. 'Ve o temsil ettiği için

"Bazı çok büyük yazarlar var, ona da bizim gibi iyi davranırsanız çok memnun olurum.

"Bu lanet olası iş," diye homurdandı Mal boş bardağına doğru. "Bir içkiye daha ihtiyacım var.

"William, işte buradasın, bütün gece seni aradım," diye bağırdı Anthony, Mal sıvışırken göğsünden önce kardeşimin üzerine atılarak. "Merhaba, tanıştığımıza memnun oldum Anthony Khan. Ya sen?"

"Gidiyorum," diye cevap verdim, William dirseğimi avucunun içine aldığı bıkınlıkla inledim. "Yani, tanıştığımıza memnun oldum. Ben Sophie, William'ın kız kardeşi.

"Ahh, daha az fark edilen Taylor kardeş. Homurdanarak konuştu Annemin dev John Lewis tabaklarından birine yığılmış kokteyl sosislerinden bir çift alıp kulaklarımı tıkamak istememe neden olan transatlantik aksanı. 'Sonunda seninle tanışmak harika. William ve CJ'den hakkınızda çok şey duydum.

"Sen CJ ile arkadaşsın." Burnumu kırıştırdım ve başımı salladım. "Bu mantıklı.

"Anthony birkaç aylığına New York ofisindeydi," dedi William, menajer arkadaşı açıkça göğsümü süzerken. "Aslında, oradayken Joe Walsh ile takılmadın mı?"

"Joseph mi? Kesinlikle öyle," diye cevap verdi örtmeye zahmet etmediği bir esnemeye. Belki de elbise düşündüğüm kadar açık değildi. 'Aynı ex-pat yayıncılık ekibiyle çalıştık. İyi adamdı. Gerçi Londra'ya gittiğinde rahatlamıştım, geri kalanımıza üst düzey bir kadınla birlikte olma şansı vermişti.

Onu bir süredir görmedim, yaşlı tazi burada mı?" Bu pek de sevimli bir lakap değildi.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Anthony' dedim şimdiye kadar taklit ettiğim en sahte gülümsemeyle. "William. İzninizle."

Bir yere gidmeden belimin arkasında bir el hissettim ve grubumuza yaşlı kedicik de katılınca omuzlarım dikleşti.

"Anthony," dedi Joe, aynı derecede geniş ve aynı derecede sahte bir gülümseme yakışıklı yüzünü bozarak. "Nasılsın? Geri taşındığını duydum.

"Güzel, meşgulüm, beni bilirsin, her zaman hamle yaparım. Sanırım hepimizin pişman olduğu küçük düşürücü bir salınım yaptı. "Bu genç bayanı senin hakkında uyararak vatandaşlık görevimi yerine getiriyorum.

'Evet,' diye hoş bir şekilde cevap verdim. 'Anthony de tam bana senin New York'taki tüm üst düzey kadınlara musallat olan tam bir korkak olduğunu anlatıyordu.

Dördümüz rahatsız bir kare içinde durduk, kimse bir sonraki adımda ne söyleyeceğinden emin değildi.

"Biliyorum!

Anthony yüzünde sevinç dolu bir ifadeyle çıkmazı bozdu. 'Knoll'da çok samimi olduğun editör kıza ne oldu? Onu bir köpek yaşından beri görmedim. Amerikalı mıydı? Belki Avustralyalıydı.'

"Kanadalı. O iyi.'

Joe'yu kırk sekiz saatten biraz daha uzun bir süredir tanıyordum ama birinin şüpheli görüldüğünü anlardım. Belki de Mal ve William'a karşı onu savunmak için bu kadar acele etmemeliydim.

"Bu konuda çok şey duydum," dedi Anthony, hepimiz onu çok net duyabilsek de ağzının kenarından konuşuyormuş gibi yaptı. "Kayıplarını azaltarak doğru olanı yaptın.

"Her neyse, şu pirzolalar ne olacak? Odayı her zaman iyi okuyabilen William ellerini çırpı, sonra da karnını ovuşturdu. 'Çok açım, kim büfeye gitmek ister misin?'

Anthony, benim ya da Joe'nun rahatsızlığını ya görmezden gelerek ya da umursamayarak, 'Çok yetenekli ama,' diye devam etti. 'Ve bunları söyleyemeyeceğini biliyorum. günler ama, gibi uygun.'

"Ama işte buradasın, yine de söylüyorsun. Joe dikkatini bana çevirdi, dudakları büzülmüş, çenesi kaskatı kesilmişti. "Sophie, bir dakikan var mı?

"Dikkat et Willy," diye soludu Anthony. 'Senin gözünün önünde kız kardeşine asılıyor. Hem de ben daha fırsat bulamadan.

"Tanrı aşkına Anthony, bırak artık," diye tersledi William. "İkimiz de sadece bir kadınla yattığını biliyoruz.

"Bunu sana sır olarak söyledim! Joe beni annemin sakallı kadın kılığına girmiş gazete arkadaşlarından birinin yanından uzaklaştırırken bağırıldığını duydum.

"Khan en kötüsü," diye homurdandı Joe uzaklaşırken. "Yetenek yok, yaratıcılık yok, iş becerisi yok, bir işi olmasının tek nedeni babasının ajans sahibi olması.

"Yayıncı yeğen bebekler yine iş başında. Babamın misafirlerine baktım, birkaç kuşaktan oluşan gruplar dikkatimi çekti. "Biz en kötüsüyüz.

"Biz onun gibi değiliz," diye karşı çıktı Joe.

"Öyle olmadığımı biliyorum," diye cevap verdim. 'Öncelikle kimse beni korkak olmakla suçlamadı.

"Bir ara denemelisin, hoşuna gidebilir," diye gülmeye çalıştı ama şakası yavan kaldı ve bunun yerine endişeli bir parmağıyla kulağının arkasını ovuşturdu.

"Bir şey istemedin mi? Sarah'yı görebilmek için kalabalığa bakarak sordum. Bir külah mini balık ve patates kızartması ne kadar sürebilirdi ki?

Bir elini kömür grisi pantolonunun cebine sokan Joe, ayakkabısının burnunu çimlere soktu. "Soph, randevulaşma konusunda kendi payıma düşeni yapmamış gibi davranmayacağım. Muhtemelen payıma düşenden fazlasını, ama neden geçmişimde olanları haklı çıkarmak zorunda olduğumu anlamıyorum.

'Yapmamalısın,' diye kabul ettim. 'Sen ilişki yaşamıyorsun, bu konuda çok açıktın. Kimse seni yargılamıyor.

"Bundan emin misin?

"Daha az umursayamazdım. Sözcükler kesinlikle istediğimden daha yüksek sesle çıktı. 'Ne istersen ya da kimi istersen yapabilirsin. Bunun benimle hiçbir ilgisi yok.

Topuklarınızın üzerinde dönmek ve bir çift kaydırakla fırlamak çok zor olsa da elimden geleni yaptım. Parti tüm hızıyla devam ediyordu, düzinelerce

Konuklar büyük bahçeye doluşmuş, ışıklar altında gülüşüp konuşuyor, Pimm's ve şampanya serbestçe akıyordu. Annemin etrafı her zamanki gibi bir grup genç yazarla çevriliydi ve hepsi de annemin iyi tarafını bulup ona ulaşmaya çalışıyordu, babam kalabalığın arasında zıplıyordu, kalçasında sarmal bir kırbaç, bar arkadaşlarını yayıncı dostlarıyla sorunsuz bir şekilde tanıştıyordu, William hala Anthony Khan'la sohbete dalmıştı ve Charlotte hala çok kızgın bir havaalanı çalışanı gibi geç gelenlerin üstünü arıyordu. William dışında herkes hayatının en güzel anlarını yaşıyor gibiydi.

Bahçeden aşağı indim ve meşe ağacının arkasına yaslanarak güneşin tarlaların üzerinden inişini izledim. Gökyüzü çok güzeldi, bulutların arasından süzülen ışık huzmeleri o kadar net görünüyordu ki neredeyse uzanıp onlara dokunabileceğimi hissettim. Kulübenin arkasından geçip uzaklara doğru uzanan buğday tarlası, solmakta olan güneşin altında pırıl pırıl parlıyordu, altın sarısı, kesilmemiş kılıflar parıldıyordu.

Bir keresinde, Charlotte doğmadan önce, ziyarete gittiğimizde, büyükbabam beni ve William'ı buğday toplamaya götürdü ve gözlerimi kapattığımda tüylü yapraklarını ve dikenli başlarını avucumda hissedebiliyordum, aynı anda hem yumuşak hem de keskin. Eve döndüğümüzde bize un yapmak için tohumları iki taş arasında nasıl öğüteceğimizi gösterdi.

Bir şeyi alıp onu tamamen başka bir şeye dönüştürebilmeniz mucizeviydi. Kelimeler için de aynısı geçerliydi. Hiç bitmedi Bu kadar farklı insan tarafından aynı kelimeler kullanılarak bu kadar farklı kitap yazılabilmesi beni şaşırtıyor. Ve bu sözcüklere herkes, her zaman ulaşabiliyordu. Bir dakika önce bir e-posta ya da mesaj yazarken, bir dakika sonra bir roman yazmaya başlayabilirdiniz. Roman yazmanın kolay olduğunu söylemiyorum ama mümkündü, yazacak bir şeyleri, hayal güçleri ve bunu yapmak için zamanları olduğu sürece kimsenin bunu denemesini engelleyen bir şey yoktu. Ve duyduğuma göre, zaman genellikle en zor kısımış. Ben şanslıydım, bu CJ'in bana verdiği farkında bile olmadığı bir hediye idi.

Birlikte geçirdiğimiz son Sevgililer Günü'nde yastığının üzerine bıraktığı yenilebilir iç çamaşırı doğrudan çöpe gitti.

Omzumda bir şey hissettim ve bir uğur böceğinin oraya konduğunu gördüm, hafifçe üflemeden önce bir an durdu ve gül ağaçlarına doğru uçup gitti. Joe yanıyordu. Onu yargılamıyordum. Geçmiş umurumda değildi, gerçekten değil. Önemsemediğim şey onun geleceğiydi. Onu o kadar çok istiyordum ki, vücudum ağrıyordu. Çıplak omuzlarımı ağacın sert kabuğuna bastırdım ve kendime onun elleri olduğunu söyledim. Kendi ellerimin

Parmak uçları köprücük kemiğimin üzerinde geziniyor, onun karşımda olmasını diliyor ve gelmeyen bir öpücük için başımı geriye eğiyordum. Eğer bu benim kitabım olsaydı, Eric umutsuz Jenna'nın önünde belirir, onu yerden kaldırır ve hayal kırıklığını gidermek ve onu boğmak için uzaklara taşırdı

Aşkın yadsınamaz gücüyle iki katına çıktı. Ama bu benim kitabım değil, benim hayatımdı. Ve bana daha önce de söylediği gibi, Joe Eric değildi.

Ve onun hikayesini onun için yazamazdım.

YIRMI İKİNCİ BÖLÜM

"Carole'u gördün mü?

Bryan Amca şekerleme arabasının arkasından fırladı, üzerinde üzücü derecede kısa bir kot pantolon vardı.

"Üzgünüm, hayır. Kalabalıkta Carole'u aradım, onunkinden çok kendi iyiliğim için, ama falcının ipek türbanını hiçbir yerde göremedim.

"Belki de tuvalete gitmiştir?

"Oraya baktım," dedi asık suratla. 'Böyle bir şeyde beni yalnız bırakmak ona yakışmaz. Sevmediğimi biliyor...'

"İnsanlar mı? Ben önerdim.

Çok üzgün görünüyordu, neredeyse onun için üzülecektim. Sonra onun ne kadar kötü bir insan olduğunu hatırladım ve hemen üstesinden geldim.

"Sen burada kal, ben evi kontrol edeyim," diye önerdim, Anthony Khan'ı göz ucuyla gördüm. Bu akşamı akıl sağlığımı koruyarak atlatabilmek için onun olmadığı bir yerde olmam gerekiyordu. "Eğer onu bulursam, sana gönderirim.

"Ona el dezenfektanı getirdiğimi söyle!" diye seslendi arkamdan. "Hiçbir şeye dokunmasına izin verme!

Bir an için ellerimi yalayıp yüzüne silmeyi düşündüm ama bu babamın partisini mahvetmeme planıma uymadı. I

Ona bir başparmak işareti yaptım, arkamı döndüm ve kendimi eve attım.

Kesinlikle bir ödülü hak ettim.

Alt kattaki tuvaletin etrafında küçük bir kalabalık toplanmıştı ve mutfakta da her zamanki gibi küçük bir parti vardı ama Carole'u hiçbir yerde göremiyordum. Yatak odalarından birinden gelen garip sesler beni yukarı çekti. Biri Carole'du ama sesi sıkıntılı geliyordu ve yalnız değildi.

"Carole Teyze? Onu korkutmamak için sessizce seslendim. "İyi misin? Cevap vermedi. Odasının önünde durdum ve kulağımı kapıya dayadım.

'Gururum okşanmadı değil ama gerçekten beni tanıımıyorsunuz. Ne yaptığınızı bilmiyorsunuz.'

Eğer çok yanılmıyorsam, ki kesinlikle yanılmıyordum, teyzem yatak odasında, kapalı bir kapının ardında Joe ile birlikteydi.

"Evet, biliyorum. Carole'un cümlesinin sonunu garip bir titreme uzattı. "Ve ben seni tanıyorum, senin beni tanıdığın gibi, içini ve dışını.

"Sophie'nin teyzesi olduğunu biliyorum," diye cevap verdi Joe, sesinde panik havası vardı. "Öğle yemeğinde kış bahçesindeydiniz, değil mi? Benim olup olmadığımı soran sendin... Tanrım.

"Artık konuşmak yok.

Carole homurdandı ve gıcırdayan yatak yaylarının yankısıyla dehşet içinde geri çekildim. "Kitabın beni değiştirdi Joseph. Okumaya başladığımda akılsızca bir müstehcenlikten başka bir şey beklemiyordum ama hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım.

Kusmamak için kendimi zor tuttum, sonuçta karidesli tosttan vazgeçtiğim için çok mutluydum.

"Artık gözlerim açıldı. Evrenin güçleri tarafından bir araya getirilmişken, parmaklarımın arasından kayıp gitmene izin vermemi bekleyemezsin.

"Evren değildi, Hugh Taylor'ın doğum günüydü," dedi Joe, odanın içinde hareket ettirilen küçük eşyaların çıkardığı sesin üzerine. "Lütfen, durumu gerçekten anlamıyorsun ve bunu yapmak istemiyorsun.

"Yapmak istediğim tek şey bu!

Gırtlaktan gelen ve açıkçası dehşet verici bir inilti ağır ahşap kapıdan içeri girdi ve bir an için polisi aramayı düşündüm. Joe güvende değildi ve eğer bu kapıyı açarsam, ona yardım edebilecek kadar fiziksel ya da zihinsel olarak güçlü olup olmadığımı bilmiyordum.

'Eric'in Jenna ile çatıda, gölde ve ormanda seviştiği gibi benimle sevişmeni istiyorum.

"Evet, ne demek istediğini anlıyorum," diye cevap verdi Joe. "Ama bu benim için zor bir pas.

"Yazdığın şeyler," diye inledi Carole. 'Benim gibi bir kadına yapabileceğin şeyler...'

"Ben hiçbir şey yapamam! Joe cevap verdi, ayak sesleri odanın içinde dolaşmaya devam ediyordu. "Bu sadece bir kitap. Hoşuna gittiğine çok sevindim ama - hayır, hırkanı çıkarma - ama bunun bir anlamı yok.

"Konuşmayı kes!" diye haykırdı. 'Al beni Joseph, al beni şimdi ve kendimi bir kadın gibi hissetmemi sağla!

"Lanet olsun, çok özür dilerim ama üstünüzü tekrar giyebilir misiniz? Müdahale etme zamanı gelmişti.

"Carole Teyze?! Kapıya vurarak bağırdım. "İçeride misin?" "Sophie? Joe bağırdı. "Yardım edin!

Derin bir nefes alıp en kötüsüne hazırlandım ve kapıyı iterek açtım. Joe dolaba yaslanmıştı, Carole Teyze şaşırtıcı derecede kaslı iki koluyla onu olduğu yerde sabitlemişti ve oda tam bir kargaşa içindeydi. Birisi egzersiz yapıyordu. Sutyeni ve pileli ekose midi eteği üzerindeydi, yüzü terli ve kırmızıydı ve Joe, ağır bir gecenin ertesi sabahı Greggs biftek fırınına baktığım gibi baktı ki bu iyi bir şey olamazdı.

Kımıldamadan, "Yürü Sophie," diye talimat verdi. "Joseph ve ben biraz sohbet edeceğiz.

"Evet, kesinlikle öyle görünüyor," diye cevap verdim, bakışlarımı ayaklarından ayırmadan. 'Eğer en sevdiğin yazarı travmatize etmeyi bitirdiysen, Bryan Amca seni arıyor.

Bir anlık dikkat dağınıklığından yararlanan Joe, Carole'un kollarının arasından sıyrılıp yanımdan geçerek sahanlığa fırladı. Joe görünürde yokken, onu ele geçiren her neyse ortadan kayboldu ve Carole sendeledi.

geriye doğru çekildi ve ağır ağır yatağa oturdu.

"Ne olduğunu bilmiyorum. Hırkasını yerden alıp omuzlarına attı, gözleri hâlâ donuktu. "O kitap yüzünden Sophie, öyle olmalı. O şey çok kötü.

"Kendi payına düşenden daha fazla soruna neden oldu," diye kabul ettim ve odadan çıktım. "Her neyse, partiye dönsem iyi olacak.

"Bundan amcana bahsetmezsen çok memnun olurum," diye seslendi arkamdan. "Ya da hazır başlamışken başka birine.

"Sırrın benimle güvende," diye söz verdim, sessizce onlara anlatmaya çalışsam bile bana kimin inanacağını merak ediyordum.

"Sonra benden gardırobun üstünden bir şey indirmesine yardım etmemi istedi," dedi Joe, onu mutfakta ellerini yıkarken ve yüzüne su sıçratırken bulduğumda solgun ve hayalet gibi görünüyordu. "Bir sonraki şey

Biliyordum, yatakta zıplıyordu ve ikiz alevler olduğumuzu iddia ediyordu, elleri benim ellerimdeydi-'

"Lütfen bu cümleyi bitirmeyin," dedim, endişeyle bize bakan diğer parti müdavimlerine kibarca gülümseyerek. "Artık güvendesiniz.

Ürperdi ve el yıkayıcısını tekrar pompaladı.

'Bir canavar yarattın. Ya dışarıda kendilerini masum erkeklerin üzerine fırlatan başka kadınlar varsa?

"Masum adamlar bu kadar şanslı olmalı.

Musluğu kapatarak ona bir el havlusu uzattım. "Özür dilerim, bu gerçekten..." Durakladım ve sahneyi zihnimde yeniden canlandırdım.

"Benim açımdan çoğunlukla çok komikti. Ama özür dilerim.

"Bir daha asla temiz olamayacağım," diye mırıldandı ellerini havluyla şiddetle ovarken. "Buralarda hiç çamaşır suyu var mı?

'Hayır,' dedim, 'ama dışarıda alkol var. Sana bir içki alalım.

İçki aramak için partinin içinden geçerken tamamen sessiz bir şekilde itaatkârca bizi takip etti. Saat tahmin ettiğimden daha geç olmuştu ve gece nihayet bastırmış, yağmur da neyse ki dinmişti. Karanlık çökerken babamın ip ışıkları pembemsi-mor gökyüzüne karşı her saniye daha da parlıyordu ve annemin içki stokladığı sehpa masasında kendimize büyük ölçülerde içki doldururken içimde o yumuşak, puslu, sadece geceye ait olasılık hissi parılıyordu.

"Kurtardığın için teşekkür ederim," dedi Joe, içmeden duygusal destek için bardağını tutarak. "Bu Courtney Love'la asansörde mahsur kaldığım zamandan daha korkunçtu.

'Bundan bahsetme,' diye cevap verdim. 'Lütfen, ciddiylim, bir daha asla bahsetme.

Pişman olabileceğin bir şey yapmadan önce bunu başardığım için mutluyum.

Etrafımda dolanarak partinin geri kalanını görmemi engelledi, sanki ondan başka bir şey görebilecekmişim gibi. "Klişe gibi görünme riskini göze alarak, konuşmamız gerekiyor.

Başım öne eğildi ve saçlarım omuzlarımın üzerinden kayarak yüzümü çerçeveledi. "Kitap hakkında, biliyorum.

"Kitap hakkında değil," dedi Joe, bir eliyle çenemi kaldırarak mavi, mavi gözlerindeki ham arzuyu görebilmemi sağladı. "Seninle, o elbiseyle ve bu öğleden sonra bana her ne yaptıysan onunla ilgili konuşmalıyız çünkü o zamandan beri doğru dürüst düşünemiyorum.

İçimden bir ihtiyaç dalgası geçti ve dudaklarım hafifçe aralandı. Bunu beklemiyordum. Hazır değildim.

"Joseph! Gregory'nin sesi geceyi paslı bir ekmek bıçağı gibi kesti, son sinirlerimi de testereyle kesti ve aramızdaki kırılğan şeyi paramparça etti. "Buraya gel, eski dostumla tanışmanı istiyorum!"

"Brent tarafından kurtarılmış," diye mırıldandım, Joe'nun omuzları babasını görünce sarktı, kolları dünyaca ünlü ve inanılmaz derecede rahatsız edici fantezi yazarı.

"En iyisi..." dedi, yenilgiyi kabullenirken sözlerini yarıda bıraktı.

Gitmesine izin vermek istemesem de, "Daha iyi olur," diye kabul ettim. 'O Görünüşe göre birkaç tane içmiş ve ihtiyacımız olan son şey onun bir *Butterflies/Coraline* crossover.'

Benden uzaklaştığı her adımda Joe'nun uzun, kendinden emin adımları geri dönüyor, rahat gülümsemesi herkesin görebileceği şekilde yerine oturuyordu. Sadece bir kez durakladı, omzunun üzerinden bana baktı, yüz ifadesi sadece bir anlığına titredi.

"O ilişki kurmaz," dedim kendime gereksiz yere ve CJ'in yüzünde hastalıklı bir sırıtişla yaklaştığını görünce ekledim, "Ve sen de otuzbircilerle ilişki kurmazsın."

"Kimmiş otuzbirci?" diye sordu, son derece dar siyah takım elbisesiyle yanıma sokularak.

"Sen," diye cevap verdim kirpiklerimi kırıpıştırarak. "Ne istiyorsun?" Gerçekten sinirlenmiş görünüyordu.

"Ne? Bir erkek babasının doğum günü partisinde eski kız arkadaşına merhaba diyemez mi?"

"Az önce söylediklerinizi düşünün ve sonra kendi sorunuza cevap verin."

Uzaklaşmaya başladım ama omzuma bir el koydu ve Tüm vücudum tiksintiyle ürperdi. Bir ayağıyla sümüklü böceğin üzerine basarken diğer ayağıyla bir lego parçasının üzerinde durmak gibi yanlış ve acı verici hissettiriyordu.

Gökyüzüne bakarak eski bir yağmur tanrısının adını hatırlamaya çalıştım ve ilahi müdahale için yalvardım.

"Öğleden sonra seni özledim," dedi ben omuz silerken. "Umarım benim yüzümden saklanmıyorsundur."

"Colin, lütfen," diye yalvardım. "Uzun bir gün oldu ve şu anda senin saçmalıklarına ayıracak enerjim yok."

"CJ, lütfen. Ve sakın ol, sadece kitabın için seni tebrik etmek istedim."

"Ne kitabı? Geri çekildim, kafam karışmıştı."

"Kelebekler," diye yanıtladı küçük tel çerçeveli gözlüklerini burnuna doğru iterek. "Bunu Walsh yazmadı, sen yazdın.

Tek yapmam gereken inkar etmektir.

Ya da yüzüne gülerim, gözlerimi deviririm ya da arkamı dönüp giderim.

Fakat

Yüzündeki kendini beğenmiş ifade mantıklı olanı yapmamı engelleyen bir şey vardı.

"Bunu sana söyleten ne?

Ağzı hınzır bir gülümsemeyle kıvrıldı ve oyunu ele verdiğimi anladım.

"Seni ne kadar iyi tanıdığımı unutuyorsun," diye cevap verdi, omzumdaki bir tutam saçı savurarak istemsizce gıdıklanmama neden oldu. Herkes eski sevgilileri hakkında böyle mi hissedirdi? Uzun zamandır çok samimiydik ama şimdi bana dokunduğunu düşündükçe içeri koşup bir duş almak istiyordum.

bir şişe çamaşır suyu ve bir ovma pedi.

'O kitabın her yerinde sen varsın, göndermeler, espriler, baş karakterin Nutella takıntısı. Keşke birlikteyken fantezilerini bu kadar açık açık söyleseydin, belki bir şeyler farklı sonuçlanabilirdi.'

Saçımı çekerek ve keşke hırkam yanımda olsaydı diye düşünerek, "Olmadığını teyit etmekten mutluluk duyarım," diye cevap verdim. Hırkam, kullanılmış bir çöp torbası, ölü bir porsuk. Çıplak tenimi örtecek herhangi bir şey.

"Bazen sanatımızı ortaya çıkarmak için büyük kalp kırıklıklarından geçmemiz gerekir," diye düşündü tasarımcı kirli sakalını ovuşturarak ve gökyüzüne bakarak. "İkimizin de mükemmelliğe ulaşabilmesi için aramızdaki ilişkiyi bitirmek zorundaydım, eminim bunu şimdi anlıyorsunuzdur.

"Anladığım kadarıyla alçakgönüllülükten anlamıyorsunuz ve anladığım kadarıyla benim kitabım sizinkinden bire on kat daha fazla sattı.

"Demek satışlarımı kontrol ediyorsun. Bakışlarını alçalttı, boğucu olmayı hedefliyordu ama son derece miyop olmaya daha yakın bir yere indi, sonra elimi avucunun içine aldı. 'Sophie, düşünüyordum da. Bir kez daha denesek nasıl olur?

Tam da günümün daha da kötüleşmeyeceğini düşünürken.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

"Hayal et," dedi CJ mırıldanarak. 'Yayıncılığın güçlü çifti olabiliriz, edebiyatın sevgilisi ve onun ticari süperstarı. Günümüzün Henry'si Miller ve Anaïs Nin, F Scott Fitzgerald ve Zelda, Ted Hughes ve Sylvia Plath.

"Ve eğer konuşmayı hemen kesmezsen ben de Sylvia Plath'ın gittiği yoldan gideceğim. Eski erkek arkadaşıma baktım. Kimdi bu deli? "Ciddi olamazsın.

"Neden olmasın?" diye düşündü. "Artık her şey farklı.

"Nasıl?

'Sen çok satan bir yazarsın. Küçük bir ilkokul öğretmeni değil.'

Her nasılsa yüzümdeki şoku tamamen farklı bir şey olarak algılamayı başardı ve elimi cesaretle sıktı. Hâlâ ayakta durması bir mucizeydi.

"Öyle görünmek zorunda değilsin, aptal, bu bir numara değil," dedi mutlu bir şekilde. "Sana ikinci bir şans vermeye hazırım.

"Bana ikinci bir şans vermeye hazırsın.

Onu doğru duyduğumdan emin olmak için kelimeleri tekrarlamak zorunda kaldım. Perşembe sabahı evden ayrıldığımdan beri başıma gelen tüm öngörülemez şeyler arasında bu şüphesiz en kabus gibi olanıydı. Margaret Atwood bile böylesine distopik bir olay örgüsü yaratamazdı. CJ ile tekrar bir araya gelmeden önce Açlık Oyunları için gönüllü olurdum.

Elimi onunkinden ayırarak kravatını düzelttim ve hızlıca omzuna vurdum.

'CJ, bunu nasıl nazikçe ifade edeceğimi bilmiyorum ama uçan bir domuzdan cehennemin donduğunu ve hayatta kalan diğer iki insanın sen ve Boris Johnson olduğunu söyleyen som altından bir telgraf alsam bile, beni telefon rehberinde Bayan BoJo'nun altında iki dakikadan daha kısa bir sürede bulabilirsin.

"Sanırım insanlar yirmi birinci yüzyılın başlarına dönüp baktıklarında-" diye başladı ama gerisini dinleyecek havada değildim.

"Bok çuvalının tekisin," dedim sesimi inançla doldurarak ve beni duyması için onu zorlayarak. 'Sen bir kullanıcı ve fırsatçısın, bencilliğin ötesindesin ve asla ama asla tekrar bir araya gelmeyi düşünmem bile ama bana ilham verdiğin için sana teşekkür etmeliyim çünkü yatak odasında bir gram bile yeteneğin olsaydı, kalemi asla kağıda dökmeyebilirdim.

Tabii ki, gerçekten duyduğu tek şey buydu.

"Hatırladığım kadarıyla, o sırada şikayetçi değildiniz," dedi gözlüklerinin altından burun delikleri açılarak.

"Hatırladığım kadarıyla pek geri bildirimde bulunmuyordum," diye cevap verdim. 'Genellikle süpermarketten ne almamız gerektiğini düşünmekle ya da gaz faturasını ödemeyi hatırlayıp hatırlamadığımı merak etmekle meşguldüm. Tanrıya şükür şarj edilebilir vibratörler icat edildi çünkü Duracell'e maaşımın yarısını vermeye devam edemezdim. Öğretmenlerin maaşlarının çok düşük olduğunu biliyorsunuz.

İyiliksever ifadesi çirkin ve acı bir şeye dönüştü ve gerildiğimi hissettim. Hiçbir zaman reddedilmeyi iyi karşılayan biri olmamıştı. Sonunda ona acıyan bir menajer bulana kadar oturma odasının zemininde bulduğum tüm o yırtık mektupları düşündüm.

'Tanrım, tam bir klişesin,' diye tükürdü. 'Kitabı senin yazdığını böyle anladım, bu kadar tembel, tahmin edilebilir yazıyorsun. Hiç iyi değil Sophie. Adını kitaptan uzak tutmak istemene şaşırmadım. İnsanlar yeteneğimin bu kadar olduğunu düşünselerdi çok utanırdım.

Ama sözleri tembel, öngörülebilir bir ördeğin sırtından akan su gibi üzerimden akıp gitti. 'Önemsediğim tüm fikirler arasında seninki en alt sıralarda yer alıyor.

Liste,' dedim, kendi tepkisizliğime hoş bir şekilde şaşıarak. 'Uzlaşmayı pas geçeceğim ama ikinci mektubunu yazdığında bana seslen.

Kitap. Bektan bir kitap değilse ve paramı saymakla sözleşmesini yaptığım ikinci ve üçüncü kitapları yazmak arasında zamanım varsa sizi tanıtabilirim.

Alay etti, öfkeleni. 'Sanki senin desteğini istemişim gibi. Ev kadınlarının gözdesi olmak gibi bir niyetim yok.

"En azından o zaman birinin favorisi olursun.

"Herkes söyleyeceğim," diye bağırdı CJ, geri tepmenin acı acısına dayanamayarak. 'Ailene söyleyeceğim, ilk yazar Facebook grubuma söyleyeceğim-'

Öfke nöbetine daha ne kadar katlanmak zorunda kalacağımı merak ederek söylenmeye devam ederken başımı başka yöne çevirdim. Garip bir şekilde seks hayatımızı anımsatıyordu.

"-İnsanların daha önce Joe'ya söyledikleri tüm o şeyler ciddi değildi. Herkes arkandan sana gülüyordu. Eğer annen gerçeği bilseydi, seninle bir daha asla konuşmazdı.

Göz ucuyla Joe'nun konuşmasını kesip bize doğru geldiğini gördüm ama CJ bunu fark etmedi, hakaretler yağdırmakla meşguldü.

'Sen gerçek bir yazar bile değilsin,' diye devam etti, şimdi gözleri yaşlıydı. 'Bu gerçek bir kitap bile değil, sadece bir sürü mecaz ve klişenin bir araya getirilmiş hali. Ciddi değilsin, benim gibi bir sanatçı değilsin. Londra'da bile yaşamıyorsun!

"Son baktığımda bu bir yazarın iş gereklilikleri arasında yoktu," dedi Joe, yanımda belirip CJ'in yerinden sıçramasına neden olarak. "İster inan ister inanma, ülkede başka yerler de var.

CJ, 'Bir adam Londra'dan bıkmışsa, hayattan bıkmış demektir,' diye tersledi. "Dahi söz ustası Oscar Wilde'dan alıntı yapmak gerekirse.

"Bir barda bilgi yarışmasına katılmayalı bir dakika oldu ama Samuel Johnson olduğuna eminim," diye cevap verdim. "Oscar Wilde değil.

"Ve bir başka dahi söz ustası Taylor Swift'ten alıntı yapmak gerekirse," diye ekledi Joe. "Nefret edenler nefret edecek.

"Sanki siz ikiniz edebiyattan anlıyorsunuz da. CJ haksız olduğunu kanıtlamak için telefonunu çıkardı. "İşte burada, bir adam ... oh.

"SEN!" diye gürledi Charlotte, eski sevgilimin Android'ini ve onun kederli yüzünü görünce çimenlerin üzerinden koşarak geçti. "CJ, seni aptal, ver şunu bana.

"Chunt nedir? Joe fısıltıyla sordu.

'Hayal gücünüzü kullanın,' diye cevap verdim aynı şekilde.

"Telefona izin verilmediğini biliyorsun. Telefonu adamın elinden aldı ve siyah beyaz Nike'larıyla inciklerine hızlı bir tekme attı. "Sana inanamıyorum.

CJ, gözlüğünün büyüteçli camlarının arkasından inek gözlerini kırıştırarak, "Bunun aileyi kapsamadığını sanıyordum," dedi ama Z kuşağı dahisi Charlotte'un umurunda değildi.

"Öyle ama sen aileden değilsin.

Kilidi açmak için telefonu yüzüne doğru tuttu, ardından fotoğraf albümünü tarayarak ve kahkahalarla uluyarak hızla uzaklaştı.

'Kız kardeşin nasıl oluyor da senin kadar berbat olabiliyor,' dedi hiddetle, kız kardeşi telefonunu ganimetinin geri kalanıyla birlikte saklamak için eve girdikten sonra. 'Annen gibi bir kadının böyle bir çift yetiştirmeyi nasıl başardığı beni aşıyor-'

"Yerinde olsam bu cümleyi nasıl bitirdiğime çok dikkat ederdim," diye araya girdi Joe, öne doğru bir adım atarak.

CJ alay etti. "Neden, ne yapacaksın?"

"Ne söyleyeceksen söyle ve öğren."

"Çocuklar," diye uyardım, kendimi duruş sergileyen adamların arasında konumlandırarak.

CJ bir metreye yakın boyuna rağmen Joe'nun yanında hâlâ kısa kalıyordu.

"Senden korkmuyorum," dedi, iki eli de gözle görülür bir şekilde titriyor olmasına rağmen. "Ve o buna değmez, bilesin diye söylüyorum. Birlikte geçirdiğimiz beş yıl boyunca yıldız avcılığı yaptı ve şimdi onu geri almam için bana yalvarıyor."

"Benim," diye cevap verdim Joe'ya dramatik bir şekilde omuz silkerek. "Gördüğünüz gibi, neredeyse ellerim ve dizlerim üzerindeyim."

"Kaltak."

CJ kelimeyi o kadar sessizce fısıldadı ki neredeyse müziğin ve parti sohbetinin altından kaçacaktı ama ben duydum ve eğer ben duyduysam Joe da duymuştur.

"En yakın hastanenin nerede olduğunu biliyor musunuz?"

diye sordu. "Evet mi? CJ cevap verdi."

Joe kocaman ellerini dev yumruklar halinde sıktı ve omuzlarını geriye attı.

"Güzel."

Bir öğretmen olarak, kardeşler arasında olmadığı sürece şiddetin hiçbir zaman çözüm olmadığına inanıyordum ama içimde küçük karanlık bir parça Joe'nun CJ'i kış üstü yere sermesini görmek istiyordu. Daha da büyük bir parçam bunu kendim yapmak istiyordu ama elbisem yeniydi ve korsajı dardı ve onu yırtmadan düzgün bir yumruk atmanın ne kadar mümkün olacağından emin değildim.

"Joe, zavallıyı rahat bırak," dedi William, tam zamanında ortaya çıkıp bana katıldı. "Şuna bak, çok acı çekmiş."

Joe hâlâ CJ'e hançer gibi bakarak, "Onu bilemem," diye cevap verdi. "O Topman takım elbisesinin içine sıkıştırılmış cahil, büyümüş de küçülmüş bir çocuk ve ben ondan bıktım."

"Bu ne cüret! CJ çılgılık attı. "Bu Dries van Noten!"

Bu garip bir son damlaydı ama hepimizin boxer şortunun kesimini görebileceği kadar dar olan bir takım elbiseye hakaret etmek, CJ'i sonunda çok ileri iten şey gibi görünüyordu. Kendini Joe'ya doğru fırlattı ama bir vuruş yapamadan William onu tutmak için bir kolunu uzattı ve sadece birkaç gönülsüz

CJ pes etmeden önce Joe'ya doğru tokat atma girişimleri kardeşimin omzunun üzerinden rüzgâr gibi geçti.

"Gerçekten mi? Joe gülmemeye çalışarak, "Gerçekten mi?" dedi. "Bu kadar mı?"

"CJ'in dayak yemesini bölmekten nefret ediyorum ama varlığınıza ihtiyaç var. Sarah yüzünde endişeli bir ifadeyle aceleyle yanına geldi. "Hepiniz," dedi gözlerini CJ'e dikmeden önce. "Sen değil tabii ki, sen yürüyorsun.

çikolata çaydanlığı.'

"Ona karşı çok mu kabaydık? Onu bahçede takip ederek aceleyle uzaklaştırırken sordum. Birden ürperdim. Hava serinlemişti ve ani bir esinti vardı.

"Hayır," diye yanıtladı William ve Joe birlikte.

"Ne dediğini bile bilmiyorum ve haklı olduğumuzdan eminim," diye ekledi William. "Lütfen bana söyleme yoksa oraya geri dönüp onu kendim tokatlamak zorunda kalabilirim.

"Başka bir kavgayı ayırmakla çok meşgul olacaksın," dedi Sarah ona, şişme kalenin yanında toplanan kalabalığı iterek ve hepimizi öne doğru yönlendirerek.

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Zıplama kalesi ile büyük topun tam arasında ve şüpheli bir şekilde Barda, babam ve Joe'nun babası parmak uçlarında zıplıyor, yumruklarını yüzlerine kaldırıyor ve *Rocky*'nin yaşlılar için hazırlanmış bir am-dram prodüksiyonunda oynuyormuş gibi birbirlerinin etrafında dönüyorlardı.

"Neler oluyor?" diye sordum, partideki tüm konuklar beni, Joe'yu, William'ı ve Sarah'yı önde yalnız bırakmak için bir adım geri çekildi. Babalarımızın arkasında, Genevieve Salinger ve Nelson Allen'in çok suçlu ifadelerle baktıklarını gördüm. Sıcak kitap anlaşması haberi çıkmıştı.

İkisi de utangaç bir ifadeyle başka tarafa bakarken, 'Boş ver,' dedim. 'Bu nasıl oldu? Annem nerede? Mal nerede?

Gregory bir o yana bir bu yana zıplamaya başladığında Sarah, "Annen pasta almaya gitti ve Mal'i son gördüğümde mutfakta çığlık atan bir çocuğu baş aşağı tutuyordu," diye cevap verdi. "Başka ne yapacağımı bilemedim.

"Sabotajcı! Gregory bağırdı. "Yazarımı çaldın!

"Ben öyle bir şey yapmadım! Babam geri bağırdı. 'Gen'in çalışmalarının büyük bir hayranıyım. Bir kitap için teklifte bulundum ve kabul edildi. Sakın

"Pantolonum düğümlendi.

"Onları iyi ve gerçekten düğümlenmiş olarak düşünün. Önündeki havayı savurdu, babamı tamamen ıskaladı. "Başından beri planın buydu, beni buraya kadar sürüklemek, sonra da oğlumun ve akranlarımla önünde küçük düşürmek.

"Hayır Gregory, doğum günü partimi sadece seni alt etmek için planlamadım," diye cevap verdi babam, sanki *Llama Glama* yazarıyla ilk konuştuğu andan beri aklının bir köşesinde bu yokmuş gibi. 'Bu sadece iş, eski dostum. Nelson'ı avladığında da bana böyle dememiş miydin?

Her iki yazar da içkilerini yudumladı ve diğer herkes yaklaştıkça tartışan ikiliden yavaşça uzaklaştı.

Gregory öfkeyle, "Sen aşağılık bir adamsın," dedi. "Aynada kendine nasıl bakabiliyorsun anlamıyorum.

"Çok kolay, çok teşekkür ederim," diye yanıtladı babam. 'Sanırım kafanızın büyüklüğüne uygun özel aynalar yaptırmak zorunda kaldınız.

"Cahil!"

"Narsist!"

"Hayır, bunu yapmayacağız. İki adam itişip kakışmaya başladığında Joe aralarına girdi, boks yapmaktan çok garip tokatlar ve yumruklar atıyorlardı, ikisi de tam bir yumruk atmak istemiyordu. "Baba, bugün Hugh'un doğum günü. Özür dile.

Gregory, "Öyle bir şey yapmayacağım," diye karşılık verdi, üçü birlikte hareket ediyor, elleri ve kolları 2022 Oscar'larının bu tarafındaki en utanç verici şiddet gösterisiyle çırpınıyordu. "Yazarımı çaldı!"

"Önce sen benimkini çaldın!"

"Çek ellerini üzerimden, evlat. Gregory ceketini yırttı ve yere fırlattı. "Bu uzun zamandır geliyordu.

"Poposunun altında kocaman ter lekeleri olmasaydı onu daha ciddiye alabilirdim," diye fısıldadı Sarah çubukta küçük bir sosis kemirirken.

"Babana bir onluğum var, Michael Cunningham bir kitap yazıyor.

Bütün gece arka planda sessizce çalan düşük Motown müziği, hoparlörlerden 'Eye of the Tiger' bangır bangır yükselirken aniden çok daha yüksek hale geldi. Yanımdaki William telefonundaki Spotify uygulamasını hızla kapattı.

"Ne?" dedi ona baktığımda. 'Ben zaten bir dövüşü durdurdum, lanet olası BM değilim.

"Peki sence bu daha mı iyi olacak? Düelloya hazırlanan iki orta yaşlı adama bakarak cevap verdim.

'Bence diğeri üzücü olurdu,' diye cevap verdi. 'Bu bir patlama olmalı. Bunu sistemlerinden atmaları gerekiyor.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve dudağımı ısırdım. "İnan bana, bu asla düşündüğün gibi işe yaramaz.

"Çek ellerini Hugh'un üzerinden!"

Birdenbire, CJ zifiri bir savaş çığılığıyla kendini mücadelenin içine attı, doğrudan Joe'nun orta kısmına hücum etti, başı eğik, omuzları dikti ve onu tam karnından mızrakladı. CJ üzerinden sıçrayıp kışının üzerine düşerken Joe neredeyse hiç irkilmedi.

"Ne yapıyorsunuz? Babalarımız birbirlerine vurmaya devam ederken Joe "Ne yapıyorsun?" dedi. "Kavga etmelerini engellemeye çalışıyorum, ben bunun bir parçası değilim.

Kalkmasına yardım etmek için elini uzattı ama CJ onu tokatlayarak uzaklaştırdı.

İkinci itiş kakış patlak verdiğinde Sarah, "Bakın," dedi. "Adamlar erkekleşiyor.

"Heteroseksüel erkekler," diye düzeltti William. "Eğer sakıncası yoksa.

'Daha önce ne demiştin, benden bıktığımı mı? Senden bıktım,' dedi CJ. 'Yürüyüşün horozuymuşsun gibi etrafta dolanıyorsun. Neden? Onun için yalan mı söylüyorsun? Umarım külotuna girmek için değildir çünkü inanın bana buna değmez.

Joe homurdanarak, "Senden bir kez susmanı istedim, bir daha istemeyeceğim," diye cevap verdi.

Ama CJ konuşmayı kesmedi. Gözleri kötülükle parlıyor, bir tepki almak için heyecanlanıyordu.

'Kitapta yazılanlara aldanmayın,' dedi. 'İlk tanıştığımızda gençtik, bu yüzden cömert olacağım ve onun kötü performansının bir kısmını deneyimsizliğe bağlayacağım ama işin gerçeği, bazı insanlar yatakta berbattır.

"İşte bu kadar. Joe dövüşmeye hazır bir şekilde döndü. "Seni aşağılık küçük çakal, ben-

"Neye gidiyorsun?! CJ bağırdı. "Ne yapacaksın, Joseph Walsh, bana vuracak mısın? Yapamazsın, seni kovdururum!

"Haklı Joe, ona vuramazsın," dedim, öne doğru bir adım atarak. "Ama ben vurabilirim. Ve vurdum.

Sadece bir kez, ilk yumruğumu çenesine indirdim. Kollarını ve bacaklarını çılgınca sallayarak zıplama şatosuna doğru geriye doğru kaymadan önce bir an sendeledi.

"İşte bu, CJ! Babam tezahürat yaptı. "Birinin ilk olması gerekiyordu!

"İşte bu yüzden kadınlar işlerin başında olmalı," dedi Sarah. 'Erkekler çok fazla ortalığı karıştırıyor. Biz verimliyiz.

"Aman Tanrım, çok acıyor," diye nefes nefese kaldım ve müzik bir kademe daha yükselirken elimi salladım.

"Nasıl hissettiğini bir düşünsene. Joe elimi avucunun içine aldı ve herkesin önünde zonklayan parmak eklemlerimi öptü. "Benim parlak zırhlı şövalyem.

"Pekala millet, pasta zamanı!

Charlotte'la birlikte mutfaktan çıkarken annemin sesi sahneyi çınlatıyordu.

Etkili olması için araya sıkıştırdığı çok sayıda mum için daha iyiydi.

"Joe, dikkat et!"

William'ın uyarısı bir an için çok geç gelmişti.

CJ zıplama kalesinden fırladı ve Joe'nun üzerine atılarak onu belinden yakaladı ve bir çemberin içinde döndürdü. Mükemmel bir bakışla

Yüzünde şaşkınlık vardı, CJ onu sürüklerken Joe elimi bıraktı.

Kollarını hâlâ uzatmıştı ve dengesini sağlamaya çalışmadan hem babama hem de onunkine çarptı. Gregory de anneme çarparak tökezledi ve ikisi yere yuvarlanırken pastayı kollarından düşürdü. Pasta havada uçarak ayaklarımın dibine düştü ve her nasılsa tabaktakinden daha az iştah açıcı görünmemeyi başardı. Aynı anda, Joe ve CJ itişip kakışmaya devam ediyor, zıplama kalesinin önünde yuvarlanıyorlardı; Joe savunma pozisyonu almış, CJ ise

küçük darbelerle vuruyordu. Bir yavru aslanın bir aslana vurmaya çalışmasını izlemek gibiydi, neredeyse sevimli ama aynı zamanda tamamen anlamsızdı. Simba'nın Scar'la kapışmak için birkaç yıl beklemesinin bir nedeni vardı ve biz bunu gerçek zamanlı olarak görüyorduk.

Hugh! Gregory! Yeter!' Annemin keskin sesi iki adamı da bir anda yola getirdi. "Gideli beş dakikadan az oldu.

CJ ve Joe'dan oluşan insan seli onlara doğru dönerken ve babam kendini ailesinin önüne atarken babam utanç içinde eğildi, pasta bıçağını aldı ve anneme uzattı.

Charlotte haraç mezar aldığı Chanel çantasını karıştırıp kaçak olmayan kendi telefonunu çıkarırken babam 'Dikkat et,' diye bağırdı. "Bıçağım var!"

Bu bir tehditten çok bir uyarıydı, zira kol ve bacaklardan oluşan bir bulanıklık parlak kırmızı zemin üzerinde gümbür gümbür ilerlerken, üçü de zıplama kalesine doğru geri savruldu. Üç yetişkin erkek bedeni ve bir törensel pasta bıçağı bir arada sekerken dört kule de sevinçle sarsıldı. CJ, daracık takım elbisesiyle cenazeye giden Bambi gibi tökezleyip kayarken hepimiz nefesimizi tuttuk. Babam bıçağı uzun süre elinde tutamadığından tutunmak için çabaladı ve her şeyden çok kafası karışmış görünen Joe olduğu yerde kalarak bu adamların sahip olabileceği son haysiyet kırıntısına tutunmaya çalıştı. 'Eye of the Tiger' soluklaşırken, hoparlörlerden 'Oops I Did It Again' şarkısının açılış notalarının yükseldiğini duydum ve kulakları yırtan bir ciyaklama havayı doldurarak Britney'i bile bastırdı, ardından yüksek sesli, ısrarlı bir tıslama geldi.

"Beni bıçakladı! CJ avazı çıktığı kadar bağırdı. "Beni bıçakladı! Ben ölüyorum!"

Ama şişen CJ değil, şişme kaleydi. Joe önce insan yığınınından uzaklaştı, ardından babamı dışarı çekti ve kale beklediğimden çok daha hızlı bir şekilde sönerek etrafını sararken CJ'i çırpınmaya bıraktı.

"Üzgünüm Pandora," diye yakındı babam, Joe onun ayağa kalkmasına yardım ederken, arka planda şişme kale sönüyordu. "Depozitoyu asla geri alamayacağız."

"En azından sen denedin. Şapkasını almak için eğildi ve şefkatli bir okşamayla başına yerleştirdi. "Önemli olan da bu."

CJ parlak renkli PVC'nin altından sürünerek çıktı, bıçaklanmamış ve çoğunlukla yara almamıştı. Zarar görmüş gibi görünen tek şey çok dar pantolonunun arkasındaki dikişin ikiye ayrılmasıydı ve benim ve Sarah'nın çok hoşuna gitse de henüz bunu fark etmemişti. Yüzünde öfke, dilinin ucunda bir yığın küfürle ayağa kalktı ve tam teşhirde kış.

'Acınacak haldesiniz! Hepiniz zavallısınız!" diye ciyakladı. 'Siz değil, Sör Ian, ama o ve o ve o ve siz!'

"Moi? Sarah cilveli bir şekilde CJ'e kirpiklerini kırptırdı. "Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum."

"Şimdi, CJ, sakinleşmen gerek-" diye başladı babam ama o çoktan konuşmaya başlamıştı.

"Neden gelme zahmetine girdiğimi bile bilmiyorum," diye homurdanarak araya girdi. 'Kendini beğenmiş, sözde bir eleştirmen, iyi bir fikri suratına tokat gibi çarpsa anlamayacak kadar kendinden geçmiş bir editör, iyi bir tokat yemeye ihtiyacı olan erken gelişmiş bir velet ve William? Senin hakkında ne kadar az şey söylenirse o kadar iyi."

Annem ve babam şaşkınlıkla beni izlerken kardeşim başını hızlıca eğerek, "Varlığım bile yeterince rahatsız edici, biliyorum," dedi. "Ama bence artık çeneni kapatıp defolup gitmenin zamanı geldi Colin."

"Sessiz ol, yayın yapıyorum," diye tısladı Charlotte telefonunu kaldırırken nefesinin altından. "Bu altın değerinde."

"Ya da ne? CJ meydan okudu. 'Saldırı köpeğini üzerime mi salacaksın? Lütfen, o hiçbir şey yapmayacak. Yanımda sinirlenen Joe'ya baktı ve yukarıda, toplanan fırtına bulutları bir uyarı verdi. 'Bana bile vuramadı, bunu bir kızın yapmasına izin vermek zorunda kaldı. Yoksa sadece iyiliğe karşılık mı veriyordun, Soph?'

"Colin, yapma," dedim, hiç de öyle hissetmediğim halde sesimi soğuk tutarak. "Bunun ne yeri ne de zamanı. Tek bir yağmur damlasının çıplak kollarıma düştüğünü hissettiğimde başladım.

Söylediklerim anlamsızmış gibi ellerini iki yana açarak etrafına bakındı. 'Daha iyi bir zaman ya da yer düşünemiyorum. Bir sürü hayranınız var.'

"İşten atılabileceğimi biliyorum ama lütfen ona vurabilir miyim? Joe yalvardı. "Hayır," diye yanıtladı babam.

"Evet," diye yanıtladı babası.

Kalabalığın önünde bir aşağı bir yukarı kasıla kasıla yürüyen CJ, gri donu tamamen ortada, böbürlenmeye devam etti. 'Hayatım boyunca, neden bu kadar

onu koruyorsun. Sadece hayal gücü olmayan küçük kızlara ve gerçek yazıyı anlayıp takdir edecek zekadan yoksun aptal ineklere hitap eden boktan bir kitaba adını vermeyi teklif ettiğin için bile deli olmalısın.

"Performans sanatının en iyisi!" diye gürledi William. 'Pasta boka battı ama kim Mini Süt ister?'

Konukların yarısı ellerini kaldırdı, insanlar gökyüzüne bakarak uzaklaşmaya başladı.

"Bir kasa fişinden daha fazla edebi değeri olmayan umutsuz mastürbasyon fantezisi.

Ancak CJ hâlâ devam ediyordu. 'Daha iyi bir şey uydurabilirim.

Hapşırabilir ve daha etkileyici diyaloglar bulabilirim.

"Ama sen yapmadın, seni tek vuruşluk harika," diye araya girdi Joe. 'Çok gösterişli bir roman yazdın ve doğru insanları tanıdığın için şanslıydın.

O zamandan beri gönderdiğiniz her teklif reddedildi çünkü

Hugh Taylor gibi destekleyici biri, adını bunlara koymaya hazırdır. "Bu doğru değil!

"Bret Easton Ellis'i taklit etmeye çalışan bir yapay zeka gibi yazıyorsun, sadece yapay zeka daha iyi bir iş çıkarırdı! Joe karşılık verdi. "Sophie senin etrafında halkalar çiziyor.

"Joe! Daha fazla yağmur damlası yüzüme sıçramaya başladığında onu geri çekerek haykırdım. "Yapma!

CJ, "*Kelebekler* gibi bayağı ve amatörcü bir şeyle adımın anılmasındansa bir kitap yayınlayıp emekli olmayı tercih ederim," diye feryat etti. "Hugh, Pandora, umarım yetiştirdiğiniz şeyle gurur duyuyorsunuzdur.

"Sophie, ben onu kroket tokmağıyla öldüresiye dövmeden önce, neden bahsediyor bu? Annem koluma hafifçe vurarak sordu.

"Hiçbir şey," diye cevap verdi Joe benim yerime.

"Onu dinleme. "Söyle ona," dedi CJ. "Yoksa ben söylerim.

William omzuma koruyucu bir el koyarken Sarah elimi sıktı ve Joe bana neredeyse belli belirsiz bir baş selamı verdi. Bundan sonra ne olursa olsun, en azından yalnız olmayacaktım.

"*Kelebekler*'i Joe yazmadı," dedim aileme, arkadaşlarına ve Gregory Brent'e dönerek. "Ben yazdım.

CJ, muhtemelen öncekinden daha da nefret dolu bir şeyler söyledi ama kalabalığın toplu nefes alışları arasında onu duymak imkansızdı. Charlotte'un kolu bile tekrar yanına düştü, canlı yayın sona erdi.

"Sophie mi? Annem inanamayarak gözlerini kırptırdı.

"Este," diye düzelttim solgun bir gülümsemeyle, bir gök gürültüsü gökyüzünü yararak gökler açılırken. "Ben Este Cox.

Muhteşem bir partinin muhteşem bir sonuydu.

BÖLÜM YIRMI BEŞ

İlk kez, William'ın komisyonunu gerçekten hak ettiğini söyleyebilirdim. Tam da yağmur partiye boyun eğdirmeye başladığında devreye girdi ve Sarah'ya başıyla işaret ederek ikimizin de derhal kulübeye dönmemizi emretti.

Mal tam da yanlış zamanda elinde bir şemsiyeyle bahçede koşarak yeniden ortaya çıktı ve annemle babamın yüzündeki ifadeyi görür görmez neyi kaçırdığını anladığını söyleyebilirim.

Sarah beni doğru yöne yönlendirirken "Onlarla konuşacağım," diye söz verdi, sağanak yağmurda bir ayağımın önünü zar zor görebiliyordum.

"Teşekkür ederim," dedim. Birinin yapması gerekiyordu ve ben nereden başlayacağımı bilmiyordum. "Merak etme," diye yanıtladı Mal. 'Her şey yoluna girecek.

Keşke onun güvenine sahip olsaydım.

"Bir fincan çay? Sarah, Joe'nun oda bölmesini iterek içeri girdiğimizde, partinin gürültüsünün çok uzağında kalmamızı önerdi. "Evet, bu açıkça bir çay durumu.

"Bu aynı zamanda ailemin benden nefret ettiği ve işimi kaybedeceğim bir durum," diye cevap verdim, saçlarını kurulaması için ona bir havlu attım. "Bol süt, tek şeker.

Joe'nun düzgünce katlayıp kaldırdığı kanepeye uzandım. Ona karşı düşünceli.

Başım helyumla dolu ama vücudum kurşundan yapılmıştı.

"Nixon? Dişlerimi gıcırdatarak söyledim. "Taylor," diye cevap verdi.

"Hayır diyeceğini ve sadece yardım etmeye çalıştığını biliyorum," dedim en iyi güven verici gülümseme çabamla. "Ama gerçekten bir dakikalığına yalnız kalmak istiyorum.

"Bir haftadır kabızmış gibi görünüyorsun ve beni fitile ihtiyacın olmadığına ikna etmeye çalışıyorsun. Dolaptan bir kupa çıkardı ve çaydanlığın yanına koydu. 'Sen yetişkin bir kadınsın. Eğer istediğin buysa, seni rahat bırakacağım. Bazı insanların aksine ben sana güveniyorum.

'Bir tek sen olmalısın,' diye cevap verdim. 'Dışarıdaki hiç kimse bana güvenmez.

"Dışarıdaki herhangi birinden bahsetmiyordum," dedi ve çay poşetini bardağa bıraktıktan sonra kanepeye geri dönüp başımın tepesine bir öpücük kondurdu. 'Kendine güvenmeyi öğrenmenden bahsediyordum. İki yıl geç de olsa içgüdülerin CJ'i fark edecek kadar keskindi ve şimdi onlara güvenmen gerekiyor. Bu eninde sonunda hep olacaktı, en azından şimdi ne zaman olacağı konusunda endişelenmene gerek yok. Kendine güvenmenin zamanı geldi.'

"İhtimallerimi beğenir miyim bilmiyorum ama çok fazla seçeneğim yok, değil mi?" "Hayır.

Elbisemin düşen omuz askısını düzeltti ve sonra hafifçe vurdu. 'Ölümüne yakalanmadan önce kuru giysiler giy. Eğer senin için de uygunsa, fikrini değiştirip çayın yanında bir arkadaş istersin diye bir dakika dışarıda takılabilirim. Işıklar açık mı kapalı mı?'

"Çekilin lütfen.

Beni hafif bir karanlıkta bırakmak için düğmeyi çevirerek kendini dışarı attı ve kapıyı arkasından yarıya kadar kapattı.

Yani haberler çıkmıştı. Olabilecek en kötü şey olmuştu. Yine de tüm dünyanın Este Cox olduğumu bilmesini CJ'le yeniden bir araya gelme fikriyle karşılaştırmak her şeyi bir perspektife oturtuyordu ve perspektife ihtiyaç vardı.

Bu insanlığın başına gelmiş en büyük trajedi değildi. Hatta Mini'yi satamadıkları gerçeği kadar bile kötü değildi.

Yumurtalar yıl boyunca ya da Justin Timberlake'in Britney'nin kitabı çıktıktan sonra var olmaya devam etmesine izin verildi, ama yine de bana zor geldi. Anne ve Baba

biliyordu, Gregory Brent de biliyordu, partideki herkes ve Charlotte'u TikTok'ta takip eden herkes de biliyordu. Okul da öğrenecekti. Ve tüm bunların en saçma kısmı? Hayatım kelimenin tam anlamıyla geri dönülmez bir şekilde değişmiş olsa da, oturup öğretmenlik kariyerimin nasıl zarar göreceğini, ailemin tepkilerini ya da bunun parlak bir devam kitabı sunmam için üzerimde ne kadar büyük bir baskı yarattığını düşünmüyordum.

Joe'yu düşünüyordum.

'Sen bir yüz karasısın,' dedim kendime, sıırıslıkam olmuş kaydıraklarımı tekmeleyip atarken, ahşap döşeme tahtaları ayaklarımın altında sıcacıktı.

"Ben o kadar ileri gitmezdim.

Joe çerçeveye yaslanırken silueti kapı aralığında, griye karşı siyah olarak duruyordu. Pencereden dışarı baktığımda, şemsiye taşıyan Sarah'nın

veda edip bahçeye doğru yürüdü.

"Neden bahsettiğimi bilmiyorsun," dedim ona, bir ayağım diğerini örtüyordu, eşikten geçerken ayak parmaklarım kıvrılıyordu, sırlıslıklamdı.

Ayakkabılarını çıkarıp kapının yanına bıraktı, beyaz gömleği şemsiyenin onu korumaya yetmediği kollarına yapışmıştı, gri Pantolonu artık neredeyse siyahtı. Nemli saçları gözlerinin önüne düşerken uzun bir süre beni inceledi, küçük yağmur suyu damlacıkları etrafında kutsal bir çember oluşturuyordu.

Kanepede bana katılmak yerine mini mutfak tezgahına doğru yürüdü ve şenlikte aldığımız çileklerden bir poşet aldı. Kanepenin diğer ucundaki minderlerden birini kaptım ve soğuk bedenime sıkıca tuttum.

"Bir tane ister misin?"

Başımı salladım ve havayı taze bir tatlılıkla doldurarak onunkini ısırtmasını izledim.

"Çok güzeller," dedi dudaklarındaki suyu yalayarak. "Yazın İngiliz çileği gibisi yok.

"Hayır," diye zayıfça kabul ettim. "Öyle bir şey değil. Buzdolabının kapısına uzandı.

"Yapma," dedim ve durakladı.

"Ne yapmayayım?"

"Buzdolabına koymayın.

Ayağa kalktım ve kendimi zorlayarak odanın diğer ucuna geçtim ve çilekleri mutfak tezgâhının üzerine koyarak elindeki poşeti aldım. 'Dışarıda bırakırsan daha lezzetli olurlar. Soğuğu sevmiyorlar.

"Her gün yeni bir şey öğreniyorsunuz.

"Bu gece pek çok insan yeni bir şey öğrendi," diye cevap verdim, tombul, sert bir çileği dürterek. "Dışarıdaki hava nasıl?"

"Parti büyük ölçüde sona erdi, kelime oyunu yapmak istemedim ama kimse yaşananların üstesinden gelemeyecekti, bu yüzden muhtemelen iyi bir zamanlamaydı," diye itiraf etti. "Annen ve baban ben onlarla konuşmadan Mal ile birlikte içeri girdiler, William ve kocası telefonları iade ediyor ve taksileri arıyorlardı ve CJ çok hoşgörülü Michael Cunningham'ın omzunda histerik bir şekilde ağlıyordu.

"Tanrım, o benim en sevdiğim yazarlardan biri," diye fısıldadım. "Daha iyisini hak ediyor.

"Ona bir meyve sepeti göndeririz," dedi Joe. "Ya da bir yığın para, ne gerekiyorsa.

O kadar sessizdi ki, tek duyabildiğim çaydanlığın tıkırtısı ve kendi nefesimin ağır yükselişi ve düşüşüydü. Eğer bir maraton koşmuş olsaydım, vücudumun neden yandığını ve bacaklarımın neden güçsüz olduğunu anlayabilirdim ama tek yaptığım bir bahçede yürümekti. Bitkin ama huzursuzdum, yorgunluğun en kötü türüydü.

"Arkadaşın konuşmak istemediğini söyledi. Joe'nun mavi gözleri alev alev parlıyordu.

Düşük ışıpta görebildiğim tek renk safırdı. "Gitmemi istiyor musun?"

"Hayır.

Emin olduğum tek şey buydu.

Eli aramızdaki kısa boşluğa uzandı ve ıslak saçlarımı kulağımın arkasına doğru taradı ve parmakları onları çekmeden önce kısa bir an için ensemden kırıldı. Dokunuşunu hemen özledim.

"Burada tek başına oturup kendini hırpalamana dayanamıyorum," dedi, sözleri şefkatliydi. "Sen yanlış bir şey yapmadın.

Morarmış sağ elimi esneterek kaşlarımı çattım. "Eski erkek arkadaşımın suratına attığım yumruk dışında mı?"

Joe yine, bu kez hafif bir gülümsemeyle, "Yanlış bir şey yapmadın," dedi.

"Bunu yapmadan önce annemle babamın ne düşüneceğini bekleyelim ve görelim. Buzdolabına yaslandım, hayal kırıklığına uğramış yüzleri gözlerimin önündeydi. 'Ve patronum. Ve çocuklarına öğretmenlik yaptığım ebeveynler. Ve tüm internet.

"İnternet her durumda akılcı ve eşitlikçi tepkileriyle tanındığı için mi? Joe kendi nemli saçlarını yüzünden uzaklaştırdı, yeni belirginleşen dalgalar kulaklarının etrafında kıvrılıyordu.

"Herkesin bu şekilde öğrenmesini istemezdim," dedim bıkkın bir iniltiyle. "Saklandığım için çok mutluydum.

"Öyle miydin?" diye sordu. "Çok mutlu muydun?"

"Şu an olduğumdan daha mutluydum," diye cevap verdim. "Sanki şu dev projektörlerden birine girmişim ve herkes bana bakıyor.

"Bu bir projektör değil. Eli tekrar yüzüme doğru uzanırken sesini alçalttı ve bu sefer ikimiz de çekilmedik. "Bu bir spot ışığı. Tüm dünya her şeyi benim gördüğüm gibi görebilsin diye senin üzerinde parlıyor. Şu anda her yönün ıslıl ıslıl parlıyor. Çok parlaksın, göz kamaştırıyorsun.

Yüzüne yansıyan aynı sıcaklık ve özlemle nabzım hızlandı. O kadar yakındı ki.

"Eğer bu bir tür oynusa, lütfen bana şimdi söyle," dedim zayıf bir sesle.
'Benimle dalga geçecek biriyle ilişkiye giremem.

"Ve artık kimseyle bir ilişkim olamaz.

Hareketleri sözleriyle uyuşmuyordu. Daha da yaklaştı, ta ki bizim Alınları birbirine değdi ve avuç içleri yüzümün iki yanında durdu; parmak uçları saçlarımı, kulaklarımı, boynumu ve iki başparmağı elmacık kemiklerimi okşadı.

"O zaman ne yapıyorsun? Bir eli ensemden aşağı inerken fısıldadım, başparmağı yanağımda ve ağzımı bulana kadar çenemde gezindi.

"Keşke bilseydim.

Hafifçe kabarıklığın izini sürerek cildin yumuşaklığını test ederken dudaklarım aralandı.

"Seni ilk gördüğümde, Mal ile öğle yemeğinde," dedi ve anıya konsantre olmak için bir anlığına gözlerini kapattı. "Seninle ilgili bir şey, açıklayamadığım bir şekilde içimdeki bir şeyle bağlantı kurdu. Ve ben her şeyi açıklayabileceğimi sanıyordum. Ne zaman hareket etsen paniğe kapılıyordum, öleceğinden emindim.

seninle konuşmadan ayrıldım. Kendime olduğum yerde kalmamı ve gitmene izin vermemi söyledim ama yapamadım. Sen bir sınav gibiydin.'

"Geçtin mi? Gözleri faltaşı gibi açıldığında sordum.

"Sonuçlar henüz gelmedi.

Başparmağının ucu çenemden boğazıma doğru ilerledi ve köprücük kemiğimde durdu. "Sonra ben geldim ve senin de bunu hissettiğini biliyorum. Gitmek için ayağa kalktığında saçların omzunun üzerinden döküldü. Kelimenin tam anlamıyla nefes alamadım. Işık vurduğunda parlıyordun. Mal sana gitmeni söylediğinde yüzündeki ifadeyi görmeliydin. Kalırsan her şeyin biteceğini biliyordum. Restorandan ayrıldığımızda, seni gözümün önünden ayırma düşüncesine dayanamıyordum.

"Şarkı söylememin seni vazgeçirmediğine inanamıyorum," diye usulca takıldım. Sırıttı. Bu sefer tereddüt etmedi.

'O zamana kadar beni vazgeçirmek için yapabileceğin hiçbir şey yoktu. Yapabileceğin hiçbir şey yok. Seninle kavga etmek bile eğlenceli.'

Ellerim arkamdaki buzdolabını buldu ve metal kaplamaya karşı kendini soğuttu, bırakamazsam diye ona dokunmaktan çok korktum.

'Çok tutkulusun, çok önemsiyorsun. Komik ve zekisin ve kendin inanmaya hazır olmasan bile gülünç derecede yeteneklisin. Herkes senin yanında durduğu için çok şanslı. Evet, seninle konuşmaya çalışıyordum.

Este Cox olduğumu söylediğimde yardım ediyordum ama aynı zamanda bencilce davranıyordum. Çantayı buraya getirdiğimde olduğu gibi kendimi senin hayatında tutmaya çalışıyordum.

Babama verebilirdim ya da işe Mal'a götürebilirdim ama bu bir bahaneydi. Seni tekrar görmem gerekiyordu.'

"Anında aşk benim en sevmediğim mecazdır," dedim ona, ellerim arkamda titreyerek. "Şu anda kendine hiç iyilik yapmıyorsun.

"O zaman kendimi iyi ifade edemiyorum ve nasıl hissettiğimi anlamıyorsun," diye mırıldandı, gömleğinin yumuşak gıcirtısı kulağında gök gürültüsü gibi yankılanıyordu. "Keşke bu kadar karmaşık olmak zorunda olmasaydı.

'Nedenmiş o? İlişkileri yürütemeyen sensin,' diye hem ona hem de kendime aynı anda hatırlattım. Çok yakında benden uzaklaşmazsa, bunun artık pek bir önemi kalmayacaktı. 'Ben zihin okuyucu değilim. Anlamamı istiyorsan açıklamalısın.

Yüzünü görebilmem için geri çekildi, kızarmış ve ihtiyaç doluydu. "Şu anda ne düşündüğümü gerçekten bilmek istiyor musun?

"Belli belirsiz bir fikrim var," diye nefes aldım. "Ama açıklığa kavuşturmaktan zarar gelmez.

Joe sanki bu başka bir sınavmış gibi bana bakıyor, tereddüt etmesine neden olabilecek bir şey arıyordu ama orada bulacağı tek şeyin benim arzum olduğunu biliyordum. Mavi gözlerinde bana yansıdığını gördüğüm bir arzu.

"Nasıl sevdiğini merak ediyorum," dedi eğilip doğrudan kulağıma fısıldayarak. 'Beni üstüne mi çekeceksin yoksa itecek misin merak ediyorum.

ve bana bin. Tadının nasıl olduğunu ve çözülüp yalvarmaya başlamadan önce seni ne kadar süre sınırdan tutabileceğimi merak ediyorum. Diğer kulağıma doğru ilerledi ve vücudumda bir ürperti hissettim, omurgam boyunca dalgalandı ve kalçalarımın arasında bir kreşendo oluşturdu.

"Adımı söyleyecek misin?" diye sordu. 'Yoksa çılgılık mı atacaksın? Bilmek istiyorum

seni ne kadar ileri götürebileceğimi bilmek istiyorum. Sonunda boşalmana izin verdiğimde gözlerimin içine bakıp bakmayacağını bilmek istiyorum.

Aramızdaki güvenli boşluk kayboldu ve başımı nazıkçe kavrayan eller kalçalarımın üzerindeydi, beni içine çekerken ağzı boynumun derisinin üzerinde geziniyordu. Kendimi tutmaya çalışsam da boğazımdan küçük iniltiiler kaçtı, nefesim düzensiz ve düzensizdi.

"Aşk hikayelerini sevmiyorsan, hangi mecazları seviyorsun?" diye sordu, yarının sakalının kaba vaadi boğazımın hassas etini tırmalıyordu.

Ön kollarımı göğsüne koydum, onu uzakta tuttum ve kendimi yukarıda

tuttum, kollarım titriyordu, dizlerim güçsüzdü. Yağmurun sesi çatıya vuruyordu.

Beklenti arttıkça kararlılığım zayıfladı, ta ki geriye hiçbir şey kalmayana kadar.

"Sadece bir yatak her zaman favorim olmuştur," diye cevap verdim, bakışlarımı odanın içinde gezdirerek. Ellerim göğsünden beline doğru kaydı, başparmaklarım kemerine takıldı. "Zoraki yakınlık, düşmandan sevgiliye.

Yavaşça, çok yavaşça gömleğinin düğmelerini açmaya başladı, gözlerini benimkilerden ayırmadan her düğmeyle dikkatlice oynuyordu.

"Bu iyi bir fikir mi? Hırkam omzumdan kendiliğinden kayarken, "Bu iyi bir fikir mi?" dedim.

'Hayır,' diye cevap verdi. 'Bu berbat bir fikir. Sen de incineceksin, ben de incineceğim. Benimle bir daha asla konuşmayacaksın. Muhtemelen kariyerimi mahvedecek.

"O zaman yapmamalıyız," dedim, açık gömleğinin kumaşını bel kemerinden çıkarıp gelişigüzel yere atarken. Az miktardaki ışık vücudunun üzerinde şekiller ve gölgeler oluşturuyordu; köprücük kemiğinin girintisi, omzunun kıvrımı pazusunun kabarıklığına doğru iniyordu. "Eve dönüp yerde falan uyuyacağım.

"Bu harika bir fikir," diye kabul etti Joe, ağzını boynuma, kanımın derimin altında nabız gibi attığı yere bastırırken sözleri içimde eridi, kalp atışlarımın tadını dilinde duydum.

"Biz hayvan değiliz," diye inledim, siyah ipek bir spagetti askıyı omzumdan indirdiğinde başım geriye düştü, öpücükleri vücudumda gezindi ve arkalarında tatlı bir ürperti izi bıraktı. "Kendimi kontrol edebilirim.

Elini sırtımda gezdirdi ve ensemdeki saçların arasından geçirdi, dikkatli bir avuç tuttu ve ben daha fazlası için inleyene kadar nazikçe çekti.

"Aferin kızıma.

Kelimeler boğazında gümbürdedi ve işim bitti. Duvar tam arkamdayken, zemin tam altımızdayken bir yatağa bile gerek yoktu. Kemerini yırttım, onu benden gereğinden yarım saniye bile fazla uzak tuttuğu için esnek deri şeride öfkelen dim. Pantolonunu belinde tutan düğme ve fermuarlar tam bir rezaletti, parmaklarım her birinin etrafında dolanırken uyuşmuştu. Joe'nun elleri saçlarımdayken, ağzı köprücük kemiğimin bir tarafından diğer tarafına doğru bir rota çizerken basit işlere bile konsantre olmak çok zordu. Bir yanım kendimi bırakmak ve kaybetmek istiyordu ama diğer yanım her enfes hissi hatırlamak istiyordu. Pantolonunun yere düştüğünü duydum ve

iç çamaşırının gergin kemerini çekerek kalçalarının, arka tarafının, güçlü, kalın uyluklarının üzerinden aşağı kaydırıldı. Buna karşılık beni duvara doğru itti, elbisemin eteği yukarı kalktı ve bizi ayıran son şey olan bacaklarımın arasındaki ipeksi iç çamaşırını bulduğunda aramızda toplandı.

Joe kulağıma doğru homurdanarak, "Bu şimdiye kadar aklına gelen en kötü fikir," dedi ve bir parmağıyla tam ortasından bir çizgi çizerek ileri geri kaymaya başladı. 'Buna pişman olacağız. yarın.'

"O zaman pişman olmaya degecek bir şey olsa iyi olur," dedim, gözlerimi zorla açtım ve toplayabildiğim kadar meydan okuyarak doğrudan onunkine baktım. Parmakları içimde kayarken beni hareketsiz tuttu, vücudumu doldururken keskin nefes alışımı izledi. Yine de kafamı çevirmedi, yüzünde şaşkınlık ve kalçamda sabırsızca zonklayan kalın, sert bir ereksiyonla beni izlemesini izledim.

"Sophie, ben-" diye başladı ama ben başımı salladım.

"Yapma. Bedenine doğru eğildim, elinin kıvrımı bacaklarımın arasındaydı, kalçalarım şimdiden onun ritmine göre hareket ediyordu. 'Hiçbir şey söyleme. Tutamayacağın sözler verme.

"Saklayabileceğim bir tane düşünebilirim. Nefesim hızlanırken sözlerinin kenarları çoktan yıpranmıştı. "Seni yıldızları görene kadar boşaltacağımı söyledim.

Sonunda dudakları benimkini buldu, sıcak ve aç ağzı çilekle tatlanmıştı. Ama o açsa, ben de açlıktan ölüyordum. İki gündür istiyor, bekliyor, bu anı hayal ediyordum ama bana bir ömür gibi gelmişti. Ayağa kalktım Onu olabildiğince yakınımı çekmek için parmak uçlarıma bastım ve bir bacağımı beline doladım, boğulacağımı ve iz bırakmadan dalgaların altında kaybolacağımı bilsem de gelgiti olabildiğince uzun süre sürdüm. Bu bir hataydı. Pişman olacaktım. Ama içime girip beni tatlı, keskin bir rahatlamayla doldurduğunda, gerçekten umurumda değildi.

BÖLÜM YİRMİ ALTI

Joe'yu bulmak için yatağa uzandığımda hava kararmıştı, ancak yatağın sıcak tarafının soğumasına yetecek kadar uzun süredir ortalıkta olmadığını fark ettim. Banyoda ışık yanmıyordu, oturma odasının hiçbir yerinden ses gelmiyordu, perdesiz pencereler kapkaraydı. Onu aramak için yatağın rahatlığından ayrılırken bir battaniyeye sarınarak yuvarlandım, uzun sürmeyince rahatladım.

"Fırtına sona erdi. Gece açık."

Arka kapıyı açtığımda arkasını dönmedi, onun yerine olduğu yerde kaldı, arka basamakta oturup tarlalara baktı. Saatin çok mu erken, yoksa çok mu geç olduğundan emin değildim. Hertfordshire'da hiç görmediğim kadar çok yıldız vardı ve çivit mavisi gökyüzü, ufuk çizgisinde en hafif turuncu tonuyla derin, mürekkep gibi bir laciverte dönüşüyordu. İstesek de istemesek de yeni bir günün vaadi geliyordu.

"Üşümüyor musun?" diye sordum, hâlâ çıplak olduğunu fark ettim. Vücudu basamakta rahatça kıvrılmış, dizlerini yukarı çekmiş, kollarını kaval kemiğine sarmıştı. Kendinden utanmıyor ya da saklanmaya çalışmıyordu, tamamen kendisiydi.

'Ben iyiyim,' diye cevap verdi. "Yatağına dön.

Dikkatlice yanına oturdum, battaniyeyi üzerime örtmeye devam ettim.

'Uyuyamıyorum,' dedim. Yalan değildi. Onun gittiğini fark ettiğim anda uyanıktı ve doğrusu onu bu kadar yakınımda bulduğuma şaşırmıştım. İkimize de güvenmeyen bir yanımda onun çoktan gitmiş olacağından emindi.

"İlk görüşte aşk fikrinden gerçekten nefret mi ediyorsun? Joe bakışlarını sabit bir şekilde gökyüzünde tutarak sordu.

'Nefret ettiğimden değil ama ben şahsen buna inanmıyorum' dedim.

'Benim

En sevdiğim aşklar her zaman belli belirsiz mümkün görünenler olmuştur. İlk görüşte aşk benim başıma hiç gelmedi.

Düşünceli bir şekilde
başını salladı. "CJ'i
sevdin mi?"

"O zamanlar öyle sanıyordum. Şimdi o kadar emin değilim. Daha çok oyun oynuyormuşuz, yetişkin gibi davranıyormuşuz gibi geliyor. İşler iyi gittiğinde bile, bu asla okuduğunuz türden bir aşk değildi.

Joe başka bir soru sormadan önce tatlı tatlı düzeltti: "Hakkında yazdığın türden demek istiyorsun," dedi. "Bunun var olduğuna inanıyor musun? Her şeyi tüketen, ezici aşk romanı aşkının?

Cevap vermeden önce duraksadım, doğru anladığımdan emin olmak istedim. Karışık mesajlar vermenin zamanı değildi. Ya da numara yapmanın.

'Öyle olmalı,' diye cevap verdim, her kelimeyi çok dikkatli seçerek. 'Aksi takdirde neden hepimiz onun peşinden koşalım ki? Neden bu kadar çok insan hayatlarını açıklanamaz duyguları kelimelere dökmeye adanmış olsun? Aşk en çok

İnanılmaz bir şey, herkesin başına gelebilir, her yerde, her zaman. Satın alamazsınız, zorlayamazsınız, ancak neredeyse herkes bunu ister ve bazı insanlar bunu elde etmek için her şeyi yapar. Bir gün sokakta yürürken Bir yabancıнын yanından geçerken, o saniyeden altı dakika, altı gün, altı hafta, hatta altmış yıl sonra ona sıırıslıklam, umutsuzca aşık olacağınızı bilmeden.

Sessiz ve sakin bir şekilde yan yana oturduk ve ben fırtınanın ortasında değılmışiz gibi davranarak rahatlamaya çalıştım.

"Peki ya sen? Ben sordum. "Hiç aşık olmadın mı?

Ağzının kenarları yukarı kalktı ama bu mutlu bir ifade değildi, daha çok kendine rağmen var olan bir gülümsemeydi.

"İlişkiler konusunda pek de iyi deneyimler yaşamadığımı söylemek doğru olur.

"Bu hayır demek değil.

'Bu da bir evet değil,' diye cevap verdi aynı alaycı ifadeyle. 'Her zaman ilişkilerde mesafe koymanın, bağlanmaktan kaçınmanın daha iyi olduğunu düşünmüşümdür. Onları hiçbir zaman çok ciddiye almadım. Ailem bana ne yapmamam gerektiğini göstermekte çok iyiydi ama bunun tersini anlamak benim için hiçbir zaman kolay olmadı.

"Hiç oldu mu?" diye sordum, onu inceleyerek. "Olabileceğini düşünmeye başlıyorum.

Ancak onu tamamen hafızama yerleştirdiğimde başka tarafa baktım. Joe saçlarını yüzünden uzak tutarak uzun, yavaş bir nefes aldı, sonra hepsini birden üfledi.

"Hiç Japonca "Koi No Yokan" deyimini duydun mu?" diye sordu. Yanıt olarak başımı salladım. "Bu ne anlama geliyor?

Hafızasında dans eden her neyse onunla birlikte gelen gülümsemeye karşı koyamadı. "Harvard'da Japon bir oda arkadaşım vardı, Dai. Tanıdığım en havalı insandı, hâlâ da öyle, ama gün aşırı aşık olurdu. "Koi No Yokan "ın doğrudan bir İngilizce çevirisi yok ama aşağı yukarı biriyle tanıştığınızda ve ona aşık olmanın kaçınılmaz olduğunu bildiğinizde hissettiğiniz duygu anlamına geliyor. Biz bunu çoğunlukla bir tavlama cümlesi olarak kullanırdık.

Cevabı zaten biliyor olmama rağmen soruyu sordum. "İşe yaradı mı?

"Şimdiye kadar kullandığım en güvenilir sohbet hattı.

"Bunu üzerimde kullanman için sana bir şans vermediğime inanamıyorum," dedim.

Sözlerimin ardından rahatsız edici bir kahkaha atmadı. "Daha uzun süre dayanmalıydım.

Joe dönüp bana baktı, saçlarının altından gözlerini kısarak bakıyordu.

"Gerçekten böyle hissettiğinizde birine karşı bir cümle kullanmak zordur.

Tam da duymak istediğim şeydi. Ama o bunu biliyordu, değil mi? Joe herkesin duymak istediği şeyi biliyordu. Uzun boylu, yakışıklı, zeki, komik Joseph Walsh, içgüdüsel şövalyeliği, hızlı gülümsemesi ve kusursuz tavırlarıyla. Büyüleyici ebeveynler, zor durumdaki genç kızları kurtaran ve ayaklarına kapanan kadınlar. Onun hangi yönlerinin gerçek, hangi yönlerinin çok özel bir iş için hazırlanmış ince bilenmiş aletler olduğunu bilmenin bir yolu yoktu, tıpkı Japonca tavlama repliği gibi.

Bacaklarını gerdi, ayaklarını esnetti, baldırlarındaki kaslar uzadı ve kasıldı. "Bana güvenmiyorsan seni suçlamıyorum," dedi. "Ben olsam güvenmezdim.

"Bana güveniyor musun?" diye sordum, onun yarı sorusunu kendi sorumla savuşturarak.

"Bilmiyorum. Daha önce hiç umursamamıştım," diye cevap verdi, kendi cevabına kaşlarını çatarak. "Kendine güvenemeyeceğini bildiğin zaman başkasına güvenmek zor bir şeydir.

Başını iki yana eğdi, bir an için düşüncelere daldı. Tanıdık gelmeye başlayan bir ifadeydi bu, kendisiyle yaptığı içsel tartışmaydı. Acele etmeden sabırla bekledim, ta ki ifadesi eski haline dönene, kaşları yerine oturana, alını düzleşene ve kararını verene kadar.

'Halletmem gereken bazı şeyler var,' dedi. 'Zaman zaman içgüdülerime göre hareket ettiğimi ve birkaç şey yaptığımı duyunca şaşıracağınızı sanmıyorum.

Benim zamanımdaki hatalar ama yemin ederim, hiçbir şey için endişelenmenize gerek yok.

Battaniyemi sıkıca vücuduma çektim ve tekrar gökyüzüne baktım. Onca yağmurdan sonra hava tüm hafta sonu olduğundan daha berraktı, yoğun yaz yakınlığını kesen temiz bir yeşil koku vardı. Fırtına geçmişti, yeni bir başlangıç yapıyorduk.

"Basit cevaplar yok," dedim sonunda, Joe'yla olduğu kadar kendimle de konuşarak. 'Tek yapabileceğimiz birbirimize güvenmeye çalışmak. Sır yok.

"Este Cox diyor," diye cevap verdi sinsî bir sırıtışla.

Bir elimi aramızdaki yere koyarak, "Artık sır yok," diye değiştirdim. "Kulağa nasıl geliyor?

Eli benimkini buldu ve örttü.

"Hak ettiğimden daha fazlası ama tam olarak istediğim şey.

Bu sefer tereddüt etmedi, izin beklemek yoktu. Alnını benimkine yaklaştırdı, bana sokuldu ve beni kollarına aldığı anda battaniyemin yere düşmesine izin verdim. Sıcak bedenimdeki serin teninin şoku şimşek gibi çaktı, içim dışım her santimim uyandı ve canlandı. Parmak uçlarımla yüzünü inceledim, dudaklarını, kirpiklerini, gözlerinin Tenini pürüzlendiren kirli sakalları, sonra güçlü, esnek omuzları ve sırtındaki, kollarındaki, göğsündeki kaslar. Elim bacaklarının arasından aşağıya doğru indiğinde içinden şehvet dolu bir ses çıktı ve beni içten içe eritti

Beni battaniyemin üzerine yatırmadan önce, düşmüş bir kum saati gibi, kumlar çöktü, zaman durdu.

Aynı ama farklıydı. İlk seferinde bir yarış koşuyorduk, yokuş aşağı kayıyorduk ve bitiş çizgisine ulaşmak için çaresizce koşuyorduk, istediğimiz zaman bile yavaşlayamıyorduk, ama şimdi aciliyet, sorduğu tüm soruları cevaplama ihtiyacım, her anın tadını çıkarma ve hepsini hafızaya alma arzusuyla yumuşatılmıştı. Teninin kokusu, ilk önce hangi parçalarıma uzandığı, onu elime aldığı anda dudaklarının ayrılma şekli ve onun üzerimde bıraktığı etkinin aynısını ben de onun üzerinde bıraktığımı bildiğim için hissettiklerim. Bedenler birbirine dolandı, ona doğru eğildim, gece bizi son iç çekişiyle sararken kalbim daha hızlı atmaya başladı ve ben teslim oldum, geri dönülmez bir şekilde kayboldum, bir daha asla bulunamayacaktım.

Sonunda gözlerimi açtığımda ve istesem de istemesem de Pazar gününün geldiğini kabul ettiğimde Joe çoktan kalkmış, giyinmiş ve çay yapıyordu. Yatağıma uzandım, iki poşet çay demlemesini izledim ve üzerine kaynar su sıçrattığında sessizce küfrettim.

'Giyinmişsin,' dedim hayal kırıklığıyla.

"Benim halkım böyle yapar," diye cevap verdi, poşet çayları lavaboya bıraktı, iki bardağı da süt doldurdu ve onları yatağına geri getirdi.

"Ama bir daha asla kıyafete ihtiyacın olmayacağını söylemiştin.

'Ve siz zamanın bir kurgu olduğunu, *Muppets'ın Noel Şarkısı'nın* tüm zamanların en iyi Dickens uyarlaması olduğunu ve Justin Timberlake'in Britney'e yaptıklarından dolayı Lahey'de yargılanması gerektiğini söylediniz.

Kendi çayından uzun bir yudum almadan önce bana bir çay uzattı.

"Rahatladığım zaman biraz gevezelik etme eğiliminde oluyorum," diye cevap verdim. "Ama her şeyin arkasındayım.

"Güzel. Çünkü her konuda haklısın.'

Birimiz gece yaşam alanını bölen perdeleri indirmişti ve perdeler kanepenin yanında bir kumaş havuzunun içinde duruyordu. Fazla uyumamıştık, ya da en azından ben uyumamıştım. Joe her uykuya daldığında, gözlerimi kapatamayacak kadar kendimden geçmiş bir halde onu izliyordum. Yüzüstü yatmış, kollarını yastığının altına koymuş, başını bir yana yatırmış uyuyordu, sırtına kazıdığım canlı kırmızı izler karanlıkta yanıyordu ve ben onların dövme olmasını diliyordum, onun beni işaretlediği gibi ben de onu kalıcı olarak işaretliyordum. İlk görüşte aşka inanmazdım ama bu her neyse, şimdi ona baktığımda hissettiklerim, saçları dağınık, yastık kırıksıklıkları hala yanağına kazınmış, buna inanıyordum.

"Havayı bozmak istemem ama babam telefonumu patlatıyor," dedi Joe, kanıt olarak telefonunu göstererek. "Brunch'a kalmayı düşünmüyormuş gibi bir his var içimde.

"Gitmek mi istiyor? İkiyle ikiye toplayıp Joe'nun da onunla gideceğini düşünerek cevap verdim. 'Bırak arabayı alsın. Trene daha sonra birlikte binebiliriz.

Daha

sonra.

Sonra

.

Ailemle konuşmam gerekecekti.

Çok uzun bir an için, Joe Walsh olmayan her şeyi unutmuştum.

'Ya da onu tren istasyonuna bırakabilirim ve arabayı alırız,' diye önerdi Joe. "Her iki şekilde de, düşünüyordum da. Belki de bunu şimdilik aramızda tutmalıyız.

Sevmediğim bir başka öneri.

"Tüm bu olup bitenlerden sonra. Yatağın kenarına oturdu ve dumanı tüten sıcak çay bardağını avuçladı. "Bu bizim. Başkalarının ne düşündüğü umurumda değil.

düşünüyor ve ben bunu paylaşmak istemiyorum.'

"Bana Bay Este Cox olmak istemiyormuşsun gibi geldi," diye şaka yaptım ama ikimiz de gülmedik. "Sır saklamamaya ne oldu?"

"Bu farklı, bu *bizim* sırrımız," dedi Joe. "Ve bu sadece şimdilik, her şey çözülene kadar."

Onun bağlılık sorunları, benim güven sorunlarım, ailelerimizin kan davası ve Este Cox'un gerçek kimliği dahil ama bunlarla sınırlı olmayan her şey. Kupamı yere bıraktım ve bulabildiğim en yakın giysiye, Joe'nun önceki geceden kalma beyaz gömleğine uzandım.

Kollarımı elbisenin kollarından geçirirken, 'Demek Romeo ve Juliet olduk,' diye yorum yaptım. Göründüğünden daha da yumuşak hissettiriyordu.

"Yalnızca ben on altı yaşında değilim, sen on üç yaşında değilsin ve dua et de kimse zehirlenmesin ya da bıçaklanmasın."

"Daha erken," diye cevap verdim, çok uzun kolları sıvayarak. 'Tüm eğlenceyi göz ardı etmeyelim.'

Joe çoktan sevdiğim o çarpık yarım gülümsemesiyle yataktan kalktı, çayını bırakıp benimkini aldı. Elini duvara dayayarak beni öpmek için eğildi, derin ve arayıcı bir öpüştü, ayrıldığımızda nefesim kesildi, ellerim yüzünü kavradı.

"Bana bakıyorsun," dedi, yakın durarak, göz göze.

'Çünkü çok güzelsin,' diye cevap verdim. "Ve senden çok hoşlanıyorum. Beni tekrar öpmeden önce 'Kes şunu,' diye talimat verdi. 'Bana bir şeyler veriyorsun. kelebekler.'

Beni yatağa geri yuvarladı, ben kemeriyle uğraşırken telefonu sessizce kendi kendine ötüyordu. Tişörtünü yere fırlattı ve ben de ödünç aldığım düğmeli bluzumu silkererek çıkardım, gülüyordum, mutluydum ve aşk demeye o kadar yakındım ki, o öpüp kapatana kadar kelimelerin ağzımdan çıkmak için savaştığını hissedebiliyordum. Duygular gerçek olduğu sürece, kelimeler de kalacaktı. Ne de olsa acelemiz yoktu. Dünya kadar vaktimiz vardı.

BÖLÜM YIRMI YEDİ

Mutfaktan o kadar çok bağırış çağırış geliyordu ki Joe önde, ben arkada ama tam dokunmadan içeri süzıldüğümüzde kimse fark etmedi bile. Annem Gregory'ye, Gregory babama bağılıyor, babam da üzerinde 'Mutlu Yıllar' yazan sivri uçlu karton bir şapka takmış, metanetle kahve pişiriyordu. Charlotte ise sırtı yaygaraya dönük bir şekilde oturmuş, son çıkan dergilerin sınırlı sayıda basılmış versiyonlarını karıştırıyordu. Victoria Aveyard bir çift büyük boy şal desenli erkek pijaması içinde, yaygaradan habersiz.

Arka kapıdan girdiğimiz anda William koridordan içeri girdi, en az benim kadar şaşkın görünüyordu.

"Bu tek kelimeyle iğrenç bir davranış! Gregory bağırdı, pembe desenli gömleğinin yakası yırtılmıştı. "Bunu nasıl yapabildiniz?

"Gecenin bir yarısı ortalıkta sinsice dolaşan sendin," diye yanıtladı babam. "Yazarlarıma onaylanmamış karşı teklifler gönderiyordun.

"Yazarım! Gregory'nin gözleri yuvalarından fırladı. "Genevieve benim yazarım!

"Senin yazarındı," diye düzeltti babam. 'Onlarla en başta düzgün bir anlaşma imzalamış olsaydın, bu konuşmayı yapıyor olmazdık. Öngörü eksikliğiniz ve kötü işiniz için beni suçlamayın.

"Sen bir vahşisin! Gregory elini mutfak tezgâhına vurarak feryat etti ve kendini açıkça incittiğinde yüzünün buruştuğunu gizlemeye çalıştı.

Annem bir avucunu alnına bastırarak, "Lütfen sesini alçalt," diye inledi. 'Hepimiz akşamdan kalmayız Gregory. Bunu gerçekten şu anda yapmamız gerekiyor mu?

"Günaydın, Este! Charlotte odanın öbür ucundan seslendi. "İyi uyudun mu?" "Belki daha sonra gelmeliyiz," diye önerdim, Joe yanımda başını sallayarak

Babası atıp tutmaya devam ederken.

"Tam olarak neler oluyor? William, biz ayrılmadan önce yolumuzu kesmek için aniden ortaya çıkarak sordu. 'The Real'ın yeniden canlandırılmasının yanı sıra

Salt Lake City Ev Kadınları dördüncü sezon finali mi?

Charlotte sandalyesinde dönerek çenesini aşırı doldurulmuş mindere dayadı. "Gregory babamın Genevieve Salinger'a yaptığı teklife karşı koymaya çalıştı ama reddettiler ve görünüşe göre babam Nelson Allen'ın menajerinden bir mesaj almış, Nelson'ın bir sonraki kitabı için onu Herringbone'dan alıp MullinsParker'a götürmeye açık olup olmadığını soruyor. Bir dakikalığına tekrar kavga etmeye çalıştılar ama bu biraz üzücüydü, bu yüzden durdular ve birbirlerine söylenmeye başladılar.

"Eğlenceyi hep özlüyorum," diye iç geçirdi William.

"Mutlu yıllar bana! Babam küçük plastik bir ses çıkarma aletini aldı ve içine üfledi, uzun renkli kağıt şeridi odanın gürültüsünü bastırmayı pek başaramayan donuk bir korna sesiyle dışarı aktı.

"Belki de ikinizin harekete geçme zamanı gelmiştir," dedi annem, yanımda dimdik duran Joe'ya ters ters bakarak. "Pazar öğleden sonra M1'de trafiğe takılmak istemezsin.

Ama Gregory hâlâ yeni 'Doğum Günü Çocuğu' kupasına kahverengi şeker doldurmakla meşgul olan babama odaklanmıştı. "Özür dileyene ve yazarlarıma yaptığı teklifleri geri çekene kadar hiçbir yere gitmiyorum.

'Noel yemeği için yaşlı Greggers'a bir yer ayarlasan iyi olur, çünkü babam buna asla yanaşmaz,' dedi William. 'Sen de mi buralarda takılıyorsun Joe? Masaya fazladan bir yaprak koyarsam bir sürü yerimiz olur.

Joe muhteşem yüzünde mahcup bir gülümsemeyle, "Gerçekten gitmeliyiz," diye cevap verdi. "Bizi ağırladığınız için çok teşekkür ederiz, Bayan Taylor.

"Ona teşekkür etme!

Babası öfkeliydi, o kadar üzgündü ki tüm kafası erik rengine dönmüştü. Menekşe rengine bürünmesine saniyeler kalmış gibi görünüyordu.

Beauregarde mutfağın ortasında. 'Hiçbirine teşekkür etme!

Seni zaten entrikalarının içine çekmeye çalıştılar, evlat, tüm bu Este Cox saçmalıkları? Biriniz bile bir saniyeliğine doğruyu söylemeyi başarabilir mi?"

"Babamın herhangi bir konuda yalan söylediğini sanmıyorum-" diye teklif etti William ama Gregory sözünü bitiremeden onun sözünü kesti.

"Yeter artık!" diye bağırdı. 'Oradaki küçük bayan fare ile neler olduğunu bilmek istiyorum, o müstehcenlik satıcısı olduğu halde seni Este Cox olduğunu söylemeye zorluyor. Danimarka'da çürümüş bir şeyler olduğunu anlayabilirim.

"Burası Danimarka değil, Derbyshire," diye cevap verdi Charlotte, bacaklarını sandalyenin kolunun üzerinden geriye atarak.

"Ve o velet-" "Yeter!"

Babam elindeki bardağı öyle bir yere çarptı ki sapı koptu. 'Bana ne istersen söyle ama kızlarımla bu şekilde konuşamazsın-'

William sessizce başparmağını kaldırarak, "Benimle böyle konuşman iyi," dedi.

'-ve bence misafirliğinizi fazla uzattınız. İkinizin de gitme vakti geldi.'

"İkiniz mi? Tekrar ettim. "Joe ne yaptı?"

Joe, babasına dönmeden önce kolumu hızlıca sıkarak, 'Yapma, sorun değil,' diye cevap verdi. "Baba, git çantanı al, beş dakika sonra arabada buluşuruz.

"Bu bok çukurunda geçirmek istediğimden beş dakika daha fazla," diye mırıldandı Gregory, koridorda tepinerek. "İki dakika içinde dışarıda ol yoksa seni almadan giderim.

"Hemen dönerim," dedi Joe bana, arka kapıdan çıkıp giderken.

'Yardım edeyim,' diye teklif ettim ama ben daha takip edemedim annem önüme geçti ve kapıyı arkasından kapattı. 'Ya da burada kalabilirim'

"Misafirlerimiz gittikten sonra konuşmamız gerektiğini düşünüyorum, sence de öyle değil mi?" dedi, bana doğru bakarken gözlükleri burnundan aşağı kayıyordu.

"CJ'e ne oldu?" diye sordum parlak bir ifadeyle, tırnaklarımı yakından inceleyerek. "Burada kalmadı mı?"

William, "En son yağmur altında kıcı dışarıda bara doğru giderken görülmüş," diye cevap verdi.

"Konuyu değiştirme," dedi annem yüksek sesle, en sert, en azarlayıcı tonunu kullanarak. 'İkinizin de açıklaması gereken çok şey var. Başkaları hakkında soru sormaya başlamadan önce kendinize bakın.

"Doğrudan kameraya çekmek ister misin? Charlotte elinde telefon, sandalyenin arkasından tekrar bakarak sordu. "Yoksa notlar uygulamasından bir açıklama mı istiyorsun? Biraz retro ama taslağını hazırlamama izin verirsen işe yarayabilir. Spontane sohbetlerde o kadar da iyi değilsin.

"Teşekkürler ama bir şey yazmak için yardımına ihtiyacım olduğunu sanmıyorum," diye cevap verdim kısık gözlerle. 'Kelebekler'in senin kitabın olduğunu söyleyen sen değil miydin?

Tüm zamanların en sevdiğin kitabı?"

"Hayır," dedi, gözlerini dikerek.

"Doğru ya, o başka biriydi," diye başımı salladım. "Boş ver.

Gregory'nin çantasının duvarlara sürtünerek ve aşağı inerken her bir basamağa çarparak çıkardığı öfkeli ses tüm evi doldurdu.

"Motoru çalıştırsan iyi olur, Joseph!" diye bağırdı. "Beni bu cehennem çukurundan çıkar.

"Harford'da ortalama ev fiyatı yedi yüz elli bin pound," dedi William, salona girip misafirimiz için ön kapıyı açık tutarken. "Hangi ilaçları kullanıyorsun ve biraz alabilir miyim?

Babam hâlâ muzaffer bir gülümsemeyle gülümsüyordu ama bu gülümseme olduğu yerde donmuş, gergin ve rahatsızdı ve kırık kupasından sızan kahvenin mutfak tezgâhına döküldüğünü fark etmemişti. Bir kurulama bezi alıp sildim ve kırık kupayı dikkatlice lavaboya yerleştirdim.

Toparlanıyordum

Joe pencerenin önünden geçip evin yan tarafına doğru ilerlediğinde, çöp kutusuna atmak için kolu tuttu.

İçeri geri gelmeyecekti.

Seramiğin keskin kıvrımı hâlâ elimdeyken, mutfak ve koridordan geçip, deri çantasını bagaja attığı ön kapıdan hızla çıktım.

Gregory ona katılmak için yürüdü, çantasını oğlunun yanına, arkaya fırlattı ve şenlikten beri orada duran üzgün mors balığı Walter'ı devirdi.

Joe sessizce, "Numaramı komodinin üzerine bıraktım," dedi. "Beni sonra arar mısın?

Kendimi ondan uzak tutarken elim kupa sapının etrafında sıkılaştı, avucuma giren keskin dilimi zar zor fark ettim. Ama fiziksel temas olmasa bile aramızdaki bağ gün gibi ortadaydı ve herkesin görebileceği şekilde sergileniyordu.

"Oğlunu kızımın uzak tut! Babam kapının eşiğinden bağırdı, sabahlığı, terlikleri ve sivri doğum günü şapkasıyla çakılların üzerinde hışımla ilerliyordu. "Sophie, içeri gir, onun yakınında olmanı istemiyorum.

"Sanki benim oğlum senin kızına yaklaşacakmış gibi. Gregory kahkahalarla uludu ve ben kırık kolu daha da sıktım. 'Ona bak, kıza bak. Çok şanslı olmalı.

"Kendimi savunmak için söylüyorum, ben sabah insanı değilim," dedim dudaklarıma biraz renk katmaya çalışarak. "Kimse ilk iş on üzerinden on yapmaz.

Joe'nun yüzünde kızgınlık ifadesi belirirken William, "Pekâlâ, sakın ol," diye uyardı. "Aranızdaki küçük tuhaf kavgayı ikinizin arasında tutmaya çalışın ve çocukları bu işin dışında tutun.

Gregory neşeli bir şekilde kıkırdadı. "Yazarlarımı çalabileceğini düşünmek bir şey ama oğlumu tuzağa düşürmek için elindeki tek yem buysa, daha iyisini yapman gerekecek.

"Baba! Joe bir eli bagajda, haykırdı. 'Kapa çeneni ve arabaya bin. Sophie, Hugh, *çok* üzgünüm.'

"Birazdan kendini çok aptal hissedecek," diye fısıldadım William'a. Joe'nun babasına ne kadar yanıldığını söylemesini bekliyordum.

Gregory küçümseyici bir bakışla, "Merak etme hayatım, senin gibi bir kıza en iyi gününde bile yaklaşmaz," dedi. "Çoktan konuşulmamış olsa bile.

Cümlesini tamamlamak için arabanın bagajı çarparak kapandı ve Joe bana baktı, yüzü aniden donmuştu.

"Baba, çeneni kapa ve arabaya bin," diye emretti. "Sophie, seninle sonra konuşacağım.

"Ne demek konuşuluyor? Cevap almak için babasına bakarak sordum.

"Aldırma ona," diye yalvardı Joe. "Saçmalıyor.

"Kız arkadaşı var mı?

Sesim çok uzaklardan geliyordu ama en azından kelimeleri çıkarmayı başarmıştım.

"Onun bir karısı var.

Gregory cümlemi kırmızı kalemle düzeltti, kelimenin tüm vurgularını yok etti. 'O da gerçekten çok güzel. Onlara bir fotoğraf göster Joseph, Hawaii'de sahilde olan. Kanadalı, değil mi? O bir editör-'

"New York'taki Knoll'da," Gregory'nin cümlesini onun yerine ben tamamladım ve Joe'nun yüzündeki ifadeden haklı olduğumu anladım. "Çok yetenekli olduğunu duydum.

Babası sanki yetenek ne burada ne de orada değilmiş gibi omuzlarını birbirine kenetledi ve ben de ağlamamak için ellerimi sıktım. Arkamda, William'ın havayı dişlerinin arasından emdiğini duydum.

"Soph, elin.

Gözlerimi Joe'nun suçlu ifadesinden ayırarak iki elimi de uzattım, William'ın neden bahsettiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Sağ elim kan içindeydi, parlak kırmızıydı ve ortasında koyu kırmızı bir kesik vardı. Babamın kupasının kırık sapı parmaklarımın arasından kayıp yere düştü, keskin kenarı parlıyordu.

Babam hemen ebeveyn moduna geçerek, "Ben bir havlu getireyim," dedi.

Gregory eline doğru kustu ve yolcu koltuğuna doğru fırladı. "Kan görmeye dayanamıyorum. Joseph, ben kusmadan gidelim."

William koruyucu bir kolla omzuma sarıldı. "Seni içeri götürmeliyiz. Ön bahçede kan kaybından ölemezsin, komşular ne der?"

Ama ne ben kımıldadım ne de Joe.

"Evli misin?" diye sordum.

Uzaklara baktı ve cevabımı aldığımı biliyordum. Kardeşim, babası, ev, araba, diğer her şey ve herkes ortadan kaybolmuş, sadece ikimiz kalmıştık.

"Sır yok demiştin. Ellerimi yumruk yapıp çakılların üzerindeki paslı lekeleri görmezden geldim. "Sana güvenebileceğimi söylemiştin.

"Hayır, söylemedim," diye cevap verdi üzgün bir şekilde, sonunda sesini bulmuştu. "Hatalar yaptığımı ve bunları düzelteceğimi söyledim.

"Evli olduğunu unutmak büyük bir hata dostum. William beni arabadan uzaklaştırıp eve doğru yönlendirdi. "Sanırım artık siktirip gitme zamanın geldi Joseph, değil mi?"

Bir ayağımı diğerinin önüne attım, çok yavaş ilerliyordum, adımı söyleyen, durmam ve her şeyi açıklamasına izin vermem için yalvaran sesini bekliyordum. Bunun yerine, bir araba kapısının kapandığını ve Range Rover'in motorunun homurtusunu duydum, lastik izleri çakıl üzerinde çok hızlı ilerliyordu. Ve sonra, o gitmişti.

"Şu haline bak," diye mırıldandı annem mutfakta yeniden belirdeğimizde, aynı anda hem sinirli hem de endişeli, son derece spesifik bir anne karışımı. "Elini musluğun altına sok da ne kadar kötü olduğunu göreyim.

"Sorun yok," diye cevap verdim, elimi babamın bana uzatmakta olduğu kâğıt havlu tomarına sararak. "Göründüğü kadar kötü değil.

Joe evliydi. Joe gitmişti.

"Ya dikiş atılması gerekirse?" diye devam etti, hâlâ sıcak suyu akıtiyordu. "Doğum günü hafta sonu için güzel bir son olur, A&E'de yirmi dört saat.

'Sorun yok,' dedim tekrar, bu sefer daha yüksek sesle. Çok daha yüksek sesle. Yavaşça musluğu kapattı ve dolapları karıştırmaya başladı, kızgınlığı tedirginliğe dönüşüyordu.

"O zaman bir fincan çay," diye önerdi. 'Oturup bir fincan çay içeriz ve sen de bize neler olup bittiğini anlattırısın. Nerede benim lanet lapsangım?"

Charlotte yüzünde belirsizlikle tekrar sandalyenin arkasına bakarken William, "Şimdi iyi bir zaman olmayabilir," dedi ve annesine anlamlı bir bakış attı. Bir şeyi kaçırdığını biliyordu ama ne olduğundan emin değildi.

Joe evliydi. Joe gitmişti. "Kızım.

Hepimiz dönüp babama baktık, elleri sabahlığının ceplerinde durmuş, bana başını sallıyordu ve ben nefesimi tutmuş, olacaklara hazırlanıyordum.

"Uluslararası bir bestseller," dedi gülümseyerek. "Mutlu yıllar benden bahsedin.

Hayatımda hiç olmadığım kadar şaşkın ve rahatlamış bir halde derin bir nefes verdim ve gözlerimin yaşlarla dolduğunu hissettim. Sonra annem başka bir şey söylemeden mutfaktan çıktı ve gözyaşları akmaya başladı.

"Pandora? Babam seslendi.

Cevap vermedi ve ofis kapısının sertçe ve yüksek sesle kapandığını duydum.

Kâğıt havluyu elimdeki kesiğe bastırıyor, acısını hissediyordum. "Beni istasyona bırakır mısın? William'a sordum.

İzin almak için babasına baktı ve yüzünü buruşturdu.

"Seni eve bırakayım," diye teklif etti. "Bu haldeyken trene binmene izin veremem.

"Gidip eşyalarını getireyim," dedi Charlotte, sandalyeden kalkıp kitabını masanın üzerine bırakarak. "Muhtemelen o pis elini kullanmamalısın.

"Benden daha hızlı kurtulmaya çalışıyorsun," dedim kardeşime yaslanarak.

"Ve sen farkına varmadan eşyalarını tekrar karıştırabileceğim," diye cevap verdi arka kapıdan çıkarken.

Babam iç çekerek, "Bu resmen kitaplar için bir doğum günü," dedi ve şapkasını daha gösterişli bir açığa kaydırды. "Belki bir kısmını bir sonraki çok satan kitabında kullanabilirsin.

"Belki," dedim başıyla onayladığında. 'Kontratım var, bir şey hakkında yazmam gerekiyor.

Ve bir daha nasıl aşk hikâyesi yazacağımı bilmiyordum.

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

"McDonald's'ta durabilir miyiz?"

"Hayır.

"Starbucks'ta durabilir miyiz?"

"Hayır.

"Marks & Spencer Simply Food'a ne dersiniz?

William'ın direksiyonu tutuşu sıkılaştı. "Hayır.

Charlotte kendini onun arabasının arka koltuğuna attı, kollarını kavuşturmuştu, yüzü öfkeliydi. 'Yolculuğa çıkmanın ne anlamı var? servisler ve ikramlar?' diye bağırdı. 'Eğer önümüzdeki yarım saat içinde bir frappuccino almazsam öleceğim.

"Bu teoriyi test etmeye hazırım," diye yanıtladı William, BMW'mizi geçerken yan arabadaki sürücüye gülümsedi ve gözden kaybolur kaybolmaz ince bir otuzbirci işareti yaptı. 'Yolculuğa çıkmıyoruz, seni küçük geyik. Sessiz olmazsan seni serviste bırakırım ve oradan eve dönüş yolunu kendin bulursun.

'Bu daha eğlenceli olurdu,' diye mırıldandı arkamdan. 'O zaten konuşmazken ben neden arkada oturmak zorunda kaldım?

Telefonumun ekranı arka arkaya onuncu kez aynı numarayla aydınlanırken 'Konuşuyorum,' dedim.

"Son bir saat içinde üç şey söyledin ve hiçbiri özellikle hoş değildi.

"Sophie pek nazik davranmak istemiyor. William motorun itirazlarına aldırmadan ayağını yere vurdu ve telefonundaki varış noktamıza kadar olan süre simgesi tam beş dakika azaldı.

"Sinirli bir b yaşıyor gibi görünüyor.

Telefonumun ekranı tekrar kararırken 'Sinirli bir b yaşamıyorum,' dedim. On cevapsız arama. On sesli mesaj. Kırk üç okunmamış mesaj.

Gözlerimi kapadım ve nefes alıp vermeye odaklandım. Joe evliydi. Joe evliydi. Joe evliydi. Hayır, bu yardımcı olmuyordu.

"İkinizin de bana söylemediğine hâlâ inanamıyorum.

Charlotte'un sağ bacağı benim ve William'ın koltuklarının arasına sıkışmış, üzerinde siyah beyaz bir Nike olan vites kolunu kıl payı kaçırmıştı.

Gregory'ninki gibi, sadece Charlotte on sekiz, o ise altmış iki yaşındaydı. Benim poker suratım berbattı ama o bir şipşak oyunu hakkındaki duygularını bile saklayamazdı. Tüm duyguları o kadar net bir şekilde üzerinden geçiyordu ki, sanki bir insan ruh hali yüzüğüne bakıyor gibiydi.

"Beni her zamanki gibi dışarıda bırakıyor," diye dudak büktü.

"Şu anda buradasın, değil mi? William işaret etti. "Gelmek istediğinde hayır diyebilirdik.

Dikiz aynasından baktığımda onun emniyet kemerinin etrafında kıvrıldığını gördüm. 'Beni hiç umursamıyorsun,' dedi. 'Yalan söylemene gerek yok, biliyorum

O.'

"Bu doğru değil, ikimiz de çok takılıyoruz," diye cevap verdim, telefonum canlanmadan önce onu ters çevirdim. "Ama ikimiz de çöp gibiyiz ve dürüst olmak gerekirse, bazen kendimi yaşlı hissetmeme neden oluyorsun.

"Çünkü sen yaşlısın.

William'ın gözleri benimkilerle buluştu ve ben sessizce bizi yoldan çıkarmaması için ona yalvardım.

"Böyle şeyler söylemek davanıza yardımcı olmaz," diye onu uyardım. 'Sana böyle hissettirdiğimiz için özür dilerim. Bunu kesinlikle istememiştim. William da muhtemelen istememiştir.

"On sekizimde bana elli pound ve üzerinde "Benim zamanımda bu çok paraydı, seni nankör küçük canavar" yazan bir kart verdi," diye yanıtladı. "Ve bu, ona bugünün benim günüm olduğunu ve elli poundun artık çok para olmadığını söyleme fırsatı bile bulamadan önceydi.

Göz ucuyla kardeşimin yüzündeki gülümsemeyi izledim.

"Hakaret William'ın sevgi dilidir," diye açıkladım. "Buna alışacaksın.

Başparmağını işaret parmağının tırnağının ucunda gezdirdi, tırnaklarının yarısı simli badem şeklindeki press-on'larla kaplıyken diğerleri Kısa ve çıplaktı; örgülü saçları gümüşü gri bir renge dönüşmüştü ve birkaç küçük tel güzel yüzünü çevreliyordu.

"Senin Este Cox olduğuna inanamıyorum," dedi bana hayret ve inançsızlık karışımı bir bakışla. "Kelebekler'i sen yazdın.

"Biliyorum," dedim. 'Bu her şeyi mahvediyorsa özür dilerim. "Neden bu kadar uzun süre sır olarak sakladınız?"

"Çünkü.

Tam bir cümleydi. Arabada sadece kardeşlerle birlikte olmanın ergenlik dönemine gerilemeyi çok daha kolay hale getiren bir yanı vardı.

"*Guardian* gazetesi sizi İngiltere'nin en iğrenç romanının yazarı ilan ettiği için mi? Charlotte hatırlamaya çalışarak burnunu kırıştırdı. "Yoksa bu *The Times* mı?"

'*This Morning*'deydi ve bu doğru bile değil, dışarıda çok daha iğrenç şeyler var'.

"Ah, çok daha pis," diye hemen kabul etti. 'Sağılması gereken minotorlarla ilgili olanı okudun mu? Ya da *Shrek*'in CEO olduğu ve-'

Kardeşimiz bataklık canavarı kadar yeşile dönmeye başladığında, 'Seni orada durduracağım,' dedim. 'Ogre müstehcenliği bana göre değil. Ve hayır, nedeni bu değil. Sadece bunlarla uğraşmak zorunda kalmak istemedim.

"Hepsi ne?

'Herkesin fikirleri,' diye itiraf ettim. 'Annem ve babam, okuldaki insanlar. Çok fazla.

"Diğer insanların ne düşündüğünü çok fazla önemsiyorsun. Ağzını kapatmadan esnedi ve ayaklarını tutarak hareket halindeki bir aracın arka koltuğunda mükemmel bir mutlu bebek pozu verdi. "Yorucu olmalı, bana enerji kaybı gibi geliyor.

William aynada ona bakarak, "Sen olmak harika bir şey olmalı," dedi. "Bana asla değişmeyeceğine söz ver.

"Neden yapayım ki?

William'a baktım ve o da omuz silkti. İkimizin de bir cevabı yoktu.

"*Kelebekler* gibi bir kitap yazmış olsaydım, herkesin bilmesini isterdim, Charlotte duyurdu. 'Dünyada milyonlarca insanın sizin yazdığınız bir hikayeyi okuduğunu ve bunun onları mutlu ettiğini hayal edin. Bundan daha fazlası nasıl olabilir anlamıyorum. Eleştirmenlerin ya da CJ gibi kendini beğenmiş ahmakların ne dediği kimin umurunda? Onun kitabı sırf iç karartıcı olduğu için sizinkinden daha iyi değil. İnsanların bir şeye bok attığı her şey

Çünkü onların ilgilendiği şey bu değil. Buna izin verilmesine ne zaman karar verdik?"

"Muhtemelen Havva, Adem'e farklı marka bir incir yaprağı giydirmeye çalıştığında," dedi William, boş bir KFC kovanı kaçırmak için direksiyonu kırarken.

boş mide gurultusu.

Bu çok aptalca. Annemi ve babamı seviyorum ama her şeyi bilmiyorlar. Soph, babam *altmışlı* yaşlarında.' Son kelimeyi sanki babamızı dinozorlarla birlikte büyümüş gibi tıslayarak söyledi. "O *çok* yaşlı.

"Altmış yaş yaşlı değil," diye mırıldandı William dehşetle. "George Clooney altmışlı yaşlarında.

Charlotte boş bir yüzle bana baktı. "George Clooney kim?

Kardeşimiz varoluşsal bir umutsuzluk çılgılığı atamadan, ayağa kalktı ve bileğimi tutmak için koltuğun etrafından uzandı ve kendi elimle kafamın yan tarafına defalarca vurdu.

"Toparlan! William bağırdı, kadın durmayınca araba savrulmasın diye kollarını ikiye on kala kilitledi. "Bizi öldürtmeye mi çalışıyorsun?

'Sophie ataerkil toplumumuz tarafından desteklenen içselleştirilmiş kadın düşmanlığını ve ebeveynlerimiz tarafından ona yüklenen beklentileri reddedinceye kadar durmayacağım,' diye bağırdı, o sırada vücudunda asılı olan Chanel çantamın askısı koltuğuma çarpıyordu. 'Neden kendine vuruyorsun Sophie? Sophie, neden kendine vuruyorsun?

"Çünkü kadın düşmanlığını ve ataerkillikle ilgili bir şeyi içselleştirdim," diye ciyakladım bileğimi kurtarmaya çalışırken, yaralı elimle nazikçe ovuşturdum. "Göründüğünden çok daha güçlüsün.

"Bir ömür boyu kendine verdiğin duygusal zararı bir gecede geri almanı beklemiyorum," dedi minyatür pazularını esneterek. 'Ama bunu çözen gerekecek

kitapçımda ilk yazar etkinliğini yapmadan önce.' "Charlotte.

William aynada onun gözleriyle karşılaştı. "Bırak onu. Ama o kadar kolay pes edecek değildi.

'Menajeri olarak, bunun arkasında olmalısın. Dün geceki partide çektiğim videonun ne kadar izlendiği hakkında bir fikrin var mı?

Yanaklarını emdi ve komisyon hislerinin karıncalanmaya başladığını görebiliyordum. "Kaç tane?

"Son baktığımda yüz otuz bindi. "Ciddi misin?" Başını sonuna kadar çevirip bir saniye boyunca ona baktı.

M1'in hızlı şeridinde seksenle gittiğimizi hatırlamadan önce. 'Bunların yarısı zıplayan kale kısmı için izliyor olabilir ama

"İtirafınız kelimenin tam anlamıyla binlerce kez dikildi. 'Kelimenin tam anlamıyla' kelimesinin her hecesini vurgulamak için gerçekten de elinden geleni yaptı. 'Bu dışarıda

Artık herkes senin kim olduğunu biliyor. Sen bir süperstarsın Sophie, hoşuna gitsin ya da gitmesin.

"Ben bir aptalım," diye karşı çıktım, otoyolun sonsuz griliği bulanıklaştıkça telefonumu tekrar kontrol ettim.

Elli iki okunmamış metin.

Çoğunluğu son iki saattir telefonumu patlatan aynı numaradan olsa da, arkadaşlarımdan, iş arkadaşlarımdan, MullinsParker'ın kuşatılmış halkla ilişkiler müdüründen ve bir keresinde halılarımı buharlamak için gelip bir halıyı mahveden ama ona söylemeye cesaret edemediğim ve yine de ödeme yaptığım kadından gelenler de vardı. İyi haberler hızlı yayılırdı. Müstehcen dedikodular yangın gibi yayılıyordu.

"Hâlâ kitaptan mı bahsediyor yoksa Joe'yla mı ilgili?" diye fısıldadı, yüzünde acımasız bir ifade beliren ağabeyimize.

Telefonum tekrar yandı, aynı numara, bir isim vermeyi reddettiğim bir numara, William'ın 'Gelincik Wanker Cevap Vermeyin' önerisi bile değil. Bu kadar aptal olduğum ve içgüdülerimi görmezden geldiğim için kendime çok kızgındım. Düşündüğünüzde dahice bir oyundu, kendinizi bir pislik olarak sunun, yarı düzgün bir insan olarak kadını şaşırtın, sonra, kancaya takıldığında, ona aslında bir pislik olduğunuzu kısaca hatırlatın, böylece Gerçek ortaya çıktığında ve en başta haklı olduğunuzu anladığında, nasıl bu kadar aptal olabildiğini merak etmesi için onu geride bırakarak kurtulursunuz.

Ve o derken, kendimi kastetmişim.

Telefon çalmaya devam ederken Charlotte, "Lütfen cevap ver," diye yalvardı. 'İletişimsizlik en sevmediğim mecazdır. Beni bununla öldürüyorsun.

"Bu iletişimsizlik değil, gizli eş," diye hatırlattım ona. "Bu da benim kişisel olarak en sevmediğim şey olan instalove'un yerini aldı.

'O zaman onunla konuşmama izin ver,' diye talep etti. 'Bir dakika içinde işini bitireceğim.

Ya da bir şeyler gönderebilirim? Birkaç finstas ayarlayıp hayatını mahvedebilir miyim?"

"On sekiz yaşında biri tarafından pisliğin okunduğunu hayal edin. William direksiyonun arkasında homurdanırken, aynadan tanımlayamadığım telefonunda bir uygulama açtı. "Kafanı fırına sokmak daha kolay olurdu.

'Kimse finstas yaratmayacak ya da onu herhangi bir şeye okumayacak,' diye emrettim. 'Onun adı bir daha arabadaki hiç kimse tarafından söylenmeyecek ve buna internet de dahil.

Charlotte arka koltukta nefesinin altından bir şeyler homurdandı ve parmağını silme düğmesine basılı tuttu.

"New York'taki gizli eş. William uzun ve şaşkın bir iç çekti. "Tavan arasına bile saklanmamış.

"Henüz bir şey duymadın mı?" diye sordum, gerçekten bilmek istemiyordum.

Gözleri telefonuna kaydı, rotamızı gösteriyordu ama başka bir şey yoktu. Eve doğru yola çıkmadan önce bazı ince araştırmalar yaptığını, ayrıntılar için sektörün daha güvenilir dedikodularını araştırdığını biliyordum.

"Henüz değil," diye cevap verdi, elinin topuğunu deri kaplı direksiyon simidine hafifçe vurarak. 'Onun evli olduğuna inanamıyorum. Bu şok edici. Şok oldum. Biraz çapkın olmak bir şey ama evliyken birinin donuna girmek için kendi yolundan çıkmak?

"Sosyopat davranışı," diye kabul etti Charlotte, henüz psikoloji alanında A seviyesine ulaşmamıştı. "Soph gibi birini hedef almak da öyle. Sanki her hafta sonu farklı bir sakin üzerinde zıplamıyor, değil mi?

William ve ben aynı anda dönüp küçük kız kardeşimize baktık.

"Ne? Hepimiz senin sıradan bir çapkın olmadığını biliyoruz. 'Hadi o zaman, ben hafta sonu için DTF'yim, sonra bir daha görüşmeyiz' gibi bir şey yaptığını sanmıyorum.

"Nereden biliyorsun? Kendime onun aslında on sekiz yaşında olduğunu ve arka bahçede Barbie oynadığım o küçük kız olmadığını hatırlatmaya çalışarak sordum. "Her hafta sonu Londra'da ceset sayımı artırıyor olabilirim.

Yüzünü buruşturdu ve telefonuna geri döndü. "Ceset sayısı gibi şeyler söyleme, bunu başaramazsın.

Tekrar ön cama döndüm ve sessizce kullanmamı yasakladığı diğer tüm argolara ekledim.

William, çok büyük bir Land Rover'ın içindeki çok yaşlı bir kadının etrafından dolaşmak için yan şeride geçerken, "Yine de tuhaf," diye düşündü. 'Neden bunu bir sır olarak saklasın ki? Kaç aydır burada, üç mü, dört mü?

Charlotte arka koltuktan, "Karım benimle birlikte olmak için tüm hayatını başka bir ülkede bırakana kadar bunu biraz ertelemeyi planlayan yarı reformcu bir hançer olsaydım, muhtemelen bu konuda sessiz kalırdım," diye önerdi. Ne William ne de ben yanıt verdik. Bu da en az diğerleri kadar iyi bir teoriydi ve benim hiç umurumda değildi.

"Halletmesi gereken bazı şeyler olduğunu söyledi ama bunların ne olduğunu açıklamadı," dedim telefonum kısa süreliğine kararırken. On bir cevapsız aramalar. On bir sesli mesaj. Elli beş mesaj. "İçlerinden birinin karısı olup olmadığını sormam mı gerekiyordu?"

William hızlı şeride geri dönmeden önce, "Doğru görgü kuralının hâlâ evli tarafın penisini bekâr tarafa sokmadan önce en azından statüsünden bahsetmesi olduğuna inanıyorum," diye onayladı. "Sorumluluk kesinlikle Joe'nun üzerinde."

"Sorumluluk onda olabilir ama şaka benim üzerimde," diye inledim. 'Daha iyi bilmeliydim. İşte bu yüzden bekar olmam daha iyi.'

Arkada, Charlotte'un ifadesi daha düşünceli bir şeye dönüştü, umursamadığım bir gölge gözlerindeki ışığı köreltti. "Eric'i bu yüzden mi yazdın?" diye sordu. "Gerçek hayatta tüm erkekler bu kadar korkunç olduğu için mi?"

Kesin bir evet dilimin ucuna kadar geldi ama dudaklarımı birbirine sıkıca bastırdım ve bunun yerine başımı salladım. Daha on sekiz yaşındaydı, bu adil değildi, bunu ona yapamazdım.

Ama William yapardı.

"Evet," diye cevap verdi ben daha lafı dolandırmadan. 'Heteroseksüel erkekler insan pisliğidir. Ve bu pislikler farklı şekil ve boyutlarda olabilir. Senden istediklerini elde etmek için her yola başvururlar ve hiçbirine güvenemezsin, istisnasız hepsi... geçen gün kullandığın kelime neydi? Kancık. Hepsi azgın amcıklar, Charlotte Virginia Taylor.'

"Hayır, değiller," dedim elimden geldiğince güçlü bir şekilde, ona doğru bakmak için döndüm. 'Kardeşini dinleme, bu onun koruyucu olma fikri. Eric'i yazdım çünkü dışarıda bir yerlerde böyle bir adam olması gerektiğine inandım.'

İri gözleriyle bana baktı, dün geceki parıltılı farın izleri gözlerini ışılatıyordu.

"Buna hâlâ inanıyor musun? Bir an düşündüm."

"İstiyorum," dedim, "her ne kadar şu anda bu pek kolay bir iş olmasa da."

"Tüm aşk hikâyeleri açık değildir," diye cevap verdi, iyi bir köpek gibi başımı okşamak için öne doğru eğilirken kazanılmamış bir bilgelikle. "Belki de bu onlardan biridir."

"Şu anda daha çok bir gerilim filmi gibi hissediyorum," diye mırıldandım. "Bunun sonsuza dek mutlu sonla biteceğinden emin değilim.

"Belki de bu bir destandır. Elli yıl sonra birbirinizi yeniden bulduğunuz ve onun başından beri gerçek aşkınız olduğunu anladığınız büyük bir masal.

"Lanet olsun, bu çok iç karartıcı.

William'ın kuru konuşması beni beklenmedik bir kahkahaya boğdu ve gözleri dikiz aynasına kaymadan önce sıırttı. 'Üçümüzün en son ne zaman baş başa kaldığımızı hatırlamıyorum. Bu çok güzel.

"McDonald's'ta dursak daha iyi olurdu," diye homurdandı Charlotte. 'Sophie ödeyebilir. O para basıyor.

Camdan dışarı baktığımda Watford Gap servislerinin tabelasını gördüm ve midem yine guruldadı.

"Altı parça külçe alabilirim," diye itiraf etti William. "Ve o haklı, sen zenginsin.

Arka koltukta, Charlotte acı dolu bir nefes verdi, birden rengi soldu ve paniğe kapıldı.

"Ne oldu? Neyin var? Ona ulaşmak için emniyet kemerimi zorladım, William dörtlüleri yakıp direksiyonu kırarken elini tuttum trafiğin iki şeridini geçerek bankete doğru ilerleyin.

"Chanel çantam," diye cevap verdi, deri ve zincir kayışı vücuduna dolayarak. "Bu gerçek, değil mi?

William sessizce öfkelenerek dörtlüleri söndürdü ve tekrar trafiğe çıktı.

"Lottie, o çanta endişelerimin en küçüğü," dedim ona, nefes verirken boynumdaki bir kası sıkarak.

"Güzel çünkü her halükarda geri alamayacaksın.

"Tıpkı William'ın dediği gibi," dedim, bizi servis istasyonunun çıkışına doğru yönlendirirken gözlerimi kapatarak. "Asla değişme.

YIRMI DOKUZUNCU BÖLÜM

Kapı zilinin çaldığını duyduğumda saat neredeyse dokuzdu.

"Kim o? Charlotte oturma odamın zemininde karnının üzerinde yatarken sordu. "Bilmiyorum, medyum değilim.

"Ring kameran yok mu senin?" diye alay etti, gözlerini televizyondan ayırmadan. "Mağara adamı.

Bunu ona söylememe gerek yoktu ama Perşembe sabahı Malcolm'la buluşmaya gitmeden önce şarj etmeyi unutmuştum ve yan komşunun kedisi bütün hafta sonu boyunca tilkileri kovalayıp pili bitirerek hayatının en güzel zamanını geçirmişti. Bunu, Malcolm'un bana söylediğinden daha utanç verici bulacağından emindi.

ilkel, yüzüksüz varlığımın fikrini.

Güzel yüzünde çelik gibi bir ifadeyle yuvarlandı.

"Benim almamı ister misin? O olması ihtimaline karşı?

"Sorun değil, ben bakarım," dedim, dizüstü bilgisayarımı kapattım ve kendimi kanepeden aşağı attım. Tavuk nuggetları ve spontane kardeş gezisi dışında, bugünden iyi bir şey çıkmıştı. Devam kitabımı bitirmek için hiç bu kadar ilham almamıştım. Gerçek hayatta olayların olabilecek en kötü versiyonu gerçekleşir gerçekleşmez, kitapta ne olmasını istediğim çok açıktı.

'Onu içeri getirin, sizi ölümüne savunacağım,' diye söz verdi. 'Bir cesedin nasıl saklanacağını biliyorum, "No Body, No Crime" şarkısını defalarca dinledim. En yakın göl nerede?'

"Aslında çok yakın," diye cevap verdim koridorda parmak uçlarımda ön kapıya doğru ilerlerken, dışarıda kim varsa kendimi ele vermemeye çalışarak.

Joe aramaktan vazgeçtiğinden beri dört saat geçmişti. William'ın Harford'a dönmek üzere yola çıkmasından bu yana üç saat geçmişti, Charlotte'u sözde planlanmamış bir kardeşlik bağı kurmak için benimle bırakmıştı ama hepimiz biliyorduk ki bunun nedeni, itiraf etmesek bile beni tek başıma bırakmak istememeleriydi ve Kabul etmediğimiz için ne kadar takdir ettiğimi söyleyemedim.

Kapının önünde donup kaldım, kendimi silkeledim, ringe çıkan bir boksör

gibi boynumu iki yana salladım. Joe orada olabilirdi,

Sadece birkaç metre önümdeydi, aramızda nispeten dayanıksız bir tahta parçasından başka bir şey yoktu. Cevap vermezsem yumruğunun yanıyla kapıya vuracak mıydı? Kapıyı tekmelemeye çalışacak ve muhtemelen başaracak mıydı? Bana yere düşüp hıçkıra hıçkıra ağlayan biri gibi gelmedi ama onu kapının önünde dikilmiş, gözlerinde ateşle onu dinlememi isterken hayal edebiliyordum.

Evet, Knoll'dan gerçekten fit, süper yetenekli Kanadalı bir editörle evliydi, ama şimdi benimle tanışana kadar aşkı hiç anlamadığını fark etti. İlk başlarda ona karşı çıkardım, yalanları hala içimi yakıyordu ama o ayaklarımı yerden keser ve beni yukarı taşırdı, aramızdaki bağ inkar edilemeyecek kadar güçlüydü. Ta ki üst kattaki gevşek halıya basıp geriye doğru düşene ve ikimiz de boynumuzu kırıp ölene kadar.

Böylesine aptalca bir teoriyi aklıma getirdiğim için bile bunu hak etmişim. "Fantezi yazmaya geçme zamanı," diye mırıldandım, iki elimi de yorgun yüzüm.

Kapı tekrar çaldığında, onun gelmesini istemediğimden daha çok istediğimi fark ettim. Ne söyleyeceğimi bilmiyordum ama sorun değildi. Onun gerçek olduğunu, her şeyi hayal etmediğimi biliyordum. Kapının kilidini açıp yavaşça kapıyı açtığımda, orada kimin durduğunu gördüğümde kalbimin düştüğünü hissettim.

"Güzel, hayattasın," dedi annem beklenti dolu bir bakışla, kenara çekilmemi ve onu içeri almamı bekliyordu. Dışarıda, caddede, babam el sallıyordu.

Arabanın içinde yavaşça elimi kaldırıp el salladım.

"Charlotte için geldiyseniz," diye başladım, annemi oturma odasına götürürken. 'Lütfen onu alın çünkü delirdi. Charlotte, beyzbol sopasını nereden buldun?'

'Yanımda getirdim. Geçen yılki Harley Quinn Cadılar Bayramı kostümümün bir parçasıydı,' diye açıkladı, odanın ortasında durmuş avucuna bir beyzbol sopası vuruyordu. "Burada ne yapıyorsun?"

"Kız kardeşinle konuşmaya geldim.

Annemiz en küçük kızının silah kullanmasından rahatsız olduysa da bunu belli etmedi. "Neden gidip arabada beklemiyorsun?"

"Çünkü sana telefonda söylediğim gibi burada Sophie'yle kalıyorum. Annem, 'Sophie için sorun yoksa benim için de yok,' diye cevap verdi,

onaylamam için bana bakıyordu. 'Git ve babana söyle. Orada bir çanta dolusu neon turuncu atıştırmalık var ve bunları tüketmemesini tercih ederim.

doğum günü haftası olsun ya da olmasın.'

Charlotte ayakkabılarını giymek için bile durmadı. Beni ölümüne savunmak için çok fazla. Beni annemden koruyacak birine, Joe'dan koruyacak birine ihtiyacımdan çok daha fazla ihtiyacım vardı.

"Burası güzel görünüyor," dedi annem kanepeye yerleşip eliyle minderleri yoklarken. "Bu yeni mi?

"Son geldiğinizden beri yeni.

Ne zaman oldu bu? Hatırlayamadım. Bugünlerde ne o ne de babam ellerinden gelse Harford-Londra rotasından sapmazlardı. Çoğunlukla ben onlara gidiyordum ya da şehirde buluşuyorduk ve kitap anlaşmamı imzaladığımdan beri onları ziyaretlerim her zamankinden daha az düzenliydi. Yine de evime kaç kez geldiğini bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar çok sayabilirdim.

"Çaydanlığı koyayım," dedim ve konuşmak için boğazını temizlediğinde mutfığa doğru ilerledim.

"William dönüş yolunda bizi aradı ve tüm durumu açıkladı.

Çay beklemek zorundaydı.

Ayak parmaklarımı yumuşak halıma bastırdım ve sırtımı gül pembesi duvara yasladım. Küçük evimle ilgili her şeyi seviyordum. Benim ve CJ'in dairesinden taşındıktan sonra, dekorasyondan mobilyalara ve aydınlatma armatürlerindeki ampullerin vatına kadar her şeyin tam istediğim gibi olması konusunda kararlıyım. Evde bu kadar temiz bir şekilde yerime yerleşmişken, annemin kanepede oturduğunu ve bir başparmak gibi göze battığını görmek garipti. Ben yaptım ama buraya pek uymuyordu, pek rahat değildi.

"Joseph Walsh ile olan ilişkiniz hakkında çok fazla ayrıntıya girmedim ama ortada geçirilecek bir ilişki olması bile yeterince kötü.

Duvar artık beni desteklemeye yetmiyordu. Gece mavisini kadife okuma koltuğumun arkasına ulaşana kadar kendimi aşağı indirdim ve tünedim.

"Bu hafta sonu seni utandırmak için elimden geleni yapıyorum, değil mi? Dedim. "Berbat bir zamanlama, özür dilerim.

"Sen neden bahsediyorsun? Annem cevap verdi, kaşları gözlüklerinin arkasında neredeyse ortada buluşuyordu.

"Gregory Brent'in oğlu olan evli bir adamla takılmak, "öngörülebilir, kötü yazılmış, kadın düşmanı saçmalık" olarak nitelendirdiğiniz bir kitabı gizlice yazmak, kitabı kimin yazdığı konusunda yalan söylemek ve ardından partide biraz olay çıkarmak?

'Eğer senin olaydan anladığın buysa, tam bir fiyasko olarak gördüğün şeyi görmekten nefret ederim. Boynuna bağladığı ipek eşarbi iki ucu da aynı uzunlukta olana kadar çekti. "Ayrıca beni utandırmak için bundan çok daha fazlasının gerektiğini bildiğini düşünmek isterim.

"Carole Teyze'yi boş yatak odasında Joe'yu Este Cox sanarak baştan çıkarmaya çalışırken gördüm," diye ağzımdan kaçırđım ve annemin yüzü kızardı.

"Evet," diye mırıldandı. "Bu işe yarar.

Sandalyemin kenarından kaydım ve yumuşaklığına yerleştım. Kitabın başarısından çok önce, ilk yetişkin kitabımı almak için aylarca para biriktirmiştım,

Ikea olmayan mobilya alımı. Charlotte dünyadaki tüm Chanel çantalara sahip olabilir ama ben bu sandalyeyi asla bırakmam.

"Partide olanların hiçbiri senin suçun değildi," diye devam etti annem. 'Ve bu sabah mutfaktan çıkmamalıydım, ama bu senin yaptığın bir şey yüzünden değildi. Sadece tüm bu fiyaskoyla ilgili sınıırıma ulaşmıştım.

"Bu da bizi evli bir adamla takılmama geri getiriyor. Bu da bizi babanın korkunç derecede akşamdan kalma olmasına getiriyor. Tam bir aptal gibi davranması, olması gerekenden çok daha fazla insanı davet etmesi ve en sevdiğim pembe blazer ceketimi mahvetmesi, Gregory Brent'in sadece var olması ve canavar oğlunun kızımı asması gerekirken, tercihen anatomisinin bir parçasını bir daha kullanmasına asla izin verilmemelidir.

Sesindeki coşku gözlerindeki öfkeyle eşleştı ve çenem düştü.

"Bana kızgın değıl misin?" diye sordum, arkamdan bir minder çıkarıp karnıma yaklaştıarak.

Her iki kaşı da alnından yukarı doğru kalktı ve bana o bakışı attı. 'Konu bu değıl, ama neden bunu yapma gereğı duyduğunu anlamak istiyorum. bize bu kadar uzun süre yalan söylemek için.'

"Teknik olarak yalan söylemedim, sadece sana söylemedim," diye düzelttim. 'Joe yalan söyledi ve belki ben de ona arka çıktım ama teknik olarak-'

Bakışım bir derece daha şiddetlendi ve hemen çenemi kapattım. 'Sophie, sen bir kitap yazdın, Mal'a gönderdin, William'ı ve bu sürecin hiçbir noktasında ailenizden herhangi birine bundan bahsetmeye değır olabileceğini düşünmediniz mi? Biraz incinmiş hissetmemek oldukça zor.

"Beni gerçekten suçlayabilir misin?" Ayağı kalkıp *Kelebekler*'in tek bir kopyasının yan yattığı kitap raflarıma doğru ilerlediğinde, "Beni suçlayabilir misin?" dedim,

en sevdiğim kitaplarımın üstünde saklanıyor.

"Başka kimi suçlayabilirim ki?" diye sordu, kitabı eline alıp sanki ilk kez görüyormuş gibi bakarak. "William sana bunu sır olarak saklamamı söylemedi, Malcolm'un da söylediğinden şüpheliyim. Anladığım kadarıyla bu senin kararındı.

Bacaklarımı altına kıvrıyarak yastığı daha da sıktım, o arka kapak yazısını okurken parmağı her satırı teker teker takip ediyordu.

"Mal'a ilk gönderdiğimde, saçma olduğunu söyler diye bir şey söylemek istemedim," diye başladım. 'MullinsParker satın aldıktan sonra sana söylemeyi düşündüm ama yine de çok garip geldi. Yanlış anlama ama daha fazla baskı altında kalmak istemedim, insanlar Este Cox'un senin ve babamın kızı olduğunu bilselerdi olaya daha farklı bakarlardı.

"Çünkü bizden utanıyorsun.

Duyduklarıma inanamıyordum.

"Charlotte ne kadar iletişimsiz olduğumuzu bize bildirme konusunda çok açık davrandı," diye devam etti alaycı bir gülümsemeyle. "Bunu bizimle paylaşmanıza engel olduğum için çok üzgünüm.

"Ben senden utanmıyorum, sen benden utanıyorsun," dedim doğrulup. 'Sen aşk romanlarından nefret edersin, babam kariyeri boyunca hiç ama hiç aşk romanı üzerinde çalışmadı. Her zaman yazmak istediğimi biliyorsun ve üzerinde bu kadar çok çalışmışken ailemin kitabımı küçümsemediğini bilmek gerçekten çok zordu ve öyle olmadığını söyleme çünkü düşüncelerin konusunda çok ama çok dürüsttün. En azından Joe'nun yazar olduğunu düşünene kadar.

Annemin yanakları nadiren kızardı ve elinde hâlâ kitabımla kanepeye döndü. 'Kelebekler hakkında çok kaba şeyler söyledim. Fikrimin değişmesinin sözde yazarıyla hiçbir ilgisi yoktu ve her şey onu okumamla ilgiliydi.

"Yazarla hiçbir ilgisi yok mu?" diye dürttüm.

"Peki. Gülümsemesini bastırmak için dudaklarını büzdü ve elini yumuşak dokunuşlu kapağın üzerinde gezdirdi. "Heteroseksüel bir erkeğin bu kadar iyi kadın merkezli bir aşk romanı yazdığını düşünseydin sen de etkileneceğini inkâr edemezsin.

Bu bana yaptığı en büyük iltifattı ve doğrudan bile değildi.

"Babanız bir aşk romanı yayınlamadı çünkü bildiğim kadarıyla masasının üzerinden hiç aşk romanı geçmedi. Bunu göz ardı ettim çünkü acımasızca dürüst olayım, ben korkunç bir edebiyat züppesiyim.

İçimden bir kahkaha patladı ve onu elimle yakalamaya çalıştım ama annem bu gerçeğe tamamen barışık görünüyordu.

'Bunu kabul etmekten çok mutluyum,' dedi. 'Bir grup eski endüstri uzmanının benim fikrime değer vermesi, bunun tek geçerli fikir olduğu anlamına gelmez. Ve bu hala sadece bir görüş. Bunu paylaşmadığınızı düşünmek kalbimi kırıyor

Babanla benim aramda inanılmaz bir başarı var çünkü ben fildişi şatomda oturup kafama alakasız şaplaklar atıyorum, o ise kendini bir lamanın bedeninde hayal eden insanların kitapları üzerinde çalışıyor.

Bunu söylediğini duymak güzeldi ve kitabımı ateşe atacağından endişelenmeden elinde tuttuğunu görmek daha da güzeldi ama aramızdaki hava tam olarak temizlenmemiştir. Çok gürültülü bir hayali ses bana henüz öndeyken zararlarımı kesmemi söyledi ama bugün başka bir şey öğrenmediysem, o da sırların iltihaplandığı ve sonunda her zaman sizi kışınızdan ısırarak için ortaya çıktığıydı.

'Geçen gece Jericka ve Carole Teyze ile konuşurken Mutfakta,' dedim. 'Dışarıdaydım ve yayıncılık yerine öğretmenlik yaptığım için ne kadar hayal kırıklığına uğradığımı söylediğini duydum.

"Oh, Sophie, hayır.

Annemin yüzü düştü, hafıza kutuma çoktan kaydettiğim o zor kazanılmış gülümseme bir anda yok oldu. Ben daha konuşur konuşmaz akmaya başlayan gözyaşlarımı kırıpmaya bile vakit bulamadan ayağa kalkmış ve sandalyemde yanımda oturuyordu.

"Benim tam bir canavar olduğumu düşünüyor olmalısın," dedi parmaklarını çocukluğumdan beri yapmadığı bir şekilde saçlarımda gezdirerek. 'Hiç de öyle demek istemedim. Öğretmen olduğunuz için hayal kırıklığına uğramadım ama

Bu seçimi yapman konusunda endişelendim, çünkü kalbinin başka bir yerde olduğundan şüpheleniyordum. Bazen uzun bir günün ardından bazı şeyler yanlış anlaşılır, özellikle de Carole Teyzenle konuşurken. Açıkçası dinlediğini bilseydim-'

'Sorun değil,' dedim ona, öyle olmasa bile. 'Alışırın. Orta çocukluk işte.

"Ama sen benim ortanca çocuğum değilsin," diye düzeltti annem. 'Sen benim en büyük kızsın. William mavi cinayetden ilk ve en büyük çocuk olarak kurtuldu.

Charlotte ölümüne şımartıldı ve şimdi hepimiz bunun acısını çekiyoruz.

Ama en başından beri dünyanın yükü senin üzerindeydi. Herkesin beklentilerini karşılamaya çalışmak, William'la öğrendiğimiz tüm derslerin acısını çekmek, ağabeyinin onayını kazanmaya çalışmak ve tam da

Kendine gelmeye başlamıştın ki küçük kız kardeşin çıkageldi. Ama sen her zaman her şeyin üstesinden büyük bir zarafetle geldin.

"CJ'in suratına yumruk attığım zaman hariç," diye önerdim.

'Bunu kaçırdım, o yüzden olmamış gibi davranacağız,' diye cevap verdi. 'Yine de babandan iyi bir vuruş olduğunu duydum. Sanırım tam olarak "iyi takip" dedi.

Yanımdaki sandalyeye sıkıştı, kitabımı minderimin üstüne koydu ve bir eliyle kapağını düzeltti.

Başımı omzuna doğru çekerek, 'Kendi zamanında yolunu bulacağına daha fazla güvenmeliydim,' dedi. 'Sen Yaptığın her şeyde çok başarılı oldun ve seninle gurur duyuyorum. Baban ve kardeşin de öyle ve yeni küçük gölgen de öyle.

Babamla Charlotte'un hâlâ dev bir Doritos paketini karıştırdıkları ve müzik setindeki bir şarkıya eşlik ettikleri pencereden başıyla onayladı.

Kanepeye geri dönüp el çantasını karıştırmaya başladığında, 'Aşk hayatımda pek başarılı olamadım,' dedim. "Bu kadar aptal olduğuma inanamıyorum.

'Yapabilirim,' diye cevap verdi başını kaldırmadan. 'Özür dilerim, yanlış söyledim. Tanıştığımız gün babanın bana evlenme teklif ettiğini biliyor musun?

'Evet ama bu bir milyon yıl önceydi,' dedim. "Siz sonsuza dek birlikteydiniz.

"Şimdi var ama o zaman yoktu. Çantasından bir Sharpie çıkardı ve sandalyeye geri döndü. 'Tanıştığımız ilk günden beri birbirimiz için aptaldık. Bazen her şey o kadar çabuk olur ve kontrol edemezsin,' dedi annem kitabımın kapağına dokunarak. "Bunu bildiğini sanıyordum.

"Babam evli değildi ama," diye hatırlattım ona. "Ve ikinci kitap için spoiler uyarısı, Eric de evli değil.

'Evli değildi ama babanız da tamamen bekar değildi.

Skandal, biliyorum, ama bugün hepimiz buradayız, pişmanlık yok. "Gerçek aşk hiçbir zaman pürüzsüz olmadı.

'Evet ama aynı zamanda, *insan hayatını erkekler üzerinden yaşamamalı, özü olan bir kadın olarak kendini tamamlamalı,*' diye bilgece bir alıntı yaptım.

"Çok iyi, bunu sevdim," dedi annem, etkilenmiş bir ifadeyle. "Austen mı Brontë mi?" "Fielding," diye cevap verdim. "*Bridget Jones'un Günlüğü*. Bu sefer sırtmasını engelleyemedi.

'O pahalı eğitimin her kuruşuna değdi,' diye yorumladı sevgi dolu bir dürtmeyle. 'Ve şu anda nasıl hissettiğin önemli değil. Hızlı ve sert düşmenin utancı. Joseph çok çekici biri ve şimdi bildiklerimi bilmeseydim, onun da sizin onun hakkında hissettiklerinizi hissettiğine inanırdım.

"Ayrıca çok formda," diye iç geçirdim ve kapağımdaki uzun boylu, siyah saçlı Eric resmine toplayabildiğim en iğrenç bakışı attım.

'Paketin satılmasına yardımcı oluyor. Sizden ve benden daha zeki kadınlar güzel bir yüze ve bir çift güçlü kola kanmıştır. Ve çok güzel bir popo. Ve-

'Pekala, demek istediğini anladım. Ateşli, çekici, benim hatam değil.' "Öyle hissettirse bile.

Elimi tuttu, ters çevirdi ve Sharpie'yi sargılı avucuma yerleştirdi.

"Bu da ne?" diye sordum kapağı çekip çıkarırken. "Mesajı aldım, ellerimin arkasına uyarı yazmana gerek yok, onu aramayacağım.

"Hayır, kitabımı imzalayacaksın. *Kelebekler*'i başlık sayfasına kadar açtı ve 'Este Cox' isminin üzerine kalın siyah bir çizgi çekti. "Ondan sonra babanı ve kız kardeşini çağıracağım ve bir pizza sipariş edeceğiz ve sen de bize tüm hikayeyi anlatacaksın, fikrin ilk aklına geldiği andan şu anda bulunduğumuz noktaya kadar ve tek bir kelimeyi bile atlamayacaksın. Anlaştık mı?"

"İkimiz de pizza için her şeyi yapacağımızı biliyoruz.

Üstü çizilmiş ismin altına imzamı attım ve sayfaya baktım.

"Sorun nedir? Annem sordu. "Lütfen bana adımı yanlış yazmadığını söyle.

"Bu imzaladığım ilk kitap," dedim biraz afallamış bir şekilde.

"*Kelebekler*'in imzalı ilk baskısı," dedi büyük bir saygıyla. 'Tarihi de eklersen, bu beni ve babanı emekliliğimize kadar idare eder. Ve bilgin olsun diye söylüyorum, onu aramamanı hiç söylemedim. Hikayede senin bildiğinden daha fazlası olabilir.

Joe Walsh'a dair tüm düşünceleri kafamdan silkeleyerek ona, 'Bu adam DNF yığının gidiyor,' dedim. 'Gereksiz açıklamaları olmadan da yaşayabilirim. O ahlaki açıdan gri bir kahraman değil, tam bir göt.

Beni kucakladı ve omzunun üzerinden telefonumun sandalyenin kolunda yandığını gördüm. Aynı numara, yine arıyordu. Ama bu sefer ekran karardığında ve kalbim sıkıştığında, küçük bir cankurtaran botu vardı Dibe vurmadan önce onu yakalamak için oradaydım ve yine de düşen gözyaşlarına karşı gülümsedim.

"Bu kesiğin biraz antiseptiğe ihtiyacı var, sanırım görüldüğünden daha derin. Kadın

Sarılmayı bıraktı ve yaralı elimi avuçlarının içine aldı, gözyaşlarımı görünce kavrayışını yumuşattı. "Ama iyileşecek," diye söz verdi ve gözyaşlarımı teker teker sildi. "Zamanla.

"Biliyorum," dedim gözlerimi kırıştıtararak. "Ve dünya kadar zamanım var.

OTUZUNCU BÖLÜM

Üç ay sonra...

"Hazır mısın? Charlotte depoya girip kapıyı arkasından sıkıca kapatarak sordu.

"Hayır," diye cevap verdim. "Her şeyi iptal etmek istiyorum.

"Seni öldürürdüm ve etkinliği senin derini bir Snuggie gibi giyerek yapardım.

"Gerçekten dehşet vericisin, bunu biliyorsun, değil mi? Kendini derin ve zarif bir şekilde eğerken, ağzımın yarısına kadar gelen çikolatalı Hobnob'u dondurarak ona söyledim.

"Dolu bir ev, *Kelebekler*'in tüm kopyalarını sattık.

Ağzım kurudu ve Hobnob'umu bir yudum Diyet Kola ile değiştirdim.

"Oh iyi. Tam da umduğum şey.

Masanın üzerindeki açık çikolata kutusunu karıştırdı ve kendine fındıklı bir trüf mantarı aldı. 'William dışarıya taşanlar için bir ekran kurdu ve canlı yayını kaçıranlar tekrarını izleyebilecek. Belli bir ücret karşılığında.

"Milyarder olacaksın," dedim ona hayranlık ve gerçek bir korku karışımıyla. "Seni tüm evrenin başına getirdiklerinde lütfen beni bağışla.

Dünya hakimiyeti küçük kız kardeşime çok yakışmıştı. Zümrüt yeşili tulumu yeni platin saçlarını parlatıyordu ve eğer Parlak kırmızı ruju kendi evimin rahatlığı yerine toplum içinde sürmeye güvenerek, bana da Charlotte'a yakıştığı kadar yakışacağını umuyordum. Charlotte's Bookshop açıldığından bu yana geçen üç ay içinde, sadece her türden yazarla etkinliklere ev sahipliği yapan bir hedef mağaza olarak değil, aynı zamanda sektörde bir otorite olarak da kendini kanıtlamış, uluslararası medyada boy göstermiş ve hatta annem bunun yaşlılar için canlı bir podcast ile aynı şey olduğunu açıkladıktan sonra bir radyo röportajı yapmaya tenezzül etmişti. *Woman's Hour*'un bunu bir iltifat olarak kabul ettiğinden emindim.

Masanın üzerindeki devasa çiçek demetinden kartı çıkardı ve kısa ama tatlı mesajı taradı. *İlk etkinliğiniz için tebrikler.*

Bunu mahvetme xxx.

"Bunlar Mal'dan mı?" diye tahmin etti.

"Nasıl tahmin ettin? Ben de onayladım. Asistanı hediyeler söz konusu olduğunda büyük olan daha iyidir düşüncesini benimsemişti ve güller, ortancalar ve mavi delphiniumlardan oluşan büyük boy sprej hem gerçek hem de mecazi anlamda mekânı doldurmuş, baskın kokusuyla hepimizi bayıltmıştı. "Gelmeye çalışacağını ama bunun trenlere bağlı olduğunu söyledi.

Charlotte tatlı bir kahkaha attı. 'Eğer trenlere güveniyorsa, onu Noel'e kadar beklemeliyiz. Ona bir koltuk ayıracağımı söyledim ama koltuklar para ödeyen müşteriler içindir.

Küçük pencereden Kasım ayının donmuş gökyüzüne baktım. en ufak bir ışığın bile içeri girmesine izin vermiyordu. Her yıl olması önemli değil, karanlık kış geceleri her zaman bir sürpriz olarak gelirdi. Yolda William bunun evrimsel bir şey olduğunu, kışın ne kadar acı verici olduğunu unuttuğumuzu, bu yüzden geceler kararmaya başladığında kendimizi bir uçurumun kenarından atmadığımızı söyledi, ama sonra annem ona bunun doğum olduğunu hatırlattı ve epizyotomisinden bahsetmeye başladı ve kısa sürede sustu.

"Tak-tak," dedi bir ses, kapı tekrar açıldığında, kitapçıdan gelen heyecanlı konuşmaların depoya girmesine izin verdi. Diyet kolamı yuttum ve nemli avuçlarımı kotuma sildim.

"Tanrı'ya şükür buradasın.

Ayağa fırladım, hemen Mal'in çiçek aranjmanına takıldım ve yüzüstü Sarah'nın göğsüne düştüm, titreyerek yaptığım makyajımı onun dondurucu soğuktaki paltosuna çarptım.

'Hayranlarınız kudurmuş durumda,' diye cevap verdi, gözle görülür bir şekilde titreyerek. 'Buradan canlı çıkabileceğimi sanmıyordum. Bazıları adımları bile biliyor muydu?

Charlotte parmaklarını şıklatarak, "Ortak bir çalışma yapmayı düşünmeliyiz," dedi. 'Kelebekler'in bir kopyasını alın, kafenizde bedava kurabiye kazanın.

"Beni korkutuyorsun," dedi Sarah kız kardeşime, o da her zamanki gibi bunu bir iltifat olarak algıladı. 'Dışarısı akli başında değil, Taylor. Umarım hazırsındır yoksa seni tamamen yutacaklar.

"*I'm a Celebrity*'ye evet demeliydim," diye fısıldadım, Hobnobs midemde çalkalanıyordu.

'Ya *Yıldızlarla Dans* için direnirsiniz ya da hiçbir şey yapmazsınız,' Charlotte düzeltti. Telefonunu eline aldı ve kaşlarını çatarak "Bir sorun mu var?" diye sordu.

'Davetsiz misafir,' diye cevap verdi, ekrana vurmaya devam ederek. "Sorun değil. İki dakika içinde sizi almak için döneceğim.

Kapı endişe verici bir şekilde yükselen sesleri bastırarak kapandı ve Sarah yanıma oturarak açık çikolata kutusunu karıştırmaya başladı. "Yakında başlayacaksan üstünü değiştirsen iyi olur," dedi bir çilekli kremanın paketini açarken. "Bana ne giydiğini göster.

"Bunu mu giyiyorum? Göstermek için yeni çizgili kaşmir kazağımın kolunu çektim. "Beğenmedin mi?

"Kot pantolon ve kazak," dedi hiç etkilenmemiş bir şekilde. 'Biraz daha farklı bir şeyler giyersin diye düşünmüştüm, bilirsin...'

Ellerini Sparkle Motion tarzı salladı.

"Yepyeni bir kot pantolon ve yepyeni bir kazak," diye düzelttim. 'Ve kazak kaşmir. Sana ne kadar tuttuğunu bile söylemeyeceğim.

'Hayır, lütfen' diye ısrar etti. 'Geçen hafta çocuklar için yeni okul üniformalarına iki yüz pound harcamak zorunda kaldım çünkü büyüme atağına geçmeye karar verdiler ve Eylül ayında onlara aldığım her şeyi çoktan çıkardılar ama beni aydınlatır mısın Este Cox, senin kaşmir kazağın ne *kadardı*?

Özenle kıvırdığım saçlarımdan bir tutamı parmağıma dolayarak, "Çok ucuzdu," diye mırıldandım. 'Ayrıca bana Noel tatili tarihlerini göndermeyi unutma ki Disneyland Paris biletlerini ayırtabileyim. Ve Eurostar. Ve otel.

Sarah boş çikolata paketini düz bir tabaka haline getirdikten sonra katlayarak düzgün bir paket haline getirdi ve başıyla onayladı. "Tamamdır.

Babamın doğum gününden bu yana geçen üç ay hızlı geçmiş olabilir ama bu olaysız geçtiği anlamına gelmiyordu. Charlotte'un yanlışlıkla TikTok'ta ortaya çıkması viral oldu ve internet dedektiflerinin beni bulması uzun sürmedi, ancak beklediğim kadar korkunç değildi. Yeni bir telefon numarası almak can sıkıcıydı ve tüm yeni özel sosyal medya hesaplarını kurmak zorunda kalmak

Ancak şu ana kadar evime gelen tek kişi, posta kutuma düzinelerce hediye bırakan Brezilyalı çok tatlı bookstagramcılardı ve bunu yapmalarının tek nedeni de

Çünkü onları içeri almak için evde değildim. Evde olsaydım onlara karşı güçsüz olurdum; yayınladıkları videoları görmüştüm, inanılmaz derecede sevimliydiler.

Goodreads incelemelerinden uzak durmak, tanıtımdan sonra ortaya çıkan tüm yazı ve makalelerden kaçınmak için iyi bir alıştırma olmuştu. Sarah

Ara sıra ekran görüntülerini alıyor ve bana daha saçma söylentileri gönderiyordu. Biz

Austin Butler'ı film uyarlamasında oynattıktan sonra onunla bir ilişki yaşadığımı öğrenince ikisi de çok heyecanlandı, özellikle de ben yaşamadığım ve yaşamadığımız için. Beni ve hepimizi gerçekten kızdıran tek bir şey vardı.

CJ'in kalbi kırılmış bir yüz ifadesini en iyi şekilde yansıtmaya çalıştığı magazin gazetelerinden birinde yayınlanan 'Arsız Yazarın Eski Sevgilisi Her Şeyi Anlatıyor' röportajını bekliyor olmalıydım. Ancak anlatacak çok az şey vardı ve yazının yüzde doksan beşi teşekkür yazısında yer almadığı için ne kadar sinirlendiğiyle ilgiliydi ki bu benim de anlayabileceğim bir şeydi.

"Asıl amacım rahatlıktı," dedim omzumdan hayali bir tüy toplayarak. 'Buradayım, ödüllü bir inek gibi koşturulmaya hazırım. Zambağı yaldızlamanın gerekli olduğunu düşünmedim.

"Ancak kendini zambak olarak görüyorsan," diye gıdıkladı Sarah. "Ve ben olsam *ödüllü* inek demezdim.

Bir gözüm kapıda, Charlotte'un her an içeri dalmasını beklerken, diyet kolamdan bir yudum daha aldım. 'Kendimi sıradan bir süt düvesi gibi hissediyorum. Son üç aydır yaptığım tek şey sayfalar doldurmak.

'Doğuş'ta Meryem'i kimin oynayacağına karar vermeye çalışmaktansa sayfaları karıştırmak daha iyi,' dedi. "Geçen yılı hatırlıyor musunuz?

"Bir çobanı oynaması istendiği için okul sahnesinde kirli bir protesto gösterisi yapan yedi yaşındaki bir çocuğu unutmak kolay değil," diye cevap verdim çikolataları iterek. "Ama yakın zamanda okula dönmeyeceğimi düşünmek yine de tuhaf.

İşimi feda etmek, kesinlikle haklı olduğum tek şeydi. Partiden sonra başöğretmenim Bayan Hedges ile telefonda konuştum ama ne dediğimi anlamamış gibiydi. Ancak bazı anlayışsız veliler CJ'in gazete röportajını gördükten sonra yaz tatilinde okula çağrıldım ki bu öğretmen de olsanız öğrenci de olsanız yanlış hissettiren bir şeydi. Çok garip bir konuşma yaptık, ardından benim tarafımdan bir sürü ağlama ve onun tarafından rahatsız edici homurdanmalar oldu ve en iyi hareket tarzının istifa etmem olacağına karar verdik.

"Bir günden kısa bir süre içinde yerime başkasını bulduklarına hâlâ inanamıyorum," dedim ses tonumda belirgin bir homurdanma varken, Sarah yüzünü teatral bir şekilde üzgün bir ifadeye büründürdü.

"Bahse girerim seni hemen geri alırlar.

"Hayır," dedim ona, Bayan Hedges'in kitabımın bir kopyasını eline aldığı anda yüzünde beliren hiç de etkilenmemiş ifadeyi hatırlayarak.

"Yapmazlar.

Kapı açılırken Mal'dan gelen ve aynı duyguları paylaşan kartı okşayarak, "O zaman bunu berbat etmesek iyi olur," dedi parlak bir sesle.

"Bir dakika uyarısı," diye bağırdı Charlotte dışarıdaki gürültünün üzerine. Başını kapıdan dışarı doğru eğerek Sarah'ya işaret etti. "Senin için bir koltuk ayırdım, ama biri isyan çıkarmadan önce gidip yerini alsan iyi olur.

"Lütfen, ben iki erkek çocuklu bekar bir anneyim," diye alaycı bir şekilde cevap verdi. "Onların hiç şansı yok.

"Koltukların sadece ödeme yapan müşteriler için olduğunu sanıyordum? Sarah cebine bir avuç dolusu şeker doldururken ben de öyle dedim.

"Bana bedava kruvasan veriyor," diye cevap verdi Charlotte, bir parmağı son geldiğinden beri edindiği kulaklığın kulaklığına nazikçe bastırarak. 'Biraz daha ruj sür ve hazırlan. *Este Cox ile Bir Akşam*'a altmış saniye.

Sarah başıyla onaylayarak kız kardeşimin peşinden kapıdan çıktı ve beni yalnız bıraktılar. İlk ziyaretimden beri ilk kez burada tek başımaydım, vebalı gibi kaçındığım masanın arkasındaki sandalyede oturuyordum. Joe önümde diz çökmüştü. Şimdiden bir kitapta okumuşum gibi hissetmeye başlamıştım. Gerçek hayatta yaşanmış olması mümkün değildi.

O Pazar gününden beri ondan haber almamıştım. Tüm sesli mesajlarını ve mesajlarını okumadan sildim, kendime onu üç günden az süredir tanıdığımı ve her şeyin anlamsız olduğunu tekrar tekrar hatırlattım. Ama haftalar sonra, hala her kapı çaldığında onu görmeyi umuyordum, her çiçek geldiğinde kalbim hala boğazımda düğümleniyordu, belki ondan gelmişlerdir diye.

Hiç olmadılar.

Mal ondan hiç bahsetmedi. Kitaplarım, sevdiğim ve sevişmekle hiç ilgilenmediğim süper yetenekli yeni bir kreatif direktöre devredilmişti ve babam Gregory'nin adını benimle tek kez konuştuğunda Nelson Allen'la anlaşmakla kalmayıp, Nelson ve Genevieve Salinger'ın da bir projede birlikte çalışacakları müjdesini vermek için aradığında, doğum günü partisinde birbirlerine aşık olmuşlardı. İşlerin böyle gelişmesi komik.

"Soph. Ben masaya özlem dolu bir bakış atarken Charlotte kafasını bir kez daha kapıdan uzattı. "Sen hazır olduğunda başlamaya hazırız.

"Olabileceğim kadar hazırım.

Ayağa kalktım ve ellerimle saçlarımı taradım. Toplamalı mıydım? Daha göz alıcı bir şey mi giymeliydim? Pişman olur muydum

İlk kez halkın karşısına çıkmadan önce o diyet kolayı içmek mi? Muhtemelen, muhtemelen ve neredeyse kesinlikle.

"Sorun çıkaranlar için şok tabancanız var, değil mi? Yarı şakayla sordum, yumruklarını havaya kaldırdı ve en tehditkâr yüz ifadesini takındı. "Take 'Em Out Taylor varken şok tabancasına gerek yok," dedi, Yumruklarını yüzüne doğru kaldırdı. 'Sana ters bakan biri bile Noel yemeğini kamışla yer. Babam gençliğinde boksördü, biliyorsun.

"Bunu duymuştum," diye cevap verdim ve küçük kız kardeşimi başından öperek kol kola dükkâna girdik ve çığlıklar başladı.

"Evet, muhteşem pembe saç bandı olan bayan.

Kitapçının uzak tarafını işaret ettim ve etkileyici miktarda muhteşem kıvrık kızıl saçları olan genç bir kadın ayağa kalkarak Charlotte'un mikrofonu için elini uzattı.

'Merhaba, kitaba bayıldım ve filminin çekileceğini okudum. Oyuncu seçiminde herhangi bir söz hakkınız var mı ve Sebastian Stan Eric'i oynayabilir mi?

Odadan birbiriyle çelişen onay ve karşıtlık sesleri yükseldi ve ben de rahat koltuğumda arkama yaslandım, CJ uyuduktan sonra yatakta yazdığım bir kitap hakkında bu kadar tutkulu fikirlere sahip olmalarına inanamıyordum, tuş sesleri 'ona kâbus gördürdüğü' için yüksek sesle yazmamaya çalışıyordum.

"Kimseyle konuşmadım," diye cevap verdim, kavga çıkmadan önce konuştum. 'Açıkkçası hiçbir fikrim yok, henüz bir senaryo bile görmedim, ama kesinlikle tüm önerilerinizi yetkili kişilere bildireceğim.

Etkinlik şu ana kadar büyük bir başarıya ulaşmış, beni en çok etkileyen an olmuştu. *Kelebekler*'i yazdığım için beni küçümseyecek insanlar hakkında endişelenerek o kadar çok zaman harcamıştım ki, bunu kutlayacak insanları düşünmek için kendime bir şans bile vermemiştim. Ve onlar da umutsuzca kutlamak istiyorlardı. Bir okumayla başladık, sonra Charlotte bana sinir bozucu derecede zeki ve anlayışlı sorular sordu, annem, babam, William ve Mal gururla gülümseyerek dükkanın kenarına dizildiler. Korkunç davetsiz misafir CJ, kapı aralığından bana bakmadan da yapabilirdim ama aile onu içeri almanın bir risk almaktan daha kolay olduğuna karar vermişti.

Dışarıda bir sahne. Şahsen ben bir sahneye oy verirdim. Tercihen onu tekrar yumruklayabileceğim bir sahne.

"Başka sorunuz var mı? diye sordum, kardeşimin bana muazzam bir imza günü olacağına dair verdiği teminata hazırlanmak için parmaklarımı oynatmaya başlamıştım bile. Bütün gece orada oturup Jenna'nın en sevdiği Taylor Swift albümünden en çok izlediğim *Real Housewives* dizisine kadar her konuda onlarla sohbet etmekten mutluluk duyardım ama saat geç oluyordu ve

Kitapçıya o kadar çok insan dolmuştu ki arka üç sıradaki yüzleri bile göremiyordum. İmza gününe bir an önce başlamazsak gece yarısına kadar burada kalacaktık ki bu da muhtemelen eve gitmek için otobüse yetişmesi gereken insanların pek hoşuna gitmeyecekti.

"Sence aşk romanları şu sıralar neden bu kadar popüler?" diye sordu odanın ortasından bir ses, kolları arkadaşlık bileklikleriyle dolu, ışıltılı lavanta rengi tişörtlü bir kız. Benimki de dahil olmak üzere herkesin kolları arkadaşlık bileklikleriyle doluydu ve ben her birini sonsuza dek saklamayı planlıyordum.

"Eminim milyonlarca nedeni vardır," diye yanıtladım, Mal beni medya eğitimine zorladıktan sonra son birkaç haftadır bu sorunun yanıtını birçok kez çalışmıştım, şimdi bunun için minnettarım. "Kişisel olarak romantizmi seviyorum çünkü bana umut veriyor. Çok mutsuz ve yalnız olduğum zamanlarda-' arka plandaki eski sevgilime bakmak için kısa bir ara verdim "-bunlar benim devam etmemi sağlayan kitaplardı. Hayatımın Jenna'nınki kadar dramatik olmasını istediğimden değil ama onun hikayesini yazmak, benim de birini bulacağıma kendimi ikna etmeme yardımcı oldu. Daha iyi birini. Beni ben olduğum için gerçekten gören ve takdir eden birini. İşte bu yüzden modern aşk romanlarının çok zekiler, kadınları oldukları gibi kutluyorlar'.

Bir düzine kol daha havaya kalkarken Charlotte, "Bir tane daha için vaktimiz var," diye duyurdu. Bir tanesi diğerlerinden çok daha yükseğe uzandı, beyaz bir gömleğin manşetinden çıkan büyük bir el. "Tam orada, arkada mı?

"Teşekkür ederim, minnettarım.

Sesi duydum ve vücudumdaki her kas gerildi. Tüm kalabalık kimin konuştuğunu görmek için koltuklarında döndü ama ben zaten biliyordum. Bu sesi nerede duysam tanırdım. Joe yavaşça salonun en arkasında ayağa kalktı ve hain kız kardeşimden mikrofonu aldı.

'Öncelikle *Kelebekler* için teşekkür etmek istiyorum. Harika bir kitap ve devamını sabırsızlıkla beklediğimizi söylerken buradaki herkes adına konuştuğumu biliyorum.

Tezahürlara ve tepinmelere izin vermek için durakladı, sahneden gelen ölüm bakışlarına bile aldırmadı.

"Ve tüm zamanların en sevdiğim aşk romanını yazdığınız için, romantik bir çıkmaz konusunda tavsiyenizi alabileceğimi umuyordum.

"Aşk konusunda tavsiye vermesi gereken son kişi benim," diye cevap verdim, ensem terden diken diken olmuştu. Saçlarımı kesinlikle toplamalıydım. "İnan bana, kendi aşk hayatım söz konusu olduğunda berbat kararlar veriyorum.

"Sana tekrar bir araya gelmek istediğini söylemiştim," diye fısıldadığını duydum CJ'in yan tarafındaki 'Ben Swiftie Babasıyım' tişörtü giymiş hoşnutsuz görünümlü bir adama. 'Muhtemelen şu anda büyük bir romantik jest yapacaktır. Evlenme teklif ederse şaşırmış gibi görünmeye çalış.

Joe'nun saçları biraz daha uzundu, teni biraz daha solgundu ama yine de güzel beyaz gömleğini sanki vücuduna göre dikilmiş gibi dolduruyordu. Belki de öyleydi, bilemezdim. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

"Yine de fikrinizi almak isterim," dedi. "Hepimiz kötü kararlar verdik.

"Benimki kadar kötü değil," diye ısrar ettim, ortadan kaybolmasını dileyerek. 'Al bunu

Mesela yazın, harika biriyle tanıştığımı düşünmüştüm.'

Kalabalıktan bir "ooh" korusu yükseldi.

"Çok heyecanlanma. Evli olduğu ortaya çıktı. Buna inanabiliyor musun?"

Ooh'lar rekor bir hızla yuhalamaya dönüştü.

"Neden bahsediyor bu? CJ çok yüksek sesle sordu.

"Sen değil," diye cevap verdi Sarah ön sıradan bıkkınlıkla. "Asla sen değil.

"Kulağa tam bir pislik gibi geliyor. Joe sahte bir şaşkınlıkla başını salladı. "Tabii sana söylememek için iyi bir nedeni yoksa.

"Hangi sebep yeterince iyi olabilir ki? Ben de cevap verdim. 'Bir insan birine yalan söylemeyi, karısını aldatmayı ve sonra da tamamen ortadan kaybolmayı nasıl haklı çıkarabilir?

"Tamamen ortadan kaybolmadı, değil mi?" dedi. 'Seni yaklaşık yüz kez aradı ve milyonlarca mesaj bıraktı, ama hiçbirine cevap vermedin. Bunun onunla konuşmak istemediğin anlamına geldiğini düşündü.

"Haklıydı," diye onayladım, koltuğundan ayrıлып sıraya doğru ilerlemeye başladığında. "Ben yapmadım ve yapmıyorum.

"Kendini asla affetmeyecek. Dükkânın ortasındaki koridora ulaşana kadar devam etti, siyah saçları halojen ışıkların altında parlıyordu. "Senin de onu affetmeni beklemiyor ama bir açıklama yapması gerekiyor.

"Hayır, değil, defolup gitmesi gerekiyor.

Kitapçının mutlu havası elektrikli bir şeye dönüşmüştü. Telefonlar açıldı, herkes fısıldaşıyordu, kafalar dönüyordu. Orada olmaktan mutsuz görünen tek insanlar ben, ailem, CJ ve trenle geldiğine pişman olmaya başladığı belli olan Mal'di.

"O zaman onunla konuşmak istemedim," dedim, soğukkanlılığımı korumaya kararlıyım. Beni ne kadar incittiğini görmeyecekti. Uyuyana kadar ağladığım geceleri bilmeyecekti. "Ve şimdi de onunla konuşmak istemiyorum.

Ne olup bittiğini anlamayanlar aniden anladı ve Joe uçan arkadaşlık bilezikleri ve çeşitli mermilerden oluşan bir yayılım ateşinden kaçmak için eğilmek zorunda kaldı. *Kelebekler*'in rastgele bir kopyası yüzüne çarptığında elini yüzüne bastırdı.

"Tamam, ah," dedi, suçluyu ararken. Herhangi biri olabilirdi. Keşke ben olsaydım.

"Atılmış bir kitap satılmış bir kitaptır," diye bağırdı Charlotte. 'Dükkanımı kirletmeyin.

Tüm öfkeli kalabalık katılımcılarından dışarıda beklemeleri istenecek ve imza töreninden sonra onu tekmeleyebileceksiniz.

"Üzgünüm, bunu yapamam," dedim, ayağa kalkmak için hareket ettim.

"Charlotte, bir sonraki bölüme geçebilir miyiz?

"Sophie, seni özledim," diye bağırdı Joe gürültünün içinden. "Sürekli seni düşünüyorum, bütün gün, bütün gece. Olanlar için kendimden nefret ediyorum, *kendimden nefret ediyorum*.

"Tam olarak ne oldu? Sarah oturduğu yerde dönerek onu ön tarafa kadar takip etti, seyircilerin geri kalanı da onu izledi. "Soph bir açıklama istemeyebilir ama ben duymak isterim.

'Hiçbiri planlı değildi. O gece sana söylediğim her kelime doğrudu.

Joe artık kalabalığın önündeydi, sözleri sadece benim içindi. Ben yerime çöktüm, o da mikrofonunu yere bıraktı. O kadar yakındı ki, gözlerinin altındaki koyu halkaları, kan çanağına dönmüş kırmızı çizgileri, çenesinin kararlı duruşunu görebiliyordum. Ama o benim kadar kararlı değildi.

"Sır saklamama kısmı hariç.

"Bunun dışında," diye cevap verdi yumuşak bir sesle. "İşleri düzeltmek için bir günüm daha olsaydı, sana her şeyi anlatırdım.

"Güzel hikâye," diye burnunu çekti Sarah. "Soph, söyle de onu lime lime edelim.

Ona minnettar bir bakış attım ama gülümseme riskini göze alamadım. Yüzüm sabit, kızgın ve kırgındı ve en ufak bir duygusal değişimin bile beni gözyaşlarına boğacağını biliyordum.

"En iyi arkadaşım Caitlin ve ben geçen yıl evlendik," dedi Joe, ben biraz daha uzaklaşırken o da biraz daha yaklaşıarak. "Böylece New York'taki işine devam edebildi.

Ön sıralardan bir kadın, "Mantık evliliği," diye mırıldandı, yanındaki kız ise iri gözlerle başını salladı.

'Çalışma iznini yenilemeyi unuttu ve süresi doldu. Annemden dolayı çifte vatandaşlığım var ve yardımcı olmaya çalışıyordum.

"Bu konuda gerçekten çok kötü bir sicilin var. Ellerimi aniden gevşetmeden önce tırnaklarımı avuç içlerime geçirdim. Sağ elimdeki yara izinin iyileşmesi çok uzun sürmüştü; bütün gününü klavyenin üzerinde uçarak geçiren eller çabuk iyileşmiyordu. "Bir de sana tutarsız dediğimi düşün.

"Bir daha asla kimseye yardım etmemeye yemin ettiğimi duyunca çok sevineceksin," dedi Joe, yüzünde hafif bir gülümseme belirdi ve ben cevap vermeyince bu gülümseme kayboldu. "Arkadaşım la vize için evlendim, kısa versiyonu bu. Uzun versiyonu ise, bunu bencil olduğum için yaptım. O benim dünyadaki en iyi arkadaşımdı, belki de New York'taki tek gerçek arkadaşımdı ve onun gitmesini istemiyordum ve dürüst olmak gerekirse asla evlenmeyeceğimi düşünüyordum. Ailemle büyüdükten sonra evlenmeyeceğimi hep söylemişim. En yakın arkadaşlarımız ve ailemiz dışında kimse bilmiyordu. Bildiğiniz gibi, ben

babama söyleme hatasına düştüm ama belli ki anlamadı. 'Tahmin edilebilir,' diye mırıldandı babam odanın öbür ucunda bir yerde. 'Klasik Gregory.'

"Bir süre için her şey yolunda gitti," diye devam etti Joe, odanın geri kalanı o kadar sessizdi ki, bir Post-It'in düştüğünü bile duyabilirdiniz.

"Sonra annem hastalandı ve benim eve taşınmam gerekti, bu da her şeyi altüst etti. Her şeyi doldurmak zorunda kaldık.

Bu ekstra formlar, daha fazla görüşme yapmak, annemin doktorlarından neden benim İngiltere'ye döndüğümü ve Caitlin'in dönmediğini kanıtlamak için mektuplar almak. Yepyeni bir karmaşaydı. Her şeyi temiz tutmak için bir anlaşma yaptık; sosyal medya yok ve diğer insanlarla ciddi ilişkiler. Birbirimize düşmediğimizden emin olmak için başka kimse bilmemeliydi.

Bir elini bana doğru uzattı ama ben geri çekildim. Dayanamadım.

"Ama seninle tanıştığımız ilk andan beri ciddi bir ilişkimiz vardı," diye fısıldadı. "Seni ilk gördüğüm andan beri.

"Peki annen iyi mi? diye sordum.

"Annem iyi," diye onaylayınca oda rahat bir nefes aldı.

"Madem gerçekten evli değildin, neden bana söylemedin?" Saçlarını yüzünden uzaklaştırıp temiz, sıcak kokusunu alabileceğim kadar yaklaştığında kararlılığımın zayıfladığını hissedebiliyordum ve sonsuza kadar savaşılmışım gibi hissettiğim duygular sel gibi geri geliyor, beni çok kolay tüketiyordu. "Eğer bu şekilde açıklasaydın, anlardım."

"Yapar mıydın? Sesinde samimi ve makul bir soru vardı. 'Oh, merhaba yeni tanıştığım ve tamamen aşık olduğum kadın, bu inanılmaz ve her şey ama, dikkat edin, ben evliyim ve En az altı ay daha boşanacağız ve o zamana kadar ilişkimizi gizli tutmak zorundayız, tamam mı? Güzel.'

'Bana bir şans vermediniz,' dedim.

"Çünkü en başından beri bana güvenmiyordun," diye belirtti. 'Ben de sana güvenmek istedim ama işler kötü giderse, ki benim için hep kötü gider, bu Caitlin'i riske atardı. Eğer sana söylemezsem ve sen bunu öğrenirsen, bana bir daha asla güvenmezdin. İki arada bir derede kalmıştım.

"Abartılmış bir kitap," diye yorum yapan annemin ardından babamın dehşet içinde nefesini tuttuğunu duydum.

Acıttı çünkü doğruydı. Birbirimize güvenmediğimizi açıkça belirtmiştik. Sadece denemek için anlaştığımızı sanıyordum.

"O geceden sonra her şeyin değiştiğini biliyordum. Tek ihtiyacım olan bir gün eve gidip Caitlin'i aramak ve sana her şeyi açıklamaya çalışmadan önce açıklamaktı. O yıllardır benim en iyi arkadaşımdı. Anlaşmamızı bozamazdım. Joe derin bir nefes aldı ve göğsünde tuttu. "Aşık olsam bile.

Kalabalığın nefes alışının havadaki oksijenin her zerresini emeceğini biliyor olmalıydı. Başımı döndürdü, sandalyeme yaslandım.

"Eğer tüm bunlar doğruysa ve sadece arkadaşına yardım etmek için evlendiysen, neden bana şimdi söylüyorsun? Kendimi toparlayarak ve Sarah'nın uyarı dolu bakışlarının, onun arkasında pişmanlık dolu bir kabullenişe dönüştüğünü görerek sordum.

'Çünkü dün Caitlin'le konuştuğumda bunun beni öldürdüğünü görebiliyordu,' diye cevap verdi. 'Toronto'ya geri taşınmaya karar verdi. Her şey berbat bir fikirdi ve bunu en başta hiç önermemeliydim ama gerçekten-'

"-sadece yardım etmeye çalışıyorum, biliyorum.

"Yine de ona en başta güvenmeliydin," diye seslendi öfkeli kızıl saçlı ve daha da öfkeli bir ifadeye sahip bir çocuk.

"Haklı," diye onayladı pembe saç bantlı kız. "Eric asla böyle bir şey yapmazdı.

"Çünkü ben Eric değilim. Joe'nun gözleri hâlâ benim üzerimdeydi, sabit ve odaklanmıştı. "Ben gerçeğim ve gerçek insanlar hata yapar, özür diler ve affedilmeyi hak etmeye çalışırlar.

Ön dişlerim, söylemek istediklerimden tamamen emin olana kadar tüm kelimelerimi tutmak için alt dudağıma gömüldü. Joe'nun kendini tutmaya hiç niyeti yoktu.

"Geldiğini görmedim, asla," dedi kararlılıkla titreyerek. "Kendimi uzak tuttum çünkü bensiz daha iyi olacağından çok emindim ama senden uzak durmayı başardığımda bile bunun peşini bırakamadım. *Kelebekler*'in kopyasını kaldırdı, çok iyi okunmuştu, üzerindeki yazılar sırt kısmı tamamen okunaksızdı. 'Ne zaman yalnız kalsam, senin kitabını okudum. Seni her özlediğimde, kitabını okudum. Her uyandığımda Gece rüyalarımındaki gibi neden yanımda olmadığını anlayamayınca kitabını okudum. Her kelimesini ezbere biliyorum, çünkü Onlar senin sözlerin. Onlar kutsaldır.'

"Bu oldukça iyi," diye fısıldadı Pembe Saç Bantlı Kız Kırmızı Saçlı Çocuğa. "Bu konuda pratik yapıyor.

Sarah'nın kız kardeşime "Hâlâ bunu yayınlıyor musun?" diye sorduğunu duydum.

"Hayır," diye cevap verdi, biraz mutsuzca. 'O salak vize sahtekârlığını itiraf etmeden hemen önce kapattım. Kimse hapisane romantizminden hoşlanmaz.

"Sophie, bu üç ay hayatımın en kötü üç ayı oldu," dedi Joe, ellerimi tutup önümde dizlerinin üzerine çökerek, karnımın çukurunda vücudumun hemen gözyaşlarıyla söndürmeye çalıştığı bir ateşi körükledi. "Lütfen, yalvarıyorum-

Daha sonra söylediği her şey kalabalığın uğultusu tarafından bastırıldı, neredeyse katılan herkes o kadar yüksek sesle çığlık atıyordu ki ellerimle kulaklarımı kapatmak zorunda kaldım.

"Teklif etmiyorum, yalvarıyorum!" dedi yüksek sesle, sadece biraz paniklemişti. 'Bu yalvarma pozisyonu, iki dizinle, tek dizinle değil. Seni seviyorum ve bana ikinci bir şans vermeni istiyorum ama deli olmadığını biliyorum.

Odayı rahatlama iç çekişleri ve hayal kırıklığı mırıltılarının karışımı doldurdu ve bir an için zihinsel durumum hakkında haklı olup olmadığını merak etmek zorunda kaldım. Başka sesler de duyabiliyordum ama anlayabildiğim kadarıyla odadaki tek iki kişi bizdik. Dünyadaki tek iki kişi.

'Sophie Taylor, siz benim en sevdiğim yazar ve en sevdiğim kişisiniz. Ne pahasına olursa olsun, güveninizi kazanmak için her şeyi yaparım.

Tamamen dürüstlük.

Benim hakkımda kendinden daha çok şey bileceksin. Sahip olabilirsin Telefonumun şifresini, tarayıcı geçmişimi, ne istersen gösteririm.

"Ne diyeceğimi bilemiyorum," diye fısıldadım, gerçek dünya geri döndüğünde ve iki yüz çift gözün ikimizin üzerinde olduğunu hissettiğimde. "Tarayıcı geçmişini gerçekten görmek istememem dışında.

Joe çarpık bir gülümsemeyle, "Hiç yoktan iyidir," diye cevap verdi. "İmza gününden sonra seni yemeğe çıkarabilir miyim?

"Üzgünüm Joe," dedi Sarah. 'Onun planları var ve ben de bebek bakıcısına para ödedim.

Benden kaçmasına imkan yok.'

Bir elini havaya kaldırarak ama bakışlarını benden ayırmadan, "Ayak parmaklarına basmayı aklımdan bile geçirmem, Sarah," dedi. "Yarın mı?

"Paris'te bir etkinliği var," dedi William. "Ondan sonraki gün Amsterdam'da ve ondan sonraki gün de Berlin'de.

"Ondan sonraki gün mü? Joe sordu. "Beş dakika boş vaktin olana kadar evinin önünde oturmama ne dersin?

Babam arkamızdan, 'Bu geceden sonra hava çok soğuyacak,' diye yorum yaptı. "Umarım yanında düzgün bir palto vardır.

Birbirimize baktık, ben hâlâ mikrofonumu tutuyordum, onun elleri benimkilere sarılıydı ve ben ilk güne geri döndüm. O karaoke odasında sıcak ve terli bir şekilde, her şey bu kadar karmaşıklaşmadan önce şarkı söyleyip gülüyorduk.

Mikrofonumu kapatıp yere koyarken, "Her şey sana bağlı," diye söz verdi. Sessizce itiraz etti, sözlerinin altında yumuşak bir ısıklık sesi duyuldu. 'Bana git dersin giderim. Kalmamı istersen kalırım. Söyle bana Emin değilsen, emin olana kadar bekleyeceğim. Kuralları sen koyarsın.' Joe Walsh istemediğimi söylediğim her şeydi.

Sinir bozucu ve düşüncesiz biriydi ve yardım etmeye çalışırken bile dokunduğu her şeyi karmaşıklaştırmaktan kendini alamıyordu. Özellikle de yardım etmeye çalışırken. Kibirli, aşırı çekici ve kendinden fazlasıyla emin biriydi, bu büyük romantik jest bile tüm bunların bir kanıtıydı. Ama aynı zamanda nazik ve iyi kalpliydi. Konuştuğumda beni dinliyor ve kendimi göremediğim bir şekilde beni görüyordu. Ham ve savunmasız olabiliyordu ve benden çok daha cesurdu. O gerçektir. Ve eğer onu istersem, benim olurdu.

"Kal," dedim sonunda, dizlerimin üzerine çöktüm, kollarım oraya aitmiş gibi boynuna dolandı. Başka bir seçenek yoktu. 'Kalmanı istiyorum. Ama işler kötü giderse Sarah ve Charlotte'a hesap vermek zorunda kalacaksın.

"O zaman uslu dursam iyi olur çünkü bedenimi asla bulamazlar," dedi, beni hiç bırakmayacakmış gibi sıkıca tutarak. Dudaklarını bulacak kadar geri çekildim, göğsümdeki çırpınma hissine gülümsedim. Karnıma doğru süzüldü ve tam ağzı benimkiyle buluştuğu anda içimde patladı.

Kelebekler.

'Söylemek istediğim başka şeyler de vardı ama şimdiki ortamda değil' diye mırıldandı dudaklarıma, kalabalık çılgına dönerken. "Bunlar sekiz yaşından küçükler için uygun değil.

Ellerimi onun muhteşem saçlarında kaybederken 'Lütfen,' diye cevap verdim. 'Bu odadaki tek bir kişiyi bile şok edebilecek hiçbir şey söyleyemezsin. Onlar romantik okuyucular, hepsini duydular.

"Yine de ailenin, seni yalnız yakaladığım anda sana ne yapmayı planladığımı duymak isteyeceğini sanmıyorum. Dişleri kulağımın yumuşak derisini sıyırdı ve vücudum tepeden tırnağa kızardı. 'Hatırlat da Charlotte'un o canlı yayını kapattığından emin olayım. O depoda bitmemiş bir işimiz var ve bunu tüm dünyaya yayınlamamayı tercih ederim.

"Seni bu kadar özlemiş olmam nasıl mümkün olabilir? Kalabalık etrafımızda dalgalanmaya başladığında inanamayarak sordum, kız kardeşim sevinçle ve herkesi imza kuyruğuna soktu.

"Sen söyle," diye cevap verdi Joe, gözleri sevgi doluydu. "Sen romantik bir yazarsın.

Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu, sonsuza dek mutlu bir hayatımız olup olmayacağına dair hiçbir ipucum yoktu. Bu yeni bir bölümün başlangıcıydı, henüz yazılmamış taze bir sayfa. Belki de kendimizi uzak bir diyarda bir şatoda yaşarken bulacaktık ya da hayatımızın geri kalanında ejderhalarla savaşacaktık. Sona atlamamanın bir yolu yoktu, garanti yoktu, kolay vaatler yoktu.

Ama beni tekrar öptüğünde, onu tüm kalbimle geri öpecek kadar biliyordum.

Bundan sonra ne olursa olsun, aşk hikâyemizin henüz bitmediğini biliyordum.

TEŞEKKÜRLER

Her zaman olduğu gibi, bunu bir iş olarak yapmama hâlâ izin veriliyor olması beni şaşırtmaya devam ediyor ve bunun en büyük sebebi de muhteşem temsilcim Rowan Lawton. Teşekkürler Rowan ve TSA'daki herkese, özellikle de her zaman yanımda olan Eleanor Lawlor'a.

Kitaplar gerçekten de en büyük ekip işidir ve ön yüzünde benim adım yazıyor olsa da, bu kitap şu anda elinizde olamazdı. HarperCollins'te bu sihri gerçekleştiren herkesin inanılmaz emeği var. Lynne Drew, bunun ailem ve bir avuç arkadaşım dışında en uzun ilişkim olması garip mi? Neymiş o? Ben mi garipleştirdim? Mükemmel.

Olivia Robertshaw, Vicky Joss, Philippa Cotton, bu kötü çocuğun ön saflarında çalıştığınız için teşekkür ederim ve tabii ki Maddy Marshall'a ve dünyanın en iyi tren uyuyucusu Felicity Denham'a şimdiye kadarki her şey için teşekkür ederim. Rüyaların kapağı için Ellie Game ve Ana Hard'a teşekkür ederim ve HarperCollins'teki diğer herkese teşekkür ederim - sizi ÇOK takdir ediyorum. Kaçınılmaz olarak bireysel takdiri hak eden binlerce kişiyi atlayacağım ama ister satış, pazarlama, tanıtım, üretim, hukuk, sanat, ses, tasarım, müşteri hizmetleri, lojistik veya tüm şirketin herhangi bir yerinde olun, lütfen bana inanın, buna katkınız süreç fark edilmeden geçmez.

Beni (çoğunlukla) tek parça halinde tutmaya yardımcı olan tüm arkadaşlarıma ve aileme, özellikle de geçen yıl en azından çift vardiya çalışan Jeff, Bobby, Kevin ve Guns'a teşekkür ederim. Sadece kanepede uzanmamı isteyen kedilere teşekkür etmiyorum ve beni eve götürün bayana da iki kere teşekkür etmiyorum.

Chester'a çok iyi bakıyorum ama WWE'nin iyi insanlarına, tüm ASMRtistlere ve bana kelimeler dışında düşünecek bir şeyler verdiği için Bayan Taylor Swift'e sesleniyorum. Hâlâ okuyor musun? Evet, bu bir test. Son IG gönderime çilek emojisi ile yorum yapın yoksa size inanmayacağım. Ve bu kitaba ilham veren tüm screwballs komedilerine, özellikle de

Theodora Goes Wild ve *It Happened One Night* ama aynı zamanda Cary Grant veya Barbara Stanwyck'in olduğu her şey, çünkü bayılıyorum.

Elena Armas, Victoria Aveyard, Andi Bartz, Julia Bartz, Poorna Bell, Holly Bourne, Daisy Buchanan, Anna Carey'e yazar olarak özel teşekkürler, Andie Christopher, Sophie Cousens, Juno Dawson, Lizzy Dent, Jane Fallon, Becca Freeman, Mike Gayle, Kirsty Greenwood, Rachel Hawkins, Jenny Hollander, Milly Johnson, Emily Henry, Lauren Ho, Christina Lauren, Lia Louis, Sarra Manning, Mhairi McFarlane, Justin Meyers, Beth O'Leary, Adele Parks, Chip Pons, Alex Potter, Laura Stevens, Paige Toon, Lucy Vine ve muhtemelen bir milyon harika insan var olduğunuz ve yaptığınız şeyi yaptığınız için.

Ve Kitap Dünyası'ndaki herkese, bu gerçekten sizin için. İster
Bir yazar, bir okur, bir eleştirmen ya da üçü birden iseniz, bu kum
havuzunu sizinle paylaşmaktan çok mutluyum. Çok uzun bir süre
boyunca, romantik komedi
Oyun alanı oldukça yalnız bir yerdi ve romantizm dünyasının büyümesini
izlemek heyecan vericiydi.

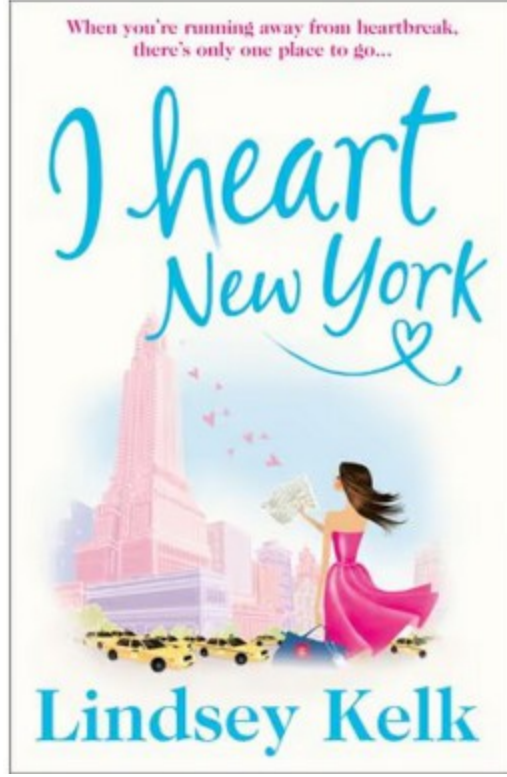
Okumaya DevamEdin..

Eğer *Aşk Hikayesi*'ni beğendiyseniz Lindsey'in diğer komik ve bayıltmaya değer romantik komedilerini kaçırmak istemeyeceksiniz. Neden *Love Me Do*'yu denemiyorsunuz?

Şimdi satın almak için [buraya](#) tıklayın

Neden her şeyi başlatan seriyi keşfetmeyesiniz?

Şimdi satın almak için [buraya](#) tıklayın

Lindsey'in ilk romantik romanı *Çan Cadıları*'nı kaçırmayın...

Şimdi satın almak için [buraya](#) tıklayın

Yazar Hakkında

Lindsey Kelk, *Sunday Times*'in çok satan yazarı, podcaster ve internet paylaşımcısıdır. Güney Yorkshire, Doncaster'da doğup büyümüş, ilk kitabı *I Heart New York*'u yazıp Brooklyn'e taşınmadan önce Londra'da çocuk editörü olarak çalışmıştır. Lindsey'in romanları arasında I Heart serisi, *The Christmas Wish* ve *Love Me Do*'nun yanı sıra ilk YA fantezi kitabı *The Bell Witches* yer almaktadır. Kocasıyla birlikte Los Angeles'ta yaşamaktadır.

Lindsey'i [Facebook](#), [X](#) veya [Instagram](#) @LindseyKelk üzerinden takip edebilir ve www.LindseyKelk.com adresinden haber bültenine kaydolabilirsiniz.

Lindsey Kelk tarafından da

I Heart serisi

I Heart New York

I Heart Hollywood

I Heart Paris

I Heart Vegas

I Heart London

I Heart

Christmas I

Heart Forever I

Heart Hawaii

Kız serisi

Bir Kız

Hakkında Bir Kız

Ne İster Bir Kızın

En İyi Arkadaşı

Standalones

Bekar Kızın Yapılacaklar

Listesi Her Zaman Nedime

Bir Moladaydık

Milyonda Bir

Böyle Bir Gecede

Kaçırdıysanız Noel

Dileği Beni Sevin

Novellalar e-kitapta mevcut

Jenny Lopez'in Kötü Bir

Haftası Var Jenny Lopez

Noel'i Kurtarıyor

Jenny Lopez Evleniyor

Müstakbel Gelinin

Yapılacaklar Listesi

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers Australia Pty. Ltd.
Level 13, 201 Elizabeth Street
Sydney, NSW 2000, Avustralya
www.harpercollins.com.au

Kanada

HarperCollins Kanada
Bay Adelaide Centre, East Tower
22 Adelaide Street West, 41. Kat
Toronto, Ontario M5H 4E3,
Kanada www.harpercollins.ca

Hindistan

HarperCollins India
A 75, Sektör 57
Noida, Uttar Pradesh 201 301, Hindistan
www.harpercollins.co.in

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers New Zealand
Unit D1, 63 Apollo Drive
Rosedale 0632
Auckland, Yeni Zelanda
www.harpercollins.co.nz

Birleşik Krallık

HarperCollins Publishers Ltd.
1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF, Birleşik
Krallık
www.harpercollins.co.uk

Birleşik Devletler
HarperCollins Publishers Inc.
195 Broadway
New York, NY 10007
www.harpercollins.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.